

**การประสานความร่วมมือ
กับโครงการสิทธิ
มนุษยชนขององค์การสห
ประชาชาติ**

**คู่มือสำหรับ
ภาคประชาสังคม**

นิวยอร์ก และ เจนีวา, ค.ศ. 2008

This is an unofficial translation of the original English-language publication by the United Nations. This unofficial translation was prepared as part of a project of the International Commission of Jurists, with funding from the Foreign and Commonwealth Office of the United Kingdom.

รายชื่อและเอกสารที่ระบุในหนังสือเล่มนี้
มิได้มีนัยยะเพื่อสะท้อนความคิดเห็นของสำนักเลขาธิการสหประชาชาติเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของป
ระเทศ อาณาเขต เมืองหรือพื้นที่ใดหรือของหน่วยงานใด
หรือเกี่ยวกับการกำหนดพรมแดนหรือเส้นแบ่งเขตแดนใด

HR/PUB/06/10/Rev. 1

**คู่มือเล่มนี้จัดทำโดยงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรสิทธิและประชาธิปไตย (Rights &
Democracy)**

อารัมภบท

การเขียนอารัมภบทให้กับหนังสือคู่มือเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเริ่มปฏิบัติหน้าที่ของข้าพเจ้าในฐานะข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนคนใหม่ ข้าพเจ้าคิดว่านี่เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้เน้นย้ำถึงความเชื่อที่ข้าพเจ้ายึดมั่นอย่างแน่วแน่ตลอดชีวิตการทำงานที่ผ่านมา นั่นคือความเชื่อมั่นในศักยภาพของภาคประชาสังคมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงได้ ตามความเป็นจริงคงไม่มีใครสามารถคาดหวังสูงไปกว่านี้กับบทบาทของภาคประชาสังคมที่มีต่อการพัฒนามาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ การรณรงค์ ตลอดจนการดำเนินงานของกลไกสิทธิมนุษยชนซึ่งกล่าวถึงในคู่มือเล่มนี้ ปัจจุบัน มุมมอง

ความรู้เชิงปฏิบัติและงานวิชาการของภาคประชาสังคมล้วนมีความสำคัญต่อการเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนตั้งแต่ตอนที่เคยเป็นมาในการมุ่งแสวงหาความยุติธรรมและความเสมอภาคให้กับคนทั้งปวง

โดยแท้จริงแล้ว

ความร่วมมือระหว่างภาคประชาสังคมและหน่วยงานของข้าพเจ้ายังคงเป็นยุทธศาสตร์สำคัญประการหนึ่ง เนื่องจากการหนุนเสริมจุดมุ่งหมายเดียวกัน ช่วยจัดการกับข้อกัังวลที่มีร่วมกัน รวมทั้งสนับสนุนพันธกิจและแนวคิดริเริ่มต่าง ๆ ของหน่วยงานของข้าพเจ้า ไม่ว่าจะที่สำนักงานใหญ่หรือระดับพื้นที่

นอกจากนี้

ความสนับสนุนจากผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมยังเกื้อต่อการทำงานของผู้เชี่ยวชาญอิสระภายใต้กลไกสิทธิมนุษยชนที่จัดตั้งมายาวนาน ดังเช่น คณะกรรมการและกระบวนการพิเศษตามสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่สำคัญ พลังและความรู้ของพวกเขาได้ถูกนำมาใช้ในการปฏิบัติงานของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลองค์กรใหม่ที่ตั้งขึ้นแทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2006

นักปกป้องสิทธิมนุษยชน องค์กรเอกชนและผู้มีบทบาทอื่น ๆ

ในภาคประชาสังคมทำงานด้านสิทธิมนุษยชนด้วยวิธีการหลากหลาย พวกเขาแบ่งปันข้อมูล

ร่วมส่งเสริมและตรวจตราการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชน รายงานการละเมิดสิทธิ

ช่วยเหลือผู้เสียหายจากการกระทำทารุณ และรณรงค์เรื่องการพัฒนามาตรฐานสิทธิมนุษยชน

พวกเขาทำงานเหล่านี้ผ่านการเฝ้าสังเกตชุมชนและเขตพื้นที่ของพวกเขาเอง

พวกเขาช่วยส่งเสียงแทนคนที่ไร้หนทางในสถานที่ซึ่งอาจอยู่ไกลเกินเอื้อมสำหรับผู้เสียหาย

อันได้แก่วงเสวนาและกลไกสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

เป็นเรื่องที่เห็นได้ชัดว่าผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจำเป็นจะต้องมีความเข้าใจลึกซึ้งและคอยสอดส่องการปฏิบัติ

งานของสถาบันสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ ดังนั้น

คู่มือเล่มนี้จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะตอบสนองความจำเป็นดังกล่าว

ในท้ายสุด ข้าพเจ้าอยากย้ำว่าคู่มือเล่มนี้ออกมาในช่วงจังหวะอันสอดคล้องกับวโรกาสครบรอบ 60 ปีของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เพราะคำมั่นสัญญาดังที่ปฏิญญาฯ บัญญัติไว้ในเรื่องความยุติธรรม ตักดีศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิมนุษยชนของปวงชนทั้งหลายยังคงต้องถูกทำให้บรรลุผลอย่างสมบูรณ์

พวกเราจักต้องเพียรพยายามที่จะทำให้หลักการของปฏิญญาฯ บังเกิดผลในชุมชนต่าง ๆ ที่พวกเราให้ความช่วยเหลืออยู่

ข้าพเจ้าคาดหวังว่าจะมีการนำคู่มือเล่มนี้ไปใช้เพื่อเอื้อให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมเข้าใจและเข้าถึงระบบสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ

คู่มือเล่มนี้เป็นแหล่งข้อมูลเรียบง่ายแต่สำคัญยิ่งต่อความเพียรพยายามร่วมกันของพวกเราที่จะทำให้สิทธิมนุษยชน ตักดีศรีความเป็นมนุษย์ และความเสมอภาคเป็นจริงขึ้นได้ในทุกแห่งหน

นาวานีthem พิลเลย์

(Navanethem Pillay)

ข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

สารบัญ

หน้า

อารัมภบท.....

ชื่อย่อและคำย่อ.....

บทนำ.....

I	แนะนำสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชน แห่งสหประชาชาติ.....
II	โครงการทุนการศึกษาและฝึกอบรมของ OHCHR.....
III	สิ่งพิมพ์และเอกสารข้อมูลของ OHCHR.....
IV	คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน.....
V	คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน.....
VI	กระบวนการพิเศษ.....
VII	กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน ในประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติ.....
VIII	การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน.....
IX	กองทุนและเงินอุดหนุน.....

ชื่อย่อและคำย่อ

ACT	โครงการ “ร่วมด้วยช่วยชุมชน” (“Assisting Communities Together” Project)
CAT	อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment)
CEDAW	อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women)
CRC	อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child)
ECOSOC	คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (Economic and Social Council)
ICCPR	กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights)
ICERD	อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุก รูปแบบ (International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination)
ICESCR	กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights)
ICRMW	อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นฐานและ สมาชิกในครอบครัว (International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families)
LDC	ประเทศด้อยพัฒนา (Least Developed Countries)
NGO	องค์กรเอกชน (Non-governmental Organizations)
NHRI	สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (National Human Rights Institutions)
OHCHR	สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights)
OPCAT	พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นที่ โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี

(Optional Protocol to the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment)

- UNDEF** กองทุนประชาธิปไตยแห่งสหประชาชาติ (United Nations Democracy Fund)
- UNDP** โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme)
- UNESCO** องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization)
- UNITAR** สถาบันเพื่อการฝึกอบรมและการวิจัยแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Institute for Training and Research)
- UPR** กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติ
(Universal Periodic Review)

บทนำ

เกี่ยวกับคู่มือ

การประสานความร่วมมือกับโครงการสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ:

คู่มือสำหรับภาคประชาสังคม (Working with the United Nations Human Rights Programme: A Handbook for Civil Society) มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมทั้งหลาย ผู้ซึ่งในแต่ละวันและอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของโลกมีส่วนร่วมในการส่งเสริม ค้ำคอง และพัฒนาความก้าวหน้าให้กับสิทธิมนุษยชน

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นภายหลังการสำรวจความเห็นของผู้ใช้ประโยชน์จากคู่มือที่ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในชื่อ-การประสานความร่วมมือกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ:

คู่มือสำหรับองค์กรเอกชน ค.ศ. 2006 (Working with the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights: A Handbook for NGOs 2006)-

ส่วนฉบับพิมพ์ครั้งที่สองซึ่งแก้ไขและปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นฉบับนี้ให้ความสำคัญกับคณะกรรมการและกลไกสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ ทั้งนี้

เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมอันไม่ใช่เฉพาะเพียงองค์กรเอกชน (NGOs)

*คู่มือเล่มนี้*บรรยายถึงวิธีการที่ภาคประชาสังคมสามารถมีบทบาทร่วมกับคณะกรรมการและกลไกสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ ขององค์การสหประชาชาติ ทางสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR)

คาดหวังว่า*คู่มือเล่มนี้*จะช่วยให้ประชาชนทั่วไปสามารถใช้และเรียกร้องสิทธิมนุษยชนของพวกเขาผ่านคณะกรรมการและกลไกดังกล่าว

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมคือใคร?

โดยวัตถุประสงค์ของ*คู่มือเล่มนี้*

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมคือผู้ที่อาสาเข้ามามีส่วนร่วมทั้งผ่านรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนและการดำเนินงานเกี่ยวกับผลประโยชน์ จุดมุ่งหมาย หรือค่านิยมร่วม

ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์การสหประชาชาติ

*คู่มือเล่มนี้*มุ่งเน้นไปที่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนทั้งหมด ยกตัวอย่างเช่น:

- นักปกป้องสิทธิมนุษยชน
- องค์กรสิทธิมนุษยชน (NGOs, สมาคม กลุ่มผู้เสียหาย)
- องค์กรที่ทำงานด้านประเด็นเฉพาะซึ่งมีความเชื่อมโยง
- พันธมิตรและเครือข่าย (สิทธิสตรี สิทธิเด็ก สิทธิด้านสิ่งแวดล้อม)
- ผู้พิการและองค์กรตัวแทนของพวกเขา
- กลุ่มฐานชุมชน (ชนท้องถิ่นดั้งเดิม ชนกลุ่มน้อย)

- กลุ่มความเชื่อ (โบสถ์ กลุ่มศาสนา)
- สหภาพ (สหภาพการค้า เช่นเดียวกับกลุ่มวิชาชีพอย่างเช่น สมาคมผู้สื่อข่าว สมาคมทนายความ สมาคมผู้พิพากษา สหภาพนักเรียนนักศึกษา)
- กลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคม (การเคลื่อนไหวเพื่อสันติภาพ การเคลื่อนไหวของนักเรียนนักศึกษา การเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตย)
- ผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนสนับสนุนโดยตรงต่อการใช้หลักสิทธิมนุษยชน (คนทำงานด้านมนุษยธรรม ทนายความ แพทย์ และคนทำงานด้านการแพทย์)
- ญาติของผู้เสียหาย และ
- สถาบันสาธารณะที่ดำเนินกิจกรรมโดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชน (โรงเรียน มหาวิทยาลัย องค์กรด้านวิจัย)

ภาคประชาสังคมที่เข้มแข็งและเป็นอิสระ สามารถดำเนินการอย่างเสรี

ตลอดจนมีความรู้และทักษะในเรื่องสิทธิมนุษยชน

เป็นหนึ่งในองค์ประกอบหลักของการสร้างหลักประกันให้กับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศ ดังนั้น ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจึงเป็นภาคที่สำคัญในระบบสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ

แม้ว่าหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (National Human Rights Institutions – NHRIs) ไม่ได้ได้รับการกล่าวถึงในคู่มือเล่มนี้

แต่ก็สามารถค้นหาข้อมูลและแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับ NHRIs ได้จากเว็บไซต์ของ OHCHR ยิ่งกว่านั้น

ผู้อ่านยังสามารถติดต่อฝ่ายสถาบันแห่งชาติ (National Institute Unit) ของ OHCHR ได้ที่ niu@ohchr.org

เนื้อหาของคู่มือเล่มนี้

คู่มือเล่มนี้เริ่มต้นด้วยการแนะนำ OHCHR (บทที่ I) โครงการทุนการศึกษาและฝึกอบรมของ OHCHR (บทที่ II) และสิ่งพิมพ์กับเอกสารข้อมูลของ OHCHR (บทที่ III)

จากนั้นจะกล่าวถึงคณะกรรมการและกลไกสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ ขององค์การสหประชาชาติ

รวมถึงวิธีการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งได้แก่:

- คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน (บทที่ IV)
- คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนและกลไกภายใต้กำกับ อันได้แก่ คณะกรรมการที่ปรึกษา เวทีสภาสังคม เวทีสภาชนกลุ่มน้อย กลไกผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิของชนท้องถิ่นดั้งเดิม คณะทำงานด้านสิทธิในการพัฒนา และกลไกจำนวนหนึ่งที่เกี่ยวเนื่องกับปฏิญญาเดออบานและแผนปฏิบัติการ (Durban Declaration and Programme of Action) (บทที่ V)

คู่มือสำหรับภาคประชาสังคม

- กระบวนการพิเศษ (บทที่ VI)
- กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศสมาชิก (บทที่ VII) และ
- การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน (บทที่ VIII)

ในบทสุดท้ายจะเป็นการให้ข้อมูลเรื่องกองทุนและเงินอุดหนุน (บทที่ IX) ซึ่งมีบางส่วนที่บริหารจัดการโดย OHCHR

เพื่อให้เป็นการง่ายสำหรับผู้อ่านในการเข้าถึงข้อมูล แต่ละบทถูกเขียนขึ้นในลักษณะที่เป็นเอกเทศจากบทอื่น ๆ และสามารถดาวน์โหลดแต่ละบทได้จากเว็บไซต์ของ OHCHR เช่นเดียวกับคู่มือฉบับเต็ม

เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องดำรงว่าคู่มือเล่มนี้ไม่ใช่แนวทางที่สมบูรณ์ในตัวเองหรือตายตัว หากเป็นไปได้ ควรดูข้อมูลอ้างอิงในเว็บไซต์ของ OHCHR และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่ระบุไว้เพื่อที่ผู้อ่านจะได้เข้าถึงข้อมูลล่าสุด ขอแนะนำให้ผู้อ่านใช้แหล่งข้อมูลดังกล่าวประกอบกันไปด้วย

โครงสร้างของคู่มือ

โดยทั่วไป บทต่าง ๆ จะแบ่งออกเป็นสามส่วน ได้แก่:

- คณะกรรมการ/กลไกคืออะไร;
- คณะกรรมการ/กลไกทำงานอย่างไร; และ
- ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมสามารถเข้าถึงและทำงานร่วมกับคณะกรรมการ/กลไกเหล่านี้ได้อย่างไร

นอกจากนั้น แต่ละบทจะมีรายชื่อสำหรับติดต่อกับ OHCHR และลิงค์ที่เชื่อมโยงไปยังแหล่งข้อมูลอื่น

ความคิดเห็นของท่าน

คู่มือเล่มนี้เป็นเครื่องมือแห่งพลวัต ฝ่ายภาคประชาสังคมของ OHCHR ยินดีรับฟังความคิดเห็นจากผู้อ่านทุกท่าน กรุณาส่งความเห็นและข้อเสนอแนะไปที่:

Civil Society Unit

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

CH-1211 Geneva 10, Switzerland

E-mail: CivilSocietyUnit@ohchr.org

I. แนะนำสำนักงานข้าหลวงใหญ่ สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

ก. โครงการสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ

โครงการสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ (United Nations human rights programme) ดำเนินงานเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของคนทั้งปวง ไม่ว่าจะอยู่แห่งหนใด โดยดำเนินโครงการผ่านสถาบันและหน่วยงานสิทธิมนุษยชนหลายแห่ง รวมทั้งคณะกรรมการและกลไกสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติดังที่กล่าวถึงในคู่มือเล่มนี้ ซึ่งล้วนมีเป้าหมายเดียวกันคือการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่นานาประเทศมีข้อตกลงร่วมกัน นั่นคือสิทธิด้าน-พลเมือง วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองและสังคม-อันเป็นสิทธิที่ได้รับการบัญญัติไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) เป็นเวลานานกว่า 60 ปี

ในฐานะผู้รับผิดชอบเรื่องสิทธิมนุษยชนทั่วโลก

สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR)

มีบทบาทการนำในโครงการสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ

และในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่บัญญัติอยู่ใน**กฎบัตรสหประชาชาติ** (Charter of the United Nations) และกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

วิสัยทัศน์ของสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติคือโลกแห่งการเคารพสิทธิมนุษยชนของคนทุกคนอย่างเต็มเปี่ยม OHCHR

เพียรพยายามต่อสู้เพื่อบรรลุซึ่งการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชน

เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนในการได้มาซึ่งสิทธิของพวกเขาอย่างแท้จริง

และเพื่อช่วยเหลือผู้มีหน้าที่ผลักดันสิทธิดังกล่าวให้บังเกิดขึ้นจริง

ข. สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

OHCHR เป็นส่วนหนึ่งของสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ และมีข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชน (High

Commissioner for Human Rights) ซึ่งเป็นตำแหน่งที่จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1993¹ เป็นผู้นำ OHCHR

ร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวนมากมาย อันประกอบด้วยรัฐบาล NHRIs, NGOs

และผู้มีส่วนภาคประชาสังคมอื่น ๆ เพื่อขยายพันธะรับผิดชอบออกไปในวงกว้างสุดเท่าที่จะเป็นไปได้

¹ คมิตที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติที่ 48/141 เดือนธันวาคม ค.ศ. 1993 OHCHR ดำเนินงานตามแนวทางของกฎบัตรสหประชาชาติ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และตราสารสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นภายหลัง อันรวมถึงปฏิญญากรุงเวียนนาและแผนปฏิบัติการ ค.ศ. 1993 และเอกสารผลการประชุมสุดยอดผู้นำทั่วโลก ค.ศ. 2005 (มติที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติที่ 60/1 วันที่ 16 กันยายน ค.ศ. 2005)

ในฐานะผู้รับผิดชอบหลักด้านงานสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ
ข้าหลวงใหญ่ทำหน้าที่กำกับดูแลหลักศีลธรรมและเป็นปากเสียงให้กับผู้เสียหาย
ข้าหลวงใหญ่กำหนดทิศทางพันธกิจและเรื่องสำคัญ ระบุประเด็นเร่งด่วน
และขับเคลื่อนกิจกรรมของสำนักงาน
ข้าหลวงใหญ่ออกแถลงการณ์และเรียกร้องให้เกิดความสนใจในสถานการณ์และวิกฤตสิทธิมนุษยชน
ร่วมพูดคุยหารือกับรัฐบาลเพื่อสร้างความเข้มแข็งในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
ตลอดจนเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ
เพื่อส่งสาส์นสิทธิมนุษยชนให้ดังไปทั่วโลกและเพื่อรับฟังบุคคลที่ถูกปฏิเสธสิทธิ
พร้อมทั้งประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนที่รับผิดชอบ

ข้าหลวงใหญ่ดำเนินการให้มาตรฐานสิทธิมนุษยชนได้รับการบูรณาการอยู่ในทุกโครงการขององค์การสหประชาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้งานสันติภาพและความมั่นคง งานพัฒนา และงานสิทธิมนุษยชน-
ซึ่งเป็นสามเสาหลักของระบบสหประชาชาติ-เชื่อมโยงและหนุนเสริมซึ่งกันและกัน
 อีกทั้งเพื่อให้หลักสิทธิมนุษยชนเป็นรากฐานของกิจกรรมทุกประเภทขององค์การสหประชาชาติ

เนื่องจากข้าหลวงใหญ่ต้องแถลงอย่างเปิดเผยต่อสาธารณชนเกี่ยวกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลก
และต่อต้านการยกเว้นโทษโดยให้รัฐทั้งหลายต้องรับผิดชอบต่อการกระทำและงดการกระทำของพวกเขา
จึงเป็นเรื่องคาดการณ์ได้ว่าบางครั้งข้าหลวงใหญ่และสำนักงานจะได้รับคำวิจารณ์จากภาคส่วนต่าง ๆ ดังนั้น
เมื่อต้องนำมุมมองและแนวทางสิทธิมนุษยชนเข้ามาสู่การอภิปรายกึ่งเชิงซึ่งมักถูกทำให้กลายเป็นเรื่องการเมือง
ความเป็นรูปธรรม ความเที่ยงตรง
และความเป็นสากลของหลักสิทธิมนุษยชนจึงเป็นสิ่งสำคัญเหนือสิ่งอื่นใดที่จะช่วยทำให้งานของสำนักงานแข็ง
แกร่งขึ้น

ข้าหลวงใหญ่คนปัจจุบันคือ นางสาวนาวานีเท็ม พิลเลย์ (Ms. Navanethem Pillay)
ซึ่งเข้ารับตำแหน่งเมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 ข้าหลวงใหญ่คนก่อนหน้านางสาวพิลเลย์ประกอบด้วย
นางสาวหลุยส์ อาร์เบอร์ (Ms. Louise Arbour, ค.ศ. 2004 – 2008) นายเซอร์จิโอ วิเอรา เดอ เมลโล่ (Mr.
Sergio Vieira de Mello, ค.ศ. 2002 – 2003)² นางสาวแมรี โรบินสัน (Ms. Mary Robinson, ค.ศ. 1997 –
2002) และนายโฮเซ อายาล่า ลาสโซ่ (Mr. Jose Ayala Lasso, ค.ศ. 1994 – 1997) ส่วนนายเบอร์ทรานด์ จี.
แรมซาราณ (Mr. Bertrand G. Ramcharan) ทำหน้าที่รักษาการข้าหลวงใหญ่ระหว่าง ค.ศ. 2003 – 2004

สำนักงานใหญ่ของ OHCHR ตั้งอยู่ที่ Palais Wilson ในนครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
และมีสำนักงานตั้งอยู่ ณ สำนักงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติที่นครนิวยอร์กอีกด้วย
ในจำนวนเจ้าหน้าที่กว่า 900 คน
มีมากกว่าครึ่งหนึ่งทำงานในระดับพื้นที่ทั้งในรูปแบบทีมงานและสำนักงานระดับประเทศ
สำนักงานระดับภูมิภาค ที่ปรึกษาด้านสิทธิมนุษยชน
และหน่วยรับผิดชอบงานสิทธิมนุษยชนในภารกิจเพื่อสันติภาพขององค์การสหประชาชาติ

² เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม ค.ศ. 2003 Sergio de Mello ถูกฆ่าตายพร้อมเจ้าหน้าที่สหประชาชาติจำนวน 21 รายในกรุงแบกแดด โดยในขณะนั้นเขากำลังทำหน้าที่ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติในอิรัก

แนะนำสำนักงานข้าหลวงใหญ่

สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

อาณัติของข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชน

ข้าหลวงใหญ่ได้รับอาณัติจาก มติที่ 48/141 ของที่ประชุม สมัชชาใหญ่สหประชาชาติให้:

- ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของคนที่ป่วย;
- จัดทำข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภายใต้ต้องการสหประชาชาติเพื่อพัฒนา ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน;
- ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิที่จะได้รับการพัฒนา

- ช่วยเหลือด้านวิชาการแก่กิจกรรมสิทธิมนุษยชน;

- ประสานงานโครงการให้ความรู้ และข้อมูลเรื่องสิทธิมนุษยชนแก่ประชาชนทั่วไปขององค์การสหประชาชาติ;

- แสดงบทบาทสำคัญในการป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

- ร่วมพูดคุยกาหรือกับรัฐบาลด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างหลักประกันการเคารพสิทธิมนุษยชน;

- ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ;

- อธิบายความสมเหตุสมผล ประยุกต์ใช้ สร้างความเข้มแข็ง และปรับปรุงประสิทธิภาพของกลไกสิทธิมนุษยชนภายใต้ต้องการสหประชาชาติ

ค. งานและกิจกรรมของ OHCHR

OHCHR ติดตามตรวจตราการนำมาตรฐานสิทธิมนุษยชนไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันของผู้คนในทุกแห่งหน ในการดำเนินงานสู่เป้าหมายนี้ OHCHR ร่วมมือกับรัฐบาล รัฐสภา เจ้าหน้าที่ตุลาการ ตำรวจและเจ้าหน้าที่เรือนจำ NHRIs NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ ในวงกว้างนอกเหนือจากพันธมิตรขององค์การสหประชาชาติ ด้วยเป้าประสงค์เพื่อสร้างการตระหนักรู้และเคารพสิทธิมนุษยชน ยิ่งกว่านั้น OHCHR ยังสร้างความเข้มแข็งให้กับบุคคลที่เรียกร้องสิทธิของตน รวมถึงให้ความช่วยเหลือรัฐทั้งหลายในการยึดมั่นกับพันธกรณีสิทธิมนุษยชนของพวกเขา

NGOs ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ

และระดับนานาชาติเป็นส่วนสำคัญของการเคลื่อนไหวสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

และล้วนเป็นพันธมิตรสำคัญของ OHCHR พวกเขาเตือนให้โลกตระหนักถึงการละเมิดสิทธิมนุษยชน

พวกเขาปกป้องผู้เสียหาย ส่งเสริมสิทธิผ่านการให้ความรู้

รวมทั้งรณรงค์เพื่อให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขและความก้าวหน้า ความสัมพันธ์ระหว่าง OHCHR

และภาคประชาสังคมเป็นพลวัตแห่งการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อันเข้มซบอยู่ในทุกองคาพยพของ OHCHR

งานของ OHCHR ทอดข้ามทุกมิติของสิทธิมนุษยชน

กิจกรรมแต่ละประเภทมีความเกี่ยวข้องและเอื้อหนุนกันและกัน ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญต่อพันธกิจของ OHCHR

งานเฉพาะประเด็นของ OHCHR บ่งชี้และมุ่งเป้าไปที่ช่องว่างของระบบสิทธิมนุษยชนในปัจจุบัน

อันจะช่วยนำไปสู่การให้ความคุ้มครองและงานวิจัย

นอกจากนี้ยังมองประเด็นปัญหาร่วมสมัยเช่นการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศและความรุนแรงต่อเพศสภาพ
ภายในกรอบของสิทธิมนุษยชน

ในเรื่องการวางมาตรฐาน OHCHR สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาบรรทัดฐานใหม่ ๆ

เพื่อยกระดับการคุ้มครองและการนำหลักสิทธิมนุษยชนมาปฏิบัติ

งานติดตามตรวจสอบตราของ OHCHR

มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างหลักประกันว่ามาตรฐานเหล่านี้ได้รับการปฏิบัติตาม

ซึ่งจะทำให้สิทธิมนุษยชนเป็นจริงขึ้นได้

ส่วนงานเกี่ยวกับการอนุวัติการหลักสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ OHCHR

เสาะหาสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าของวิกฤตสิทธิมนุษยชนและสถานการณ์ที่กำลังเลวร้ายลง OHCHR

ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการแก่รัฐบาล ตลอดจนรวมถึงมีความพร้อมที่จะระดมเจ้าหน้าที่และทรัพยากรอื่น ๆ

ในกรณีที่เกิดวิกฤตขึ้น

นอกเหนือจากนั้น OHCHR ดำเนินงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนและการตระหนัก OHCHR

พยายามสร้างพลังให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสิทธิของพวกเขา

และกลายเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้วยการใช้ประโยชน์จากคณะกรรมการและกลไกสิทธิมนุษยชนของสห

ประชาชาติอย่างเกิดประสิทธิผล-นี่คือเป้าหมายหนึ่งที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับการจัดทำคู่มือเล่มนี้

กิจกรรมของ OHCHR ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณปกติขององค์การสหประชาชาติ

และจากเงินช่วยเหลือที่ได้รับจากรัฐสมาชิก องค์กรระหว่างรัฐบาล มูลนิธิ และบุคคลทั่วไป

ขอบเขตประเด็นงาน

OHCHR มองหาขอบเขตใหม่ ๆ

ของงานคุ้มครองและวางมาตรฐานสิทธิมนุษยชนผ่านการเก็บรวบรวมประเด็นและปัญหาอย่างทั่วถึง

OHCHR ให้คำปรึกษาเรื่องกฎหมายและนโยบาย ทำงานวิจัยอย่างมีนัยสำคัญ

อำนวยความสะดวกในการอภิปรายกึ่งเชิงและการปรึกษาหารือเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวโน้ม

มข้างหน้า ตลอดจนแสวงหาการเป็นพันธมิตรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านสิทธิมนุษยชนตามประเด็นเฉพาะ

เพื่อส่งเสริมให้เกิดวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด

ขอบเขตประเด็นงาน ได้แก่:

- การต่อต้านการเลือกปฏิบัติ
- เด็ก
- การเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
- สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงสิทธิในสุขภาพ ที่อยู่อาศัย อาหาร และน้ำ
- เอชไอวี/เอดส์
- การประเมินและวางแผนสิทธิมนุษยชนระดับชาติ
- สิทธิมนุษยชนและธุรกิจ
- สิทธิมนุษยชนและการต่อต้านการก่อการร้าย
- สิทธิมนุษยชนและความพิการ
- การศึกษาและฝึกอบรมด้านสิทธิมนุษยชน
- การนำสิทธิมนุษยชนมายึดปฏิบัติเป็นหลัก
- การติดตามตรวจตราและสืบสวนกรณีสิทธิมนุษยชน
- สิทธิมนุษยชนในการกิจเพื่อสันติภาพ
- ชนท้องถิ่นดั้งเดิม และชนกลุ่มน้อย
- เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษและสิทธิในการพัฒนา ตลอดจนการลดความยากจน
- การเหยียดเชื้อชาติ
- หลักนิติธรรมและประชาธิปไตย อันรวมถึงกระบวนการยุติธรรม ธรรมาภิบาล ความรับผิดชอบ การต่อต้านการยกเว้นโทษ และการต่อต้านทุจริตคอร์ปชั่น
- นโยบายด้านความมั่นคง
- การค้าและโลกาภิวัตน์
- การค้าที่ผิดกฎหมาย
- ยุติธรรมเปลี่ยนผ่าน
- สิทธิมนุษยชนของสตรีและเพศสภาพ

โครงการเหล่านี้มุ่งประสงค์ที่จะสอดใส่ความเชี่ยวชาญและแนวคิดใหม่ๆ เข้าไปในประเด็นที่เกี่ยวข้องกันซึ่งถูกคัดสรรไว้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อโครงการสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ เช่นความเสมอภาคและการห้ามเลือกปฏิบัติ

ประเด็นเหล่านี้สัมพันธ์กับกลุ่มและปัญหาที่สมควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ อย่างเช่น ผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ชนกลุ่มน้อยและชนท้องถิ่นดั้งเดิม สิทธิสตรีและเพศสภาพ ความพิการ การค้าที่ผิดกฎหมาย และผู้ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์

การทำงานร่วมกันในเรื่องการยกเว้นโทษและหลักนิติธรรม

หลักการต่อต้านการยกเว้นโทษ ชุดปรับปรุงล่าสุด (Updated

Set of principles to combat
impunity)

และหลักการและแนวทางขั้นพื้นฐานว่าด้วยสิทธิที่จะได้รับการ เยียวยาและชดใช้ค่าเสียหาย

(Basic Principles and Guidelines
on the Right to a Remedy and
Reparation)

ได้รับการจัดทำเสร็จสิ้นสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 2005

ภายหลังการยกร่างฉบับแรก
OHCHR

จัดให้มีการประชุมพูดคุยหารือ
เพื่อรับฟังความเห็น

โดยมีองค์กรเอกชนระหว่างประเทศ
จำนวนมากเข้าร่วม

ซึ่งมีคณะกรรมการนักนิติศาสตร์
สากล (International

Commission of Jurists)

องค์การนิรโทษกรรมสากล

(Amnesty International)

ฮิวแมนไรท์วอตช์ (Human

Rights Watch)

และศูนย์นานาชาติเพื่อยุติธรรม

เปลี่ยนผ่าน (International

Centre for Transitional

Justice) รวมอยู่ด้วย NGOs

เหล่านี้ได้ให้มุมมองในฐานะหน่วยงาน
พันธมิตรระดับชาติและระดับ
สากล อันทำ

ให้ความต้องการและประสบการณ์
จากระดับพื้นที่ถูกบรรจุไว้ในร่าง

ที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ
รับรองหลักการและแนวทางขั้นพื้นฐาน
ว่าด้วยสิทธิที่จะได้รับการเยียวยา
และชดใช้ค่าเสียหายในปี ค.ศ. 2005

นอกจากนั้น ในปีเดียวกันคณะกรรมาธิการสิทธิ
มนุษยชนในอดีตยังรับไว้ซึ่งหลักการ
ต่อต้านการยกเว้นโทษชุดปรับปรุงล่าสุดด้วย

OHCHR

จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง
เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการทั้งสองชุด

พร้อมทั้งจัดอภิปรายในเรื่องยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

ระดับชาติตามหลักการดังกล่าว

นอกจากเจ้าหน้าที่จากสำนักงานระดับพื้นที่ของ OHCHR

และคณะผู้แทนสันติภาพขององค์การสหประชาชาติแล้ว ยังมี

NGOs

จากประเทศที่เพิ่งก้าวข้ามความขัดแย้ง
เข้าร่วมการประชุมด้วยควมกระตือรือร้น

NGOs

ระดับท้องถิ่นเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่หลักการและทำให้เกิดการปฏิบัติตามหลักการใน

ระดับพื้นที่ได้ การทำงานกับ

รัฐบาลเพื่อสร้างความมั่นใจว่ามาตรฐานดังกล่าวจะได้รับการปฏิบัติตาม
และมีผลบังคับถือเป็นบทบาทสำคัญที่ NGOs

ยังคงต้องดำเนินการต่อไปเพื่อทำให้บรรดาสิทธิที่กำหนดไว้ในเอกสารทั้งสองเป็นจริงขึ้นมาได้

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาดู:

- หลักการสำหรับคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนด้วยการต่อต้านการยกเว้นโทษชุดปรับปรุงล่าสุด (E/CN.4/2005/102/Add.1); และ
- หลักการและแนวทางขั้นพื้นฐานว่าด้วยสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาและชดใช้ค่าเสียหายของผู้เสียหายจากการละเมิดกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอย่างร้ายแรงและการละเมิดขั้นรุนแรงต่อกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (มติที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติที่ 60/147)

แนะนำสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

การวางมาตรฐานและการติดตามตรวจตรา

OHCHR ดำเนินงานเพื่อให้คณะกรรมการและกลไกสิทธิมนุษยชนหลักขององค์การสหประชาชาติได้รับผลงานวิจัย ความเชี่ยวชาญ คำแนะนำ และบริการด้านบริหารจัดการที่สูงสุดด้วยคุณภาพ เนื่องจากว่าคณะกรรมการและกลไกเหล่านี้มีหน้าที่วางมาตรฐานและติดตามตรวจตรา สนับสนุนการพัฒนากฎหมายและหลักกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ตลอดจนดำเนินการเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรฐานสิทธิมนุษยชนที่มีข้อตกลงร่วมกัน คณะกรรมการและกลไกดังกล่าวประกอบด้วย:

- **คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (Human Rights Council)** และกลไกภายใต้กำกับ เช่น กระบวนการพิเศษ กลไกทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศสมาชิก กระบวนการร้องเรียน คณะกรรมการที่ปรึกษา เวทีสภาสังคม เวทีสภาชนกลุ่มน้อย กลไกผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิของชนท้องถิ่นดั้งเดิม; และ
- **คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน (Human Rights Treaty Bodies)**

OHCHR

มุ่งมั่นในการสร้างศักยภาพที่เข้มแข็งให้กับภาคประชาสังคมในการใช้ประโยชน์จากโครงการสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติอย่างเกิดประสิทธิผล บทต่าง ๆ ที่ตามมาจะวิเคราะห์วิธีการหลากหลายที่ภาคประชาสังคมสามารถมีส่วนร่วมและสนับสนุนคณะกรรมการและกลไกสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติผ่านทาง OHCHR:

- บทที่ IV กล่าวถึงคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน
- บทที่ V กล่าวถึงคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนและกลไกภายใต้กำกับ ได้แก่ กระบวนการพิเศษ กลไกทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศสมาชิก กระบวนการร้องเรียน คณะกรรมการที่ปรึกษา เวทีสภาสังคม เวทีสภาชนกลุ่มน้อย กลไกผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิของชนท้องถิ่นดั้งเดิม คณะทำงานด้านสิทธิในการพัฒนา และกลไกจำนวนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับปฏิญญาเดอฮานและแผนปฏิบัติการ
- บทที่ VI กล่าวถึงกระบวนการพิเศษ
- บทที่ VII กล่าวถึงกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศสมาชิก
- บทที่ VIII อธิบายเรื่องการยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน

ดูข้อมูลปัจจุบันเกี่ยวกับงานวางมาตรฐานและติดตามตรวจตราของ OHCHR ได้ที่เว็บไซต์ [OHCHR](#) .

การนำหลักสิทธิมนุษยชนมาใช้ในทางปฏิบัติ

มาตรฐานสิทธิมนุษยชนจะแทบไร้คุณค่าหากไม่มีการนำไปปฏิบัติ รัฐที่เพิกเฉยข้ามความขัดแย้งหรือขาดทรัพยากรหรือผู้เชี่ยวชาญจำเป็นที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้สามารถบรรลุพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน ดังนั้น OHCHR

จึงทุ่มเททรัพยากรมากมายให้การสนับสนุนความพยายามของประเทศเหล่านั้นในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนด้วยความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ OHCHR มุ่งมั่นที่จะอุดช่องว่างในการอนุวัติการมาตรฐานสิทธิมนุษยชน ซึ่งรวมถึงช่องว่างทางความรู้ ศักยภาพ ความมุ่งมั่นและความมั่นคง

ภายใต้ขอบเขตงานด้านอนุวัติการหลักสิทธิมนุษยชนในระดับพื้นที่ OHCHR มีเป้าประสงค์ที่จะทำให้:

- หน่วยงานในประเทศได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ และวิธีการนำมาตรฐานเหล่านี้ไปปฏิบัติในกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของประเทศตน
- เจ้าหน้าที่รัฐและภาคประชาสังคมมีศักยภาพสูงขึ้นในการแก้ปัญหาสิทธิมนุษยชน
- หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาลทราบถึงพันธกรณีสิทธิมนุษยชนของพวกเขา และดำเนินการแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพเพื่อเอาชนะอุปสรรคที่ขัดขวางไม่ให้สิทธิมนุษยชนเป็นจริงได้
- ผู้ทรงสิทธิได้รับความคุ้มครองมากขึ้นจากนโยบายที่เป็นภัยต่อความมั่นคงส่วนบุคคล และ
- OHCHR มีสถานะดีขึ้นในการตอบสนองความต้องการด้านสิทธิมนุษยชนในระดับพื้นที่

สำนักงานและการประจำการของ OHCHR

ในพื้นที่ช่วยพัฒนาการตั้งรับกับปัญหาสิทธิมนุษยชนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานความร่วมมือใกล้ชิดกับรัฐบาล ระบบสหประชาชาติ และ NGOs รวมทั้งสมาชิกอื่น ๆ ของภาคประชาสังคม ยกตัวอย่างเช่น OHCHR

ให้ความช่วยเหลือการพยายามบรรลุมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศไว้ในกฎหมายของประเทศ และให้คำแนะนำเรื่องการจัดตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของ NHRIs ที่มีความเป็นอิสระ นอกจากนี้ OHCHR ยังทำงานร่วมกับและจัดฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ตุลาการ สารวัตรทหาร และรัฐสภาในเรื่องมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานของพวกเขา

ให้คำแนะนำเรื่องคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาและการจัดทำรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศสำหรับกระบวนการทบทวน ตลอดจนรวมทั้งพัฒนาโครงการให้การศึกษาด้านสิทธิมนุษยชน

ภาคประชาสังคมเป็นพันธมิตรที่สำคัญต่อกิจกรรมทั้งหลายของ OHCHR ในระดับพื้นที่ ด้านล่างคือตัวอย่างการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและความร่วมมือกับ OHCHR ในพื้นที่

- เตือนให้ OHCHR ทราบถึงสถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่เลวร้ายลงและแนวโน้มข้างหน้า
- ให้ข้อมูลกับ OHCHR ในเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชน ความคับหน้ และการละเมิดทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
- ทำงานร่วมกับ OHCHR ในเวทีสัมมนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องสิทธิมนุษยชน ในโครงการฝึกอบรมเรื่องสิทธิมนุษยชน และในโครงการระดับชาติและระดับภูมิภาค ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับการรับรู้ด้านสิทธิมนุษยชน และ
- ทำงานร่วมกับ OHCHR เพื่อส่งเสริมให้มีการให้สัตยาบันสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนและการอนุวัติการสนธิสัญญาเหล่านั้น

การประจำการในพื้นที่ของ OHCHR หมายความว่ารวมถึงสำนักงานระดับประเทศ สำนักงานระดับภูมิภาค หน่วยงานสิทธิมนุษยชนภายในภารกิจเพื่อสันติภาพขององค์การสหประชาชาติ ที่ปรึกษาด้านสิทธิมนุษยชนในทีมงานของสหประชาชาติประจำประเทศ และกระบวนการตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อวิกฤติสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้น

1. สำนักงานระดับประเทศ

OHCHR ได้จัดตั้งสำนักงานเพิ่มขึ้นในหลายประเทศ

ซึ่งดำเนินกิจกรรมอันประกอบด้วยการติดตามตรวจสอบสถานการณ์สิทธิมนุษยชน

การจัดทำรายงานต่อสาธารณะ การช่วยเหลือด้านวิชาการ

และการช่วยเหลือรัฐบาลในการพัฒนานโยบายและเป้าหมายด้านสิทธิมนุษยชนอย่างยั่งยืนในระยะยาว

แนะนำสำนักงานข้าหลวงใหญ่ สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

การทำงานร่วมกับสำนักงาน OHCHR ประจำประเทศยูกันดาเพื่อ คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของผู้พิการอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สำนักงาน OHCHR

ประจำประเทศยูกันดาทำงานร่วมกับสมาคมผู้พิการด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจว่าความพิการเป็นประเด็นสิทธิมนุษยชนอย่างหนึ่ง

เพื่อเพิ่มการรับรู้เรื่องมาตรฐานสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมให้มาตรฐานเหล่านี้ถูกรวมไว้ในกฎหมาย นโยบาย และแผนงานของประเทศ สำนักงานในประเทศยูกันดาได้ร่วมมือกับ NGOs ดำเนินการดังต่อไปนี้

- สำนักงานจัดให้มีการปรึกษาหารือเพื่อให้คำแนะนำด้านวิชาการในเรื่องความสอดคล้องระหว่างกฎหมายและนโยบายของประเทศว่าด้วยผู้พิการกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชน

- สำนักงานจัดกิจกรรมติดตามตรวจตราและสนทนากับกลุ่มเป้าหมายในเรื่องสถานการณ์ของผู้พิการ ซึ่งช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ของ NGOs ของผู้พิการในกลไกประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนตามอำเภอต่าง ๆ
- สำนักงานสนับสนุนสหภาพผู้พิการแห่งชาติในการรวบรวมลายมือชื่อเพื่อยื่นข้อเรียกร้องให้รัฐบาลให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ มีการรวบรวมลายมือชื่อได้มากกว่า 1,000 รายในวันสิทธิมนุษยชนสากลเมื่อปี ค.ศ. 2007
- สำนักงานมอบทุนสนับสนุนการก่อสร้างทางลาดสู่อาคารหลักของฝ่ายบริหาร

ในอำเภอซาริตีเพื่อให้สะดวกต่อผู้พิการในการเข้าออกอาคาร สาธารณะ ด้าน NGOs ยังคงรณรงค์ต่อเนื่องให้มีการสร้างทางลาดมากขึ้นในเมือง และ

- สำนักงานจัดฝึกอบรมให้กับผู้พิการในเรื่องมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายและนโยบายของประเทศที่เกี่ยวข้องกัน โดยมีการทำเอกสารเป็นอักษรเบรลล์ด้วย

2. สำนักงานระดับภูมิภาค

OHCHR ระบุปัญหาสิทธิมนุษยชนที่สำคัญต่อประเทศต่าง ๆ ภายในภูมิภาค จากนั้น OHCHR เสนอที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ภูมิภาคหรือประเทศเหล่านั้นโดยส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ประสบการณ์รวมถึงวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุด ยิ่งกว่านั้น สำนักงานระดับภูมิภาคของ OHCHR ยังเป็นแหล่งรวบรวมผู้เชี่ยวชาญเฉพาะประเด็น และทำงานใกล้ชิดกับหน่วยงานของภูมิภาคและรัฐบาล ที่มงานสหประชาชาติประจำประเทศ องค์กรระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค NHRIs และภาคประชาสังคม

3. หน่วยสิทธิมนุษยชนภายในภารกิจเพื่อสันติภาพขององค์การสหประชาชาติ

OHCHR มีความเชื่อมโยงกับงานรักษาและสร้างสันติภาพขององค์การสหประชาชาติ และมีบทบาทสำคัญในหน่วยสิทธิมนุษยชนของงานปฏิบัติการร่วมภาคสนามที่ดำเนินการโดยแผนปฏิบัติการรักษาสันติภาพและกิจการทางการเมืองขององค์การสหประชาชาติ (United Nations Departments of Peacekeeping Operations and Political Affairs) ยิ่งกว่านั้น OHCHR ยังมีส่วนสนับสนุนการทำงานของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ซึ่งรับผิดชอบด้านสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ บทบาทที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าสิทธิมนุษยชนถูกวางอยู่ใจกลางงานขององค์การสหประชาชาติในทุกมิติ

OHCHR ได้ระบุประเด็นสำคัญไว้สี่ประเด็นซึ่ง OHCHR ต้องการบรรลุอยู่ในภารกิจเพื่อสันติภาพ:

- การให้หลักประกันความยุติธรรมและความรับผิดชอบภายใต้กระบวนการสร้างสันติภาพ
- การป้องกันและแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน
- การสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งให้กับสถาบันแห่งชาติ และ
- การทำให้สิทธิมนุษยชนเป็นแกนหลักหนึ่งในทุกโครงการขององค์การสหประชาชาติ

การทำงานเรื่องสิทธิสตรีร่วมกับผู้แทนสหประชาชาติ ในประเทศชูดาน

ตั้งแต่เดือนมีนาคม ค.ศ. 2008 เป็นต้นมา ผู้แทนสหประชาชาติในสำนักงานสิทธิมนุษยชนประจำประเทศชูดาน (UNMIS) ได้ผลิตรายการวิทยุโดยความร่วมมือกับ

ส ก า นี วิ ท ยู ม า ล า ก า ล เพื่อสร้างการตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิที่พวกเขาจะมีชีวิต เสรีปลอดภัยจากความรุนแรงทางเพศ

และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมร่วมอยู่ในโครงการดังกล่าวด้วย อีกทั้งมีการเชื่อมโยงโครงการริเริ่มนี้กับการประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับชุมชน

4. ที่ปรึกษาด้านสิทธิมนุษยชนในทีมงานสหประชาชาติประจำประเทศ

ที่ปรึกษาด้านสิทธิมนุษยชนคือผู้เชี่ยวชาญซึ่ง OHCHR ว่าจ้างให้สนับสนุนทีมงานสหประชาชาติประจำประเทศตามคำร้องขอของผู้แทนสหประชาชาติประจำประเทศ พวกเขาช่วยให้คำแนะนำเรื่องยุทธศาสตร์การสร้างหรือเสริมความแข็งแกร่งให้กับศักยภาพและสถาบันของประเทศในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ ที่ปรึกษาด้านสิทธิมนุษยชนยังร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ในชาติ (รัฐบาลและภาคประชาสังคม) เกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมและอนุวัติการมาตรฐานสิทธิมนุษยชนอย่างเกิดประสิทธิผล

5. หน่วยตอบสนองอย่างรวดเร็วกับวิกฤตสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้น

นอกเหนือจากความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ผ่านการประจำการในพื้นที่แล้ว หน่วยตอบสนองอย่างรวดเร็วของ OHCHR ว่าจ้างบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมให้ช่วยเหลือในการป้องกันหรือรับมือกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่เลวร้ายลงทั่วโลก OHCHR

อาจจัดตั้งหรือสนับสนุนคณะค้นหาข้อเท็จจริงและคณะกรรมการไต่สวนเพื่อสอบสวนกรณีมีคำกล่าวหาร้ายแรงเรื่องละเมิดสิทธิมนุษยชน

หน่วยงานดังกล่าวยังทำหน้าที่ประสานความร่วมมือระหว่าง OHCHR

กับหน่วยงานด้านสิทธิมนุษยชนในภารกิจเพื่อสันติภาพ โดย OHCHR ให้ความช่วยเหลือด้านการสรรหา

การคัดเลือกคนมาดำรงตำแหน่ง และการฝึกอบรม ตลอดจนคำแนะนำเกี่ยวกับนโยบายสำคัญและโครงการต่าง ๆ

โครงการทุนการศึกษาและฝึกอบรมของ OHCHR

OHCHR

จัดตั้งโครงการทุนการศึกษาและฝึกอบรมขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับบทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในกลไกสิทธิมนุษยชน โครงการดังกล่าวได้แก่:

- โครงการทุนการศึกษาเพื่อชนท้องถิ่นดั้งเดิม
- โครงการทุนการศึกษาเพื่อชนกลุ่มน้อย
- โครงการทุนการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับประเทศด้อยพัฒนา และ
- ทุนการศึกษาสำหรับเจ้าหน้าที่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการทุนการศึกษาและฝึกอบรม
ของ OHCHR กรุณาดูบทที่ II ของคู่มือเล่มนี้

สิ่งพิมพ์และเอกสารข้อมูลของ OHCHR

OHCHR ผลิตสิ่งพิมพ์ด้านสิทธิมนุษยชนออกอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล NHRIs ภาคประชาสังคม สาธารณชนทั่วไป และสื่อ ท่านสามารถดาวน์โหลดสิ่งพิมพ์และข้อมูลมากมายได้จากเว็บไซต์ของ OHCHR หรืออาจขอได้จากฝ่ายสิ่งพิมพ์และข้อมูล (Publications and Information Desk) ของ OHCHR

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์และเอกสารข้อมูลของ OHCHR กรุณาดูบทที่ III
ของคู่มือเล่มนี้ และติดต่อ publications@ohchr.org หรือ library@ohchr.org

กองทุนและเงินอุดหนุน

ทุนและเงินอุดหนุนจากองค์การสหประชาชาติ ซึ่งบางส่วนบริหารจัดการโดย OHCHR เอง ก่อให้เกิดประโยชน์ทางตรงต่อ NGOs องค์กรรากหญ้า สมาคมวิชาชีพ และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ

กองทุนและเงินอุดหนุนที่บริหารจัดการโดย OHCHR ได้แก่

- กองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากการทรมาน
- กองทุนเพื่อประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม
- กองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือเหยื่อของการค้าทาสยุคใหม่
- โครงการ “ร่วมด้วยช่วยเหลือชุมชน (ACT)”

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกองทุนและเงินอุดหนุน กรุณาดูบทที่ IX ของคู่มือเล่มนี้

ง. โครงสร้างของสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

OHCHR อยู่ภายใต้การนำของข้าหลวงใหญ่และรองข้าหลวงใหญ่

โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักฝ่ายบริหารซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกองอำนวยการบริหารและฝ่ายบริหาร

นอกจากนี้ กองอำนวยการบริหารและฝ่ายบริหารยังประกอบด้วย

- **สำนักงานที่นครนิวยอร์ก**
ซึ่งดำเนินการเพื่อให้สิทธิมนุษยชนถูกบูรณาการอย่างสมบูรณ์อยู่ในวาระพัฒนาและความมั่นคงขององค์การสหประชาชาติ
รวมทั้งให้ความสนับสนุนอย่างสำคัญในประเด็นสิทธิมนุษยชนแก่ที่ประชุมสมัชชาใหญ่
คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (Economic and Social Council) คณะมนตรีความมั่นคง (Security Council) และองค์กรระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ
- **แผนนโยบาย วางแผน ติดตามตรวจสอบและประเมินผล** ซึ่งทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ของ OHCHR
เพื่อให้วิสัยทัศน์ด้านยุทธศาสตร์ของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ถูกแปรเป็นเรื่องสำคัญลำดับต้นที่ประจำได้พร้อมแผนดำเนินงาน
อีกทั้งเพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบและประเมินผลสะท้อนที่ตามมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- **แผนสื่อสารข้อมูล** ซึ่งจัดทำและดำเนินขั้นตอนในการปรับปรุงความรู้ทั่วไปเรื่องสิทธิมนุษยชนและแจ้งให้ประชาคมโลกทราบถึงพัฒนาการด้านสิทธิมนุษยชนและงานของ OHCHR
- **แผนความสัมพันธ์กับแหล่งทุนและบุคคลภายนอก**
ซึ่งช่วยให้รัฐสมาชิกได้รับทราบอย่างครบถ้วนถึงแผนงาน เรื่องเร่งด่วนและความจำเป็นด้านเงินทุนของ OHCHR
รวมทั้งระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินโครงการต่าง ๆ ของ OHCHR
- **แผนความปลอดภัยและมั่นคงในพื้นที่**
ซึ่งรับผิดชอบด้านความมั่นคงปลอดภัยของเจ้าหน้าที่และสถานที่ทำงานที่ตั้งอยู่ทุกหนแห่ง
โดยวิธีการประสานงานกับแผนกความปลอดภัยและความมั่นคงขององค์การสหประชาชาติ

ฝ่ายภาคประชาสังคม ที่จัดตั้งขึ้นใหม่ก็สังกัดกองอำนวยการบริหารและฝ่ายบริหารเช่นกัน

ฝ่ายดังกล่าวเป็นจุดผ่านแรกสำหรับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่ต้องการติดต่อกับ OHCHR

ฝ่ายภาคประชาสังคมให้ข้อมูลและคำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องนานาชาติ

ให้คำแนะนำเรื่องนโยบายและยุทธศาสตร์ในการเสริมสร้างความร่วมมือ

และพัฒนาเครื่องมือที่ช่วยให้ภาคประชาสังคมสามารถมีส่วนร่วมกับคณะกรรมการและกลไกสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ ซึ่ง *คู่มือเล่มนี้* ก็เป็นตัวอย่างหลักของเครื่องมือดังกล่าว

ฝ่ายสนับสนุนและบริหารจัดการโครงการ ของ OHCHR ให้การสนับสนุนเรื่องบริหารจัดการ

งบประมาณและการเงิน การคัดเลือกและทรัพยากรบุคคล จัดซื้อ บริหารสินทรัพย์

และสนับสนุนงานธุรการทั่วไปสำหรับกิจกรรมในพื้นที่ เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตลอดรวมถึงการพัฒนาและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่

นอกเหนือจากกองอำนวยการบริหารและฝ่ายบริหารรวมทั้งฝ่ายสนับสนุนและบริหารจัดการโครงการแล้ว OHCHR ยังประกอบด้วยแผนกสำคัญสี่แผนก คือ:

แนะนำสำนักงานข้าหลวงใหญ่ สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

- **แผนกคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนและสนธิสัญญา**
ซึ่งช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนกับกลไกได้สังกัด รวมทั้งคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนเป็นไปอย่างราบรื่น นอกจากนี้ แผนกดังกล่าวยังสนับสนุนกิจกรรมที่ดำเนินการภายใต้กองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากการทรมาน และประสานความเรียบร้อยของเอกสารทางการทั้งหลายที่เตรียมสำหรับใช้โดยองค์กรระหว่างรัฐบาล
- **แผนกกระบวนการพิเศษ**
ซึ่งสนับสนุนงานของกระบวนการพิเศษโดยจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านประเด็น การค้นหาข้อเท็จจริงและกฎหมาย การทำงานวิจัยและวิเคราะห์ และการช่วยเหลือด้านงานบริหารจัดการและธุรการ แผนกยังคอยเฝ้าระวังให้เกิดความร่วมมือและการประชุมระหว่างผู้ทรงอำนาจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อันรวมถึงภาคประชาสังคม
- **แผนกปฏิบัติการในพื้นที่และความร่วมมือทางวิชาการ**
ซึ่งประสานดำเนินงานพัฒนาและดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ของ OHCHR ในเรื่องการมีส่วนร่วมของประเทศ จัดการโครงการความร่วมมือด้านวิชาการ และทำหน้าที่เป็นจุดผ่านเข้าถึงสำนักงานประจำพื้นที่ของ OHCHR และ
- **แผนกวิจัยและสิทธิในการพัฒนา** ซึ่งจัดทำวิจัยตามประเด็นสิทธิมนุษยชน อันรวมถึงการสนับสนุนด้านวิชาการแก่ภาคสนาม นอกจากนั้น แผนกดังกล่าวยังบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลเอกสารของ OHCHR และโครงการสิ่งพิมพ์ โดยผลิตเครื่องมือมากมายเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติและชุดการเรียนรู้สำหรับใช้ในประเทศรวมทั้งที่สำนักงานใหญ่ เพื่อเป้าประสงค์ในการสร้างศักยภาพให้กับสถาบันแห่งชาติ ภาคประชาสังคม และพันธมิตรอื่น ๆ

จ. แหล่งข้อมูลของ OHCHR

เว็บไซต์ของ OHCHR

ขอเชิญให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมเข้าชมเว็บไซต์ของ OHCHR เพื่อจะได้ทราบข้อมูลล่าสุดและข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับงานและกิจกรรมของ OHCHR ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับกลไกสิทธิมนุษยชนหลากหลายประเภท

รายงานประจำปีว่าด้วยกิจกรรมและผลสัมฤทธิ์ของ OHCHR (Annual Reports on Activities and Results) และ **แผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการของข้าหลวงใหญ่** (High Commissioner's Strategic Management Plan) ก็มีปรากฏอยู่บนเว็บไซต์ของ OHCHR เช่นกัน

เข้าดูเว็บไซต์ของ OHCHR ได้ที่: <http://www.ohchr.org>

คู่มือเล่มนี้หาได้ในรูปแบบดิจิทัลบนเว็บไซต์ของ OHCHR ที่: <http://www.ohchr.org/civilsocietyhandbook/> ในนั้นท่านจะพบบทความต่าง ๆ ในคู่มือที่พร้อมสำหรับการดาวน์โหลด เช่นเดียวกับลิงก์อ้างอิงที่ปรากฏอยู่ในคู่มือ

จ. ติดต่อ OHCHR

ที่อยู่

Palais Wilson:

52 rue des Pâquis
CH-1201 Geneva, Switzerland

Motta Building:

48 avenue Giuseppe Motta CH-
1202 Geneva, Switzerland

Postal address

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights Palais
des Nations

8-14, avenue de la Paix CH-
1211 Geneva 10

Phone: +41 (0)22 917 90 00

E-mail: InfoDesk@ohchr.org (คำถามทั่วไป)

Website: <http://www.ohchr.org>

II. โครงการทุนการศึกษาและฝึกอบรมของ OHCHR

โครงการทุนการศึกษาและฝึกอบรม (Fellowship and Training Programmes)

ที่กล่าวถึงในบทนี้ได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะยกระดับบทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในกลไกสิทธิมนุษยชน ความสนับสนุนประกอบกับความร่วมมืออย่างแข็งขันของภาคประชาสังคมจะนำไปสู่การบรรลุสิทธิมนุษยชนที่แท้จริงยิ่งขึ้น

บทนี้กล่าวถึงความสำคัญที่คนทำงานในภาคประชาสังคมควรเข้าร่วมโครงการทุนการศึกษาและการอบรมเชิงปฏิบัติการของ OHCHR

การมีส่วนร่วมหรือการเข้าโครงการและการประชุมเชิงปฏิบัติการดังที่บรรยายในบทนี้ ทั้ง NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมไม่จำเป็นต้องมีสถานะที่ปรึกษาของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (ECOSOC)

ก. โครงการทุนการศึกษา

โครงการทุนการศึกษาเปิดโอกาสให้บุคคลที่ผ่านการคัดเลือกได้เรียนรู้อย่างเข้มข้นเกี่ยวกับกลไกสิทธิมนุษยชนและสถาบันระหว่างประเทศ

OHCHR จัดให้มีโครงการทุนการศึกษาสี่ประเภท

ซึ่งล้วนแต่สร้างศักยภาพอันเข้มแข็งให้กับกลุ่มหรือบุคคลจำเพาะเพื่อการทำงานด้านสิทธิมนุษยชน

- **โครงการทุนการศึกษาเพื่อชนท้องถิ่นดั้งเดิม (Indigenous Fellowship Programme)** สนับสนุนให้สมาชิกกลุ่มชนท้องถิ่นดั้งเดิมเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมเรื่องสิทธิมนุษยชน
- **โครงการทุนการศึกษาเพื่อชนกลุ่มน้อย (Minorities Fellowship Programme)** สนับสนุนให้บุคคลที่เป็นชนกลุ่มน้อยทางสัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนาหรือภาษาเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมเรื่องสิทธิมนุษยชน
- **โครงการทุนการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับประเทศด้อยพัฒนา (Human Rights LDC Fellowship Programme)** สนับสนุนให้นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยจากประเทศด้อยพัฒนา (LDC) เข้าร่วมการฝึกอบรมเรื่ององค์การสหประชาชาติกับสิทธิมนุษยชน และ
- **โครงการทุนการศึกษาสำหรับเจ้าหน้าที่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Fellowship for National Human Rights Institutions Staff)** สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่จาก NHRIs เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมเรื่องสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศกับการร่วมงานระหว่าง OHCHR และ NHRIs

คู่มือเล่มนี้หาได้ในรูปแบบดิจิทัลบนเว็บไซต์ของ OHCHR ที่: <http://www.ohchr.org/civilsocietyhandbook/> ในนั้นท่านจะพบบทความอื่น ๆ ในคู่มือที่พร้อมสำหรับการดาวน์โหลด เช่นเดียวกับลิงก์อ้างอิงที่ปรากฏอยู่ในคู่มือ

รายละเอียดเกี่ยวกับการติดต่อขอทุน

Indigenous Fellowship Programme Indigenous Peoples and Minorities Unit

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland
Fax: +41 (0)22 917 90 08 or +41 (0)22 928 90 66 E-mail:
fellowship@ohchr.org

Minorities Fellowship Programme Indigenous Peoples and Minorities Unit

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Phone:
+41 (0)22 928 98 45
Fax: +41 (0)22 928 90 10
E-mail: minorities@ohchr.org

Fellowship for Students from Least Developed Countries United Nations Institute for Training and Research (UNITAR)

Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Phone:
+41 (0)22 917 86 40
Fax: +41 (0)22 917 80 47
Website: <http://www.ohchr.org> or <http://www.unitar.org/diplomacy>

Fellowship for NHRIs Staff National Institutions Unit

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10- Switzerland
Phone: + 41 (0)22 928 92 83 or + 41 (0)22 928 96 63 Fax: +
41 (0)22 928 90 18
E-mail: niu@ohchr.org

โครงการทุนการศึกษาและ ฝึกอบรมของ OHCHR

1. โครงการทุนการศึกษาเพื่อชนท้องถิ่นดั้งเดิม

โครงการทุนการศึกษาเพื่อชนท้องถิ่นดั้งเดิม (Indigenous Fellowship Programme) เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1997

โดยเป็นความคิดริเริ่มที่จะดำเนินการตามเป้าหมายทศวรรษสากลของปวงชนท้องถิ่นดั้งเดิมทั่วโลก (International Decade of the World's Indigenous People, 1995 – 2004)

จุดมุ่งหมายหลักคือการสร้างความเข้มแข็งให้กับตัวแทนชนท้องถิ่นดั้งเดิมและชุมชนของพวกเขาด้วยการเสริมสร้างความรู้และศักยภาพในการเข้าถึงระบบสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ

โครงการเน้นที่จะเปิดโอกาสให้ชนท้องถิ่นดั้งเดิมทั้งชายและหญิงได้รับความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศโดยทั่วไป พร้อมทั้งสิทธิของชนท้องถิ่นดั้งเดิมเป็นการเฉพาะ

เพื่อช่วยให้องค์กรและชุมชนของพวกเขาสามารถปกป้องและส่งเสริมสิทธิของตนเอง ในตอนท้ายของโครงการ ผู้ได้รับทุนควรจะสามารถจัดฝึกอบรมภายในชุมชนและองค์กรของตนเองเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในวงกว้างและสิทธิเฉพาะของชนท้องถิ่นดั้งเดิม อีกทั้งสามารถถ่ายทอดข้อมูลและความรู้ที่ได้รับระหว่างศึกษา โครงการเน้นประโยชน์ที่จะเกิดกับบุคคลผู้ได้ทุน องค์กรของพวกเขา แต่ที่สำคัญที่สุดคือชุมชนของพวกเขานั่นเอง

โครงการทุนการศึกษาเพื่อชนท้องถิ่นดั้งเดิมเปิดสอนในสี่ภาษา ได้แก่ **ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน** ในแต่ละปีมีผู้ได้รับการคัดเลือกประมาณห้าคนสำหรับแต่ละภาษา

- โครงการที่นครเจนีวา (**ภาษาอังกฤษ**)
- โครงการที่มหาวิทยาลัยดูสโต (**ภาษาสเปน**)
- โครงการที่เมืองดิสซอง (**ภาษาฝรั่งเศส**) และ
- โครงการที่กรุงมอสโก (**ภาษารัสเซีย**)

โครงการที่นครเจนีวา ดำเนินการโดย OHCHR ในนครเจนีวา

โดยเริ่มในเดือนพฤษภาคมของแต่ละปีและใช้ระยะเวลาสี่เดือน

หลักสูตรการสอนเน้นไปที่กลไกและสถาบันสิทธิมนุษยชน

โครงการใช้วิธีการสนทนาแลกเปลี่ยนและสรุปย่อในหัวข้อต่าง ๆ รวมทั้งมอบหมายงานให้ทำเป็นรายบุคคลและกลุ่ม

โครงการที่มหาวิทยาลัยดูสโต เป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยดูสโต (University of Duesto)

ในเมืองบิลเบาของประเทศสเปนกับ OHCHR โดยปกติจะใช้เวลาสี่เดือนและแบ่งเป็นสองช่วง

คือในช่วงแรกการเรียนการสอนจัดขึ้นที่มหาวิทยาลัยดูสโต และในช่วงที่สองจัดที่ OHCHR ในนครเจนีวา

โครงการนี้มีลักษณะคล้ายกับโครงการที่นครเจนีวา

โดยพยายามกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ได้รับทุนกับองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเช่น NGOs และรัฐบาลท้องถิ่นในแคว้นบาสก์

โครงการที่เมืองดิของเป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยบูร์กอญ (University of Bourgogne)

ในเมืองดิของของประเทศฝรั่งเศสกับ OHCHR

และมุ่งเน้นชนท้องถิ่นดั้งเดิมซึ่งใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นหลักหรือเป็นภาษาที่สอง โครงการใช้เวลาสิบสัปดาห์ (4 สัปดาห์ที่มหาวิทยาลัยดิของ 4 สัปดาห์ที่สำนักงาน OHCHR ในนครเจนีวา และอีก 2 สัปดาห์ที่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ในกรุงปารีส)

โครงการที่กรุมอสโควเป็นความร่วมมือระหว่างสมาคมชนท้องถิ่นดั้งเดิมในตอนเหนือของประเทศรัสเซีย

(Russian Association of Indigenous Peoples of the North – RAIPON) ซึ่งตั้งอยู่ในกรุมอสโควกับ OHCHR

หลักสูตรนี้ประกอบด้วยการอบรมกับ RAIPON สำนักงาน OHCHR ประจำกรุมอสโคว

และสำนักงานของหน่วยงานสหประชาชาติอื่น ๆ ในกรุมอสโควเป็นเวลา 4 สัปดาห์

จากนั้นเป็นการอบรมที่สำนักงาน OHCHR ในนครเจนีวาอีก 4 สัปดาห์

โครงการทุนการศึกษาเหล่านี้ให้เบี้ยเลี้ยงรายเดือนเป็นค่าที่พักและอาหาร ค่าเดินทาง

ประกันสุขภาพและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

หลักเกณฑ์การคัดเลือก

- ผู้สมัครจะต้องเป็นสมาชิกของกลุ่มชนท้องถิ่นดั้งเดิมกลุ่มหนึ่ง และควรได้รับการสนับสนุนจากชุมชนหรือองค์กรของตน
- แม้ว่าไม่มีการจำกัดอายุ แต่ผู้สมัครที่มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปีจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ
- ผู้ที่ไม่ผ่านการศึกษาในระบบจะไม่ถูกจำกัดการเข้าร่วมโครงการทุนการศึกษานี้ เนื่องด้วยชนท้องถิ่นดั้งเดิมจำนวนมากมายต้องเผชิญกับอุปสรรคในการเข้าศึกษาในระบบ
- ผู้สมัครควรมีความสามารถและความตั้งใจที่จะฝึกอบรมชนท้องถิ่นดั้งเดิมคนอื่น ๆ ภายหลังจากกลับมายังชุมชน/องค์กรของตน
- จะเป็นสิ่งพึงประสงค์หากองค์กรที่สนับสนุนมีฐานหรือสมาชิกภาพมั่นคง
- การคัดเลือกผู้ได้รับทุนดำเนินถึงดุลยภาพทางเพศและภูมิภาค และ
- ผู้สมัครจะต้องมีความเข้าใจอย่างดีในภาษาที่ใช้ในโครงการ

หลักสูตรในภาษาเหล่านี้จัดขึ้นทุกปีและกำหนดเวลาการรับสมัครจะแตกต่างกันไป

เฉพาะใบสมัครที่กรอกข้อมูลอย่างครบถ้วนเท่านั้นที่จะได้รับการพิจารณา

และต้องส่งใบสมัครทางโทรสารหรือไปรษณีย์ ใบสมัครที่ส่งทางอีเมลจะไม่ได้รับการพิจารณา

เว้นเสียแต่จะมีการลงลายมือชื่อและสแกนส่วนที่ I และ II ของใบสมัครส่งมาด้วย

โครงการทุนการศึกษาและ ฝักรอบรมของ OHCHR

ส่งใบสมัครไปที่

II

Indigenous Fellowship Programme Indigenous and Minorities Unit

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland

Fax: +41 (0)22 917 90 08 หรือ +41 (0)22 928 90 66 E-

mail: fellowship@ohchr.org

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการทุนการศึกษา รวมทั้งขอแบบฟอร์มใบสมัครทั้งสี่ภาษาได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

2. โครงการทุนการศึกษาเพื่อชนกลุ่มน้อย

ด้วยโครงการทุนการศึกษาเพื่อชนกลุ่มน้อย (Minorities Fellowship Programme) OHCHR

มุ่งที่จะช่วยให้บุคคลที่เป็นชนกลุ่มน้อยทางสัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนาหรือภาษา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนชายหญิง มีโอกาสได้รับความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศโดยทั่วไป

พร้อมทั้งสิทธิของชนกลุ่มน้อยเป็นการเฉพาะ

เป็นที่คาดหวังว่าเมื่อเสร็จสิ้นโครงการผู้ได้รับทุนที่เป็นชนกลุ่มน้อยเหล่านี้จะมีความรู้ทั่วไปในเรื่องกลไกสิทธิมนุษย

ชนขององค์การสหประชาชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชนกลุ่มน้อย

อีกทั้งสามารถจัดการอบรมภายในชุมชนและองค์กรของตนตามข้อมูลและความรู้ที่ได้รับจากโครงการ

การฝักรอบรมโดยมีชุมชนเป็นแกนนำในประเทศบัลแกเรีย ซึ่งจัดโดยผู้ที่เคยได้รับทุนการศึกษาเพื่อชนกลุ่มน้อย

OHCHR ให้การสนับสนุนโครงการที่เสนอโดยผู้ที่เคยได้รับทุนการศึกษาเพื่อชนกลุ่มน้อยจากชุมชนโรมาในประเทศบัลแกเรีย เพื่อจัดอบรมในเทศบาลโปลาสกี แทรมเบชในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2006 โครงการดังกล่าวทำให้องค์การของเขาที่มีชื่อว่า Roma Together สามารถจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นโรมามีส่วนร่วมและ

นำ “ทศวรรษแห่งการผนวกโรมา (Decade of Roma Inclusion)” ค.ศ. 2005 – 2015 ไปสู่การปฏิบัติจริงได้ ดังที่กำหนดขึ้นโดยเก้าประเทศในทวีปยุโรปกลางและตะวันออกเฉียงใต้ ผู้เข้าร่วมอบรมวางแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชนกลุ่มน้อยโรมาในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ของทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ซึ่ง

สิทธิและชีวิตประจำวันของพวกเขาได้รับผลกระทบ พวกเขาเสนอให้สภาเทศบาลจัดตั้งองค์กรถาวรของตัวแทนชนกลุ่มน้อยในท้องถิ่นเพื่อให้ประเด็นปัญหาของชนกลุ่มน้อยถูกบรรจุไว้ในนโยบาย ทั้งนี้ ข้อเสนอดังกล่าวได้รับการตอบรับโดยนายกเทศมนตรีและประธานสภาเทศบาล

ปัจจุบัน OHCHR ดำเนินโครงการทุนการศึกษาเพื่อชนกลุ่มน้อยอยู่สองโครงการ
คือในภาษาอังกฤษและภาษาอาหรับ

โครงการที่ใช้ภาษาอังกฤษจัดขึ้นในเดือนเมษายนของทุกปีเป็นระยะเวลาสามเดือน โดยมีผู้เข้าร่วมประมาณห้าคน
โครงการนำร่องที่ใช้ภาษาอาหรับเริ่มต้นในปี ค.ศ. 2007 และมีผู้เข้าร่วมสี่คนในการอบรมที่ OHCHR
ในนครเจนีวาเป็นเวลาหนึ่งเดือน โครงการทุนการศึกษาให้เบี้ยเลี้ยงรายเดือนเป็นค่าที่พักและอาหาร
และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ค่าเดินทางไปกลับเจนีวา รวมทั้งประกันสุขภาพ

หลักเกณฑ์การคัดเลือก

- ผู้สมัครจะต้องเป็นชนกลุ่มน้อยทางสัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนาหรือภาษา
- แม้ว่าจะไม่มีการจำกัดอายุ แต่ผู้สมัครที่มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปีจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ
- ผู้ที่ไม่ผ่านการศึกษาในระบบไม่ถูกจำกัดการเข้าร่วมโครงการทุนการศึกษาเพื่อชนกลุ่มน้อยนี้
หากมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องเป็นที่ประจักษ์
- จะเป็นสิ่งพึงประสงค์หากองค์กรหรือสมาคมที่สนับสนุนทำงานด้านประเด็นชนกลุ่มน้อย
และประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นชนกลุ่มน้อย
- ผู้สมัครควรมีความสามารถและความตั้งใจที่จะฝึกอบรมชนกลุ่มน้อยคนอื่น ๆ
ภายหลังจากกลับมายังชุมชน/องค์กรของตน
- ผู้สมัครควรมีหนังสือแสดงการสนับสนุนจากชุมชนหรือองค์กรของตน และ
- ผู้สมัครจะต้องมีความรู้ระดับทำงานของภาษาที่ใช้ในโครงการ (อาหรับหรืออังกฤษ)

เฉพาะใบสมัครที่กรอกข้อมูลอย่างครบถ้วนเท่านั้นที่จะได้รับการพิจารณา
และต้องส่งใบสมัครทางโทรสารหรือไปรษณีย์ ใบสมัครที่ส่งทางอีเมลจะไม่ได้รับการพิจารณา
เว้นเสียแต่จะมีการลงลายมือชื่อและสแกนส่งมา

ส่งใบสมัครไปที่

Minorities Fellowship Programme Indigenous and Minorities Unit

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Phone:

+41 (0)22 928 98 45

Fax: +41 (0)22 928 90 10

E-mail: minorities@ohchr.org

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการทุนการศึกษานี้ รวมทั้งขอแบบฟอร์มใบสมัครได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

โครงการทุนการศึกษาและ ฝึกอบรมของ OHCHR

3. โครงการทุนการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับประเทศด้อยพัฒนา

โครงการทุนการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศด้อยพัฒนา

(Human Rights LDC Fellowship Programme) เริ่มดำเนินการในปี ค.ศ. 2007 ภายใต้การบริหารจัดการของ OHCHR ร่วมกับสถาบันเพื่อการฝึกอบรมและการวิจัยแห่งสหประชาชาติ (UNITAR)

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับความเข้าใจของผู้ได้รับทุนที่มาจากประเทศด้อยพัฒนาในเรื่องประเด็นสิทธิมนุษยชนสากลในปัจจุบัน และช่วยให้พวกเขาเกิดความเข้าใจซึ่งถึงงานขององค์การสหประชาชาติและ OHCHR

ในขณะเดียวกันก็เพื่อให้ OHCHR และกลไกสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ

ขององค์การสหประชาชาติได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากนักศึกษามหาวิทยาลัยหรือผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาซึ่งมีบทบาทโดดเด่นจากประเทศด้อยพัฒนา

โครงการนี้จัดขึ้นที่สำนักงาน OHCHR ณ นครเจนีวาโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

หลักสูตรประกอบด้วยการอบรมและภาคปฏิบัติกับงานของ OHCHR ในรูปแบบสัมมนาและฝึกทักษะปฏิบัติงานจริง

จากนั้นมีการมอบหมายให้ทำงานในแผนกหนึ่งของ OHCHR

ความต่อเนื่องของโครงการนี้ในอนาคตขึ้นอยู่กับความพร้อมของเงินสนับสนุนที่ได้รับ

โครงการทุนการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชนเปิดกว้างสำหรับผู้สมัครจาก LDCs³

ผู้สมัครจะต้องเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยหรือผู้ได้รับปริญญาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับงานขององค์การสหประชาชาติ (เช่น กฎหมายระหว่างประเทศ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือประวัติศาสตร์) ผู้สมัครควรมีอายุต่ำกว่า 30 ปีในขณะสมัคร

โครงการจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทาง พร้อมทั้งเงินสำหรับค่ากินอยู่ในนครเจนีวา นอกจากนี้

โครงการยังรับผิดชอบค่าจัดทำวีซ่า ค่าที่พัก ประกันสุขภาพและอุบัติเหตุอีกด้วย

เนื่องจากความต่อเนื่องของโครงการจะขึ้นอยู่กับ การได้รับเงินทุนสนับสนุนที่เพียงพอ

ผู้ที่สนใจจึงควรดูข้อมูลในเว็บไซต์ของ OHCHR และ UNITAR อยู่เสมอ

ติดต่อโครงการทุนการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชนได้ที่

United Nations Institute for Training and Research (UNITAR)

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Phone:

+41 (0)22 917 86 40

Fax: +41 (0)22 917 80 47

³ ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการกำหนดประเทศด้อยพัฒนาโดยองค์การสหประชาชาติได้ที่ <http://www.unohrrls.org/>

4. โครงการทุนการศึกษาสำหรับเจ้าหน้าที่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

โครงการทุนการศึกษาสำหรับเจ้าหน้าที่สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Fellowship for National Human Rights Institutions Staff) เริ่มดำเนินการในปี ค.ศ. 2008 และบริหารจัดการโดย**ฝ่ายสถาบันแห่งชาติ**ของ OHCHR โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้รับความรู้และประสบการณ์เชิงปฏิบัติเกี่ยวกับระบบสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ การทำงานของ OHCHR ร่วมกับและสำหรับ NHRI's ตลอดจนประเด็นวิชาการและสาระสำคัญที่เชื่อมโยงกับ NHRI's เป็นที่คาดหวังว่าผู้ได้รับทุนจะกลับไปยัง NHRI's และสร้างศักยภาพด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศขององค์กรให้เข้มแข็งขึ้น

โครงการนี้จัดขึ้นที่สำนักงาน OHCHR ในนครเจนีวา จะมีการคัดเลือกผู้ได้รับทุนสองคนในแต่ละปีเพื่อศึกษาเป็นระยะเวลาหกเดือน โดยคนหนึ่งเริ่มในเดือนมกราคม ส่วนอีกคนหนึ่งเริ่มในเดือนกรกฎาคม ผู้ได้รับทุนทั้งสองคนจะได้รับฟังการบรรยายสรุปเป็นระยะ ๆ เกี่ยวกับระบบสิทธิมนุษยชนกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน พร้อมทั้งทำงานที่ได้รับมอบหมายและเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ

ผู้สมัครจะต้องมีประสบการณ์โดยตรงอย่างน้อยสามปีในการทำงานกับ NHRI ซึ่งมีความรู้เป็นที่ยอมรับโดยนานาชาติ-ตามหลักการกรุงปารีส (Paris Principles)⁴ - และมีประสบการณ์ต่อเนื่องในการทำงานด้านประเด็นเกี่ยวกับ NHRI ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติหากเป็นไปได้

ผู้สมัครควรมีจดหมายรับรองจาก NHRI's ที่ตนทำงานอยู่ และมีความมุ่งมั่นที่จะถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับให้กับเพื่อนร่วมงานหลังจากกลับมาแล้ว ยิ่งกว่านั้น พวกเขาควรมีความรู้ภาษาอังกฤษและ/หรือภาษาฝรั่งเศสอย่างคล่องแคล่ว OHCHR ให้ทุนในรูปแบบของค่าใช้จ่ายรายเดือนตลอดระยะเวลาการศึกษา

ผู้สมัครควรยื่นใบสมัคร (จดหมายแสดงถึงแรงจูงใจ ประวัติ จดหมายรับรองจาก NHRI's ที่ทำงานอยู่) ไปที่ OHCHR โดยตรง

ฝ่ายสถาบันแห่งชาติจะคัดเลือกผู้สมัครโดยปรึกษากฎหมายหรือกับสำนักคณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศด้านสถาบันแห่งชาติเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (International Coordinating Committee of National Institutions for the Promotion and Protection of Human Rights – ICC)

ยื่นใบสมัครได้ที่

National Institutions Unit

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 – Switzerland

Phone: + 41 (0)22 928 92 83 หรือ + 41 (0)22 928 96 63

Fax: + 41 (0)22 928 90 18

E-mail: niu@ohchr.org

ดูข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับโครงการทุนการศึกษาสำหรับ NHRI ได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

⁴ อนุสัญญาที่ 48/134 ภาคผนวก ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่

โครงการทุนการศึกษาและ ฝึกรอบรมของ OHCHR

ข. การฝึกรอบรมเชิงปฏิบัติการ

การฝึกรอบรมเชิงปฏิบัติการเปิดโอกาสให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมได้เรียนรู้เกี่ยวกับกลไกสิทธิมนุษยชนประเภทเฉพาะ รวมทั้งว่าพวกเขาจะมีส่วนร่วมกับกลไกเหล่านี้อย่างเข้มแข็งมากขึ้นได้อย่างไร

การฝึกรอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการติดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

การฝึกรอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการติดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาจัดขึ้นสำหรับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมระดับชาติ

ด้วยจุดมุ่งหมายที่จะสร้างศักยภาพของพวกเขาในการมีส่วนร่วมกับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา

OHCHR จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการและสัมมนาสำหรับผู้มีบทบาทระดับชาติในประเทศของพวกเขา

เพื่อสร้างศักยภาพที่แข็งแกร่งในการสนับสนุนกระบวนการจัดทำรายงานตามสนธิสัญญา

ตลอดจนติดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา OHCHR ประสานกับ NHRIs NGOs

และตัวแทนสื่อระดับชาติในการประชุมเชิงปฏิบัติการเหล่านี้เพื่อสร้างศักยภาพและผลักดันให้เกิดการจัดตั้งเครือข่ายของผู้มีบทบาทระดับชาติ

ด้วยจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2003 เป็นต้นมา OHCHR

ได้จัดฝึกรอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการติดตามข้อเสนอแนะในทุกภูมิภาคทั่วโลก

โครงการฝึกรอบรมเปรียบเสมือนกรอบที่ใช้จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายภาคประชาสังคมระดับชาติเพื่อเป้าประสงค์ในการติดตามกระบวนการจัดทำรายงานตามสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

รวมถึงความต่อเนื่องของการพูดคุยหารือระดับชาติอย่างสร้างสรรค์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ OHCHR

ยังจัดอบรมโดยตรงให้กับรัฐบาลที่สนใจโดยผ่านวิธีการประชุมเชิงปฏิบัติการและการสัมมนา

อีกทั้งยังกระตุ้นให้ภาคประชาสังคมเข้าร่วมในกิจกรรมเหล่านี้

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการฝึกรอบรมเชิงปฏิบัติการในเรื่องการติดตาม

ข้อเสนอแนะ กรุณาติดต่อ:

**Human Rights Treaties Branch Treaties and
Follow-up Unit**

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Fax: +41

(0)22 917 90 22

นอกจากโครงการฝึกอบรมดังกล่าวข้างต้นแล้ว OHCHR ได้จัดฝึกอบรมและประชุมเชิงปฏิบัติการระดับชาติเพื่อสร้างเสริมศักยภาพ รวมถึงจัดสัมมนาสำหรับภาคประชาสังคมอย่างสม่ำเสมอในเรื่องประเด็นและกลไกสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ โดยดำเนินการผ่านผู้แทนที่ประจำอยู่ในพื้นที่มากมายหลายแห่ง

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมละเอียดเกี่ยวกับ**คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน** กรุณาดูบทที่ IV (คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน) ในคู่มือเล่มนี้

III. สิ่งพิมพ์และเอกสารข้อมูลของ OHCHR

ก. สิ่งพิมพ์ของ OHCHR

โครงการสิ่งพิมพ์ของสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR)

มีจุดประสงค์ที่จะยกระดับการรับรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

รวมถึงประชาสัมพันธ์วิธีการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนทั่วโลก

โครงการดังกล่าวยังกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายกึ่งเชิงประเด็นสิทธิมนุษยชนภายใต้การทบทวนในองค์กรต่าง ๆ ของสหประชาชาติ มีสิ่งพิมพ์หลักอยู่ห้าประเภท อันได้แก่

1. **ใบสรุปข้อมูลสำคัญ** (Fact Sheet) ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อหลากหลายของสิทธิมนุษยชน
2. **เอกสารประเด็นพิเศษ** (Special Issue Papers) ซึ่งวิเคราะห์ประเด็นที่คัดสรรมาในเชิงลึกยิ่งขึ้น
3. **เอกสารฝึกอบรมและการศึกษาของ OHCHR** (Training and Educational Materials) ซึ่งประกอบด้วยแนวทาง ตำราและคู่มือสำหรับชนท้องถิ่นดั้งเดิม ชนกลุ่มน้อย กลุ่มวิชาชีพ และสถาบัน การศึกษา
4. **เอกสารอ้างอิง** (Reference Material) ซึ่งให้ข้อมูลเรื่องกฎหมายและหลักกฎหมายที่สำคัญแก่ผู้ปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชน และ
5. **สิทธิมนุษยชนเบื้องต้น** (Human Rights Basics) ซึ่งให้ความรู้แก่สาธารณชนเกี่ยวกับงานสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ

1. ใบสรุปข้อมูลสำคัญ

ใบสรุปข้อมูลสำคัญของ OHCHR ให้ข้อมูลเรื่องสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

บางครั้งใบสรุปข้อมูลสำคัญจะเกี่ยวข้องกับประเด็นหรือกลุ่มเฉพาะ ในขณะที่ตราอื่น ๆ

จะอธิบายถึงคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติและกระบวนการต่าง ๆ นอกจากนี้

ใบสรุปข้อมูลสำคัญยังให้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับโครงการสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ

2. เอกสารประเด็นพิเศษ

เอกสารประเด็นพิเศษวิเคราะห์ประเด็นที่คัดสรรมาในเชิงลึกยิ่งขึ้น การเลือกหัวข้อดูจากพื้นที่เฉพาะแห่ง ความเร่งด่วน และพัฒนาการล่าสุด ตัวอย่างเอกสารประเด็นพิเศษที่เพิ่งออกมาเมื่อไม่นานมานี้ได้แก่:

วิธีปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (Good Governance Practices for the Protection of Human Rights); การเรียกร้องเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ: แนวทางด้านสิทธิมนุษยชน (Claiming the Millennium Development Goals: a human rights approach);

เครื่องมือของหลักนิติธรรมสำหรับใช้กับรัฐที่เพิ่งก้าวข้ามความขัดแย้ง (Rule-of-law tools for post-conflict States);

การประเมินประสิทธิภาพของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Assessing the Effectiveness of National Human Rights Institutions)(จัดพิมพ์ร่วมกับสภาระหว่างประเทศว่าด้วยนโยบายสิทธิมนุษยชน – International Council on Human Rights Policy); และสิทธิของผู้ที่มีใช้พลเมือง (The Rights of Non-citizens)

คู่มือเล่มนี้หาดูได้ในรูปแบบดิจิทัลบนเว็บไซต์ของ OHCHR ที่: <http://www.ohchr.org/civilsocietyhandbook/> ในนั้นท่านจะพบบทต่าง ๆ ในคู่มือที่พร้อมสำหรับการดาวน์โหลด เช่นเดียวกับลิงก์อ้างอิงที่ปรากฏอยู่ในคู่มือ

3. เอกสารฝึกอบรมและการศึกษา

เอกสารฝึกอบรมและการศึกษาของ OHCHR ให้ภาพรวมกว้าง ๆ ของระบบสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ พร้อมเครื่องมือสำหรับนำไปใช้กับโครงการฝึกอบรมและให้การศึกษากลุ่มคนที่แตกต่างกัน เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่เรือนจำ ผู้พิพากษา สมาชิกรัฐสภา ผู้ตรวจสอบสิทธิมนุษยชน ผู้ตรวจสอบการเลือกตั้ง และนักสังคมสงเคราะห์ หรือกลุ่มหรือบุคคลจำเพาะ

ชุดฝึกอบรมกลุ่มวิชาชีพ (Professional Training Series)

ประกอบด้วยคู่มือและตำราที่ช่วยยกระดับการรับรู้เรื่องมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยเน้นกลุ่มคนที่สามารถมีบทบาทในสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศ แม้ว่าในเบื้องต้นเอกสารเหล่านี้ถูกออกแบบให้เกื้อหนุนกิจกรรมฝึกอบรมของ OHCHR แต่ขณะเดียวกันก็เป็นเครื่องมือที่องค์กรซึ่งให้ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนแก่กลุ่มวิชาชีพสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง ชุดฝึกอบรมดังกล่าวปรับเปลี่ยนได้ตามความจำเป็นและภูมิหลังทางวัฒนธรรม การศึกษาและประวัติศาสตร์ของผู้ใช้หลากหลายประเภทในกลุ่มเป้าหมาย ในกรณีที่สมควร ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการสอนจะถูกรวมไว้ด้วยเพื่อช่วยผู้อบรมในการใช้คู่มือเหล่านี้

ชุดเรียนรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน (Human Rights Education Series)

ประกอบด้วยเอกสารที่สนับสนุนความพยายามของพันธมิตรในการให้ความรู้ทั่วไปเรื่องสิทธิมนุษยชน ชุดเรียนรู้นี้รวมข้อมูลเกี่ยวกับโครงการระดับโลกเพื่อการศึกษาเรื่องสิทธิมนุษยชน (World Programme for Human Rights Education) งานศึกษาเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน การรวบรวมบทบัญญัติของตราสารระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน รวมทั้งจุลสารที่ให้แก่และนำไปปฏิบัติได้จริงแก่นักการศึกษาและครูในโรงเรียน

ในท้ายสุด ชุดแนะแนว (Guide Series)

ประกอบด้วยชุดข้อมูลสำหรับกลุ่มหรือบุคคลจำเพาะในเรื่องวิธีการแสวงหาความคุ้มครองสิทธิของพวกเขาผ่านกระบวนการระดับสากลและระดับภูมิภาคต่าง ๆ ชุดแนะแนวนี้รวมแนวทางสหประชาชาติสำหรับประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม (*United Nations Guide for Indigenous Peoples*) และ แนวทางสหประชาชาติสำหรับชนกลุ่มน้อย (*United Nations Guide for Minorities*) ไว้ ซึ่งประกอบด้วยแผ่นพับ 14 ชุดเกี่ยวกับวิธีการที่ชนกลุ่มน้อยจะสามารถใช้กระบวนการสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติและกลไกระดับภูมิภาค

4. เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

ช่วยให้นักวิจัยและผู้ปฏิบัติงานด้านกฎหมายสิทธิมนุษยชนทราบถึงตราสารสิทธิมนุษยชนที่สำคัญและข้อมูลจำเป็นอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น เอกสารรวบรวมตราสารสิทธิมนุษยชนเช่น *สนธิสัญญาสำคัญที่สุดว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ (New Core International Human Rights Treaties)* และหลักกฎหมายจากคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนเช่น *คำตัดสินที่คัดเลือกไว้ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนภายใต้พิธีสารเลือกรับ (Selected Decisions of the Human Rights Committee under the Optional Protocol)* หรือ *คำตัดสินที่คัดเลือกไว้ของคณะกรรมการต่อต้านการทรมาน (Selected Decisions of the Committee against Torture)*

5. สิทธิมนุษยชนเบื้องต้น

วัตถุประสงค์ของเอกสารนี้ซึ่งได้แก่ไปสเตอร์เกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ด้านสิทธิมนุษยชนคือการบอกกล่าวให้สาธารณชนทั่วไปรับรู้ถึงงานสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ อีกทั้งตอบคำถามที่ถูกลบข้อสงสัยเกี่ยวกับโครงการสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ

วิธีการขอสิ่งพิมพ์ของ OHCHR

OHCHR ปรับปรุงรายการสิ่งพิมพ์ให้ล่าสุดตลอดเวลา สิ่งพิมพ์ส่วนใหญ่ของ OHCHR จัดทำในหกภาษาทางการขององค์การสหประชาชาติ อันได้แก่ ภาษาอาหรับ (A) ภาษาจีน (C) ภาษาอังกฤษ (E) ภาษาฝรั่งเศส (F) ภาษารัสเซีย (R) และภาษาสเปน (S)

สิ่งพิมพ์ที่มีเครื่องหมาย (w) จะสามารถดาวน์โหลดจากเว็บไซต์ของ OHCHR ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ส่วนสิ่งพิมพ์ที่มีเครื่องหมาย (*) เป็นสิ่งพิมพ์เพื่อการขายขององค์การสหประชาชาติ และอาจหาซื้อได้จากร้านหนังสือและผู้จัดจำหน่ายทั่วโลก

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาดูเว็บไซต์ร้านหนังสือขององค์การสหประชาชาติในนครนิวยอร์ก (ผู้อ่านในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ละตินอเมริกา และอเมริกาเหนือ) หรือในนครเจนีวา (ผู้อ่านในทวีปแอฟริกา ยุโรป และตะวันออกกลาง)

หากต้องการข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ของ OHCHR กรุณาดู [เว็บเพจสิ่งพิมพ์ของ OHCHR](#)

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่ประสงค์จะรับข่าวสารทางอีเมลเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ใหม่ ๆ ขอให้ติดต่อไปที่ publications@ohchr.org

สิ่งพิมพ์และเอกสารข้อมูลของ OHCHR

การประสานความร่วมมือกับโครงการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

คู่มือสำหรับภาคประชาสังคม

สามารถหาสิ่งพิมพ์ส่วนใหญ่ของ OHCHR ได้ทางออนไลน์ นอกจากนี้ อาจสั่งซื้อส่วนที่เป็นเล่มฉบับเกี่ยวกับข้อมูลจำเพาะและกิจกรรมฝึกอบรมซึ่งมีจำนวนเล็กน้อยได้จาก:

Publications and Information Desk

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix CH-1211 Geneva

10 - Switzerland

Phone: +41 (0)22 928 9224

Fax: +41 (0)22 928 90 10

E-mail: publications@ohchr.org

เมื่อสั่งซื้อสิ่งพิมพ์ของ OHCHR ท่านควรระบุให้ชัดเจนถึง:

- วัตถุประสงค์ของการใช้สิ่งพิมพ์เหล่านั้น กรุณาให้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรฝึกอบรม เป้าหมาย วันที่อบรม ผู้เข้าร่วม และอื่น ๆ
ท่านอาจถูกขอให้สะท้อนความคิดเห็นโดยทางไปรษณีย์หรืออีเมลหลังจากการฝึกอบรมหรือกิจกรรมให้ความรู้เสร็จสิ้นลงแล้ว
- จำนวนสิ่งพิมพ์แต่ละเล่ม
- ชื่อผู้ติดต่อ
- ชื่อองค์กร (หากมี)
- ที่อยู่ไปรษณีย์
- หมายเลขโทรศัพท์
- หมายเลขโทรสาร
- อีเมล

หากต้องการดาวน์โหลดใบสั่งซื้อ กรุณาดูเว็บเพจสิ่งพิมพ์ของ OHCHR

หากมีสิ่งพิมพ์ที่ท่านต้องการสำรองอยู่

ท่านจะสามารถรับได้ด้วยตนเองที่สำนักงานสหประชาชาติใกล้ท่าน

โปรดจำไว้ว่าจำนวนสิ่งพิมพ์มีจำกัดและช่องว่างบนรายการหมายถึงว่าสิ่งพิมพ์นั้นขาดตลาด

สำนักพิมพ์เชิงพาณิชย์ที่ต้องการพิมพ์หรือผลิตเอกสารซ้ำจากสิ่งพิมพ์ของ OHCHR ควรส่งคำขอไปยัง United Nations Office at Geneva, Sales Section, Palais des Nations, 8 - 14, avenue de la Paix, CH-1211 Geneva 10, Switzerland อีเมล: unpubli@unog.ch

สิ่งพิมพ์และเอกสารข้อมูลของ OHCHR

ข. ห้องสมุดของ OHCHR

ห้องสมุดของ OHCHR

ในนครเจนีวาให้บริการด้านข้อมูลและสิ่งอ้างอิงอย่างรอบด้านแก่พันธมิตรของ OHCHR ทั่วโลกและผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของ OHCHR ห้องสมุดดังกล่าวเก็บรวบรวมเอกสารสิทธิมนุษยชน สิ่งพิมพ์ และเอกสารอื่นไว้เป็นพิเศษทั้งในรูปแบบเล่มฉบับและอิเล็กทรอนิกส์ ห้องสมุดซึ่งรวบรวมข้อมูลการให้การศึกษาศึกษาและฝึกอบรมเรื่องสิทธิมนุษยชนไว้ด้วยถูกเชื่อมโยงกับ องค์การสหประชาชาติและห้องสมุดรวมทั้งสถาบันวิจัยใหญ่ ๆ ทั่วโลก ซึ่งให้บริการค้นหาและอ้างอิงออนไลน์แก่ผู้ใช้

นอกจากห้องสมุดของ OHCHR จะให้บริการแก่ประชาคมนานาชาติแล้ว ห้องสมุดยังเปิดกว้างสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่สนใจซึ่งอยู่ภายนอกองค์กรด้วย NGOs ที่ตั้งอยู่ในนครเจนีวาและมีคำรับรองจากสำนักงานสหประชาชาติที่นครเจนีวาจะได้รับอนุญาตให้เข้าใช้ห้องสมุดอย่างสะดวก ในขณะที่นักกิจกรรม NGOs และภาคประชาสังคมอื่น ๆ อาจได้รับเพียงบัตรผ่านเข้าออกชั่วคราว

ห้องสมุดเปิดวันจันทร์ถึงศุกร์ ระหว่างเวลา 9.30 – 12.30 น. ในภาคเช้า และ 14.00 – 17.00 น. ในภาคบ่าย ผู้มาเยือนจะต้องมีบัตรประจำตัวพร้อมภาพถ่ายที่ยังไม่หมดอายุ (บัตรขององค์การสหประชาชาติ หนังสือเดินทาง บัตรประจำตัวประชาชนหรือใบขับขี่) ประชาชนทั่วไปไม่สามารถยืมหนังสืออ้างอิงได้และต้องอ่านหนังสือในห้องสมุดเท่านั้น การเข้าห้องสมุดเป็นไปตามกฎระเบียบการใช้ห้องสมุดของ OHCHR ยิ่งกว่านั้น OHCHR ไม่อนุญาตให้เด็กเข้าไปในห้องสมุดตามลำพัง

วิธีการติดต่อห้องสมุดของ OHCHR

ห้องสมุดของ OHCHR ตั้งอยู่ชั้นล่างของอาคาร Giuseppe Motta

(48, Avenue Giuseppe Motta, Geneva)

ห้องสมุดเปิดวันจันทร์ถึงศุกร์ ระหว่างเวลา 9.30 – 12.30 น. ในภาคเช้า และ 14.00 – 17.00 น. ในภาคบ่าย ผู้มาเยือนจะต้องมีบัตรประจำตัวพร้อมภาพถ่ายที่ยังไม่หมดอายุ (บัตรขององค์การสหประชาชาติ หนังสือเดินทาง บัตรประจำตัวประชาชนหรือใบขับขี่)
Phone: +41 (0)22 928 97 90
Fax: +41 (0)22 928 90 65
E-mail: library@ohchr.org

ค. เอกสารข้อมูลอื่น ๆ ของ OHCHR

เว็บไซต์ของ OHCHR เป็นแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการค้นหาสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เอกสารข้อมูล และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับกลไกสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ตลอดจนถึงกิจกรรมของ OHCHR หน้าหลักของเว็บไซต์ OHCHR มีกล่องค้นหาที่จะนำผู้ใช้ไปสู่ข้อมูลสิทธิมนุษยชน ซึ่งรวมเอกสารทางการทั้งหลาย ข้อมูลรายประเทศ รายประเด็น หรือตามความสนใจของผู้ประกอบวิชาชีพ

นอกจากนั้น

ยังสามารถเข้าดูเอกสารทางการทั้งหมดขององค์การสหประชาชาติทางออนไลน์ผ่านระบบเอกสารทางการขององค์การสหประชาชาติ

ศูนย์สื่อ

สามารถดูแถลงการณ์และข่าวแจกสื่อที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของ OHCHR และกลไกสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติได้ทางออนไลน์โดยผ่านศูนย์สื่อ อีกทั้งสามารถหาข่าวล่าสุด ปฏิทินการประชุมและกิจกรรม แถลงการณ์ของข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชน และข่าวแจกสื่อที่เก็บไว้ได้จากเว็บไซต์ของ OHCHR

สำหรับสื่อทั้งหลายที่กำลังค้นหาข้อมูล บทสัมภาษณ์ หรือความเห็นต่าง ๆ ควรติดต่อแผนกสื่อสารข้อมูลที่

E-mail: press-info@ohchr.org

Phone: +41 (0)22 917 97 67 (โฆษก OHCHR)

+41 (0)22 917 93 83 (เจ้าหน้าที่ข้อมูล)

หากต้องการรับแจ้งเตือนข่าวทางอีเมล กรุณาส่งคำขอไปที่ press-info@ohchr.org

สำหรับข้อมูลของ OHCHR ที่เกี่ยวเนื่องเฉพาะกับคณะกรรมการและกลไกสิทธิมนุษยชนใด ๆ ขององค์การสหประชาชาติ กรุณาดูบทที่เกี่ยวข้องในคู่มือเล่มนี้

คู่มือเล่มนี้หาดูได้ในรูปแบบดิจิทัลบนเว็บไซต์ของ OHCHR ที่: <http://www.ohchr.org/civilsocietyhandbook/> ในนั้นท่านจะพบบทความต่าง ๆ ในคู่มือที่พร้อมสำหรับการดาวน์โหลด เช่นเดียวกับลิงก์อ้างอิงที่ปรากฏอยู่ในคู่มือ

IV. คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

เข้าใจคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนอย่างรวดเร็ว

คณะกรรมการคืออะไร?

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนคือคณะกรรมการที่ประกอบ

ด้วยผู้เชี่ยวชาญอิสระซึ่งทำหน้าที่ตรวจตราการอนุวัติการสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติโดยรัฐภาคี

ด้วยวิธีการทบทวนรายงานตามวาระของรัฐภาคีว่าด้วยขั้นตอนที่รัฐใช้เพื่อดำเนิน

การตามบทบัญญัติของสนธิสัญญา

ส่วนใหญ่คณะกรรมการประจำสนธิสัญญา

สิทธิมนุษยชนมีอำนาจหน้าที่รับและพิจารณาข้อร้องเรียนส่วนบุคคล

โดยที่หลายคณะอาจทำการสอบสวนด้วย คณะหนึ่งก็คือ**คณะกรรมการว่าด้วยการป้องกัน**

การทรมาน

ซึ่งได้รับอำนาจให้ตรวจเยี่ยมสถานที่ที่อาจมีคนถูกลิดรอนเสรีภาพ

เพื่อที่จะ

ป้องกันไม่ให้เกิดการทรมานขึ้น

คณะกรรมการทำงานอย่างไร?

นอกจากพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติสำคัญในสนธิสัญญาที่ตนเป็นภาคี

รัฐภาคีทั้งหลายถูกกำหนดให้ยื่นรายงานตามวาระซึ่งระบุว่าพวกเขาได้ดำเนินการตามบทบัญญัติในสนธิสัญญาไปอย่างไรบ้าง คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้อง

จะพิจารณารายงานเหล่านี้ต่อหน้าผู้แทนของรัฐนั้น พร้อมข้อมูลทั้งหมด

อันได้แก่ข้อมูลเพิ่มเติมเป็นลายลักษณ์อักษรที่นำเสนอโดยรัฐภาคีดังกล่าว

ตลอดจนข้อมูลที่ให้โดยอาจารย์ท่างการพิจารณารายงาน

ยิ่งกว่านั้น คณะ

กรรมการยังรับข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ

ขององค์การสหประชาชาติ

สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง NGOs สมาคมวิชาชีพ

และสถาบันวิชาการ

ด้วยกระบวนการดังที่กล่าวมา คณะ

กรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนจะใช้สิ่งที่เรียกว่า

“บทสรุปข้อสังเกต (concluding observations)”

ซึ่งจะกล่าวถึงด้านบวกของการปฏิบัติตามสนธิสัญญาโดยรัฐภาคี

พร้อมทั้งส่วนที่คณะกรรมการประจำสนธิ

สัญญาเสนอแนะต่อรัฐนั้นเพื่อดำเนินการเพิ่มเติม

นอกเหนือจากการพิจารณารายงานของรัฐภาคีแล้ว

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญา

ยังทำหน้าที่อื่น ๆ

เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับการปฏิบัติตามสนธิสัญญา ดังนี้:

คู่มือเล่มนี้หาได้ในรูปแบบดิจิทัลบนเว็บไซต์ของ OHCHR ที่: <http://www.ohchr.org/civilsocietyhandbook/> ในนั้นท่านจะพบบทต่าง ๆ ในคู่มือที่พร้อมสำหรับการดาวน์โหลด เช่นเดียวกับลิงก์อ้างอิงที่ปรากฏอยู่ในคู่มือ

- **คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน**
คณะกรรมการ
ว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ คณะ
กรรมการต่อต้านการทรมาน
คณะกรรมการว่าด้วยการข
จัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
คณะ
กรรมการว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว
คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ
และคณะกรรมการว่าด้วยการบังคับบุคคลให้สูญหาย (ยังไม่ได้จัดตั้งก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008)
อาจพิจารณาข้อร้องเรียนหรือข้อคำถามจากบุคคลใด (หรือจากกลุ่มบุคคลในกรณีของคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ)
ซึ่งกล่าวอ้างว่ามีการละเมิดสิทธิของพวกเขาโดยรัฐชาติ
ส่วน**พิธีสารเลือกรับของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ**

สังคมและวัฒนธรรมนั้น
เมื่อมีผลบังคับแล้วจะพิจารณาข้อร้องเรียนรายบุคคลได้เช่นกัน ภายใต้อาณัติของเรื่องนี้ คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสามารถนำมามาตรการชั่วคราวมาใช้ในกรณีฉุกเฉินเพื่อตอบสนองการณไว้มิให้เลวร้ายลงจนกว่าพวกเขาจะมีคำตัดสิน

- **คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน**
คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ และคณะกรรมการว่าด้วยการบังคับบุคคลให้สูญหายอาจริเริ่มการไต่สวนหากได้รับข้อมูลที่น่าเชื่อถืออันมีข้อบ่งชี้สมเหตุสมผลถึงการละเมิดสนธิสัญญาอย่างร้ายแรง ในวงกว้าง หรือเป็นระบบในรัฐชาติใด
- **คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ**
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และคณะกรรมการว่าด้วยแรงงานย้ายถิ่นฐานมีขั้นตอนวิธีการแก้ไขไม่ว่าจะเป็นข้อร้องเรียนหรือข้อพิพาทระหว่างรัฐ และคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการ

เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติได้พัฒนาขั้นตอนเกี่ยวกับมาตรการเตือนภัยล่วงหน้าและการดำเนินกาเร่งด่วน

นอกจากนี้ คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนยังลงมติรับรองความเห็นทั่วไปและจัดให้มีการอภิปรายตามประเด็นในหัวข้อเฉพาะเพื่อให้เกิดแนวทางสำคัญต่อการปฏิบัติตาม

วิธีการเข้าถึงและทำงานร่วมกับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

การประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพสำหรับภาคประชาสังคมในการสนับสนุนให้สิทธิมนุษยชนเป็นจริงขึ้นได้ และในการพัฒนามาตรการสิทธิมนุษยชน

มีช่องทางมากมายที่ภาคประชาสังคมสามารถมีส่วนร่วมกับระบบคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน โดยคำนึงถึงข้อตกลงจำเพาะของสนธิสัญญาแต่ละฉบับ ตัวอย่างเช่น

- **ผลักดันให้มีการให้สัตยาบันสนธิสัญญา**
- **ตรวจตราการปฏิบัติตามพันธกรณีด้านรายงานของรัฐชาติ**

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

- ยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรและเอกสารต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนอันรวมถึงรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร
- เข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนในฐานะผู้สังเกตการณ์ หรือโดยการนำเสนอด้วยวาจา ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับกฎของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนแต่ละคณะ
- ติดตามบทสรุปข้อสังเกตของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน
- ยื่นข้อร้องเรียนของบุคคลใดต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน (คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ และคณะกรรมการว่าด้วยแรงงานย้ายถิ่นฐาน)
- ให้ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การไต่สวนทางลับ (คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี)
- ให้ข้อมูลสำหรับกระบวนการเตือนภัยล่วงหน้าและเร่งด่วน (คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ) และ
- ยื่นข้อมูลต่อที่ประชุมระหว่างคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

ติดต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

สามารถติดต่อคณะกรรมการทั้งหลาย

โดยผ่านสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติในนครเจนีวาที่:

[ชื่อคณะกรรมการ]

c/o Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Fax:

+41 (0)22 917 90 29

ก. คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนคืออะไร?

สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศทั้งเก้าฉบับที่คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนต้องติดตามตรวจสอบตราก่อให้เกิดพันธกรณีทางกฎหมายสำหรับรัฐในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

หลังจากรัฐโดยอมรับสนธิสัญญาฉบับหนึ่งโดยผ่านการให้สัตยาบัน⁵ หรือภาคยานุวัติ⁶

รัฐนั้นจะกลายเป็นรัฐภาคีของสนธิสัญญาดังกล่าว

และมีพันธะทางกฎหมายที่จะอนุวัติการสิทธิที่บัญญัติไว้ในสนธิสัญญานั้น⁷

สนธิสัญญาเหล่านี้จะนำไปสู่การจัดตั้ง**คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญอิสระระหว่างประเทศ**

(คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน)

เพื่อดำเนินการตรวจตราการอนุวัติการบทบัญญัติของสนธิสัญญาทั้งปวงภายใต้ความรับผิดชอบของคณะกรรมการในประเทศที่ได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ⁸

ระบบคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาขององค์การสหประชาชาติมีบทบาทหลักในการสร้างความแข็งแกร่งให้กับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในชาติ

อาณัติสำคัญซึ่งเหมือนกับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนทั้งหลายคือ**การติดตามตรวจสอบการอนุวัติการสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้อง**โดยวิธีการทบทวนรายงานซึ่งรัฐภาคีส่งให้ตามวาระ

ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 มีคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนเก้าคณะ ได้แก่:

- **คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (Human Rights Committee)**
ซึ่งตรวจตราการอนุวัติการ**กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ค.ศ. 1966)** และพิธีสารเลือกรับ;

⁵ ทั้งการให้สัตยาบัน การยอมรับ และการอนุวัติส่วนเป็นการกระทำที่รัฐใดรัฐหนึ่งให้ความยินยอมต่อการผูกพันโดยสนธิสัญญาฉบับหนึ่ง การลงนามในสนธิสัญญาซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งก่อนการให้สัตยาบันก็ทำให้เกิดพันธกรณีแก่รัฐนั้นได้เช่นกันในช่วงระหว่างการลงนามกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการอนุวัติ โดยที่รัฐนั้นจะต้องแสดงความจริงใจในการหลีกเลี่ยงไม่กระทำการอันเป็นการทำลายเจตจำนงและจุดประสงค์ของสนธิสัญญา (ดูมาตรา 18 ของ**อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. 1969** (1969 Vienna Convention of the Law of Treaties))

⁶ การให้ภาคยานุวัติคือการกระทำที่รัฐใดรัฐหนึ่งซึ่งยังมีได้ลงนามในสนธิสัญญาแสดงความยินยอมที่จะเป็นภาคีของสนธิสัญญาฉบับนั้น โดยการกำหนด “กรอบเวลาในการยื่นภาคยานุวัติสาร (instrument of accession)” ต่อเลขาธิการสหประชาชาติ การให้ภาคยานุวัติมีผลบังคับทางกฎหมายเช่นเดียวกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการอนุวัติ

⁷ การสำรองบทบัญญัติของสนธิสัญญาซึ่งรัฐนั้นทำข้อสงวนไว้ ข้อสงวนคือคำแถลงโดยรัฐใดรัฐหนึ่งซึ่งประสงค์จะตัดหรือแก้ไขผลบังคับทางกฎหมายของบางบทบัญญัติในสนธิสัญญาหากนำมาใช้กับรัฐนั้น ข้อสงวนอาจทำให้รัฐหนึ่งสามารถมีส่วนร่วมในพหุสนธิสัญญาฉบับหนึ่งได้ ซึ่งมีเช่นนั้นจะไม่สามารถหรือไม่เต็มใจเข้าร่วมได้เลย รัฐต่าง ๆ สามารถทำข้อสงวนต่อสนธิสัญญาฉบับใดในขณะลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติ หรือให้ภาคยานุวัติก็ได้ ทั่ว ข้อสงวนจะต้องไม่ขัดกับเจตจำนงและจุดประสงค์ของสนธิสัญญานั้น

⁸ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมมีได้บัญญัติชัดเจนในเรื่องการจัดตั้งคณะกรรมการตามสนธิสัญญา แต่ให้อาณัติทั่วไปแก่คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (ECOSOC) ในการตรวจตราการปฏิบัติตามกติกา ในปี ค.ศ. 1985, คณะทำงานเฉพาะสมัยประชุมซึ่งจัดตั้งโดย ECOSOC เพื่อให้ช่วยในการพิจารณารายงานของรัฐภาคีถูกสร้างขึ้นใหม่ในรูปแบบคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาโดยใช้ชื่อว่า “คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม” (มติของ ECOSOC ที่ 1985/17) คณะกรรมการชุดนี้ซึ่งเริ่มประชุมครั้งแรกในปี ค.ศ. 1987 จึงถูกจัดว่าเป็นคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

- **คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม** (Committee on Economic, Social and Cultural Rights) ซึ่งตรวจตราการอนุวัติการกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (ค.ศ.1966);
- **คณะกรรมการว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ** (Committee on the Elimination of Racial Discrimination) ซึ่งตรวจตราการอนุวัติการอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ (ค.ศ.1965);
- **คณะกรรมการว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี** (Committee on the Elimination of Discrimination against Women) ซึ่งตรวจตราการอนุวัติการอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี (ค.ศ.1979);
- **คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน** (Committee against Torture) ซึ่งตรวจตราการอนุวัติการอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือลงโทษอื่น ๆ อย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี (ค.ศ.1984);
- **คณะอนุกรรมการว่าด้วยการป้องกันการทรมาน** (Subcommittee on Prevention of Torture) ซึ่งจัดตั้งโดยพิธีสารเลือกรับของ อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือลงโทษอื่น ๆ อย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี (ค.ศ.2002);
- **คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก** (Committee on the Rights of the Child) ซึ่งตรวจตราการอนุวัติการอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (ค.ศ.1989) และพิธีสารเลือกรับ;
- **คณะกรรมการว่าด้วยแรงงานย้ายถิ่นฐาน** (Committee on Migrant Workers) ซึ่งตรวจตราการอนุวัติการอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว (ค.ศ.1990); และ
- **คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ** (Committee on the Rights of Persons with Disabilities) ซึ่งตรวจตราการอนุวัติการอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิผู้พิการ (ค.ศ.2006)⁹

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนคณะที่สิบคือ

คณะกรรมการว่าด้วยการบังคับบุคคลให้สูญหาย (Committee on Enforced Disappearances)

จะถูกตั้งขึ้นหลังจากอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลจากการบังคับให้สูญหาย (2006) มีผลบังคับแล้ว¹⁰

⁹ การให้สัตยาบันและภาคยานุวัติสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนโดยรัฐต่าง ๆ เพิ่มจำนวนสูงขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ก่อนวันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 2008 กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองมี 162 รัฐภาคี กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมมี 159 รัฐภาคี อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบมี 173 รัฐภาคี อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบมี 185 รัฐภาคี อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือลงโทษอื่น ๆ อย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีมี 145 รัฐภาคี อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กมี 193 รัฐภาคี อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัวมี 39 รัฐภาคี และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิผู้พิการมี 40 รัฐภาคี.

¹⁰ ก่อนวันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 2008 อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลจากการบังคับให้สูญหายมีห้ารัฐภาคี สนธิสัญญานี้จะมีผลบังคับเมื่อได้รับสัตยาบันหรือภาคยานุวัติโดย 20 รัฐแล้ว

ดังที่ชี้ให้เห็นข้างต้น บางสนธิสัญญาที่มี**พิธีสารเลือกรับ** (Optional Protocol) ประกอบ
ซึ่งรัฐภาคีของสนธิสัญญานั้นอาจให้สัตยาบันเช่นกัน¹¹

พิธีสารเลือกรับบัญญัติสิทธิที่สำคัญมากขึ้นหรือเพิ่มเติมกระบวนการตรวจสอบ ทั้งนี้
มีพิธีสารเลือกรับเจ็ดฉบับของสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ:

- พิธีสารเลือกรับของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง
- พิธีสารเลือกรับฉบับที่สองของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง
ซึ่งมุ่งเน้นเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิต
- พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
- พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในเรื่องความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกัน
ด้วยกำลังอาวุธ
- พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในเรื่องการค้าเด็ก
การค้าประเวณีเด็กและสื่อลามกเกี่ยวกับเด็ก
- พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือลงโทษอื่น ๆ อย่างโหดร้าย
ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี และ
- พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ¹²

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนรับรองพิธีสารเลือกรับของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ
สังคมและวัฒนธรรมเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 2008¹³

คณะกรรมการทุกคณะประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญอิสระจำนวน 10 ถึง 23 คน

ซึ่งมีความสามารถเป็นที่ยอมรับในสาขาสิทธิมนุษยชน

พวกเขาได้รับการเสนอชื่อและเลือกโดยรัฐภาคีให้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีวาระสี่ปีและอาจต่อเวลาได้
แต่จำนวนสนธิสัญญาใหม่ ๆ

ที่เพิ่มขึ้นอาจทำให้วาระของสมาชิกคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาถูกจำกัดเหลือเพียงสองปี

**คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนทั้งหมดได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายสนธิสัญญาและติดตามของแพ
นทสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนภายใต้สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ**
ซึ่งทำหน้าที่รับข้อเสนอ รายงาน และจดหมายติดต่อให้กับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา เตรียมรายงาน

¹¹ รัฐฯ หนึ่งอาจให้สัตยาบันพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กหากได้ลงนามในอนุสัญญาแล้วแต่ยังไม่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ

¹² ก่อนวันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 2008 พิธีสารเลือกรับของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองมี 111 รัฐภาคี
พิธีสารเลือกรับฉบับที่สองของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองซึ่งมุ่งเน้นเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตมี 68 รัฐภาคี
พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในเรื่องความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยกำลังอาวุธมี 123 รัฐภาคี
พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในเรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็กและสื่อลามกเกี่ยวกับเด็กมี 129 รัฐภาคี
พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือลงโทษอื่น ๆ อย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีมี 35 รัฐภาคี
และพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิผู้พิการมี 24 รัฐภาคี

¹³ เป็นที่คาดหวังกว้างที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติจะรับรองพิธีสารเลือกรับนี้ในปี ค.ศ. 2008

ทำวิจัย ให้ความร่วมมือด้านวิชาการ คำแนะนำและคำปรึกษาแก่รัฐภาคี
จัดประชุมและดำเนินงานช่วยเหลือด้านอื่น ๆ ที่กำหนดโดยคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา
การประชุมของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาทั้งหมดจัดขึ้นที่นครเจนีวาหรือนิวยอร์ก¹⁴
(โดยปกติจะจัดที่อาคารหลักของ OHCHR ในนครเจนีวา—Palais Wilson—แต่บางครั้งก็จัดที่ Palais des Nations)
OHCHR กำลังดำเนินการเพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกในการใช้ห้องประชุม เอกสารและเทคโนโลยี
อันจะทำให้ผู้เชี่ยวชาญ คณะผู้แทน
และตัวแทนภาคประชาสังคมซึ่งเป็นผู้พิการสามารถมีส่วนร่วมในงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา

¹⁴ สมัยประชุมเดือนมีนาคม (“ฤดูใบไม้ผลิ”) ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนจัดขึ้นที่นิวยอร์ก
สมัยประชุมของคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีจัดขึ้นทั้งที่นิวยอร์กและเจนีวา

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน	สนธิสัญญาที่จัดตั้ง	พิธีสารเลือกรับของ สนธิสัญญาที่จัดตั้ง
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1977	กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR) รับรองในปี ค.ศ. 1966	พิธีสารเลือกรับของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ซึ่งเปิดให้มีการยื่นข้อร้องเรียนส่วนบุคคล) รับรองในปี ค.ศ. 1966 พิธีสารเลือกรับฉบับที่สองของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งเน้นการยกเลิกโทษประหารชีวิต รับรองในปี ค.ศ. 1989
คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1985	กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (ICESCR) รับรองในปี ค.ศ. 1966	พิธีสารเลือกรับของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ผ่านการรับรองโดยคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2008 พิธีสารที่คาดว่าจะถูกรับรองในปี 2008 นี้ จะเปิดให้มีการยื่นข้อร้องเรียนส่วนบุคคลหลังจากมีผลบังคับแล้ว
คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1970	อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (ICERD) รับรองในปี ค.ศ. 1965	ไม่มีพิธีสารเลือกรับ
คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1982	อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) รับรองในปี ค.ศ. 1979	พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (ซึ่งเปิดให้มีการยื่นข้อร้องเรียนและการไต่สวนรายบุคคล) รับรองในปี ค.ศ. 1999
คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1987	อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือลงโทษอื่น ๆ อย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี (CAT) รับรองในปี ค.ศ. 1984	ดูกล่องถัดไป

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน	สนธิสัญญาที่จัดตั้ง	พิธีสารเลือกรับของ สนธิสัญญาที่จัดตั้ง
คณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันการ การทรมาน ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2006	พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้าน การทรมานและการประติบัติหรือล งโทษอื่น ๆ อย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี (OPCAT) (ซึ่งจัดตั้งกลไกตรวจสอบระดับประเทศ และระหว่างประเทศ) รับรองในปี ค.ศ. 2002	
คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1991	อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) รับรองในปี ค.ศ. 1989	พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่า ด้วยสิทธิเด็กในเรื่องความเกี่ยวพัน ของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยกำลัง อาวุธ รับรองในปี ค.ศ. 2000 พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วย สิทธิเด็กในเรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็กและสื่อลามกที่ เกี่ยวกับเด็ก รับรองในปี ค.ศ. 2000
คณะกรรมการว่าด้วยการคุ้มครอง สิทธิของแรงงานย้ายถิ่นฐานและสมา ชิกในครอบครัว ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2004	อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยกา รคุ้มครองสิทธิของแรงงานย้ายถิ่น ฐานและสมาชิกในครอบครัว (ICRMW) รับรองในปี ค.ศ. 1990	ไม่มีพิธีสารเลือกรับ
คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิของผู้พิภ การ ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2008	อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิภ การ รับรองในปี ค.ศ. 2006	พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วย สิทธิผู้พิภ การ (ซึ่งเปิดให้มีการยื่นข้อร้องเรียนส่วนบุคคล) รับรองในปี ค.ศ. 2006
คณะกรรมการว่าด้วยการบังคับบุคคล ให้สูญหาย (ยังไม่ได้จัดตั้งก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008)	อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยกา รคุ้มครองบุคคลจากการบังคับให้สุ ญหาย รับรองในปี ค.ศ. 2006 (ยังไม่มีผลบังคับก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008)	ไม่มีพิธีสารเลือกรับ

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

ข้อมูลของ OHCHR เกี่ยวกับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ และคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR และในใบสรุปข้อมูลสำคัญของ OHCHR ดังต่อไปนี้:

- ฉบับที่ 10 (แก้ไขครั้งที่ 1): สิทธิเด็ก
- ฉบับที่ 12: คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ
- ฉบับที่ 15 (แก้ไขครั้งที่ 1): สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
- ฉบับที่ 16 (แก้ไขครั้งที่ 1): คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
- ฉบับที่ 17: คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน
- ฉบับที่ 22: การเลือกปฏิบัติต่อสตรี อนุสัญญาและคณะกรรมการ
- ฉบับที่ 24 (แก้ไขครั้งที่ 1): อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยแรงงานย้ายถิ่นฐานและคณะกรรมการประจำอนุสัญญา
- ฉบับที่ 30: ระบบคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ: แนะนำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนฉบับหลัก และคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา และ
- ฉบับที่ 7 (แก้ไขครั้งที่ 1): กระบวนการร้องเรียน

กรุณาเข้าชมเว็บไซต์ของ OHCHR เพื่อดูรายการใบสรุปข้อมูลสำคัญล่าสุด

หากต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการรายงานโดยรัฐภาคี

ให้ดูรายงานวิธีการทำงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนในเรื่องกระบวนการรายงานโดยรัฐภาคี (HRI/MC/2008/4)

ข. คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนทำงานอย่างไร?

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนทำหน้าที่หลากหลายด้วยเป้าประสงค์ที่จะตรวจตราว่ารัฐภาคีได้อนุวัติการสนธิสัญญาอย่างไรบ้าง แม้ว่าทุกคณะจะประสานกิจกรรมกัน

แต่กระบวนการและวิธีปฏิบัติก็แตกต่างกันไปตามแต่ละคณะ

ความแตกต่างสำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับงานของภาคประชาสังคมมีจำแนกไว้ในภาคผนวกตอนท้ายของบทนี้

1. พันธกรณีของรัฐภาคีในการจัดทำรายงาน

ภายหลังจากที่รัฐภาคีให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติสนธิสัญญาฉบับหนึ่งแล้ว

นอกเหนือจากพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติต่าง ๆ ของสนธิสัญญาดังกล่าว

รัฐภาคีมีพันธกรณีที่จะต้องยื่นรายงานตามวาระต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องในเรื่องมาตรการที่ใช้อนุวัติการสนธิสัญญา รายงานที่ยื่นจะต้องระบุถึงมาตรการทางกฎหมาย ปกครอง ตุลาการและอื่น ๆ ที่รัฐนำมาใช้ตลอดจนกล่าวถึงปัญหาที่ประสบ ในท้ายสุด

รายงานเหล่านี้จะถูกตรวจสอบโดยคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องต่อหน้าผู้แทนของรัฐนั้น

โดยปกติ จะมีการกำหนดให้ยื่นรายงานฉบับแรกภายในหนึ่งถึงสองปีนับจากที่สนธิสัญญามีผลบังคับในรัฐ

กำหนดการยื่นรายงานตามวาระถัดจากนั้นจะแตกต่างกันไปตั้งแต่สองถึงห้าปี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของ

สนธิสัญญาและการตัดสินใจของคณะกรรมการ อื่นๆ มีคณะกรรมการหลายคณะยอมรับรายงานรวม ซึ่งหมายความว่ารัฐภาคีอาจรวมรายงานของแต่ละรอบเวลาที่ต้องส่งให้คณะกรรมการจำนวนสองรายงานหรือมากกว่าไว้ในรายงานฉบับเดียว

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาส่วนใหญ่จะระบุในบทสรุปข้อสังเกตถึงกำหนดเวลาขึ้นส่งรายงานครั้งต่อไป

รัฐภาคีทั้งหลายจะถูกกระตุ้นให้ดูวิธีการเตรียมรายงานของพวกเขาเพื่อยื่นต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา ซึ่งไม่เพียงแต่ถือเป็นการบรรลุพันธกรณีระหว่างประเทศประการหนึ่งเท่านั้น

แต่ยังเป็นโอกาสที่พวกเขาจะได้ประเมินสถานะการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนภายในประเทศตนเองด้วย อันจะเป็นประโยชน์กับการวางแผนนโยบายต่อไป

2. การพิจารณารายงานของรัฐภาคีโดยคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา

รายการประเด็น

ก่อนสมัยประชุมที่คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาจะพิจารณารายงานของรัฐภาคีใด

คณะกรรมการจะเตรียมรายการประเด็นพร้อมคำถามเพื่อส่งต่อไปยังรัฐภาคีนั้น

โดยทั่วไปรัฐภาคีจะยื่นคำตอบตามรายการเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งคำตอบเหล่านี้มีปรากฏอยู่บนเว็บไซต์ของ OHCHR

คำตอบเป็นลายลักษณ์อักษรตามประเด็นในรายการจัดเป็นส่วนประกอบของรายงานของรัฐภาคีดังกล่าว

และมีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกิดความล่าช้าขึ้นรายงานตามวาระจนถึงการตรวจสอบรายงาน

คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

และคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กจะตั้งคณะทำงานขึ้นก่อนสมัยประชุมหนึ่งสัปดาห์เพื่อเตรียมรายการประเด็นและคำถามเกี่ยวกับรายงานของรัฐภาคีที่กำลังจะได้รับการพิจารณา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนมอบหมายหน้าที่ดังกล่าวให้กับ **หน่วยเฉพาะกิจด้านรายงานของประเทศ** (country report task forces)¹⁵ ซึ่งจะประชุมกันก่อนเริ่มสมัยประชุมตรวจสอบรายงานของรัฐภาคีที่ได้รับมอบหมาย

คณะกรรมการส่วนมากจะแต่งตั้งสมาชิกคนหนึ่งให้เป็น **ผู้รายงานเรื่องประเทศ** (country rapporteur)

ซึ่งจะทำหน้าที่แกนนำในการจัดเตรียมรายการประเด็นของแต่ละประเทศเป็นการเฉพาะ

แหล่งข้อมูลอื่น ๆ

นอกจากรายงานของรัฐภาคี

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนอาจได้รับข้อมูลเรื่องการปฏิบัติตามบทบัญญัติของสนธิสัญญาจากหน่วยงาน กองทุนและโครงการขององค์การสหประชาชาติและองค์กรระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ NHRI's

รวมทั้งภาคประชาสังคมโดยเฉพาะ NGOs (ทั้งระดับชาติและนานาชาติ) สมาคมวิชาชีพ และสถาบันวิชาการ

¹⁵ หน่วยเฉพาะกิจด้านรายงานของประเทศประกอบด้วยผู้รายงานเรื่องประเทศหนึ่งคน และสมาชิกคณะกรรมการสี่ถึงหกคนที่ได้รับการเสนอชื่อโดยประธาน

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

การพิจารณารายงานของรัฐภาคี

รัฐภาคีจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ เพื่อนำเสนอรายงานของพวกเขา
ตอบคำถามของสมาชิกคณะกรรมการ และให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่คณะกรรมการ หากข้อมูลมีพร้อมครบถ้วนแล้ว
คณะกรรมการจะตรวจสอบรายงานร่วมกับผู้แทนรัฐบาลเหล่านั้น
โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการพูดคุยหาหรืออย่างสร้างสรรค์เพื่อช่วยเหลือรัฐดังกล่าวในความพยายามที่จะอนุวัติการส
สนธิสัญญาอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
คณะกรรมการประจำสนธิสัญญามีช่องทางกรตุลาการ แต่จะเพียงทำหน้าที่ตรวจตราการอนุวัติการสนธิสัญญา
ตลอดจนให้กำลังใจและคำแนะนำแก่รัฐทั้งหลาย

ดูข้อมูลที่ปรับให้ล่าสุดอยู่เป็นประจำเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน
ที่กำลังจะเกิดขึ้น พร้อมทั้งรัฐที่ถูกระบุให้ปรากฏตัวในที่ประชุม ได้ที่ฝ่ายคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา
สิทธิมนุษยชนบนเว็บไซต์ของ OHCHR

บทสรุปข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

จากการพูดคุยหารือกับรัฐหนึ่ง ประกอบกับข้อมูลอื่นที่ได้รับ
คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนจะนำสิ่งที่รู้จักกันทั่วไปว่า**บทสรุปข้อสังเกต** (concluding
observations)¹⁶ มาใช้ ซึ่งระบุถึงด้านบวกของการอนุวัติการสนธิสัญญาฉบับหนึ่งโดยรัฐนั้น
และด้านที่คณะกรรมการประจำสนธิสัญญามีข้อเสนอแนะแก่รัฐเพื่อดำเนินการเพิ่มเติม
เป็นสิ่งสำคัญที่รัฐดังกล่าวจะต้องรายงานกลับมายังคณะกรรมการในรายงานตามวาระถัดจากนั้นว่าได้ดำเนินขั้นตอน
อย่างไรบ้างตามข้อเสนอแนะ เช่นเดียวกับตามบทบัญญัติของสนธิสัญญา

การติดตามข้อเสนอแนะ

ด้วยจุดประสงค์ที่จะช่วยเหลือรัฐต่าง ๆ ในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ
คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนทั้งหลายได้เริ่มใช้กระบวนการที่ทำให้เกิดการติดตามผลของบทสรุป
ข้อสังเกตอย่างมีประสิทธิภาพ
บางคณะเรียกเรื่องในบทสรุปข้อสังเกตให้รัฐรายงานกลับมาที่ผู้รายงานเรื่องประเทศหรือติดตามผลภายในกรอบเวลา
ที่ตกลงกันเกี่ยวกับมาตรการที่จะนำมาใช้ตอบสนองข้อแนะนำโดยเฉพาะ หรือ "ข้อกังวลสำคัญลำดับต้น (priority
concerns)" จากนั้น ผู้รายงานจะรายงานต่อไปยังคณะกรรมการ
สมาชิกบางคนของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาได้เดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ ตามคำเชิญของรัฐภาคีเหล่านั้น
เพื่อติดตามรายงานและผลการปฏิบัติตามบทสรุปข้อสังเกต

3. การพิจารณาข้อร้องเรียนจากบุคคลที่กล่าวอ้างว่าสิทธิของพวกเขาถูกละเมิดโดยรัฐ ภาคีรัฐหนึ่ง

¹⁶ คณะกรรมการบางคนเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "บทสรุปความเห็น (concluding comments)" เพื่อให้สอดคล้องกับคำในสนธิสัญญาที่รับผิดชอบ

ในกรณีที่เข้าเงื่อนไขบางประการ

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนเจ็ดคณะอาจพิจารณาข้อร้องเรียนหรือข้อคำถามจากบุคคลที่อ้างว่าสิทธิของพวกเขาถูกละเมิดโดยรัฐภาคีรัฐใด

คณะกรรมการเหล่านี้ประกอบด้วยคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน

คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี คณะกรรมการว่าด้วยแรงงานย้ายถิ่นฐาน

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ และคณะกรรมการว่าด้วยการบังคับบุคคลให้สูญหาย

ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008

กลไกร้องเรียนของคณะกรรมการว่าด้วยแรงงานย้ายถิ่นฐานยังไม่มีผลบังคับ

และกลไกร้องเรียนของคณะกรรมการว่าด้วยการบังคับบุคคลให้สูญหายยังมิได้รับการจัดตั้ง

ส่วนพิธีสารเลือกรับของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ

สังคมและวัฒนธรรมนั้นจะรับพิจารณาข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายหลังจากมีผลบังคับแล้ว

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาไม่อาจพิจารณาข้อร้องเรียนที่พัวพันกับรัฐภาคีใด

เว้นเสียแต่ว่ารัฐนั้นจะได้รับรองไว้อย่างชัดเจนว่าคณะกรรมการมีอำนาจกระทำการดังกล่าว

ไม่ว่าโดยการออกคำประกาศภายใต้มาตราที่เกี่ยวข้องในสนธิสัญญา

หรือโดยการยอมรับพิธีสารเลือกรับที่เกี่ยวข้องกัน

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องข้อร้องเรียนส่วนบุคคลได้ในบทที่ VIII

(การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

นอกจากนั้น ยังหารายละเอียดเกี่ยวกับข้อร้องเรียนส่วนบุคคลที่ยื่นต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา (หรือที่เรียกว่าคำร้อง)

อันรวมถึงคำแนะนำและคำสั่งเรื่องวิธีการยื่นข้อร้องเรียนได้จากฝ่ายคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนบนเว็บไซต์ของ OHCHR

4. ข้อร้องเรียนและข้อพิพาทระหว่างรัฐ

สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนหลายฉบับบัญญัติให้รัฐภาคีต่าง ๆ

สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องในเรื่องว่าด้วยการละเมิดสนธิสัญญาโดยรัฐใดรัฐหนึ่ง กระบวนการเช่นนี้ไม่เคยถูกใช้ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008

5. การไต่สวน

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสี่คณะ-ประกอบด้วยคณะกรรมการต่อต้านการทรมาน

คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ

และคณะกรรมการว่าด้วยการบังคับบุคคลให้สูญหาย (ภายหลังจากตั้งขึ้นแล้ว)-

อาจริเริ่มการไต่สวนทางลับหากพวกเขาได้รับข้อมูลน่าเชื่อถือที่บ่งชี้อย่างสมเหตุสมผลว่าเกิดการละเมิดอนุสัญญาเหล่านี้อย่างร้ายแรง ในวงกว้าง และเป็นระบบ

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

ในรัฐภาคีหนึ่ง การไต่สวนอาจนำมาใช้ไม่ได้กับรัฐภาคีที่เลือกอยู่นอกกระบวนการนี้ ซึ่งทำให้อำนาจของคณะกรรมการในการไต่สวนถูกตัดออกไปอย่างเห็นได้ชัด¹⁷

ในกรณีที่มีการรับประกันและได้รับความยินยอมจากรัฐภาคี การไต่สวนอาจรวมถึงการตรวจเยี่ยมรัฐด้วย ภายหลังการตรวจสอบผลที่ได้รับจากการไต่สวน

คณะกรรมการจะส่งผลดังกล่าวไปยังรัฐนั้นพร้อมกับความเห็นและข้อเสนอแนะ

กระบวนการไต่สวนเป็นความลับ และจะต้องได้รับความร่วมมือจากรัฐภาคีตลอดกระบวนการ

ข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับเรื่องการไต่สวนสามารถหาได้จากใบสรุปข้อมูลสำคัญฉบับที่ 30 ระบบคณะกรรมการ
ประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน (The United Nations Human Rights Treaty System)

6. กระบวนการเตือนภัยล่วงหน้าและดำเนินการเร่งด่วน

ตั้งแต่ ค.ศ. 1993 เป็นต้นมา

คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติได้พัฒนากระบวนการ**เตือนภัยล่วงหน้าและดำเนินการเร่งด่วน** (early warning and urgent action)¹⁸ ขึ้น

กระบวนการเตือนภัยล่วงหน้ามีเป้าหมายที่จะป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาที่ดำรงอยู่ในรัฐภาคีในระดับไปสู่ความขัดแย้งครั้งใหม่ หรือป้องกันการเกิดความขัดแย้งขึ้นใหม่

กระบวนการดำเนินการเร่งด่วนมีเป้าหมายที่จะรับมือกับปัญหาซึ่งจำเป็นต้องได้รับความสนใจโดยพลัน เพื่อป้องกันหรือจำกัดขอบเขตหรือจำนวนการละเมิดอย่างร้ายแรงของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ อนึ่ง ในทางปฏิบัติ กระบวนการเหล่านี้มักถูกใช้ควบคู่กันไป และอาจเป็นการใช้โดยคณะกรรมการเองหรือฝ่ายที่สนใจอันรวมถึงผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมด้วยอย่างเช่นกลุ่มชนท้องถิ่นดั้งเดิม

7. ข้อคิดเห็นทั่วไป

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนแต่ละคณะจะจัดพิมพ์อรรถกถาอธิบายบทบัญญัติของสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่คณะกรรมการรับผิดชอบตรวจตราอยู่ โดยใช้รูปแบบ**ข้อคิดเห็นทั่วไป** (general comments)

(คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

และคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีใช้คำว่า “ข้อเสนอแนะทั่วไป (general recommendations)”))

ข้อคิดเห็นทั่วไปจะให้แนวทางการอนุวัติการอนุสัญญา

โดยครอบคลุมหลากหลายเรื่องตั้งแต่การอธิบายบทบัญญัติที่มีสาระสำคัญอย่างรอบด้านจนถึงคำชี้แนะทั่วไปในเรื่องข้อมูลที่โยงกับมาตราใดเป็นการเฉพาะซึ่งรัฐภาคีควรยื่นรายงาน

¹⁷ ในขณะที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ รัฐภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานอาจเลือกที่จะไม่อยู่ในกระบวนการนี้ โดยทำเป็นคำประกาศภายใต้มาตรา 28 ในทำนองเดียวกัน

รัฐภาคีของพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบอาจตัดอำนาจของคณะกรรมการโดยทำคำประกาศภายใต้มาตรา 10 รัฐใดที่เลือกจะไม่ใช้กระบวนการเช่นนี้อาจเปลี่ยนใจยอมรับในภายหลังได้

¹⁸ ดู A/48/18, ภาคผนวก III

ข้อคิดเห็นร่วมและข้อเสนอแนะร่วมของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนจะถูก
รวบรวมไว้ในแต่ละปี สามารถหาดูพร้อมข้อมูลเกี่ยวกับวันที่กำลังจะมีการอภิปรายได้ที่ฝ่าย
คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนบนเว็บไซต์ของ OHCHR

8. วันอภิปรายทั่วไป/การอภิปรายประเด็น

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนจำนวนหนึ่งจัดให้มีการอภิปรายทั่วไปเกี่ยวกับประเด็นหรือปัญหาเฉพาะเรื่องหนึ่งเป็นเวลาหลายวัน การอภิปรายรายประเด็นมักเปิดให้บุคคลภายนอกเข้าร่วม เช่น พันธมิตรขององค์การสหประชาชาติ คณะผู้แทนจากรัฐภาคีและผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม โดยเฉพาะ NGOs สถาบันวิชาการ สมาคมวิชาชีพ และผู้เชี่ยวชาญ ผลลัพธ์ที่ได้อาจช่วยให้คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนสามารถร่างข้อคิดเห็นทั่วไปฉบับใหม่ขึ้นมา อีกทั้งยังช่วยให้รัฐต่าง ๆ และผู้มีส่วนได้เสียอื่นเข้าใจข้อกำหนดของสนธิสัญญา

9. การประชุมร่วมประจำปีของประธานคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน และการประชุมระหว่างคณะกรรมการ

การประชุมร่วมประจำปีของประธานคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนจัดขึ้นที่นครเจนีวา และเป็นเวทีเพื่อให้สมาชิกคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนสนทนาแลกเปลี่ยนกันในเรื่องงานของพวกเขา รวมทั้งพิจารณาวิธีการที่จะทำให้ระบบคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาโดยรวมมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประเด็นที่พูดคุยกันในที่ประชุมเหล่านี้ครอบคลุมถึงการกระชับปรับปรุงกระบวนการรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนให้เกิดประสิทธิภาพในทุกด้าน วิธีการทำงานอย่างสอดคล้องกันของคณะกรรมการทุกคณะกรรมการติดตามผลการประชุมระดับโลก และประเด็นการเงิน นอกจากนี้ การหารืออย่างไม่เป็นทางการกับรัฐภาคีและพันธมิตรขององค์การสหประชาชาติรวมทั้ง NGOs ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญของการประชุมร่วมของประธานเช่นกัน

การประชุมระหว่างคณะกรรมการประกอบด้วยประธานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนทุกคน และสมาชิกสองคนจากแต่ละคณะ การมีตัวแทนมากขึ้นในที่ประชุมระหว่างคณะกรรมการนี้ทำให้เกิดการอภิปรายอย่างลงลึกในรายละเอียดของข้อเสนอแนะต่อประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการทำงานและประเด็นอื่น ๆ ได้มากกว่าการประชุมร่วมประจำปีของประธาน

ดูข้อมูลล่าสุดของการประชุมร่วมประจำปีของประธานคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา
สิทธิมนุษยชนและการประชุมระหว่างคณะกรรมการ ได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

10. การปฏิรูปคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา

กระบวนการและวิธีการทำงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนกำลังอยู่ในขั้นตอนการพูดคุยหารือ โดยเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูประบบโดยรวมที่องค์การสหประชาชาติได้ดำเนินการในช่วงหลายปีที่ผ่านมา¹⁹ จนถึงปัจจุบัน

การปฏิรูปคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนมุ่งเน้นไปที่การประสานงานและความสอดคล้องกันของวิธีการทำงาน อันรวมถึงการรับ “วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ”

และการปรับปรุงข้อกำหนดเกี่ยวกับการรายงานโดยรัฐภาคีผ่านการใช้ออกสารหลักแบบเดียวกัน (common core document) และรายงานเฉพาะตามสนธิสัญญาที่เป็นเป้าหมาย²⁰

ยิ่งกว่านั้น

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนกำลังดำเนินการเพื่อสร้างความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพระหว่างคณะกรรมการและคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกลไกทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (universal periodic review – UPR) แบบใหม่ และเพื่อพัฒนาแบบนิยามต่าง ๆ สำหรับการเพิ่มปฏิสัมพันธ์กับผู้ทรงอำนาจนิติของกระบวนการพิเศษ²¹

ในด้านการเผยแพร่ข้อมูลเรื่องคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนและกระบวนการต่าง ๆ

ได้มีการหารือมากขึ้นเช่นกันถึงการปฏิรูปโครงสร้าง ซึ่งรวมข้อเสนอโดยอดีตข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนที่ชื่อหลุยส์ อาร์เบอร์ในปี ค.ศ. 2005 เกี่ยวกับการจัดตั้งคณะกรรมการสามัญร่วมประจำสนธิสัญญาชั้นชุดหนึ่ง

¹⁹ ในรายงานปี ค.ศ. 2002 ของเขาภายใต้หัวข้อ “การสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์การสหประชาชาติ: วาระแห่งการเปลี่ยนแปลงไปข้างหน้า (Strengthening the United Nations: an agenda for further change)” (A/57/387 และแก้ไขครั้งที่ 1) เลขาธิการสหประชาชาติในขณะนั้นคือนายโคฟี อันนัน เรียกร้องให้คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนปรับแต่งแนวทางการดำเนินกิจกรรมของพวกเขาให้ประสานกันมากขึ้น ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2005 ในรายงานของเขาที่มีชื่อว่า “ภายใต้เสรีภาพอันกว้างขวางกว่าเดิม: เดินหน้าสู่การพัฒนา ความมั่นคงและสิทธิมนุษยชนของชนทั้งปวง (In larger freedom: towards development, security and human rights for all)” อดีตเลขาธิการเรียกร้องให้ “จัดทำและใช้คู่มือการรายงานต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาทุกคณะเพื่อที่ว่าคณะกรรมการเหล่านี้จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นระบบเดียวกัน (A/59/2005, วรศด 147)”

²⁰ ดู “คู่มืออันสอดคล้องกันในการรายงานภายใต้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ รวมถึงคู่มือเอกสารหลักเดียวกันและเอกสารตามสนธิสัญญาเฉพาะที่เป็นเป้าหมาย (Harmonized guidelines on reporting under the international human rights treaties, including guidelines on a common core document and treaty-specific targeted documents)” (HRI/MC/2005/3).

²¹ ดู “การดำเนินการตามตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงพันธกรณีด้านรายงานภายใต้ตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ (Effective implementation of international instruments on human rights, including reporting obligations under international instruments on human rights)” (A/62/224).

ค. วิธีการเข้าถึงและทำงานร่วมกับคณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

การประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพสำหรับภาคประชาสังคมในการสนับสนุนให้เกิดสิทธิมนุษยชนในทางปฏิบัติ และในการพัฒนาแนวทางสิทธิมนุษยชนที่แท้จริง ในระดับชาตินั้น

ภาคประชาสังคมมีบทบาทสำคัญต่อการตรวจสอบ

ส่งเสริมและติดตามกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา

การมีส่วนร่วมเชิงชั้นโดยภาคประชาสังคมในขั้นตอนต่าง ๆ

ของรอบการจัดทำรายงานและในกระบวนการอย่างเช่นการยื่นข้อร้องเรียน

การไต่สวนและการเตือนภัยล่วงหน้าล้วนแต่เป็นประโยชน์กับงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

โดยทั่วไป NGOs

เป็นผู้มีบทบาทหลักของภาคประชาสังคมซึ่งมีส่วนร่วมกับการคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ประชุมคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา ผู้มีบทบาทอื่น ๆ ของภาคประชาสังคมเช่น

ผู้เชี่ยวชาญรายบุคคลและนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ตัวแทนสถาบันวิชาการและงานวิจัย

ตลอดจนสมาชิกกลุ่มวิชาชีพก็มีส่วนร่วมสนับสนุนกระบวนการจัดทำรายงานตามสนธิสัญญาอยู่บ่อยครั้ง

การเข้ามาเกี่ยวข้องของพวกเขา

โดยเฉพาะในการนำเสนอข้อมูลต่อคณะกรรมการหรือการประชุมของคณะกรรมการ มักถูกผลักดันโดย NGOs ที่คุ้นเคยและกระตือรือร้นกับระบบการรายงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

ทั้งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว

และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการมองทะลุถึงบทบาทสำหรับ “องค์กรอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญ”

ในงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องกัน

ซึ่งในกรณีของอนุสัญญาสองฉบับแรกมีการตีความว่าหมายถึง NGOs นอกจากนั้น

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

และคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กได้นำแนวทางการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมมาใช้ในงานของตน (NGOs ได้รับการเน้นเป็นการจำเพาะในกรณีเหล่านี้²²)

วิธีการปฏิสัมพันธ์กับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมแตกต่างกันไปตามคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนแต่ละคณะ ซึ่งปรากฏอยู่ในภาคผนวกของบทนี้

1. การส่งเสริมให้มีการรับรองตราสารระหว่างประเทศฉบับใหม่และการ ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติสนธิสัญญาฉบับปัจจุบัน

ภาคประชาสังคมสามารถแสดงบทบาทสำคัญในการพัฒนาและการรับรองตราสารระหว่างประเทศฉบับใหม่ ด้วยการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาสนธิสัญญาใหม่ขึ้นรวมทั้งการรับรองโดยรัฐทั้งหลาย

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมยังสามารถช่วยตั้งจูนบรรทัดฐานระหว่างประเทศและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเช่นกัน

²² ดู “การมีส่วนร่วมของ NGO ในกิจกรรมของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (NGO participation in the activities of the Committee on Economic, Social and Cultural Rights)” (E/C.12/2000/6) และแนวทางการมีส่วนร่วมของพันธมิตร (NGOs และผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล) ในการทำงานก่อนสมัยประชุมของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก ((Guidelines for the participation of partners (NGOs and individual experts) in the pre-session working group of the Committee on the Rights of the Child (CRC/C/90, ภาคผนวก VIII)

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

บทบาทของภาคประชาสังคมในการพัฒนามาตรฐานใหม่ ๆ ของ สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ และพิธีสารเลือกรับ

ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2006
ที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชา
ชาติรับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิ
ของผู้พิการและพิธีสารเลือกรับขอ
อนุสัญญา
ภาคประชาสังคมโดยเฉพาะผู้พิการ
และองค์กรตัวแทนของพวกเขามี
บทบาทสำคัญในทุกขั้นตอนที่นำไปสู่
การรับรองตราสารดังกล่าว
ตัวแทนภาคประชาสังคมได้เข้าร่วม
ในการเจรจาด้านเนื้อหาและปัจจุบัน
ยังคงมีบทบาทแข็งขันในการส่งเสริมให้รัฐต่าง ๆ ให้สัตยาบัน

การเจรจาเกี่ยวกับอนุสัญญาว่า
ด้วยสิทธิของผู้พิการเกิดขึ้น
ระหว่างปี ค.ศ. 2002 และ
2006
ซึ่งเป็นการเจรจาเรื่องสนธิสัญญา
สิทธิมนุษยชนที่ใช้เวลาน้อย
ที่สุด
ในวโรกาสของการรับรองอนุสัญญาฉบับนี้
ข้าหลวงใหญ่ในขณะนั้นคือหลุยส์ อาร์เบอร์
ได้ย้ำถึงความร่วมมือซึ่งไม่เคย
เกิดขึ้นมาก่อนระหว่างรัฐ
องค์การสหประชาชาติ
ภาคประชาสังคม และ NHRIs
ในการยกร่างสนธิสัญญาฉบับ
ใหม่นี้ โดยกล่าวว่า:

ข้าพเจ้าใคร่ขอ.....สรรเสริญประชา
คมผู้พิการที่ทุ่มเทแรงดลใจอย่าง
แน่วแน่เพื่อช่วงเวลาอันสำคัญยิ่งนี้
บทบาทของพวกเขาถือเป็นบทบาท
ของการสร้างความเปลี่ยนแปลง
ซึ่งมีค่าเหนือกว่าปฏิญญาหรือถ้อย
แถลงใด ๆ
การขับเคลื่อนของผู้พิการได้พิสูจน์
ให้เห็นว่าพวกเขาสามารถ-
ไม่ว่าจะใช้คำพูดใด-
ต่อสู้กับความเฉื่อยชา
การเมินเฉยและบ่อยครั้งคือการต่อต้าน
เพื่อนำพลังทางกฎหมายมาใช้ในกา
รบรรลุซึ่งความไม่ฝืนอันชอบธรรม
ของพวกเขาที่จะได้รับความเสมอ
ภาคและความยุติธรรม

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลจากการบังคับให้สูญหาย

ผู้มิบบทบาทภาคประชาสังคมโดยเฉพาะสมาคมของครอบครัวผู้เสียหายจากการบังคับให้สูญหายมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการประชุมของคณะทำงานภายใต้อดีตคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนซึ่งทำการร่างอนุสัญญาฉบับนี้ นางสาวมาร์ตา โอแคมโป เดอ วาสเกซ ผู้ซึ่งลูกสาวของเธอเป็นเหยื่อของการบังคับให้สูญหายในประเทศอาร์เจนตินา ได้รับรองคดีตลอดเวลา 30 ปีที่ผ่านมาเพื่อขจัดวิธีการบังคับบุคคลให้สูญหาย รวมทั้งเพื่อให้มีการบัญญัติตราสารระหว่างประเทศในเรื่องนี้ โดยเธอเป็นตัวแทนของสหพันธ์สมาคมญาติผู้สูญหายระหว่างภูมิภาคซังแท่งทวีปอเมริกา (American Federation of Associations for Relatives of the Detained-Disappeared - FEDEFAM) ในการประชุมของคณะทำงานด้วย ต่อมาในช่วง

พิธีเปิดการประชุมคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน ค.ศ. 2006 ก่อนการรับรองอนุสัญญานี้ นางสาว เดอ วาสเกซ กล่าวว่า: ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1977 ข้าพเจ้าเข้าร่วมการเคลื่อนไหวอย่างไร้ประสพการณ์ของกลุ่มแม่ ๆ ในพลาซ่า เดอ มาโย (Mothers of the Plaza de Mayo)... ซึ่งพร้อมกับผู้หญิงเหล่านั้น ข้าพเจ้าเริ่มกระบวนการเรียนรู้ ข้าพเจ้าเริ่มตระหนักว่าข้าพเจ้าไม่เพียงกำลังพยายามค้นหาลูกสาวและลูกชายของตัวเอง แต่กำลังค้นหาลูกชายและลูกสาวของประเทศอาร์เจนตินาและทวีปละตินอเมริกาทุกคนที่ถูกบังคับให้สูญหายไป และในวันนี้เป็นการค้นหา “บุคคลที่ถูกบังคับให้สูญหาย (Desaparecidos)” ทั่วโลก ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้พวกท่านทราบว่ หลังเหตุการณ์คุมขังและหายตัวไป ที่เกิดกับคนที่

เรารัก เราได้เดินมาถึงจุดสิ้นสุดอันเจ็บปวดของการไร้คำตอบ ไม่มีที่ให้พึ่งพา ไม่มีหมายเรียกให้พาตัวมาศาลหรือคำสั่งศาลที่จะให้ความคุ้มครองด้วยความทุกข์ระทมพวกเราจึงต้องออกไปหาประชาคมโลก แต่ก็กลายเป็นเพียงเพื่อจะพบว่าไม่มีกฎหมายใดที่จะช่วยเหลือเราได้อย่างเหมาะสม ท่านประธานที่เคารพ นั่นคือเหตุผลว่าทำไมพวกเราจึงมายืน ณ ตรงนี้อีกครั้งหนึ่ง ที่เรามาที่นี่เพื่อเรียกร้องต่อท่านและผู้แทนอันทรงเกียรติของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนให้รับรองอนุสัญญาฉบับนี้ในที่สุด พวกเราเดินทางมายาวนานพร้อมกับความสำเร็จและความท้อแท้ผิดหวัง ในวันี้พวกเราหันมาหาท่านทั้งหลายเพื่อที่จะทำให้ไม่มีใครในโลกนี้ต้องตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมต่อมวลมนุษยชาติด้วยการบังคับให้สูญหายเพิ่มขึ้นอีกต่อไป

หากรัฐใดยังไม่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติสนธิสัญญาหรือพิธีสารฉบับใด

ผู้มิบบทบาทภาคประชาสังคมระดับชาติอาจผลักดันให้รัฐบาลดำเนินการดังกล่าว โดยประสานความพยายามกับ NHRI และสื่อในชาติ และ/หรือโดยการยกระดับการรับรู้ของสาธารณชนเกี่ยวกับเรื่องนี้

สามารถดูสถานภาพการให้สัตยาบันสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ พร้อมพิธีสารเลือกรับได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

2. การติดตามตรวจตราพันธกรณีด้านรายงานของรัฐภาคี

ไม่เสมอไปที่รัฐภาคีจะสามารถ-ด้วยเหตุผลต่างกัน-บรรลุพันธกรณีด้านรายงานที่ผูกพันพวกเขาอยู่ ภาดประชาสังคมอาจผลักดันรัฐบาลให้จัดทำรายงานทันกำหนดเวลา และสามารถช่วยยกระดับการรับรู้ของสาธารณชนเกี่ยวกับพันธะของรัฐที่จะต้องยื่นรายงานตามเวลาที่กำหนด นอกจากนี้

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมยังสามารถให้ข้อมูลเสริมกับรัฐในเรื่องการดำเนินการตามสนธิสัญญาที่ได้เก็บรวบรวมไว้ ระหว่างจัดกิจกรรมของพวกเขา อีกทั้งทำงานเป็นพันธมิตรกับรัฐในการอนุวัติการสนธิสัญญา

หากรัฐภาคีใดไม่ยื่นรายงานหลังจากพ้นกำหนดเวลา และไม่สนองตอบคำร้องขอรายงานจากคณะกรรมการ คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนอาจพิจารณาสถานการณ์ของประเทศนั้นในที่ประชุมคณะกรรมการ โดยปราศจากรายงาน กระบวนการเช่นนี้เรียกกันว่า**กระบวนการทบทวน** (review procedure)

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม

ตลอดจนองค์การพันธมิตรขององค์การสหประชาชาติสามารถสนับสนุนกระบวนการทบทวนในด้านข้อมูล จากข้อมูลดังกล่าวประกอบกับการพูดคุยหารือกับรัฐภาคีนั้น

คณะกรรมการจะจัดทำบทสรุปข้อสังเกตซึ่งรวมข้อเสนอแนะเอาไว้ด้วย

3. การยื่นรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร

ตลอดวงจรการจัดทำรายงาน

คณะกรรมการเปิดรับข้อมูลเพิ่มเติมในทุกด้านที่ตกอยู่ภายใต้สนธิสัญญาที่พวกเขารับผิดชอบอยู่ เพื่อที่จะตรวจสอบการดำเนินการของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีที่ได้ผลที่สุดสำหรับการยื่นข้อมูลเพิ่มเติมโดยผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมคือการ**ยื่นรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร**

รายงานที่เป็นประโยชน์สุดมักเป็นรายงานที่จัดทำผ่านการประสานความร่วมมือระหว่างผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจำนวนมาก ดังนั้น

จึงต้องผลักดันให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมยื่นรายงานของประเทศซึ่งเกิดจากการจัดทำร่วมกัน

แบบนิยมต่าง ๆ สำหรับการยื่นข้อมูลแตกต่างกันไปตามคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนแต่ละคณะ โดยทั่วไป

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมควรยื่นข้อมูลและเอกสารภายหลังจากรัฐภาคียื่นรายงานต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาและก่อนที่จะเริ่มมีการพิจารณารายงาน

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

และคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กเปิดรับข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรจาก NGOs ระดับชาติและระดับนานาชาติ เช่นเดียวกับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม (โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล สถาบันวิชาการ สมาคมวิชาชีพและสมาชิกรัฐสภา)

ผ่านคณะทำงานที่ตั้งขึ้นก่อนสมัยประชุมเพื่อนำไปใช้ในการจัดเตรียมรายการประเด็น

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กกำหนดให้ต้องยื่นข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะทำงานก่อนสมัยประชุมเป็นเวลาสองเดือน นอกจากนั้น

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอันรวมถึงสถาบันวิชาการและสมาคมวิชาชีพยังสามารถยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรให้กับหน่วยเฉพาะกิจด้านรายงานประเทศภายใต้คณะกรรมการต่อต้านการทรมานและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้เช่นกัน

ส่วนใหญ่แล้ว

ข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรที่ยื่นต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนถือว่าเป็นข้อมูลสาธารณะ
อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการจะเก็บรักษาข้อมูลเหล่านี้ไว้เป็นความลับในกรณีที่มีการร้องขอเป็นพิเศษ

รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรที่ยื่นโดยผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมไม่ใช่เอกสารทางการขององค์การสหประชาชาติ
และไม่จำเป็นต้องมีการเรียบเรียงหรือแปล ฉะนั้น

จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจะต้องพิจารณาว่าควรยื่นข้อมูลในภาษาใด

อีกทั้งรายงานที่ยื่นก็ควรใช้ภาษาทางการภาษาหนึ่งของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

ก่อนการยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องตรวจดู:

- ว่ารัฐนั้นได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติตราสารที่เกี่ยวข้องแล้วหรือไม่ และถ้าให้แล้ว
รัฐมีการทำข้อสงวนสำหรับบทบัญญัติของสนธิสัญญาไว้อย่างไร
(โดยปกติข้อสงวนไม่กีดกันผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมในการยกประเด็นจำเพาะขึ้นมานำเสนอต่อคณะกรรมการ)
- ว่ารายงานของรัฐฉบับต่อไปถึงกำหนดส่งเมื่อไหร่และคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องจะประชุมครั้งหน้าเมื่อ
ไหร่ กำหนดวันเหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงได้กระทันหัน
ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคงการติดต่ออย่างสม่ำเสมอกับสำนักเลขาธิการของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
ไปจนถึงกำหนดการประชุมแต่ละสมัย
- ประเด็นหลักที่กำลังถูกพิจารณาหรือได้รับการพิจารณาไปแล้ว
เป็นเรื่องสำคัญที่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจะต้องคุ้นเคยกับเนื้อหาในรายงานฉบับก่อนหน้านั้นของ
รัฐภาคี ตลอดจนบทสรุปข้อสังเกตครั้งก่อน และรายการประเด็นที่ผ่านมา และ
- แนวทางการรายงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนแต่ละคณะ
(เพื่อที่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจะสามารถช่วยตรวจสอบขอบเขตรายงานของรัฐภาคีว่าสอดคล้องกับ
แนวทางหรือไม่)

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

การยื่นรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร

วิธีที่เป็นประโยชน์ที่สุดสำหรับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมในการยื่นข้อมูลต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนคือการจัดทำรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรขนานไปกับรายงานของรัฐ

ก่อนที่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจะเริ่มร่างรายงานของพวกเขา

ขอแนะนำให้ทำความเข้าใจกับแนวทางเฉพาะในการรายงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนชุดนี้

รายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรควรมีโครงสร้างคล้ายกับรายงานอย่างเป็นทางการของรัฐ

และควรมุ่งประสงค์ที่จะวิเคราะห์อย่างเป็นระบบในด้านกฎหมาย

นโยบายและวิถีปฏิบัติของรัฐภาคีนั้นว่าสอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานของสนธิสัญญามากน้อยเพียงใด

รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรควร:

- ชัดเจนและเที่ยงตรง ถูกต้องและไม่มีอคติ
- เน้นสิ่งที่ผู้เขียนเห็นว่าเป็นปัญหาในการอนุวัติการสนธิสัญญา และควรมีข้อเสนอแนะที่เป็นจริงได้เพื่อปรับปรุงสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศดังกล่าว และ
- ถูกยื่นเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ก่อนถึงกำหนดเวลาตรวจสอบรายงานของรัฐ เนื่องจากจะช่วยให้คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนนำไปพิจารณาระหว่างเตรียมรายการประเด็นต่าง ๆ จัดเตรียมการประชุม และร่างบทสรุปข้อสังเกต

แนวทาง:

- ข้อมูลที่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมยื่นให้จะต้องเกี่ยวข้องกับประเทศใดเป็นการจำเพาะ และสัมพันธ์กับอาณัติของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่รับข้อมูล หากเป็นไปได้ ควรมีการอ้างอิงโดยตรงถึงมาตราของสนธิสัญญาที่บัญญัติสิทธิซึ่งถูกละเมิดไว้
- ข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนควรมีหลักฐานและเอกสารสนับสนุน
- ข้อมูลทั้งหมดควรมีการอ้างอิงอย่างถูกต้อง หากอ้างอิงเอกสารองค์การสหประชาชาติก็ควรระบุเลขวรรคด้วย เพราะเลขหน้าอาจไม่ตรงกันในภาษาที่แตกต่างกัน ซึ่งเช่นเดียวกับการอ้างอิงรายงานของรัฐ โดยจะต้องระบุตามภาษาทางการขององค์การสหประชาชาติที่ใช้
- ควรมอบฉบับอิเล็กทรอนิกส์หนึ่งชุดและเล่มฉบับหลายชุดแก่สำนักเลขาธิการของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากสำนักเลขาธิการไม่สามารถทำสำเนาเอกสารจากภาคประชาสังคมได้
- จะไม่มีการรับเอกสารที่ใช้ภาษาหายาดาย

สามารถดูรายงานจากภาคประชาสังคมที่ยื่นต่อที่ประชุมเฉพาะของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาได้ที่ [ฝ่ายสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนบนเว็บไซต์ของ OHCHR](#)

หรือในกรณีเกี่ยวกับคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กให้ดูเว็บไซต์ของ [เครือข่ายข้อมูลเรื่องสิทธิเด็ก \(Child Rights Information Network\)](#) (กลุ่ม NGO ที่ทำงานด้านอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก)

กรุณาดูกล่องในตอนท้ายของบทนี้เกี่ยวกับการยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนแต่ละคณะ

การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเขียนรายงานการอนุวัติการกติกา ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2007 ผู้แทนภาคสนามของ OHCHR ในประเทศจอร์เจียได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับตัวแทนจำนวน 20 คนจาก NGOs ใน Tbilisi เกี่ยวกับวิธีการเขียนรายงานเสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม มีสมาชิกคณะกรรมการสองคนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าวซึ่งพยายามที่จะ:

- สร้างการรับรู้เรื่องตราสาร

สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ กลไกการตรวจสอบภายใต้ตราสารเหล่านี้ และบทบาทจำเพาะของ NGOs

- เสริมสร้างความเข้าใจเรื่องหลักการความเสมอภาค การห้ามเลือกปฏิบัติและการมีส่วนร่วมในการอนุวัติการกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และ

- เพิ่มระดับความรู้เกี่ยวกับบทบาทของภาคประชาสังคมในการติดตามตรวจตราความคืบหน้าของการดำเนินการตามกติกา

ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะติดตามผลการอบรมเพื่อสร้างศักยภาพดังกล่าว การประชุมได้ระดมกับ NGOs ถูกจัดขึ้นหลายครั้งภายในปี ค.ศ. 2007

4. การเข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการประชุมของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

การเข้าประชุม

รายงานของรัฐภาคีจะได้รับการพิจารณาโดยที่ประชุมเปิดซึ่งผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจเข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ การเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนช่วยให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมสามารถที่จะ:

- สรุปรายข้อมูลให้คณะกรรมการทั้งคณะหรือสมาชิกรายบุคคลทราบ
- สังเกตการณ์หรือระหว่างคณะกรรมการและรัฐ และ
- เรียนรู้โดยตรงเกี่ยวกับปัญหาที่ถูกหยิบยกขึ้นมาและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

กฎเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่ใช้กำกับดูแลการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการประชุมคณะกรรมการรวมทั้งช่วงเวลาก่อนสมัยประชุมจะแตกต่างกันไป

ควรยื่นเรื่องล่วงหน้าเพื่อขอคำรับรองให้เข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนจากสำนักเลขาธิการที่เกี่ยวข้อง

การมีส่วนร่วมในที่ประชุม

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอันรวมถึงผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการและตัวแทนกลุ่มวิชาชีพ อาจมีบทบาทเชิงชั้นในการประชุมคณะกรรมการ แม้ว่าพวกเขาไม่มีส่วนร่วมในการหารือระหว่างรัฐภาคีกับคณะกรรมการ แต่พวกเขาอาจนำเสนอประเด็นที่อยู่ในรายงานลายลักษณ์อักษรต่อสมาชิกคณะกรรมการได้

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการส่วนใหญ่จัดเวลาต่างหากไว้ให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมนำเสนอโดยวาจา กรรณาดูข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องการนำเสนอข้อมูลโดยวาจาในที่ประชุมคณะกรรมการและต่อคณะทำงานก่อนสมัยประชุม ในภาคผนวกของบทนี้

การประชุมคณะกรรมการ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และคณะกรรมการว่าด้วยแรงงานย้ายถิ่นฐานจัดสรรเวลาไว้สำหรับการนำเสนอข้อมูลโดยวาจา ระหว่างการประชุมพิจารณารายงาน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมเสนอประเด็นปัญหาสำคัญที่อยู่ในรายงานลายลักษณ์อักษรของพวกเขา ต่อคณะกรรมการ

คณะทำงานก่อนสมัยประชุม

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กจัดสรรเวลาไว้ให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมเป็นการเฉพาะเพื่อให้พวกเขามีส่วนร่วมในคณะทำงานก่อนสมัยประชุม แม้ว่าคณะกรรมการชุดอื่นอาจไม่เปิดช่องทางอย่างเป็นทางการสำหรับการมีส่วนร่วมเช่นนั้น แต่ก็ยังอาจเป็นไปได้ที่จะจัดการประชุมอย่างไม่เป็นทางการกับสมาชิกคณะกรรมการโดยติดต่อผ่านสำนักเลขาธิการของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ได้รับระหว่างการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในคณะทำงานก่อนสมัยประชุมอาจถูกบรรจุรวมไว้ในรายงานประเด็นที่จะส่งให้รัฐภาคี นอกจากนี้

คณะทำงานก่อนสมัยประชุมยังให้โอกาสผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรหรือรายงาน คณะกรรมการส่วนใหญ่ไม่อนุญาตให้คณะผู้แทนรัฐบาลเข้าร่วมการประชุมก่อนสมัยประชุมพิจารณารายงาน

แนวทางการนำเสนอข้อมูลโดยวาจาในที่ประชุมคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน และในการประชุมของคณะทำงานก่อนสมัยประชุมพิจารณารายงานประเทศ

- การนำเสนอข้อมูลโดยวาจาจะต้องสัมพันธ์กับสนธิสัญญาใดเฉพาะ
- การแถลงโดยวาจาจะต้องเคารพกรอบเวลาที่กำหนดโดยคณะกรรมการ
- โดยปกติจะมีการอำนวยความสะดวกด้านล่ามแปลภาษาในที่ประชุมเหล่านี้ และตัวแทนภาคประชาสังคมควรแน่ใจว่าพวกเขาเตรียมบทนำเสนอโดยวาจาเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับล่าม
- คณะผู้แทนชุดเล็กที่ประสานงานกันอย่างดีมักมีประสิทธิภาพสูงกว่ากลุ่มใหญ่ที่ประกอบด้วยผู้แทนสำหรับแต่ละประเด็น ภาษาหยาดคายหรือก้าวร้าวจะไม่เป็นที่ยอมรับ ผู้ใช้ภาษาในลักษณะดังกล่าวจะถูกกันให้ออกจากที่ประชุม

NGOs

และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจะได้รับการเตือนให้ติดต่อสำนักเลขาธิการของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องล่วงหน้าเพื่อแจ้งอย่างเป็นทางการถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมที่พวกเขาวางแผนไว้

การสรุปคำชี้แจงอย่างไม่เป็นทางการ

โดยทั่วไป

การประชุมคณะกรรมการจะเปิดโอกาสให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมพบกับสมาชิกคณะกรรมการอย่างไม่เป็นทางการ การสรุปคำชี้แจงอย่างไม่เป็นทางการซึ่งมักถูกเตรียมการโดย NGOs

อาจถูกจัดขึ้นเคียงข้างกันไประหว่างพักการประชุมที่เป็นทางการ

ที่พบเห็นบ่อยสุดคือช่วงพักรับประทานอาหารกลางวันตั้งแต่ 13.00 ถึง 15.00 น.

กรุณาทบทวนให้ดีว่าจะไม่มีการจัดล่ามแปลสำหรับการสรุปคำชี้แจงในช่วง “พักรับประทานอาหาร” นี้

การประชุมอย่างไม่เป็นทางการนี้ควรเน้นประเด็นและรัฐที่คณะกรรมการกำลังพิจารณา

โดยปกติการสรุปคำชี้แจงอย่างไม่เป็นทางการจะจัดขึ้นในวันก่อนหน้าหรือวันเดียวกับวันพิจารณารายงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

การสรุปคำชี้แจงที่เป็นระบบและประสานกันมีโอกาสได้รับความสนใจที่จะเข้าร่วมจากสมาชิกคณะกรรมการมากกว่า อีกทั้งมีประสิทธิภาพมากกว่าการชี้แจงหลายรอบในประเด็นมากมาย ดังนั้น

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจึงควรประสานงานกันในเรื่องการดำเนินการของพวกเขา

ในบางประเทศ สำนักเลขาธิการของคณะกรรมการอาจช่วยอำนวยความสะดวกโดยจัดหาห้องและอุปกรณ์ให้ ตลอดจนแจ้งสมาชิกคณะกรรมการให้ทราบถึงการสรุปคำชี้แจงดังกล่าว

5. การติดตามบทสรุปข้อสังเกตของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

ภายหลังเสร็จสิ้นการประชุมและบทสรุปข้อสังเกตผ่านการรับรองแล้ว

ภาคประชาสังคมสามารถดำเนินกิจกรรมติดตามผลในระดับชาติ

ด้วยเป้าประสงค์ที่จะสร้างการรับรู้เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและกระตุ้นให้รัฐภาคีนั้นปฏิบัติตามบทสรุปข้อสังเกต

โดยเช่นนี้

จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมควรทำความเข้าใจในเรื่องบทสรุปข้อสังเกตที่คณะกรรมการให้การรับรองแล้ว

กรุณาเข้าชมเว็บไซต์ของ OHCHR เพื่อสมัครขอรับการแจ้งเตือนทางอีเมลในเรื่องข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา

ภาคประชาสังคมอาจติดตามบทสรุปข้อสังเกตของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนโดย:

- **ทำงานร่วมกับรัฐบาล** เพื่อช่วยให้สามารถบรรลุพันธกรณี
ภาคประชาสังคมมักมีบทบาทกระตุ้นให้เกิดการส่งเสริมการปฏิรูปกฎหมายในชาติและการกำหนดนโยบายของชาติ
ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมยังสามารถใช้บทสรุปข้อสังเกตของคณะกรรมการเป็นหลักในการหารือกับรัฐบาลและแผนปฏิบัติการของตนได้ด้วย
- **ตรวจตราสถานการณ์สิทธิมนุษยชน** ในบางประเทศเป็นการเฉพาะ
รวมทั้งขั้นตอนที่ใช้ดำเนินการตามบทสรุปข้อสังเกตของคณะกรรมการ
- **สร้างการรับรู้** เรื่องกระบวนการประชุมของคณะกรรมการ ข้อเสนอแนะที่กำหนดให้รัฐภาคีปฏิบัติ และวิธีการนำบทสรุปข้อสังเกตมาใช้เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับสิทธิมนุษยชนในชาติ ซึ่งอาจทำ

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

ได้โดยการจัดอภิปรายเฉพาะประเด็น สนทนาโต้เถียง สัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือโดยการแปลและจัดพิมพ์บทสรุปข้อสังเกต หรือโดยการร่วมมือกับ NHRI และสื่อในประเทศ

- **มีส่วนร่วมในงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน** โดยบอกกล่าวคณะกรรมการถึงความคืบหน้าของรัฐบาลในการปฏิบัติตามบทสรุปข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ตลอดจนให้ข้อมูลสำคัญและตรงเป้าหมายแก่คณะกรรมการ

6. วิธีการยื่นข้อร้องเรียนรายบุคคลต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

บุคคลซึ่งกล่าวอ้างว่าสิทธิของเขาหรือเธอภายใต้สนธิสัญญาใดถูกละเมิดโดยรัฐภาคีของสนธิสัญญานั้นอาจส่งข้อร้องเรียนไปยังคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

แต่มีข้อแม้ว่ารัฐดังกล่าวได้ยอมรับอำนาจของคณะกรรมการในการรับข้อร้องเรียนแล้ว บุคคลที่สามซึ่งรวมผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจยื่นข้อร้องเรียนในนามบุคคลหนึ่งได้เช่นกัน หากได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อการนี้ (“ใบมอบอำนาจ” อำนาจดำเนินการ) หรือหากบุคคลนั้นไม่สามารถให้ความยินยอมดังที่กล่าวได้

ข้อร้องเรียนส่วนบุคคลอาจยื่นได้ต่อเมื่อการเหยียดหยามภายในประเทศไร้ผล และมีคุณสมบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขอื่น

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องข้อร้องเรียนส่วนบุคคล กรุณาดูภาคผนวกของบทนี้ และบทที่ VIII (การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

7. การให้ข้อมูลสำหรับการไต่สวนทางลับ

ด้วยการให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจโน้มน้ำหนักการตัดสินใจของคณะกรรมการให้ใช้วิธีการไต่สวนทางลับ

ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการเปิดทางให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมนำเรื่องการละเมิดและสถานการณ์อันน่ากังวลมาสู่ความสนใจของคณะกรรมการ

การไต่สวนทางลับส่วนใหญ่ถูกผลักดันจากข้อมูลที่ยื่นโดย NGOs ยกตัวอย่างเช่น

การไต่สวนทางลับเจ็ดกรณีที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการต่อต้านการทรมาน (เกี่ยวกับประเทศบราซิล อียิปต์ เม็กซิโก เปรู เซอร์เบียและมอนเตเนโกร ศรีลังกาและตุรกี) ล้วนเกิดขึ้นจากข้อมูลที่ได้รับจาก NGOs ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีได้ไต่สวนทางลับเสร็จสิ้นหนึ่งกรณีแล้ว (ประเทศเม็กซิโก)

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้อีกระหว่างการดำเนินการไต่สวนทางลับ

การมีส่วนร่วมของ NGO ในการริเริ่มให้มีการไต่สวนทางลับ

การไต่สวนครั้งแรกตามมาตรา 8 ของพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีเริ่มขึ้นโดยอาศัยข้อมูลที่คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีได้รับจาก NGOs สามองค์กร อันได้แก่—**Equality Now, Casa Amiga** และ **Mexican Committee for the Defence and Promotion of Human Rights**—เกี่ยวกับการถูกเซ็นซ่าและหายตัวไปของผู้หญิงกว่า 200 คนในเมือง Ciudad Juarez ของ**ประเทศเม็กซิโก** ในการนี้ทาง NGOs ได้ยื่นข้อมูลรายละเอียดเรื่องดังกล่าว

ว่าหากมีการลักพาตัว ข่มขืนและฆาตกรรมผู้หญิงตั้งแต่ปี ค.ศ. 1993 คณะกรรมการเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือและบ่งชี้ยืนยันถึงการละเมิดสิทธิที่บัญญัติในอนุสัญญาอย่างร้ายแรงและเป็นระบบ ระหว่างการไต่สวนที่เกิดขึ้นในเดือนตุลาคม ค.ศ. 2003 NGOs ยื่นข้อมูลเพิ่มเติมและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันกับการเยือนประเทศเม็กซิโกของสมาชิกคณะกรรมการสองคน การมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นของ NGOs และรัฐภาติส่งผลให้เกิดรายงานโด

ยละเอียด ทั้งด้านการละเมิดและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นไปที่สาเหตุรากฐานของความรุนแรงต่อสตรี และให้ข้อเสนอแนะอย่างแน่ชัดที่เป็นหลักประกันว่าสิทธิที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีจะเกิดเป็นจริงได้ รายงานดังกล่าวและคำตอบจากรัฐบาลเม็กซิโกปรากฏอยู่บนเว็บไซต์ของ**แผนกความก้าวหน้าของสตรี** (Division for the Advancement of Women)

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่ต้องการยื่นข้อมูลสำหรับการไต่สวนทางลับ สามารถส่งไปที่:

[ชื่อคณะกรรมการ]

c/o Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8–14, avenue de la Paix
CH–1211 Geneva 10 – Switzerland Fax: +41
(0)22 917 90 29

8. การให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการเตือนภัยล่วงหน้าและการดำเนินการเร่งด่วน

ข้อมูลที่มีบทบาทภาคประชาสังคมส่งให้นั้นสามารถช่วยชักนำให้เกิดกระบวนการเตือนภัยล่วงหน้าและการดำเนินการเร่งด่วนโดยคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ในอดีตที่ผ่านมา กระบวนการเหล่านี้ล้วนถูกริเริ่มด้วยข้อมูลที่ได้รับจาก NGOs และชนท้องถิ่นดั้งเดิมทั้งสิ้น

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเรื่อง **ข้อร้องเรียนส่วนบุคคล** กรุณาดูภาคผนวกของบทนี้ และบทที่ VIII (การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

9. การเข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการประชุมร่วมประจำปีของประธานคณะกรรมการและการประชุมระหว่างคณะกรรมการ

การประชุมเหล่านี้เปิดให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมเข้าร่วมในฐานะ **ผู้สังเกตการณ์**

การประชุมระหว่างคณะกรรมการมีวาระที่อนุญาตให้ NGOs พูดคุยโดยตรงกับสมาชิกคณะกรรมการในประเด็นทั่วไปเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ กระบวนการ และวิธีการทำงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา

ง. แหล่งข้อมูลของ OHCHR

เว็บเพจของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนของ OHCHR

ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนเปิดให้สาธารณชนเข้าชมได้บน **เว็บไซต์ของ OHCHR**

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาแต่ละคณะมีเว็บเพจที่เนืองแน่นไปด้วยข้อมูลเรื่องสนธิสัญญาที่รับผิดชอบ การให้สัตยาบันที่ผ่านมา การประชุมคณะกรรมการในอดีตและที่กำลังจะเกิดขึ้น วิธีการทำงานและอื่น ๆ อีกมากมาย

ยิ่งกว่านั้น **ฐานข้อมูลเกี่ยวกับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา** บนเว็บไซต์ของ OHCHR

ยังเปิดให้เข้าชมเอกสารหลากหลายในเรื่องที่สัมพันธ์กับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา ซึ่งได้แก่รายงานของรัฐภาคี บทสรุปข้อสังเกต ข้อคิดเห็นทั่วไป และคำตัดสินกรณีการร้องเรียนเป็นรายบุคคล

ใบสรุปข้อมูลสำคัญ ของ OHCHR

นอกเหนือจากนั้น ใบสรุปข้อมูลสำคัญของ OHCHR

ยังให้ข้อมูลเรื่องสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน ดูรายการใบสรุปข้อมูลสำคัญปัจจุบันของ OHCHR ที่มีการปรับปรุงให้ล่าสุดอยู่เสมอได้ในส่วนฝ่ายสิ่งพิมพ์บนเว็บไซต์ของ OHCHR

DVD ของ OHCHR เรื่องคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา “นำสิทธิมนุษยชนกลับบ้าน”

OHCHR ได้ผลิตคู่มือสำหรับใช้ฝึกอบรมเรื่องงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาในรูปแบบ DVD โดยมีชื่อว่า “คณะกรรมการประจำสนธิสัญญา: นำสิทธิมนุษยชนกลับบ้าน (Bringing Human Rights Home)” สามารถขอ DVD นี้ได้จากฝ่ายสิ่งพิมพ์และข้อมูลของ OHCHR กรุณาติดต่อที่ publications@ohchr.org

เครือข่ายภายนอกองค์กร

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนสามคณะมีเพจบนเครือข่ายภายนอกองค์กร (extranet) ของ OHCHR นั่นคือ: คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และคณะกรรมการว่าด้วยแรงงานย้ายถิ่นฐาน เพจเกี่ยวกับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาแต่ละคณะบนเครือข่ายภายนอกองค์กรนี้เก็บบันทึกรายละเอียดรายงานของภูมิภาค รายงานของภาคประชาสังคม ข้อมูลเรื่องการประชุมคณะกรรมการ ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หากต้องการเข้าชมเพจบนเครือข่ายภายนอกองค์กรที่ต้องใช้รหัสผ่านนี้ กรุณากรอกแบบฟอร์มออนไลน์ในเพจคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนบนเว็บไซต์ของ OHCHR จากนั้นท่านจะได้รับชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านทางอีเมล

ดัชนีชี้วัดสิทธิมนุษยชนทั่วโลก

ดัชนีชี้วัดสิทธิมนุษยชนทั่วโลก – ดัชนีชี้วัด (Universal Human Rights Index – Index)

คือคู่มือข้อมูลออนไลน์ที่ถูกรวบรวมมาเพื่อจุดประสงค์หลักในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงเอกสารสิทธิมนุษยชนที่จัดทำโดยคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติและ**กระบวนการพิเศษภายใต้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน** เว็บไซต์ใหม่นี้ (ซึ่งสามารถเข้าชมผ่านทางเว็บไซต์ของ OHCHR) รวบรวมบทสรุปข้อสังเกตทั้งหมดของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 และข้อสรุปพร้อมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเทศเฉพาะโดยกระบวนการพิเศษของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนที่ถูกนำมาใช้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2006 ในอีกไม่นานข้างหน้า ดัชนีชี้วัดนี้จะรวมข้อเสนอแนะที่จัดทำขึ้นภายในกรอบของกลไกทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนไว้เช่นกัน

คณะกรรมการประจำ

สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

ภาคผนวก: ข้อมูลโดยรวมเกี่ยวกับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

แม้คณะกรรมการจะมีกิจกรรม กระบวนการและวิธีปฏิบัติเดียวกัน กระนั้นก็ตาม

แต่ละคณะก็มีข้อกำหนดเฉพาะของตนเอง

ข้อมูลด้านล่างจะช่วยให้เห็นภาพคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนแต่ละคณะ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

การติดตามตรวจสอบ

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR) รวมทั้งพิธีสารเลือกรับ

สมาชิกภาพ

ผู้เชี่ยวชาญอิสระสิบแปดคนที่ได้รับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งสี่ปีโดยอาจถูกรับเลือกอีกได้

การประชุม

คณะกรรมการประชุมปีละสามสมัยโดยแต่ละสมัยใช้เวลาสามสัปดาห์

ปกติจะจัดขึ้นในเดือนมีนาคมที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติในนครนิวยอร์ก

และเดือนกรกฎาคมกับเดือนตุลาคม/พฤศจิกายนที่องค์การสหประชาชาติในนครเจนีวา

ข้อกำหนดเรื่องรายงาน

รัฐภาคีจะต้องรายงานเบื้องต้นในเวลาหนึ่งปีหลังจากเข้าเป็นภาคีกติกา

และถัดไปตามที่คณะกรรมการร้องขอ

(ระหว่างสามถึงห้าปี)

โดยปกติบทสรุปข้อสังเกตของรายงานฉบับก่อนหน้า

จะกำหนดเวลาขึ้นรายงานฉบับต่อไปไว้

การยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร

NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ

เช่นสถาบันวิชาการหรือวิจัยและสมาคมวิชาชีพอาจยื่น

ข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรหรือรายงานต่อสำนักเลขาธิการ

ของคณะกรรมการ โดยอาจเป็นเวลาใดก็ได้

แต่ควรสองสัปดาห์ก่อนการประชุมตรวจสอบรายงาน

ประเทศ

และหกสัปดาห์ก่อนการประชุมหน่วยเฉพาะกิจด้านรายงาน

ประเทศซึ่งจะกำหนดรายการประเด็นที่จะมีการ

พูดคุยในที่ประชุมครั้งต่อไปของคณะกรรมการ

จะต้องยื่นข้อมูลทั้งหมดในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และ

เล่มฉบับ (สำเนาอย่างน้อย 25 ชุด)

ให้กับสำนักเลขาธิการของคณะกรรมการตามที่อยู่ด้านล่าง

การเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ

NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ

อาจเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการในฐานะผู้สังเกตการณ์

โดยก่อนอื่นจะต้องยื่นขอคำรับรองจากสำนักเลขาธิการ

ตามที่อยู่ด้านล่าง

ในวันแรกของการประชุมซึ่งจะมีการพิจารณารายงาน

ของรัฐภาคี

คณะกรรมการอาจจัดเวลาให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมโดยเฉพาะ NGOs

บรรยายสรุปโดยวาจาในที่ประชุมปิด

บ่อยครั้งที่อนุญาตให้มีการสรุปย่อเพิ่มเติมในช่วงรับ

ประทานอาหารเช้าหรืออาหารกลางวันเพื่อที่ NGOs

และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ

จะสามารถให้ข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับประเทศใดเป็นการ

จำเพาะ

หน่วยเฉพาะกิจด้านรายงานประเทศจะประชุมกันนอก

กรอบระหว่างที่มีการประชุมคณะกรรมการ

ทั้งนี้เพื่อเตรียมรายการประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายงาน

ของประเทศที่กำลังจะถูกพิจารณาโดยคณะกรรมการ

ในช่วงถัดไป ในการนี้

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจจัดให้มีการบรรยายสรุป

อย่างไม่เป็นทางการกับสมาชิกคณะกรรมการได้

ข้อร้องเรียนส่วนบุคคล

สามารถส่งข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้พิธีสารเลือกรับฉบับแรกของกติกาไปที่:

Petitions Team

Office of the United Nations
High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 – Switzerland
Fax: + 41 (0)22 917 90 22
(โดยเฉพาะข้อร้องเรียนฉุกเฉิน)
E-mail: tb-petitions@ohchr.org

รายละเอียดการติดต่อสำนักเลขาธิการ

Human Rights Committee
c/o Office of the United Nations
High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 – Switzerland

Fax: + 41 (0)22 917 90 29

Phone: +41 (0)22 917 93 32 หรือ
+41 (0)22 917 93 95

หากต้องการทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับ**คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน**

กรุณาดูใบสรุปข้อมูลสำคัญฉบับที่ 15 (Fact Sheet No.15) (**แก้ไขครั้งที่ 1**)

หากต้องการทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับพิธีสารเลือกรับฉบับแรกของกติกา กรุณาเข้าชมฝ่ายคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนบนเว็บไซต์ของ OHCHR

แบบฟอร์มข้อร้องเรียนปรากฏอยู่ในภาคผนวกของบทที่ VIII (การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

**มเรื่องคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศ
รษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม**

ติดตามตรวจสอบ

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (ICESCR) พึงจำไว้ว่าคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนได้รับรองพิธีสารเลือกรับของกติกาในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2008 เป็นที่คาดหวังว่าที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติจะรับรองในปี ค.ศ. 2008 เช่นกัน

สมาชิกภาพ

ผู้เชี่ยวชาญอิสระสิบแปดคนที่ได้รับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งสี่ปีโดยอาจถูกรับเลือกอีกได้

การประชุม

คณะกรรมการประชุมปีละสองสมัย โดยแต่ละสมัยใช้เวลาสามสัปดาห์ ซึ่งรวมการประชุมคณะทำงานก่อนสมัยประชุมเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ปกติการประชุมจะจัดขึ้นในเดือนพฤษภาคมและเดือนพฤศจิกายนที่องค์การสหประชาชาติในนครเจนีวา

ข้อกำหนดเรื่องรายงาน

แม้ว่ากติกามิได้ระบุการทำรายงานไว้ แต่ตามธรรมเนียมปฏิบัติรัฐภาคีจะต้องส่งรายงานเบื้องต้นภายในเวลาสองปีหลังจากเข้าเป็นภาคีกติกาและทุกห้าปีหลังจากนั้น หรือตามที่คณะกรรมการร้องขอ

การยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร

NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ เช่นมูลนิธิด้านวิจัย สมาคมวิชาชีพ และกลุ่มชนท้องถิ่นดั้งเดิมอาจยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรหรือรายงานสำหรับการพิจารณาพิจารณารายงานหรือก่อนสมัยประชุมต่อสำนักเลขาธิการ โดยอาจยื่นเวลาใดก็ได้ แต่ควรล่วงหน้าอย่างน้อยหนึ่งสัปดาห์ทั้งในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และเล่มฉบับ โดยส่งไปตามที่อยู่ด้านล่าง ควรส่งสำเนาเล่มฉบับอย่างน้อย 25 ชุดสำหรับการประชุมพิจารณารายงานประเทศ และอย่างน้อย 10 ชุดสำหรับการประชุมคณะทำงานก่อนหน้านั้น พึงจำไว้ว่าสำนักเลขาธิการจะเตรียมข้อมูลลายลักษณ์อักษรที่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมได้ยื่นไว้อย่างเป็นทางการอันเกี่ยวข้องกับการพิจารณา

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

รายงานของรัฐภาคีเพื่อส่งให้ผู้แทนรัฐนั้นโดยเร็วที่สุด เว้นแต่มีการระบุว่า เป็น “ความลับ”

NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC (หรือเป็นพันธมิตรกับ NGO ใดที่มีสถานะดังกล่าว)

อาจยื่นคำแถลงกับสำนักเลขาธิการเพื่อจัดพิมพ์เป็นภาษาทางการของคณะกรรมการระหว่างการประชุมพิจารณารายงานก็ได้

คำแถลงของ NGO

จะต้องตรงประเด็นตามมาตรฐานในกติกาโดยเน้นประเด็นที่สำคัญที่สุดจากมุมมองของภาคประชาสังคม

และจะต้องมาถึงสำนักเลขาธิการภายในเวลาสามเดือนก่อนการประชุมที่เกี่ยวข้องกับคำแถลงดังกล่าว

การเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการในฐานะผู้สังเกตการณ์ โดยก่อนอื่นจะต้องยื่นขอคำรับรองจากสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่าง NGOs, NHRI

และผู้เชี่ยวชาญรายบุคคลอาจแถลงโดยวาจาในช่วงเช้าของการประชุมคณะ

ทำงานก่อนสมัยประชุม ซึ่งมักเป็นวันจันทร์ตั้งแต่ 10.30 ถึง 13.00 น.

เช่นเดียวกับการรับฟังข้อมูลจาก NGOs

ซึ่งจัดขึ้นในวันแรกของการประชุมพิจารณารายงานแต่ละครั้ง จากเวลา 15.00 ถึง 16.00 น.

โดยจำกัดเวลาการแถลงไว้ 15 นาที

ในการประชุมแต่ละสมัย

คณะกรรมการจะใช้เวลาหนึ่งวัน

ซึ่งปกติเป็นวันจันทร์ของสัปดาห์ที่สาม

สำหรับการอภิปรายประเด็นเรื่องสิทธิประเด็นหนึ่งหรือด้านใดด้านหนึ่งของกติกาเป็นการเฉพาะ

NGOs

ที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านและผู้เข้าร่วมคนอื่น ๆ

จากภาคประชาสังคม อันได้แก่ นักวิชาการ

นักวิจัยและสมาชิกกลุ่มวิชาชีพอาจยื่นเอกสารเกี่ยวกับความเป็นมา

หรือเข้าร่วมวันที่มีการอภิปรายทั่วไป

รายละเอียดการติดต่อสำนักเลขาธิการ

Committee on Economic, Social and Cultural Rights

c/o Office of the United Nations

High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Fax:

+41 (0)22 917 90 29

กรุณาดูใบสรุปข้อมูลสำคัญฉบับที่ 16 (Fact Sheet No.16) (แก้ไขครั้งที่ 1)

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

กรุณาเข้าชมฝ่ายคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาบนเว็บไซต์ของ OHCHR

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องการมีส่วนร่วมของภาคพลเมืองในงานของคณะกรรมการ

คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

ติดตามตรวจสอบ

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (ICERD)

สมาชิกภาพ

ผู้เชี่ยวชาญอิสระสิบแปดคนที่ได้รับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งสี่ปีโดยอาจถูกรับเลือกอีกได้

การประชุม

คณะกรรมการประชุมในเดือนกุมภาพันธ์และสิงหาคมของทุกปีที่องค์การสหประชาชาติในนครเจนีวา โดยการประชุมแต่ละสมัยใช้เวลาสามสัปดาห์

ข้อกำหนดเรื่องรายงาน

รัฐภาคีจะต้องรายงานเบื้องต้นในเวลาหนึ่งปีหลังจากเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา และถัดไปทุกสองปี ทว่า วรรณคดีสุดท้ายของบทสรุปข้อสังเกตมักจะระบุกำหนดเวลาขึ้นรายงานฉบับต่อไปไว้

การยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร

NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ เช่นสมาคมวิชาชีพ สกานับนวิชาการ กลุ่มชนท้องถิ่นดั้งเดิมและสถาบันเชี่ยวชาญพิเศษซึ่งทำงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานบรรเทาทุกข์ของคณะกรรมการอาจยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรหรือรายงานต่อสำนักงานเลขาธิการ โดยอาจเป็นเวลาใดก็ได้

แต่ควรส่งเดือนก่อนการประชุมของคณะกรรมการ ควรยื่นข้อมูลดังกล่าวในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และเล่มฉบับจำนวน 37

ชุดให้กับสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่าง ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมระดับชาติที่มีทรัพยากรจำกัดและมีปัญหาในการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านี้ อาจขอความช่วยเหลือได้จากองค์กร **Anti-Racism Information Service (ARIS)** ซึ่งเป็น NGO ระหว่างประเทศที่ตั้งอยู่ในนครเจนีวาและคอยช่วยรับส่งข้อมูลให้คณะกรรมการ ARIS ให้บริการด้านนี้แก่ NGOs ทั้งระดับภูมิภาคและ

ระดับประเทศ กลุ่มสิทธิมนุษยชนและบุคคลอื่น ๆ

นอกจากนี้

ในกรณีรัฐภาคีซึ่งขาดส่งรายงานมาอย่างน้อยห้าปีแล้ว

คณะกรรมการจะยอมรับข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรจากภาคประชาสังคมโดยไม่ต้องมีรายงานที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการทบทวนการอนุวัติการอนุสัญญาของรัฐนี้

และที่เกี่ยวกับกระบวนการเตือนภัยล่วงหน้าและดำเนินการเร่งด่วน

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง NGOs

อาจส่งข้อมูลไปยังคณะกรรมการเพื่อร้องขอให้รับมิตอกับสถานการณ์ที่พวกเขาเห็นว่าจำเป็นเร่งด่วนภายใต้กระบวนการเหล่านี้

การเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการในฐานะผู้สังเกตการณ์เท่านั้น โดยก่อนอื่นจะต้องยื่นขอคำรับรองจากสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่าง คณะกรรมการจะไม่จัดประชุมกับ NGOs

หรือผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่นใดระหว่างชั่วโมงประชุมอย่างเป็นทางการ แต่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจจัดการประชุมบรรยายสรุปอย่างไม่เป็นทางการในช่วงพักรับประทานอาหารกลางวันในวันแรกของการพิจารณารายงานแต่ละฉบับ คือระหว่าง 13.45 ถึง 14.45 น.

โดยเชิญสมาชิกคณะกรรมการเข้าร่วม ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมควรขอให้สำนักเลขาธิการจองห้องหนึ่งห้องไว้สำหรับการประชุมดังกล่าว พวกเขาอาจขอความช่วยเหลือจาก ARIS ซึ่งเป็นผู้จัดการประชุมบรรยายสรุปได้เช่นกัน

ยิ่งกว่านั้น

คณะกรรมการยังจัดให้มีการอภิปรายทั่วไปในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติและอนุสัญญา ซึ่งจะเชิญผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมเช่น นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล NGOs

และสถาบันเชี่ยวชาญพิเศษ

เข้าร่วมด้วยเพื่อแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่อภิปรายกัน

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

ข้อร้องเรียนส่วนบุคคล

สามารถส่งข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้
มาตรา 14 ของอนุสัญญาไปที่:

Petitions Team

Office of the United Nations
High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland
Fax: +41 (0)22 917 90 22
(โดยเฉพาะข้อร้องเรียนฉุกเฉิน)
E-mail: tb-petitions@ohchr.org

รายละเอียดการติดต่อสำนักเลขาธิการ

Committee on the Elimination of Racial Discrimination

c/o Office of the United Nations
High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland
Fax: +41 (0)22 917 90 29

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ARIS ได้จาก:

Website: [http://www.antiracism-
info.org](http://www.antiracism-info.org)²³

E-mail: centre-docs@antiracism-info.org

หากต้องการทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับ**คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ**

กรุณาดูใบสรุปข้อมูลสำคัญฉบับที่ 12
(Fact Sheet No.12)

แบบฟอร์มข้อร้องเรียนปรากฏอยู่ในภาคผนวกของบทที่ VIII (การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

²³ OHCHR ไม่รับผิดชอบเนื้อหาบนเว็บไซต์ภายนอก และการระบุลิงก์ในหน้านี้ไม่ได้มีนัยยะว่า OHCHR มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาดังกล่าว

คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

ติดตามตรวจสอบ

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) และพิธีสารเลือกรับ

สมาชิกภาพ

ผู้เชี่ยวชาญอิสระยี่สิบสามคนที่ได้รับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งสี่ปีโดยอาจถูกรับเลือกอีกได้

การประชุม

คณะกรรมการประชุมปีละสองหรือสามสมัยทั้งในนครเจนีวาและนิวยอร์ก

โดยประชุมแต่ละสมัยใช้เวลาสองสัปดาห์ และมักเสริมด้วยการประชุมคณะทำงานก่อนสมัยประชุมอีกหนึ่งสัปดาห์

ข้อกำหนดเรื่องรายงาน

รัฐภาคีจะต้องรายงานเบื้องต้นในเวลาหนึ่งปีหลังจากเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา และถัดไปอย่างน้อยทุกสี่ปี รวมทั้งตามที่คณะกรรมการร้องขอ

การยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร

NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ เช่นกลุ่มสตรี องค์การตามพื้นฐานความเชื่อ ผู้เชี่ยวชาญอิสระและสมาชิกรัฐสภาอาจยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรหรือรายงานต่อสำนักเลขาธิการ โดยอาจเป็นเวลาใดก็ได้

แต่ควรสองสัปดาห์ก่อนการประชุมคณะทำงาน หรือสองเดือนก่อนสมัยประชุมของคณะกรรมการ ควรยื่นข้อมูลดังกล่าวในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และเล่มฉบับจำนวนอย่างน้อย 35

ชุดให้กับสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่าง ทั้งนี้ NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ เช่นสถาบันวิชาการ

อาจเลือกที่จะส่งสำเนาข้อมูลของตนไปยัง

**International Women's Rights Action Watch
Asia Pacific (IWRAP- AP)**

ซึ่งเป็น NGO

เชี่ยวชาญพิเศษที่ช่วยรับส่งข้อมูลให้กับคณะกรรมการ²⁴

การเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการในฐานะผู้สังเกตการณ์ โดยก่อนอื่นจะต้องยื่นขอคำรับรองจากสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่าง

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมโดยเฉพาะ NGOs อาจแถลงโดยวาจาต่อที่ประชุมคณะทำงานก่อนสมัยประชุม (ซึ่งมักเป็นช่วงเช้าของวันแรก)

จากนั้นคณะทำงานก่อนสมัยประชุมจะประชุมกันเมื่อเสร็จสิ้นการประชุมในวันนั้น

ก่อนที่จะมีการประชุมเพื่อทบทวนรายงานของรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ NGOs

อาจแถลงโดยวาจาต่อคณะกรรมการในวันแรกของแต่ละสัปดาห์ของการประชุม

บางครั้งอาจขอจัดการประชุมอย่างไม่เป็นทางการกับสมาชิกคณะ

กรรมการได้โดยติดต่อสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่าง

ข้อร้องเรียนส่วนบุคคล

สามารถส่งข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาไปที่:

Petitions Team

Office of the United Nations

High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland

Fax: +41 (0)22 917 90 22

(โดยเฉพาะข้อร้องเรียนฉุกเฉิน)

E-mail: tb-petitions@ohchr.org

แนวทางการร้องเรียนภายใต้พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาปรากฏอยู่ในภาคผนวกของ

²⁴ OHCHR ไม่รับผิดชอบเนื้อหาบนเว็บไซต์ภายนอก และการระบุลิงก์ในหน้านี้ไม่ได้มีนัยยะว่า OHCHR มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาดังกล่าว

บทที่ VIII

(การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน)

ของคู่มือเล่มนี้ สามารถหาแบบ

ฟอร์มการร้องเรียนได้ทางออนไลน์ในภาษาทางการขององค์การสหประชาชาติที่เว็บไซต์ของแผนกเพื่อความก้าวหน้าของสตรี (Division for the Advancement of Women)

การไต่สวนทางลับ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมโดยเฉพาะ NGOs อาจยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรต่อสำนักเลขาธิการเกี่ยวกับกรณีละเมิดสนธิสัญญาอย่างร้ายแรงในวงกว้างหรือเป็นระบบ

ข้อมูลดังกล่าวจะต้องน่าเชื่อถือและบ่งชี้ว่ารัฐภาคนั้นกำลังละเมิดสิทธิในสนธิสัญญาอย่างเป็นระบบ

รายละเอียดการติดต่อสำนักเลขาธิการ

Committee on the Elimination of

Discrimination against Women

c/o Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 – Switzerland

Fax: +41 (0)22 917 9029

E-mail: cedaw@ohchr.org

หากต้องการทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับ**คณะกรรมการ** กรุณาดูใบสรุปข้อมูลสำคัญฉบับที่ **22** (Fact Sheet No.22)

และ**ใบสรุปข้อมูลสำคัญฉบับที่ 7** (Fact Sheet No. 7)

สำหรับคำแนะนำเรื่องกระบวนการจัดทำรายงานปีนลายลักษณ์อักษรเพื่อยื่นต่อคณะกรรมการ กรุณาดูเว็บไซต์ของ **IWRAW-AP**

คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน

ติดตามตรวจสอบ

อนุสัญญาต่อต้านการทรมาน
และการปฏิบัติหรือลงโทษอื่น ๆ อันโหดร้าย
ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี (CAT)

สมาชิกภาพ

ผู้เชี่ยวชาญอิสระสิบคนที่ได้รับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งสี่ปีโดยอาจถูกรับเลือกอีกได้

การประชุม

ปกติคณะกรรมการประชุมในนครเจนีวาปีละสองสมัย โดยแต่ละสมัยเป็นการประชุมเต็มคณะ (สามสัปดาห์ในเดือนพฤษภาคมและสองสัปดาห์ในเดือนพฤศจิกายน) และเสริมด้วยการประชุมคณะทำงานก่อนสมัยประชุมแต่ละครั้งเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์

ข้อกำหนดเรื่องรายงาน

รัฐภาคีจะต้องรายงานเบื้องต้นในเวลาหนึ่งปีหลังจากเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา และถัดไปทุก ๆ สี่ปี

การยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร

NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ เช่นกลุ่มผู้เสียหาย องค์กรตามพื้นฐานความเชื่อ ผู้แทนสหภาพการค้าและสมาคมวิชาชีพอาจยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรหรือรายงานต่อสำนักเลขาธิการ โดยอาจเป็นเวลาใดก็ได้ แต่ควรทบทวนก่อนการประชุมคณะกรรมการ ควรยื่นข้อมูลสำหรับใช้ในการจัดทำรายการประเด็นสามเดือนก่อนครบกำหนดเวลา ควรยื่นข้อมูลทั้งหมดในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และเล่มฉบับอย่างน้อย 15 ชุดให้กับสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่าง

พึงจำไว้ว่าสำนักเลขาธิการจะจัดเตรียมข้อมูลลายลักษณ์อักษรที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณารายงานของภูมิภาคใดที่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมยื่นไว้ อย่างไรก็ตามเป็นการให้กับผู้แทนรัฐภาคนั้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

เว้นแต่จะมีการระบุไว้ว่า “เป็นความลับ”

การเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการในฐานะผู้สังเกตการณ์ โดยก่อนอื่นจะต้องยื่นขอคำรับรองจากสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่างผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมโดยเฉพาะ NGOs อาจบรรยายสรุปโดยวาจาต่อคณะกรรมการระหว่างการประชุม โดยทั่วไป NGOs จะอำนวยความสะดวกให้ผู้เสียหายรายบุคคลเข้าร่วมการบรรยายสรุป ซึ่งเน้นที่ละประเทศและมักกระทำในช่วงเวลา 17.00 – 18.00 น. ของวันก่อนหน้าการพูดคุยหารือระหว่างคณะกรรมการและรัฐภาคี

ข้อร้องเรียนส่วนบุคคล

สามารถส่งข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้มาตรา 22 ของอนุสัญญาไปที่:

Petitions Team

Office of the United Nations
High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 – Switzerland
Fax: +41 (0)22 917 90 22
(โดยเฉพาะข้อร้องเรียนฉุกเฉิน)
E-mail: tb-petitions@ohchr.org

แบบฟอร์มข้อร้องเรียนปรากฏอยู่ในภาค

ผนวกของบทที่ VIII

(การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

การไต่สวนทางลับ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรต่อสำนักเลขาธิการเกี่ยวกับกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ในวงกว้างหรือเป็นระบบ ข้อมูลดังกล่าวจะต้องนำเสนอชื่อและมิชอบขี้สามเหตุสมผลว่ามีการใช้วิธีการทรมานอย่างเป็นระบบในอาณาเขตของรัฐภาคนั้น

รายละเอียดการติดต่อสำนักเลขาธิการ

Committee against Torture

c/o Office of the United Nations

High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland

Fax: +41 (0)22 917 90 29

หากต้องการทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับคณะ
กรรมการ กรุณาดูใบสรุปข้อมูลสำคัญฉบับ
ที่ 7 (Fact Sheet No. 17)

คณะอนุกรรมการป้องกันการทรมาน

ติดตามตรวจสอบ

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ อันโหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี (OPCAT)

สมาชิกภาพ

ผู้เชี่ยวชาญอิสระสิบคนที่ได้รับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งสี่ปีโดยอาจถูกรับเลือกได้อีกเพียงวาระเดียว สมาชิกจะเพิ่มเป็น 25 คนภายหลังการให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติของพิธีสารเลือกรับครั้งที่ห้าสิบ (ดูมาตรา 5)

การประชุม

คณะอนุกรรมการประชุมปีละสามสมัยโดยใช้เวลาสมัยละหนึ่งสัปดาห์ที่องค์การสหประชาชาติในนครเจนีวา นอกจากนี้ยังไปตรวจเยี่ยมสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งมีประชาชนถูกกักขังหรือละเมิดสิทธิมนุษยธรรม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ อันโหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี

ข้อกำหนดสำหรับรัฐ

รัฐภาคีจะต้องจัดตั้งแต่งตั้งหรืออำนวยการไว้ซึ่งคณะกรรมการตรวจเยี่ยมหนึ่งหรือหลายชุดในประเทศ (อาจเป็น NHRIs, ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมาธิการของรัฐสภา หรือ NGOs) เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ อันโหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี อีกทั้งรัฐภาคีจะต้องยินยอมให้คณะกรรมการและคณะกรรมการของพวกเขาตรวจเยี่ยมสถานที่ใดก็ได้ที่เขตอำนาจและการควบคุมของตนซึ่งมีบุคคลถูกหรืออาจถูกละเมิดเสรีภาพ ในกรณีที่จำเป็น การตรวจเยี่ยมดังกล่าวมีเป้าประสงค์เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับการคุ้มครองบุคคลจากการทรมาน และการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ อันโหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี

หากต้องการทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับคณะอนุกรรมการป้องกันการทรมาน กรุณาดูเว็บไซต์ของ OHCHR

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก

ติดตามตรวจสอบ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC)
และพิธีสารเลือกรับ

สมาชิกภาพ

ผู้เชี่ยวชาญอิสระสิบแปดคนที่ได้รับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งสี่ปีโดยอาจถูกรับเลือกอีกได้

การประชุม

คณะกรรมการประชุมปีละสามสมัยรวมเป็นเวลาทั้งสิ้นสามสัปดาห์
พร้อมทั้งการประชุมคณะทำงานก่อนสมัยประชุมแต่ละครั้งเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์
โดยประชุมในเดือนมกราคม
พฤษภาคมและกันยายนที่องค์การสหประชาชาติในนครเจนีวา

ข้อกำหนดเรื่องรายงาน

รัฐภาคีจะต้องรายงานเบื้องต้นในเวลาสองปีหลังจากอนุสัญญามีผลบังคับ และถัดไปทุก ๆ ห้าปี
รัฐภาคีของพิธีสารเลือกรับจะต้องยื่นรายงานครั้งแรกภายใต้กรอบพิธีสารเหล่านี้ในเวลาสองปีหลังจากมีผลบังคับ
และจากนั้นยื่นประกอบรายงานปกติที่ต้องยื่นต่อคณะกรรมการ
(หรือทุกห้าปีหากรัฐนั้นเป็นภาคีของพิธีสารฉบับเดียวหรือทั้งสองฉบับแต่ไม่ใช่ภาคีของอนุสัญญา)

การยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร

NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ เช่นองค์กรเด็ก องค์กรตามพื้นฐานความเชื่อ สมาคมวิชาชีพและองค์กรบริการสังคมอาจยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรหรือรายงานต่อสำนักเลขาธิการ โดยอาจเป็นเวลาใดก็ได้
แต่ควรอย่างน้อยสองเดือนก่อนการประชุมคณะทำงานที่เกี่ยวข้อง ควรยื่นสำเนาเล่มฉบับอย่างน้อย 20 ชุดพร้อมด้วยในรูปแบบสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ให้กับสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่าง

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมอาจร้องขอให้เก็บรายงานลายลักษณ์อักษรที่นำเสนอเป็นความลับ

NGOs

ที่ยื่นข้อมูลต่อคณะกรรมการอาจประสงค์จะติดต่อกลุ่ม NGO เพื่ออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (**NGO Group for the Convention on the Rights of the Child**) ซึ่งเป็นแนวร่วมองค์กรระหว่างประเทศที่ทำงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามอนุสัญญา กลุ่ม NGO นี้มีหน่วยประสานงานสำหรับสนับสนุนการมีส่วนร่วมของ NGOs

โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวร่วมระดับชาติในกระบวนการรายงานของคณะกรรมการ ดังนั้น จึงมีการผลักดันให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ นอกเหนือจาก NGOs มีส่วนสนับสนุนด้านข้อมูลผ่านการประสานงานกับแนวร่วม CRC ในประเทศของพวกเขาถ้ามี

สามารถติดต่อ NGO Group ได้ที่:

NGO Group for the Convention on the Rights of the Child

Secretariat

1, rue de Varembe

CH-1202 Geneva – Switzerland

Phone: +41 (0)22 740 4730

Fax: +41 (0)22 740 1145

E-mail: secretariat@childrightsnet.org

Website: <http://www.childrightsnet.org>²⁵

การเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมอาจเข้าร่วมการประชุมเพื่อพิจารณารายงานของคณะกรรมการเพียงในฐานะผู้สังเกตการณ์

โดยก่อนอื่นจะต้องยื่นขอคำรับรองจากสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่าง

²⁵ OHCHR ไม่รับผิดชอบเนื้อหาบนเว็บไซต์ภายนอก และการระบุลิงก์ในหน้านี้มีได้มีนัยยะว่า OHCHR มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาดังกล่าว

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

นอกจากนั้น ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมยังได้
รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมกับคณะทำงานก่อนสมัยป
ระชุมเป็นเวลาสามชั่วโมงซึ่งพวกเขาอาจให้ข้อมูลเพื่
มเติมได้

ผู้เชี่ยวชาญและสมาชิกองค์กรเยาวชนมีบทบาทสำค
ัญต่อการประชุมของคณะทำงานก่อนสมัยประชุม
ควรยื่นคำขอเข้าร่วมไปยังสำนักเลขาธิการอย่างน
้อยสองเดือนก่อนเริ่มประชุมกับคณะทำงานที่เกี่ยวข้อง
ทั้งนี้ จากข้อมูลลายลักษณ์อักษรที่ยื่นไว้ คณะ
กรรมการจะออกจดหมายเชิญเพื่อคัดเลือกผู้มีบทบาท
ภาคประชาสังคม ซึ่งมีทั้ง NGO
(ซึ่งข้อมูลของพวกเขาเกี่ยวข้องโยงกับการพิจารณาร
ายงานของรัฐภาคี)

ให้เข้าร่วมการประชุมคณะทำงานก่อนสมัยประชุม
ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจากประเทศที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งเข้าร่วมประชุมมีเวลาจำกัดไม่เกิน 15

นาทีในการกล่าวคำแถลงนำ

ตามมาด้วยบุคคลอื่นคนละ 5 นาที

ซึ่งจะทำให้มีเวลาเพียงพอสำหรับการพูดคุยอย่างสร
้างสรรค์

ในแต่ละปีคณะกรรมการยังจัดให้มีการอภิปรายทั่ว
ไปหนึ่งวันและเปิดโอกาสให้ผู้มีบทบาทภาคประชาส

คม

รวมถึงเด็กและเยาวชนและผู้เชี่ยวชาญมีส่วนร่วมช
่นกัน

รายละเอียดการติดต่อสำนักเลขาธิการCommi ttee on the Rights of the Child

c/o Office of the United Nations
High Commissioner for Human Rights Palais
des Nations

8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland
Fax: +41 (0)22 917 90 29

กรุณาเข้าชมเว็บไซต์ของ NGO Group
เพื่อดูแนวทางการรายงานต่อคณะ
กรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก

สามารถดูแนวทางของคณะกรรมการเรี
องการมีส่วนร่วมของ NGO
และผู้เชี่ยวชาญรายบุคคลในคณะทำงาน
ก่อนสมัยประชุมได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

หากต้องการทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับคณะก
รกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก

กรุณาดูใบสรุปข้อมูลสำคัญฉบับที่ 10
(Fact Sheet No. 10) (แก้ไขครั้งที่ 1)

คณะกรรมการวาดด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นฐาน และสมาชิกในครอบครัว

ติดตามตรวจสอบ

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว (ICRMW)

สมาชิกภาพ

ปัจจุบันมีผู้เชี่ยวชาญอิสระสิบคนที่ได้รับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งสี่ปีโดยอาจถูกรับเลือกอีกได้ สมาชิกจะเพิ่มเป็น 14 คนภายหลังการให้สัตยาบันอนุสัญญาโดยรัฐที่สี่สิบเก้า (ดูมาตรา 72)

การประชุม

โดยปกติ

คณะกรรมการประชุมปีละสองสมัยในเดือนเมษายนและพฤศจิกายนที่นครเจนีวา

ข้อกำหนดเรื่องรายงาน

รัฐภาคีจะต้องรายงานเบื้องต้นในเวลาหนึ่งปีหลังจากเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา และถัดมาทุก ๆ ห้าปี

การยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร

NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ เช่นองค์กรบริการสังคม ผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล และสหภาพการค้าอาจยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรหรือรายงานต่อสำนักเลขาธิการในเวลาใดก็ได้

ควรยื่นข้อมูลทั้งหมดในรูปแบบสำเนาอิเล็กทรอนิกส์และสำเนาเล่มฉบับอย่างน้อย 15

ชุดให้กับสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่าง

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่ยื่นข้อมูลต่อคณะกรรมการอาจประสงค์จะติดต่อ **International NGO**

Platform for the Migrant Workers Convention

ซึ่งเป็นแนวร่วมองค์กรระหว่างประเทศที่ทำงานร่วมกันเพื่อเกื้อหนุนให้เกิดการส่งเสริม การปฏิบัติตาม

และการติดตามตรวจสอบอนุสัญญา

สามารถติดต่อได้ที่:

NGO Platform

c/o December 18

Rue de Varembe 1

P.O.Box 96

CH-1211 Geneva 20 – Switzerland

Phone: +41 (0)22 919 1042

Fax: +41 (0)22 919 1048

E-mail: ipmwc@december18.net

Website: <http://www.december18.net>²⁶

การเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจเข้าร่วมการประชุมเปิดของคณะกรรมการในฐานะผู้สังเกตการณ์ โดยก่อนอื่นจะต้องยื่นขอคำรับรองจากสำนักเลขาธิการตามที่อยู่ด้านล่าง

ในการเตรียมการเพื่อพิจารณารายงานของรัฐภาคี ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมโดยเฉพาะ NGOs ได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมเป็นการส่วนตัวกับคณะกรรมการเพื่อรายงานโดยวาจาเกี่ยวกับสถานการณ์ของแรงงานย้ายถิ่นฐานในรัฐภาคีนั้น และเพื่อตอบคำถามสมาชิก

การประชุมเช่นนี้มีขึ้นในช่วงประชุมก่อนที่คณะกรรมการจะเริ่มพิจารณารายงานของรัฐภาคีใด

ในระหว่างการตรวจสอบรายงานของรัฐภาคี ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่ได้ยื่นข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรไว้จะได้รับโอกาสให้นำเสนอข้อมูลโดยวาจาต่อคณะกรรมการในที่ประชุมเปิดก่อนการตรวจสอบรายงานของรัฐภาคีโดยคณะ

²⁶ OHCHR ไม่รับผิดชอบเนื้อหาบนเว็บไซต์ภายนอก และการระบุลิงก์ในหน้านี้ได้มีนัยยะว่า OHCHR มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาดังกล่าว

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

กรรมการ ทั้ง NGOs

นักวิชาการและตัวแทนจากกลุ่มวิชาชีพและอื่น ๆ
จะถูกเชิญให้เข้าร่วมในวันที่มีการอภิปรายประเด็นทั่วไป
ซึ่งคณะกรรมการจะจัดขึ้นเป็นช่วง ๆ

ข้อร้องเรียนส่วนบุคคล

คณะกรรมการจะสามารถพิจารณาข้อร้องเรียนหรือ
ข้อคำถามส่วนบุคคลต่อเมื่อมีรัฐภาคี 10
รัฐยอมรับกระบวนการตามมาตรา 77
ของอนุสัญญา

รายละเอียดการติดต่อสำนักเลขาธิการ

**Committee on the Protection of the
Rights of All Migrant Workers and**

Members of Their Families

c/o Office of the United Nations High
Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland
Fax: +41 (0)22 917 90 29
E-mail: cmw@ohchr.org

หากต้องการทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับคณะกรรมการ

กรุณาดูใบสรุปข้อมูลสำคัญฉบับที่ 24
(Fact Sheet No. 24) (แก้ไขครั้งที่ 1)

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ

ติดตามตรวจสอบ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ
และพิธีสารเลือกรับ

สมาชิกภาพ

ในเบื้องต้น คณะกรรมการจะประกอบด้วยผู้
เชี่ยวชาญอิสระสิบสองคนที่ได้รับเลือกตั้งเพื่อบำ
รงตำแหน่งสี่ปีโดยอาจถูกรับเลือกได้อีกวาระเดียว
และควรรวมผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้พิการไว้ด้วย
ภายหลังการให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญา
เพิ่มอีก 60 รัฐ จำนวนสมาชิกจะเพิ่มเป็น 18 คน
มีการเชิญชวนให้รัฐภาคนำผู้พิการและองค์กรตัวแทน
ของพวกเขาเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ระหว่าง
การเสนอชื่อบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ

การประชุม

ก่อน ค.ศ. 2008 ยังไม่มีการแต่งตั้งคณะ
กรรมการ

ข้อกำหนดเรื่องรายงาน

รัฐภาคีจะต้องรายงานเบื้องต้นในเวลาสองปีหลังจ
ากเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา
และถัดไปอย่างน้อยทุก ๆ สี่ปี
หรือตามที่คณะกรรมการร้องขอ

ข้อร้องเรียนส่วนบุคคล

คณะกรรมการจะสามารถพิจารณาข้อร้องเรียนจ
ากบุคคลหรือกลุ่มบุคคล

แบบฟอร์มข้อร้องเรียนปรากฏอยู่ในภาคผนวก
ของบทที่ VIII

(การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษย
ชน) ของคู่มือเล่มนี้

การได้ส่วนทางลับ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมโดยเฉพาะ NGOs
อาจยื่นข้อมูลต่อสำนักเลขาธิการเกี่ยวกับกรณีละเมิด

ต่อนุสัญญาอย่างร้ายแรง ในวงกว้างหรือเป็นระบบ
ข้อมูลดังกล่าวจะต้องนำเชื่อถือและบ่งชี้ว่ารัฐภาคนี
้นกำลังละเมิดสิทธิในอนุสัญญาอย่างเป็นระบบ

มาตรา 33

อนุสัญญามีบทบัญญัติพิเศษบทหนึ่งเกี่ยวกับบทบา
ทของภาคประชาสังคมในการตรวจสอบการอนุวัติ
การอนุสัญญา มาตรา 33

ระบุว่าจกต้องให้ภาคประชาสังคมมีส่วนเกี่ยวข้องแ
ละเข้าร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการตรวจสอบที่จัด
ตั้งขึ้นโดยรัฐภาคี

เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้ภาคประชาสังคมมีบทบาทหลัก
ในการส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติตามอนุสัญญา

รายละเอียดการติดต่อสำนักเลขาธิการ

Committee on the Rights of the Child

c/o Office of the United Nations High
Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland

Fax: +41 (0)22 917 90 29

E-mail: crpd@ohchr.org

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานของ OHCHR
ในประเด็นอนุสัญญาและความพิการโดยทั่วไป
ได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

หากต้องการทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับอนุสัญญาแ
ละพิธีสารเลือกรับ กรุณาดูสิ่งพิมพ์ของ OHCHR
ที่ชื่อว่า **จากการกีดกันสู่ความเสมอภาค:
การทำให้สิทธิของผู้พิการเป็นจริง (From
Exclusion to Equality: Realizing the Rights of
Persons with Disabilities)** (HR/PUB/07/6)

คณะกรรมการประจำ สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการว่าด้วยการบังคับให้สูญหาย (ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 ยังไม่ได้จัดตั้ง)

จะติดตามตรวจสอบ

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลจากการบังคับให้สูญหาย

สมาชิกภาพ

คณะกรรมการจะประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญอิสระสิบคนที่ได้รับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งสี่ปีโดยอาจถูกรับเลือกได้อีกเพียงวาระเดียว

ข้อกำหนดเรื่องรายงาน

รัฐภาคีจะต้องรายงานเบื้องต้นในเวลาสองปีหลังจากเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา

การดำเนินการเร่งด่วน

คณะกรรมการจะสามารถรับคำร้องขอฉุกเฉินจากบุคคลว่าจำเป็นจะต้องมีการค้นหาผู้สูญหายคนหนึ่งให้พบ

และผู้สูญหายคนนั้นจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตอำนาจของรัฐภาคีหนึ่งของอนุสัญญา

ข้อร้องเรียนส่วนบุคคล

คณะกรรมการจะสามารถพิจารณาข้อร้องเรียนส่วนบุคคลเกี่ยวกับรัฐภาคีที่ยอมรับกระบวนการตามมาตรา 31 ของอนุสัญญา

การไต่สวน

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมโดยเฉพาะ NGOs

จะสามารถยื่นข้อมูลที่บ่งชี้ว่ารัฐภาคีหนึ่งกำลังละเมิดบทบัญญัติของอนุสัญญาอย่างร้ายแรงภายใต้มาตรา 33 นอกจากนั้น คณะกรรมการได้รับมอบอำนาจให้นำเสนอข้อมูลต่อที่ประชุมสมัชชาใหญ่โดยเร่งด่วนว่าวิธีการบังคับให้บุคคลสูญหายกำลังขยายวงกว้างอย่างเป็นระบบในรัฐภาคีหนึ่ง

หากต้องการทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสูญหายโดยถูกบังคับหรือไม่สมัครใจ กรุณาดูใบสรุปข้อมูลสำคัญฉบับที่ 6 (Fact Sheet No. 6) (แก้ไขครั้งที่ 2)

V. คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

เข้าใจคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนอย่างรวดเร็ว

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนคืออะไร?

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (Human Rights Council) คือองค์กรหลักระหว่างรัฐบาลขององค์การสหประชาชาติที่รับผิดชอบเรื่องสิทธิมนุษยชน โดยการจัดตั้งตามมติที่ 60/ 251 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่ คณะมนตรีเข้าแทนที่และสืบทอดอาณัติ ทั่วโลก หน้าทีและยอมรับผิดชอบส่วนใหญ่ว่าที่เคยอยู่ภายใต้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในอดีต สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) ทำหน้าที่เป็นสำนักเลขาธิการของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน เช่นเดียวกับที่เคยทำให้กับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

คณะมนตรีฯ ทำงานอย่างไร?

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลของรัฐสมาชิกจำนวน 47 รัฐและตั้งอยู่ที่นครเจนีวา แต่ละปีคณะมนตรีฯ ประชุมเป็นเวลาอย่างน้อยสิบสี่ปีตามที่โดยแบ่งเป็นช่วงไม่น้อย

กว่าสามสมัย และสามารถจัดประชุมพิเศษได้อีกด้วย ในขณะที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเป็นหน่วยงานในสังกัดคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (ECOSOC) คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนขึ้นกับที่ประชุมสมัชชาใหญ่ โดยมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาละเมิดสิทธิมนุษยชนซึ่งรวมถึงการละเมิดในวงกว้างและอย่างเป็นระบบ และบทบาทในการส่งเสริมการประสานความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการบรรลุสิทธิมนุษยชนเป็นแกนหลักในระบบขององค์การสหประชาชาติ

เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 2007 ซึ่งหลังจากการประชุมสมัชชาใหญ่ได้หนึ่งปี คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนรับรองชุดแผนงานจัดตั้งกระบวนการทั่วโลก และโครงสร้างสำหรับวางรากฐานการทำงานในอนาคต มติที่ 5/1 รับรองชุดแผนงานดังกล่าวซึ่งประกอบด้วยวาระของคณะมนตรีโครงการดำเนินงาน รวมทั้งข้อ

บังคับการประชุม และแก้ไขปรับปรุงระบบการให้คำแนะนำโดยผู้เชี่ยวชาญตลอดจนกระบวนการร้องเรียนที่ต่อเนื่องมาจากสมัยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ มติที่ 5/1 ยังวางรูปแบบการดำเนินการของกลไกใหม่ในการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน และจัดตั้งกระบวนการทบทวนอธิบายความสมเหตุสมผลและปรับปรุงอาณัติของกระบวนการพิเศษทั้งหลาย

วิธีการเข้าถึงและทำงานร่วมกับคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนรวมทั้งอาณัติและกลไก

มติที่ 60/251 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่รับทราบความสำคัญของบทบาทของ NGOs และผู้มีส่วนภาคประชาสังคมอื่น ๆ ทั้งระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับสากลในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

คู่มือเล่มนี้หาได้ในรูปแบบดิจิทัลบนเว็บไซต์ของ OHCHR ที่: <http://www.ohchr.org/civilsocietyhandbook/> ในนั้นท่านจะพบบทต่าง ๆ ในคู่มือที่พร้อมสำหรับการดาวน์โหลด เช่นเดียวกับลิงก์อ้างอิงที่ปรากฏอยู่ในคู่มือ

การเข้าร่วมของผู้สังเกตการณ์ซึ่งรวม NGOs ในการประชุมของคณะมนตรีจะขึ้นอยู่กับการเตรียมการและวิธีปฏิบัติที่เคยใช้กับคณะกรรมการในอดีต วิธีปฏิบัติและการเตรียมการเหล่านี้ยังคงพัฒนาและวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง พร้อม ๆ ไปกับการกำหนดให้คณะมนตรี “ได้รับความสนับสนุนจากผู้สังเกตการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ”²⁷

7
แม้ว่าเฉพาะ NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC จะได้ดำรงรองฐานะผู้สังเกตการณ์ในการประชุมของคณะมนตรี NGOs ที่ไม่มีสถานภาพดังกล่าวและผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ ก็ยังคงสามารถสนับสนุนงานโดยรวมของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนกับงานของกลไกได้ในหลายทาง ยิ่งกว่านั้น

มีการถ่ายทอดสดการประชุมบนเว็บไซต์ภาพออกอากาศของ OHCHR ด้วย อีกทั้งเอกสารและข้อมูลจำนวนมากก็รวมอยู่ในหน้าหลักและเพจเครือข่ายภายนอกองค์กรของคณะมนตรี ตลอดจนมีการโพสต์ข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับการประชุมบนหน้าหลักสองสัปดาห์ก่อนการประชุมแต่ละสมัยเป็นปกติอยู่แล้ว

²⁷ มติ 60/251 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่ และมติ 5/1 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

หน่วยงานหลักสำหรับการติดต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

Human Rights Council Branch
Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix CH-1211 Geneva 10 - Switzerland
Phone: +41 (0)22 917 92 56
Fax: +41 (0)22 917 90 11

OHCHR Civil Society Unit
Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Phone:
+41 (0)22 917 90 00
E-mail: civilsocietyunit@ohchr.org

สำหรับคำร้องขอหรือข้อมูลเกี่ยวกับสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC

United Nations headquarters
NGO Section
United Nations Department of Economic and Social Affairs Section
One UN Plaza, Room DC-1-1480
New York, NY 10017
Phone: +1 212 963 8652
Fax: +1 212 963 9248
E-mail: desangosection@un.org

สำนักงานสหประชาชาติในนครเจนีวา (UNOG)

NGO Liaison Office
Office of the Director-General
Office 153, Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Phone:
+41 (0)22 917 21 27
Fax: +41 (0)22 917 05 83
E-mail: ungeneva.ngoliaison@unog.ch

หน่วยงานหลักสำหรับติดต่อกลไกภายใต้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแต่ละกลไกถูกรวมไว้ในส่วนต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้องตลอดบทนี้

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนคืออะไร?

การเปลี่ยนผ่านจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนสู่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (Human Rights Council) จัดตั้งขึ้นโดยมติที่ 60/ 251

ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติเมื่อวันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 2006

และเป็นองค์กรหลักระหว่างรัฐบาลขององค์การสหประชาชาติที่รับผิดชอบเรื่องสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการเข้ามาแทนที่**คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (Commission on Human Rights)**

ซึ่งเคยเป็นศูนย์กลางระบบสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติมานานกว่า 60 ปี

คณะกรรมการจัดการประชุมครั้งสุดท้ายโดยเป็นสมัยที่หกสิบสองในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2006

ความสำเร็จของคณะกรรมการในการวางบรรทัดฐานและมาตรฐานต่าง ๆ

ได้กลายมาเป็นรากฐานให้กับงานของคณะกรรมการในเวลาต่อมา

ในขณะที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเป็นหน่วยงานสังกัด**คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคม (ECOSOC)**

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนกลับอยู่ภายใต้ที่**ประชุมสมัชชาใหญ่**

การยกระดับขั้นนี้เน้นให้เห็นว่าสิทธิมนุษยชนเป็นหนึ่งในสามเสาหลักขององค์การสหประชาชาติควบคู่ไปกับงานพัฒนาและงานด้านสันติภาพและความมั่นคง

การจัดตั้งคณะกรรมการยังย้ำให้เห็นความมุ่งมั่นของที่ประชุมสมัชชาใหญ่ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ

ด้วยเป้าหมายที่จะให้หลักประกันสิทธิมนุษยชนทุกด้านแก่คนทั้งปวงอย่างมีประสิทธิภาพ-ทั้งสิทธิความเป็นพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อันรวมถึงสิทธิในการพัฒนา

ในมติ 60/ 251 ที่ประชุมสมัชชาใหญ่มอบหมายให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนทำหน้าที่ทบทวน

และในกรณีที่น่าเป็นดำเนินการปรับปรุงและอธิบายความสมเหตุสมผลของอาณัติ กลไก

หน้าที่และความรับผิดชอบที่ได้รับช่วงต่อจากคณะกรรมการ

คณะกรรมการถูกกำหนดให้ดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้นภายในเวลาหนึ่งปีหลังจากการประชุมสมัยแรก นอกจากนี้ยังมีการกำหนดวิธีการทำงานของคณะกรรมการให้:

- โปร่งใส เป็นธรรมและเป็นกลาง
- มุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์จริง
- ผลักดันไปสู่การพูดคุยหารืออย่างจริงจัง
- เปิดกว้างสำหรับการอภิปรายเพื่อติดตามผลและการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ รวมถึงการเปิดกว้างสำหรับการปฏิสัมพันธ์กับกลไกต่าง ๆ ในสังกัด

ที่ประชุมสมัชชาใหญ่จะทบทวนสถานะภาพของคณะกรรมการภายในเวลาห้าปี²⁸

²⁸ มติที่ 60/251 ซึ่งที่ประชุมสมัชชาใหญ่เรียกร้องอีกด้วยว่าคณะกรรมการควรทบทวนงานและการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองหลังจากจัดตั้งแล้วเป็นเวลาห้าปี และรายงานให้ที่ประชุมสมัชชาใหญ่ทราบ

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

ชุดแผนงานเสริมสร้างสถาบันของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (มติที่ 5/1)

เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 2007 หนึ่งปีหลังจากการประชุมสมัยแรกและติดตาม “การเสริมสร้างสถาบัน” คณะมนตรีเห็นพ้องกับชุดแผนงานจัดตั้งกระบวนการ กลไก และโครงสร้าง

ชุดแผนงานดังกล่าวผ่านการรับรองโดยมติที่ 5/1

ว่าด้วยเรื่องการเสริมสร้างสถาบันของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ²⁹ และประกอบด้วย:

- วาระใหม่และกรอบโครงการดำเนินงาน
- วิธีการทำงานแบบใหม่
รวมทั้งข้อบังคับการประชุมตามกฎหมายที่กำหนดสำหรับคณะกรรมการภายใต้กำกับของที่ประชุมสมัชชาใหญ่
- กระบวนการร้องเรียน (ซึ่งใช้แทนกระบวนการ 1503)
- คณะกรรมการที่ปรึกษาของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน
(ซึ่งแทนที่คณะอนุกรรมการว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน)
- หลักการ
กระบวนการและรูปแบบเพื่อเป็นแนวทางดำเนินการสำหรับกลไกใหม่ในการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (UPR) และ
- หลักเกณฑ์การทบทวน การอธิบายเหตุผล
และการปรับปรุงอันดับของกระบวนการพิเศษทั้งหลายอย่างต่อเนื่อง

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนพร้อมทั้งกลไกและอภินิติการทำงานอย่างไร?

สมาชิกภาพ

คณะมนตรีประกอบด้วยรัฐสมาชิก 47 รัฐ ซึ่งได้รับเลือกตั้งทางตรงเป็นราย ๆ โดยการลงคะแนนลับของสมาชิกส่วนมากของที่ประชุมสมัชชาใหญ่ ในการเลือกตั้งดังกล่าว ทั้งประวัติด้านสิทธิมนุษยชนและคำมั่นกับพันธสัญญาโดยสมัครใจในเรื่องสิทธิมนุษยชนของรัฐที่สมัครจะถูกนำมาพิจารณาประกอบ รัฐสมาชิกของคณะมนตรีมีวาระตำแหน่งสามปี และหลังจากครบสองวาระติดต่อกันแล้วจะไม่มีสิทธิได้รับเลือกตั้งอีกในวาระถัดมา

หากรัฐสมาชิกของคณะมนตรีกระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนในวงกว้างและอย่างเป็นระบบ ที่ประชุมสมัชชาใหญ่อาจระงับสิทธิสมาชิกภาพของรัฐนั้นในคณะมนตรีได้ด้วยคะแนนเสียงสองในสามของรัฐสมาชิกที่เข้าร่วมประชุม

ดูรายชื่อรัฐสมาชิกของคณะมนตรีชุดปัจจุบันได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

²⁹ มติที่ 5/1 ผ่านการรับรองโดยมติ 62/219 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่

การประชุม

ในขณะที่คณะกรรมการในอดีตเคยประชุมกับปีละครั้งเป็นเวลาหกสัปดาห์ คณะมนตรีจะประชุมสมัยสามัญที่ Palais des Nations ในนครเจนีวาของประเทศสวิตเซอร์แลนด์อย่างน้อยปีละสามสมัย โดยรวมเป็นระยะเวลาทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า 10 สัปดาห์ ปกติการประชุมใหญ่ (สี่สัปดาห์) ของคณะมนตรีจะจัดขึ้นในเดือนมีนาคม

คณะมนตรีอาจจัดประชุมสมัยพิเศษตามคำร้องขอของรัฐสมาชิกรัฐหนึ่ง หากคำร้องขอนั้นได้รับการสนับสนุนจากอย่างน้อยหนึ่งในสามของรัฐสมาชิกของคณะมนตรี³⁰ ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 คณะมนตรีจัดประชุมสมัยพิเศษจำนวนทั้งสิ้นเจ็ดครั้ง³¹

นอกจากนั้น คณะมนตรียังจัดอภิปรายและกิจกรรมพิเศษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพูดคุยหารือและสร้างความเข้าใจร่วมในประเด็นใดเฉพาะ ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 คณะมนตรีจัดกิจกรรมหกครั้ง³² ซึ่งรวมเวทีอภิปรายประจำปีในเรื่องสิทธิของผู้พิการ³³ และการบูรณาการมุมมองเรื่องเพศสภาพเข้าไปในงานของคณะมนตรีและกลไกได้สังกัด³⁴

อาณัติและกลไก

ก. กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (UPR)

กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (UPR) คือกลไกสิทธิมนุษยชนแบบใหม่ ด้วยกระบวนการนี้คณะมนตรีจะทบทวนความสำเร็จของรัฐสมาชิกองค์การสหประชาชาติจำนวน 192 รัฐในเรื่องพันธกรณีและความมุ่งมั่นด้านสิทธิมนุษยชน UPR เป็นกลไกแห่งความร่วมมือบนพื้นฐานการพูดคุยกับรัฐที่ถูกทบทวน และมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาโดยไม่มี การซ้ำซ้อนกัน

³⁰ คณะมนตรีไม่จำเป็นต้องได้รับเสียงสนับสนุนจากรัฐเพื่อจัดประชุมพิเศษเท่ากับสมัยคณะกรรมการ (หนึ่งในสามของ 47 รัฐสมาชิกแทนที่จะต้องได้เสียงส่วนใหญ่จาก 53 รัฐสมาชิก). คณะกรรมการเคยจัดประชุมพิเศษเพียงห้าครั้ง.

³¹ การประชุมพิเศษสามครั้งเป็นเรื่องเกี่ยวกับดินแดนปาเลสไตน์ที่ถูกยึดครอง (เดือนกรกฎาคมและพฤศจิกายน ค.ศ. 2006 และเดือนมกราคม ค.ศ. 2008) หนึ่งครั้งเกี่ยวกับประเทศเลบานอน (เดือนสิงหาคม ค.ศ. 2006) หนึ่งครั้งเป็นเรื่องตาร์ฟูร์ (เดือนธันวาคม ค.ศ. 2006) หนึ่งครั้งเกี่ยวกับประเทศพม่า (เดือนตุลาคม ค.ศ. 2007) และการประชุมพิเศษตามประเด็นเกี่ยวกับวิกฤติอาการโลก (เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2008)

³² กิจกรรมสองครั้งในเรื่องการรับรองและบังคับใช้สนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิผู้พิการ (เดือนมีนาคม ค.ศ. 2007 และเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2008) หนึ่งครั้งเกี่ยวกับร่างแนวทางขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยการใช้และเงื่อนไขการดูแลทางเลือกสำหรับเด็ก (Draft United Nations Guidelines for the Appropriate Use and Conditions of Alternative Care for Children) (เดือนมิถุนายน ค.ศ. 2008) หนึ่งครั้งเกี่ยวกับการพูดคุยข้ามวัฒนธรรมในเรื่องสิทธิมนุษยชน (เดือนมีนาคม ค.ศ. 2008) หนึ่งครั้งในเรื่องเป้าหมายโดยสมัครใจของสิทธิมนุษยชน (เดือนมีนาคม ค.ศ. 2008) และอีกครั้งเกี่ยวกับบุคคลผู้สูญหาย (เดือนกันยายน ค.ศ. 2008)

³³ การอภิปรายครั้งแรกถูกกำหนดไว้ว่าจะจัดขึ้นที่การประชุมสามัญครั้งที่สิบของคณะมนตรี จะเป็นมาตรการทางกฎหมายที่สำคัญสำหรับการให้สัตยาบันและการปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิผู้พิการอย่างมีประสิทธิภาพ OHCHR ได้รับการร้องขอให้เตรียมการศึกษาเชิงประเด็นในหัวข้อนี้ โดยปรึกษาหารือกับองค์กรภาคประชาสังคมและอื่น ๆ

³⁴ คู่มือที่ 6/30 ลงวันที่ 14 ธันวาคม ค.ศ. 2007 การประชุมครั้งแรกเรื่องปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจัดขึ้นที่การประชุมครั้งที่แปด โดยประกอบด้วยคณะผู้อภิปรายสองชุด ซึ่งชุดหนึ่งอภิปรายเรื่องความรุนแรงต่อสตรีและอีกชุดเรื่องอัตราการตายของมารดา ในเดือนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 คณะมนตรีจัดอภิปรายเรื่องการบูรณาการมุมมองด้านเพศสภาพไว้ในงานของคณะมนตรี

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

UPR เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยเจ็ดขั้นตอนภายในวงจรระยะเวลาสี่ปี

- การเตรียมข้อมูลที่จะต้องใช้ในการทบทวน (รวมถึงข้อมูลซึ่งจัดทำโดยรัฐที่ถูกทบทวน – รายงานของประเทศ)
การรวบรวมข้อมูลขององค์การสหประชาชาติที่เตรียมโดยสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) และบทสรุปข้อมูลที่น่าเสนอโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งต้องเตรียมโดย OHCHR เช่นกัน
- การทบทวนจัดขึ้นโดยคณะทำงาน UPR อันประกอบด้วยรัฐสมาชิกทั้ง 47 รัฐของคณะมนตรีซึ่งจะประชุมกันปีละสามสมัย ๆ ละสองสัปดาห์³⁵
- การพิจารณาและรับรองเอกสารแสดงผลการทบทวนโดยคณะมนตรีระหว่างการประชุมสมัยสามัญ
- การติดตามการดำเนินการตามผลของการทบทวนโดยรัฐที่ถูกทบทวน

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งเกี่ยวข้องอันได้แก่ องค์กรเอกชน (NGOs) นักปกป้องสิทธิมนุษยชน สถาบันวิชาการและสถาบันวิจัย องค์กรภูมิภาค และตัวแทนภาคประชาสังคมอาจเข้าไปมีส่วนร่วมในขั้นตอนดังกล่าวบางขั้นตอน

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน กรุณาดูบทที่ VII (กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

ข. คณะกรรมการที่ปรึกษาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการที่ปรึกษา (Advisory Committee) เป็นหน่วยงานใต้สังกัดของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ซึ่งมาแทนที่คณะอนุกรรมการว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนภายใต้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในอดีต

คณะกรรมการที่ปรึกษานำหน้าที่เป็นมันสมองให้กับคณะมนตรีโดยเน้นไปที่งานศึกษากับคำแนะนำอิงงานวิจัยตามวิธีการและรูปแบบที่คณะมนตรีร้องขอ

ถึงแม้คณะกรรมการที่ปรึกษาจะไม่สามารถมีมติหรือคำวินิจฉัยหรือจัดตั้งหน่วยงานภายใต้กำกับโดยปราศจากอำนาจที่มอบหมายจากคณะมนตรี แต่ก็สามารถแนะนำคณะมนตรีให้:

- เสริมสร้างประสิทธิภาพเชิงกระบวนการของตนเอง และ
- ดำเนินการวิจัยข้อเสนอต่าง ๆ ต่อไปภายในขอบเขตงานของตน

คณะกรรมการที่ปรึกษาประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ 18

คนซึ่งคัดสรรตามสัดส่วนจากกลุ่มภูมิภาคขององค์การสหประชาชาติทั้งห้ากลุ่ม (แอฟริกา เอเชีย ยุโรปตะวันออก ละตินอเมริกาและแคริบเบียน และยุโรปตะวันตกกับแถบอื่น ๆ) สมาชิกปฏิบัติหน้าที่โดยส่วนตัวขณะอยู่ในวาระสามปี และมีสิทธิได้รับเลือกตั้งซ้ำอีกเพียงครั้งเดียว³⁶ คณะกรรมการประชุมปีละสองครั้งเป็นระยะเวลารวมทั้งสิ้น 10 วันทำการ อีกทั้งยังสามารถจัดประชุมเป็น

³⁵ คณะทำงาน UPR ทบทวนรัฐ 16 รัฐในการประชุมแต่ละครั้ง-รวมจำนวนทั้งสิ้น-48 รัฐต่อปี

³⁶ อย่างไรก็ตาม มติ 5/1 กำหนดว่าในวาระแรก สมาชิกหนึ่งในสามจะดำรงตำแหน่งเพียงหนึ่งปี และอีกหนึ่งในสามดำรงตำแหน่งสองปี ทั้งนี้เพื่อการสับเปลี่ยนสมาชิก

การเฉพาะกิจได้หากคณะมนตรีอนุวัติ

ดูข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับ**คณะกรรมการที่ปรึกษา**ได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

ค. กระบวนการร้องเรียน

กระบวนการร้องเรียน (complaint procedure)

บ่งบอกถึงรูปแบบคงที่ของการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอย่างแพร่หลายและยืนยันได้ว่าเป็นจริง ซึ่งกำลังเกิดขึ้นในบางส่วนของโลกและภายใต้ทุกสภาพการณ์ กระบวนการนี้มีพื้นฐานมาจากกระบวนการ 1503 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ซึ่งได้รับการปรับปรุงเพื่อให้มั่นใจได้ว่าเป็นกระบวนการที่เป็นกลาง เป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพ มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง และดำเนินการได้ทันเวลา

กระบวนการร้องเรียนอาศัยการสื่อสารจากบุคคล

กลุ่มหรือองค์กรซึ่งกล่าวอ้างว่าเป็นผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน

หรือว่าได้รับทราบข้อมูลโดยตรงและน่าเชื่อถือเกี่ยวกับการละเมิด มีคณะทำงานแยกกันสองคณะ-

คือคณะทำงานด้านข้อร้องเรียนและคณะทำงานด้านสถานการณ์-

ซึ่งรับผิดชอบตามลำดับในการตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับและนำรูปแบบคงที่ของการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอย่างแพร่หลายและยืนยันได้ไปรายงานให้คณะมนตรีทราบ

คณะมนตรีจะตรวจสอบรายงานของคณะทำงานเรื่องสถานการณ์โดยทางลับ (เว้นแต่จะตัดสินใจเป็นอย่างอื่น) และอาจ:

- ยุติการพิจารณาสถานการณ์หากไม่มีเหตุอันสมควรพิจารณาหรือดำเนินการต่อไป
- ตรวจสอบสถานการณ์ต่อไปและเรียกร้องให้รัฐนั้นให้ข้อมูลเพิ่มเติมภายในเวลาอันสมควร
- ตรวจสอบสถานการณ์ต่อไปและแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญอิสระและทรงคุณวุฒิสูงให้คอยติดตามตรวจสอบและรายงานให้คณะมนตรีทราบ หรือ
- เสนอแนะให้ OHCHR ให้ความร่วมมือด้านวิชาการ ความช่วยเหลือด้านการเสริมสร้างศักยภาพ

หรือให้คำแนะนำแก่รัฐที่เป็นปัญหาดังกล่าว

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ**กระบวนการร้องเรียน** กรุณาดูบทที่ VIII (การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

ง. กระบวนการพิเศษ

“**กระบวนการพิเศษ** (Special procedures)” เป็นชื่อเรียกกันทั่วไปสำหรับกลไกที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะ

กรรมการสิทธิมนุษยชนในอดีต ซึ่งคณะมนตรีรับสืบทอดมาใช้เพื่อติดตามตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และรายงานอย่างเปิด

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

เผยแพร่เกี่ยวกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศหรืออาณาเขตใดเป็นการเฉพาะ (**อาณัติรายประเทศ**)
หรือเกี่ยวกับปรากฏการณ์สำคัญของการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั่วโลก (**อาณัติรายประเด็น**)

ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ค.ศ. 2007 เป็นต้นมา คณะมนตรีได้เริ่มต้นกระบวนการทบทวน อธิบายความสมเหตุสมผล และปรับปรุงอาณัติของกระบวนการพิเศษทุกประเภทที่รับสืบเนื่องมา คณะมนตรียกเลิกและแก้ไขอาณัติบางประการ กำหนดอาณัติใหม่ พัฒนาระบบการใหม่เพื่อใช้คัดเลือกและแต่งตั้งผู้ทรงอาณัติ ตลอดจนจัดทำ**มาตรฐานจรรยาบรรณสำหรับผู้ทรงอาณัติของกระบวนการพิเศษ (Code of Conduct for Special Procedures Mandate-holders)** (มติที่ 5/2)

ผู้ทรงอาณัติทั้งหลาย (ผู้รายงานพิเศษ ผู้แทนพิเศษ ผู้แทน ผู้เชี่ยวชาญอิสระและสมาชิกคณะทำงาน) ล้วนทำงานโดยส่วนตัว กิจกรรมของพวกเขาอาจรวมถึง:

- การรับ แบ่งปัน และวิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานการณ์สิทธิมนุษยชน
- การตอบสนองข้อร้องเรียนส่วนบุคคล
- การจัดทำงานศึกษา
- การส่งคำอุทธรณ์หรือหนังสือสื่อสารข้อร้องเรียนไปยังรัฐบาล
- การเดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ ตามคำเชิญของรัฐบาล และจัดทำรายงานข้อเท็จจริงที่ค้นพบพร้อมทั้งข้อเสนอแนะที่เกิดจากการตรวจเยี่ยมประเทศเหล่านั้น
- การให้คำแนะนำเรื่องความร่วมมือทางวิชาการในระดับประเทศ และ
- การเข้าร่วมในกิจกรรมส่งเสริมทั่วไป

OHCHR ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ทรงอาณัติของกระบวนการพิเศษในด้านบุคลากร อุปกรณ์และงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามอาณัติของพวกเขา

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ**กระบวนการพิเศษ** กรุณาดูบทที่ VI (**กระบวนการพิเศษ**) ของคู่มือเล่มนี้

จ. คณะทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

คณะทำงานแบบปลายเปิดในเรื่องสิทธิในการพัฒนา

คณะทำงานแบบปลายเปิดในเรื่องสิทธิในการพัฒนา (Open-ended Working Group on the Right to Development) จัดตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน³⁷ ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2007 คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนได้ต่อระยะเวลาอาณัติออกไปอีกสองปี (มติที่ 4/4)

คณะทำงานจะประชุมประจำปีเป็นเวลาห้าวันทำการ โดยมีอาณัติในการ:

- ตรวจสอบทบทวนความคืบหน้าของการส่งเสริมและดำเนินการเรื่องสิทธิในการพัฒนา

³⁷ มติที่ 1998/72 ของคณะกรรมการ และมติที่ 1998/269 ของ ECOSOC

- พิจารณารายงานและข้อมูลอื่นที่ยื่นให้โดยรัฐ
หน่วยงานขององค์การสหประชาชาติและองค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง NGOs และ
- นำเสนอต่อคณะกรรมการในการพิจารณารายงานตามวาระ พร้อมคำแนะนำสำหรับ OHCHR
เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องสิทธิในการพัฒนา
 อีกทั้งแนะนำโครงการความช่วยเหลือด้านวิชาการที่เป็นไปได้ตามคำร้องขอจากประเทศที่สนใจ

ในมติเดียวกัน

คณะกรรมการได้ต่อระยะเวลาอีกสองปีให้กับหน่วยเฉพาะกิจระดับสูงว่าด้วยการอนุวัติการสิทธิในการพัฒนา (high-level task force on the implementation of the right to development)

ซึ่งจัดตั้งขึ้นภายในกรอบของคณะทำงานเรื่องสิทธิในการพัฒนา

หน่วยเฉพาะกิจมีจุดประสงค์ที่จะช่วยเหลือคณะทำงานในด้านทักษะความเชี่ยวชาญต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้คณะทำงานสามารถจัดทำข้อเสนอแนะอันเหมาะสมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ระดับสูงสำหรับการดำเนินการตามสิทธิในการพัฒนา

หน่วยเฉพาะกิจประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญห้าคนที่ได้รับการเสนอชื่อโดยประธานคณะทำงานเรื่องสิทธิในการพัฒนา ผ่านการหารือกับแต่ละกลุ่มภูมิภาคขององค์การสหประชาชาติและสมาชิกสถาบันอื่น ๆ

อันได้แก่ผู้แทนจากสถาบันด้านการค้า การเงินและการพัฒนาระหว่างประเทศตามที่กำหนด

หน่วยเฉพาะกิจจัดประชุมประจำปีเป็นเวลาเจ็ดวันทำการและส่งรายงานให้กับคณะทำงาน

จ. เวทีสภาสังคม

ในปี ค.ศ. 2007 คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนได้ต่อระยะเวลาอีกสองปีของเวทีสภาสังคม (Social Forum)

เพื่อธำรงไว้ให้เป็น

“พื้นที่พิเศษสำหรับการพูดคุยหารือระหว่างกลไกสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหลาย ซึ่งรวมถึงองค์กรระดับรากหญ้าด้วย และเพื่อเน้นความสำคัญของความพยายามร่วมกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติที่จะส่งเสริมความเป็นปึกแผ่นทางสังคมบนหลักการของความยุติธรรม ความเสมอภาคและความเป็นเอกภาพในสังคม

เช่นเดียวกับการมองมิติทางสังคมและความท้าทายของกระบวนการโลกาภิวัตน์ที่กำลังดำเนินอยู่” (มติที่ 6/13)

จากภารกิจริเริ่มโดยคณะอนุกรรมการในอดีต เวทีสภาสังคม³⁸ เพื่อพูดคุยเรื่องสิทธิทางเศรษฐกิจ

สังคมและวัฒนธรรมถูกจัดขึ้นเป็นเวลาสองวันก่อนหน้าสมัยประชุมประจำปีของคณะอนุกรรมการ

ในขณะนั้นเวทีสภาสังคมเป็นส่วนย่อยของคณะอนุกรรมการแต่ปัจจุบันได้กลายเป็นกลไกอิสระของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

เวทีสภาสังคมจัดขึ้นประจำปีเป็นเวลาสามวันทำการ เพื่อมุ่งการพูดคุยไปที่ประเด็นเฉพาะซึ่งคณะกรรมการกำหนดให้ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 สภาสังคมประชุมกันครั้งแรกในสถานะกลไกของคณะกรรมการ

และมีผู้ทรงอำนาจของกระบวนการเฉพาะบางประเด็นเข้าร่วมตามคำร้องขอโดยคณะกรรมการ

เวทีสภาสังคมถูกขอให้จัดทำข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะเพื่อยื่นผ่านคณะกรรมการไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเน้น:

³⁸ กรุณาอย่าสับสนกับเวทีสภาสังคมโลก (World Social Forum)

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

- คำถามเรื่องการขจัดความยากจนในบริบทของสิทธิมนุษยชน
- การยึดถือต้นแบบวิธีปฏิบัติในการต่อสู้กับความยากจนตามข้อเท็จจริงที่นำเสนอในเวทีโดยประชาชนรากหญ้า และ
- มิติทางสังคมในกระบวนการโลกาภิวัตน์

ประธานเวทีสภาสังคมคือประธานผู้รายงานที่ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งในแต่ละปีจากผู้ที่กลุ่มภูมิภาคเสนอ

ดูข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับเวทีสภาสังคมได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

ช. เวทีหารือประเด็นชนกลุ่มน้อย

เวทีหารือประเด็นชนกลุ่มน้อย³⁹

เกิดขึ้นแทนที่คณะทำงานเรื่องประเด็นชนกลุ่มน้อยของคณะอนุกรรมการในอดีต และเป็นเวทีส่งเสริมการพูดคุยและความร่วมมือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เป็นชนกลุ่มน้อยทางสัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนาหรือภาษาโดย:

- ให้การสนับสนุนและทักษะความรู้แก่งานของ**ผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านประเด็นชนกลุ่มน้อย** และ
- ระบุและวิเคราะห์วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ปัญหาท้าทาย โอกาส และความคิดริเริ่มในการดำเนินการต่อไปตาม**ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิของบุคคลที่เป็นชนกลุ่มน้อยทางสัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนาหรือภาษา**

เวทีจัดขึ้นเป็นเวลาสองวันทำการในแต่ละปีเพื่อพูดคุยตามประเด็น และเป็นที่ยึดมั่นว่าเวทีนี้จะช่วยเกื้อหนุนความพยายามของข้าหลวงใหญ่ในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างกลไก คณะกรรมการและหน่วยงานผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนกองทุนและโครงการขององค์การสหประชาชาติ เพื่อดำเนินกิจกรรมส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่เป็นชนกลุ่มน้อย ซึ่งรวมถึงในระดับภูมิภาคเช่นกัน⁴⁰

เนื่องจากประธานของเวที (ซึ่งประธานคณะกรรมการแต่งตั้งในแต่ละปีโดยหมุนเวียนไปตามภูมิภาค)

เป็นผู้รับผิดชอบการเตรียมบทสรุปของการพูดคุยในเวที

ผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านประเด็นชนกลุ่มน้อยจึงทำหน้าที่แนะนำการทำงานและเตรียมการประชุมประจำปี นอกจากนั้น

ผู้เชี่ยวชาญอิสระยังได้รับเชิญให้บรรจุข้อเสนอแนะตามประเด็นของเวทีประกอบกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นหัวข้อครั้งต่อไปไว้ในรายงานของเขาหรือเธอด้วย เพื่อการพิจารณาโดยคณะกรรมการ

หลังจากจัดได้สี่ปี เช่น ในปี ค.ศ. 2012 คณะมนตรีจะต้องดำเนินการทบทวนผลงานของเวทีดังกล่าว

ดูข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับ**เวทีหารือประเด็นชนกลุ่มน้อย**และ**ผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านประเด็นชนกลุ่มน้อย**ได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

³⁹ จัดตั้งโดยมติที่ 6/15 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน วันที่ 28 กันยายน ค.ศ. 2007

⁴⁰ ในช่วงพิธีเปิดของวันที่ 15 และ 16 ธันวาคม ค.ศ. 2008 เป็นที่ยึดมั่นว่าจะมีการพิจารณาเรื่องชนกลุ่มน้อยกับการเข้าถึงการศึกษา

ข. กลไกผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิของปวงชนท้องถิ่นดั้งเดิม

กลไกผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิของปวงชนท้องถิ่นดั้งเดิม⁴¹

คือกลไกซึ่งมาแทนที่คณะทำงานเรื่องประชากรท้องถิ่นดั้งเดิมของคณะอนุกรรมการในอดีต
ด้วยสถานะที่อยู่ภายใต้สังกัดคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

กลไกผู้เชี่ยวชาญทำหน้าที่ให้ทักษะความรู้เชิงประเด็นแก่คณะมนตรีในเรื่องสิทธิของชนท้องถิ่นดั้งเดิมตามวิธีการแ
ละรูปแบบที่คณะมนตรีร้องขอ กลไกผู้เชี่ยวชาญรายงานประจำปีต่อคณะมนตรี

โดยส่วนใหญ่เน้นไปทำงานศึกษาและคำแนะนำเชิงวิจัย

และอาจส่งข้อเสนอภายในขอบเขตงานของตนไปยังคณะมนตรีเพื่อพิจารณาและอนุมัติ

กลไกผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญอิสระห้าคน

และมีวาระการทำงานสามปีโดยอาจได้รับเลือกซ้ำอีกวาระหนึ่ง กลไกผู้เชี่ยวชาญอาจประชุมไม่เกินห้าวันต่อปี
ซึ่งเป็นการผสมผสานของการประชุมอย่างเปิดเผยและการประชุมปิดลับ

กลไกผู้เชี่ยวชาญมีอิสระในการเลือกวิธีทำงานด้วยตนเองแม้ว่าจะไม่สามารถมีมติหรือคำตัดสินในเรื่องใด

นอกจากนี้ **ผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐานของชนท้องถิ่นดั้งเดิม**

พร้อมทั้งสมาชิกสภาถาวรว่าด้วยประเด็นชนท้องถิ่นดั้งเดิม (Permanent Forum on Indigenous Issues)

ยังเข้าร่วมและมีส่วนสนับสนุนการประชุมประจำปีของกลไกผู้เชี่ยวชาญอีกด้วย

ดูข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับ**กลไกผู้เชี่ยวชาญ** และ **ผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์สิทธิ
มนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐานของชนท้องถิ่นดั้งเดิม**ได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

ค. ปฏิญญาเดออร์บานและแผนปฏิบัติการ

ในปี ค.ศ. 2001 การประชุมระดับโลกว่าด้วยการต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติ การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

ความเกลียดชังคนต่างชาติ และการไม่ยอมรับความแตกต่างในทุกรูปแบบจัดขึ้นที่เมืองเดออร์บาน

ประเทศแอฟริกาใต้ ที่ประชุมรับรอง**ปฏิญญาเดออร์บานและแผนปฏิบัติการ** (Durban Declaration and Programme
of Action) ซึ่งสะท้อนความมุ่งมั่นของรัฐต่าง ๆ ที่จะร่วมกันขจัดการเหยียดเชื้อชาติ การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

ความเกลียดชังคนต่างชาติ และการไม่ยอมรับความแตกต่าง

ปฏิญญานี้เป็นแผนยุทธศาสตร์เชิงปฏิบัติเบ็ดเสร็จที่แนะแนวทางในการทำให้หลักการความเสมอภาคและไม่เลือกป
ปฏิบัติเป็นจริงขึ้นได้

ในปี ค.ศ. 2006 ที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติมีมติที่จะเริ่มการประชุมทบทวนใน ค.ศ. 2009

เกี่ยวกับการอนุวัติการปฏิญญาเดออร์บานและแผนปฏิบัติการ

ที่ประชุมร้องขอให้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนรับผิดชอบเรื่องเตรียมการ

โดยให้ใช้กลไกตรวจสอบที่ดำเนินงานอยู่อย่างต่อเนื่อง⁴²

ในการจัดทำแผนงานที่ชัดเจนและส่งมอบความคืบหน้าพร้อมกับรายงานประจำปีของประเด็นดังกล่าวตั้งแต่ ค.ศ.
2007⁴³ เป็นต้นไป คณะ

⁴¹ จัดตั้งขึ้นโดยมติที่ 6/36 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนวันที่ 14 ธันวาคม ค.ศ. 2007

⁴² คณะทำงานระหว่างรัฐบาลเรื่องการดำเนินการตามปฏิญญาเดออร์บานและแผนปฏิบัติการอย่างเกิดประสิทธิผล
กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิอิสระดำเนินการดำเนินการตามปฏิญญาเดออร์บานและแผนปฏิบัติการ และคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านประชากรเชื้อสายแอฟริกัน

⁴³ มติ 61/149 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่

เตรียมการประชุมทบทวนของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนลงความเห็นที่จะจัดการประชุมทบทวนในเดือนเมษายน ค.ศ. 2009 ณ นครเจนีวา

1. คณะทำงานระหว่างรัฐบาลเรื่องการอนุวัติการปฏิญญาเดอ์บานและแผนปฏิบัติการอย่างเกิดประสิทธิผล

คณะทำงานระหว่างรัฐบาลเรื่องการอนุวัติการปฏิญญาเดอ์บานและแผนปฏิบัติการอย่างเกิดประสิทธิผล

(Intergovernmental Working Group on the Effective Implementation of the Durban Declaration and Programme of Action) จัดตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (มติที่ 2002/68) ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2006 คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนได้ต่อระยะเวลาของอภินิหารของคณะทำงานออกไปอีกสามปี (มติที่ 1/5)

คณะทำงานระหว่างรัฐบาลชุดนี้ได้รับอภินิหารให้:

- จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อการอนุวัติการปฏิญญาเดอ์บานและแผนปฏิบัติการอย่างเกิดประสิทธิผล
- จัดเตรียมมาตรฐานเสริมระหว่างประเทศเพื่อสร้างพลังและความคืบหน้าให้กับด้านต่าง ๆ ของตราสารระหว่างประเทศในการต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติ การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ความเกลียดชังคนต่างชาติ และการไม่ยอมรับความแตกต่าง

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคณะทำงานระหว่างรัฐบาลได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

2. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิอิสระด้านการอนุวัติการปฏิญญาเดอ์บานและแผนปฏิบัติการ

การประชุมระดับโลกเรียกร้องให้ข้าหลวงใหญ่ร่วมมือกับผู้ทรงคุณวุฒิอิสระห้าคนเพื่อติดตามการดำเนินการตามบทบัญญัติของปฏิญญาเดอ์บานและแผนปฏิบัติการ⁴⁴

ในปี ค.ศ. 2003 ผู้ทรงคุณวุฒิอิสระ (หนึ่งคนจากแต่ละกลุ่มภูมิภาค)

ได้รับการแต่งตั้งโดยเลขาธิการสหประชาชาติในขณะนั้นคือนายโดฟี อันนัน

จากจำนวนผู้สมัครทั้งหมดที่ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเสนอชื่อภายหลังปรึกษาหารือกับกลุ่มภูมิภาคแล้ว

พวกเขามีอภินิหารที่จะ:⁴⁵

- ติดตามการดำเนินการตามบทบัญญัติของปฏิญญาเดอ์บานและแผนปฏิบัติการโดยความร่วมมือกับข้าหลวงใหญ่; และ
- ช่วยข้าหลวงใหญ่ในการจัดเตรียมรายงานความคืบหน้าประจำปีสำหรับคณะมนตรีและที่ประชุมสมัชชาใหญ่ตามข้อมูลและความคิดเห็นที่ได้รับจากรัฐต่าง ๆ คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกัน กระบวนการพิเศษและกลไกอื่น ๆ ของคณะมนตรี องค์การระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค NGOs และสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (NHRIs)

⁴³ ดูวรรค 191 (b) ของแผนปฏิบัติการ และมติ 56/266 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่

⁴⁴ มติ 2003/30 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน อีกทั้งมติ 59/177 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ทรงคุณวุฒิอิสระ รวมทั้งข้อมูลล่าสุด
ของคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านประชากรเชื้อสายแอฟริกัน กรุณาดูเว็บไซต์ของ OHCHR

3. คณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านประชากรเชื้อสายแอฟริกัน

คณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านประชากรเชื้อสายแอฟริกัน (Working Group of Experts on People of African Descent)

คือกระบวนการพิเศษของคณะมนตรีซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการตามคำเรียกร้องของที่ประชุมระดับโลกตั้ง
ที่กล่าวมา

คณะทำงานประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญอิสระห้าคนที่ได้รับแต่งตั้งบนพื้นฐานความเท่าเทียมของตัวแทนภูมิภาค

คณะทำงานจัดประชุมปีละห้าวันและเดินทางไปประเทศต่าง ๆ ตามคำเชิญของรัฐบาล

ด้วยจุดประสงค์ที่จะเกิดความเข้าใจเชิงลึกถึงสถานการณ์ของประชากรเชื้อสายแอฟริกันในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก
นอกจากนั้น คณะทำงานจะเสนอรายงานประจำปีต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

คณะทำงานมีอำนาจที่จะ:⁴⁶

- ศึกษาปัญหาการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติที่ประชากรเชื้อสายแอฟริกันซึ่งอยู่กระจัดกระจายทั่วไปต้องเผชิญ และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวจากรัฐบาล NGOs และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ รวมถึงผ่านการจัดประชุมสาธารณะ
- เสนอมาตรการที่ให้หลักประกันการเข้าถึงระบบยุติธรรมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพแก่ประชากรเชื้อสายแอฟริกัน
- ให้ข้อเสนอแนะด้านการออกแบบ การดำเนินการและการบังคับใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อจัดการเพ่งเล็งกลุ่มประชากรเชื้อสายแอฟริกันด้วยเหตุแห่งลักษณะทางเชื้อชาติ
- แจกแจงข้อเสนอแนะระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาวสำหรับขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติต่อประชากรเชื้อสายแอฟริกัน
- จัดทำข้อเสนอแนะว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติต่อชาวแอฟริกันและประชากรเชื้อสายแอฟริกันทั่วโลก และ
- จัดการกับทุกปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเปราะบางของชาวแอฟริกันและประชากรเชื้อสายแอฟริกันดังที่กล่าวถึงในปฏิญญาเดออร์บานและแผนปฏิบัติการ

4. คณะกรรมการเฉพาะกิจด้านรายละเอียดของมาตรฐานเสริมระหว่างประเทศ

ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2006

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนจัดตั้ง**คณะกรรมการเฉพาะกิจด้านรายละเอียดของมาตรฐานเสริมระหว่างประเทศ** (Ad Hoc Committee on the elaboration of complementary standards)

ซึ่งมีอำนาจตีพิมพ์เป็นร่างที่จะพัฒนามาตรฐานเสริม

ไม่ว่าด้วยรูปแบบอนุสัญญาหรือพิธีสารเพิ่มเติมของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ มาตรฐานเสริมเหล่านี้จะ:⁴⁷

⁴⁶ ดูมติที่ 2002/68 และ 2003/30 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

⁴⁷ ดูคำตัดสินที่ 3/103 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน และมติที่ 6/21

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

- เติมเต็มช่องว่างในอนุสัญญาให้สมบูรณ์ และ
- ให้มาตรฐานเชิงกฎหมายที่มุ่งประสงค์จะต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติยุคใหม่ในทุกรูปแบบ ซึ่งรวมการช่วยทำให้เกิดความเกลียดชังด้วยเหตุของเชื้อชาติและศาสนา

คณะกรรมการเฉพาะกิจจัดประชุมประจำปีเป็นเวลาสิบวันทำการเพื่อจัดทำตราสารด้านกฎหมายที่จำเป็น คณะกรรมการเริ่มประชุมอย่างเป็นทางการในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2008 และต้องรายงานความก้าวหน้าให้คณะมนตรีทราบสม่ำเสมอ

5. คณะกรรมการเตรียมการประชุมทบทวนปฏิญญาเดออร์บัน และคณะทำงานระหว่างรัฐบาลแบบปลายเปิดระหว่างสมัยประชุมเพื่อติดตามงานของคณะกรรมการเตรียมการประชุมทบทวนปฏิญญาเดออร์บัน

ในปี ค.ศ. 2007 เพื่อบรรลุอาณัติที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมสมัชชาใหญ่⁴⁸

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนจัดตั้ง**คณะกรรมการเตรียมการประชุมทบทวนปฏิญญาเดออร์บัน** (Preparatory Committee for the Durban Review Conference)⁴⁹ คณะกรรมการดังกล่าวจัดประชุมองค์การเมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2007 ตามมาด้วยการประชุมในสาระสำคัญอีกครั้งรวมเป็นเวลาสิบวันทำการในเดือนเมษายนและตุลาคม ค.ศ. 2008 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตัดสินใจเรื่องแบบวิธีของการประชุมทบทวนปฏิญญาเดออร์บัน อย่างเช่น:

- วัตถุประสงค์
- โครงร่างของเอกสารแสดงผลการทบทวน
- ระดับของการประชุม
- การประชุมเตรียมการในระดับภูมิภาคและกิจกรรมอื่น ๆ รวมทั้งในระดับชาติ และ
- วันและสถานที่ประชุม

คณะทำงานระหว่างรัฐบาลแบบปลายเปิดระหว่างสมัยประชุมเพื่อติดตามงานของคณะกรรมการเตรียมการประชุมทบทวนปฏิญญาเดออร์บัน (intersessional open-ended intergovernmental working group to follow up the work of the Preparatory Committee for the Durban Review Conference)

จัดตั้งขึ้นโดยคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนในที่ประชุมสาระสำคัญครั้งแรกของคณะกรรมการเตรียมการเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 2008 โดยมีอาณัติที่จะ:⁵⁰

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ**คณะกรรมการเตรียมการประชุมทบทวนปฏิญญาเดออร์บัน** และ**คณะทำงานระหว่างรัฐบาลแบบปลายเปิด** กรุณาดูเว็บไซต์ของ OHCHR

- ติดตามงานของคณะกรรมการเตรียมการ ผ่านการทบทวนความสนับสนุนและการเริ่มเจรจาเกี่ยวกับร่างเอกสารแสดงผล และ
- ทบทวนความสนับสนุนเป็นลายลักษณ์อักษรเพิ่มเติมและรายงานเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการเตรียมการ

⁴⁸ ดูมติที่ 61/149 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่

⁴⁹ ดูมติที่ 3/2 และมติที่ 6/23 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

⁵⁰ ดูคำตัดสินที่ PC.2/4.

วิธีการเข้าถึงและทำงานร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน รวมทั้งอานัติและกลไก

ข้อตกลงและหลักปฏิบัติสำหรับการมีส่วนร่วมของ NGOs

ในการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

“...การมีส่วนร่วมและการปรึกษาหารือกับผู้สังเกตการณ์ อันรวมถึงรัฐที่ไม่ใช่สมาชิกคณะกรรมการ
หน่วยงานเชี่ยวชาญ องค์การระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ และสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเช่นเดียวกับองค์กรเอกชน
จักต้องเป็นไปตามข้อตกลงต่าง ๆ รวมทั้งมติที่ 1996/31 ของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมในวันที่ 25
กรกฎาคม ค.ศ. 1996 และตามหลักปฏิบัติที่ยึดถือโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
โดยในขณะเดียวกันต้องให้ความมั่นใจต่อการมีส่วนร่วมอย่างเกิดประสิทธิผลสูงสุดขององค์กรเหล่านี้ด้วย”⁵¹

ในมติที่ 60/251 ที่ประชุมสมัชชาใหญ่รับรองบทบาทสำคัญของ NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ
ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับสากลในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้
ยังกล่าวว่าการมีส่วนร่วมของ NGOs ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนจะ:

- เป็นไปตามข้อตกลงและหลักปฏิบัติที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนยึดถือ (ซึ่งรวมมติที่
1996/31 ของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคม) และ
- ต้องทำให้ NGOs และผู้สังเกตการณ์อื่นมีส่วนร่วมอย่างเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ข้อตกลงและหลักปฏิบัติสำหรับการมีส่วนร่วมของ NGO

ที่ยึดถือโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนถูกส่งต่อด้วยผลสำเร็จมายังคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

หลักปฏิบัติและข้อตกลงเหล่านี้ยังคงได้รับการพัฒนาและวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง

ด้วยความสอดคล้องกับพันธกรณีของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนที่จะต้องให้หลักประกัน

“การมีส่วนร่วมอย่างเกิดประสิทธิผลสูงสุด” ของผู้สังเกตการณ์

การมีส่วนร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ของ NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC

ในการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

บทบาทของ NGOs มีความสำคัญต่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับชาติ

ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ การมีส่วนร่วมของ NGOs

ในช่วงสองปีแรกของการก่อตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเป็นองค์ประกอบหลักประการหนึ่งในการสร้างเสริมความ
น่าเชื่อถือขององค์การสหประชาชาติ NGOs

ได้มีส่วนสนับสนุนอย่างเด่นชัดในการสร้างความเป็นสถาบันให้กับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนผ่านการป้อนข้อมูลที่มี
คุณค่าและสำคัญยิ่ง อีกทั้งผ่านการอภิปรายกทกเกี่ยวระหว่างการประชุมวาระทั้งหลายของคณะกรรมการ

ยิ่งกว่านั้น งานเชิงเสริมด้านสิทธิมนุษยชนของ NGOs ถูกมองว่าเป็นการยกระดับการขับเคลื่อนจากนโยบาย
“กล่าวร้ายให้อับอาย” แบบดั้งเดิมไปสู่การเกี่ยวข้องร่วมมือมากขึ้นกับรัฐบาลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ
การมีส่วนร่วมอย่างรับผิดชอบเช่นนี้จึงควรมุ่งเป้าไปที่การปรับปรุงสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในระดับพื้นที่

ด้วยเหตุนี้ การมีส่วนร่วมและการให้ข้อมูลของ NGOs ในท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งจำเป็น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันซึ่งคณะกรรมการประชุมกันบ่อยขึ้น

อีกทั้งต้องดำเนินด้วยว่ามีกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนอยู่ หากกล่าวอย่างย่อ

ปัญหาท้าทายที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและประชาคม NGO เผชิญคือการ

⁵¹ มติ 60/251 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่ และมติที่ 5/1 ภาคผนวก ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

ขับเคลื่อนให้การมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในงานของคณะมนตรีไปไกลถึงการเป็นพันธมิตรอย่างแท้จริงระหว่างรัฐสมาชิกกับภาคประชาสังคม

เอกอัครราชทูต Luis Alfonso de Alba ของประเทศเม็กซิโก ประธานคนแรกของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (ค.ศ. 2006-2007)

NGOs ยินดีกับการได้มีส่วนร่วมระดับหนึ่งในคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน ซึ่งต่อเนืองมาจากสมัยคณะกรรมการและเป็นเรื่องพิเศษในระบบสหประชาชาติ ในทางกลับกัน คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนซึ่งเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลก็เปี่ยมด้วยคุณภาพมากขึ้นเพราะความรู้และความเชี่ยวชาญ บทบาทการเป็นสักขีพยาน และความสัมพันธ์กับระดับรากหญ้าที่ล้วนแต่ได้รับมาจาก NGOs

นับแต่การประชุมสมัยแรกในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2006 NGOs

ได้ปลานปล้ำกับระดับการมีส่วนร่วมในคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนอย่างสำคัญและครอบคลุมทั่วถึง ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2008 มีตัวแทน 1116 คนจาก NGOs 180 องค์กรเข้าร่วมการประชุมสามัญที่เจ็ดของคณะมนตรี ในที่ประชุมดังกล่าว NGOs ยื่นคำแถลง 98 ฉบับ กล่าวแถลงโดยวาจา 224 ครั้งและจัดกิจกรรมคู่ขนาน 69 ประเภท ฝ่ายประธานและเลขาธิการได้พยายามกำหนดหลักปฏิบัติและข้อตกลงตามที่คณะกรรมการเคยใช้ ตลอดจนวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุด

โดยคำนึงว่าคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนและกลไกทั้งหมดจะยังต้องพบปะกันอีกในหลากหลายเวทีตลอดปีนั้น

เฉพาะ NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC

สามารถได้คำรับรองให้เข้าร่วมการประชุมของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนในฐานะผู้สังเกตการณ์ พวกเขาจึงมีอภิสิทธิ์ที่จะตัดสินใจได้เองว่าใครควรเป็นตัวแทนของพวกเขา

เมื่อได้คำรับรองฐานะผู้สังเกตการณ์แล้ว NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC

จะได้รับสิทธิพิเศษและการจัดเตรียมหลายประการให้ในการประชุมของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน พวกเขาจะสามารถ:

- ยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนล่วงหน้าก่อนการประชุม
- แถลงแทรกโดยวาจาในทุกประเด็นของวาระของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน
- มีส่วนร่วมในการอภิปราย พูดคุยแลกเปลี่ยน และการอภิปราย และ
- จัด “กิจกรรมคู่ขนาน” ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

นอกจากนั้น NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC

มีความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามหลักการกำกับควบคุมสถาบันองค์กรและลักษณะความสัมพันธ์เชิงปรึกษานั้นคือ มติที่ 1996/31 ของ ECOSOC กำหนดว่า NGO ไต (รวมทั้งผู้ใต้สังกัดและผู้กระทำการแทน) ที่นอกเหนือจากเรื่องอื่น ๆ

ละเมิดสถานภาพตนเองอย่างเห็นได้ชัดโดยกระทำการในรูปแบบอันขัดกับวัตถุประสงค์และหลักการของ**กฎบัตรสหประชาชาติ** (Charter of the United Nations)

อาจถูกระงับชั่วคราวหรือตัดออกจากการเข้าร่วมประชุมขององค์การสหประชาชาติ หรือถูกถอนสถานภาพที่ปรึกษา

การประสานความร่วมมือกับโครงการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ
คู่มือสำหรับภาคประชาสังคม

คำรับรอง

ผู้แทน NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC

ควรขอคำรับรองเพื่อเข้าร่วมการประชุมของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนที่ตนต้องการจะเข้าร่วม

จดหมายขอคำรับรองควร:

- ใช้กระดาษที่มีตราทางการขององค์กร
- ระบุชัดเจนถึงหัวข้อและระยะเวลาการประชุมที่องค์กรประสงค์จะเข้าร่วม
- ลงลายมือชื่อโดยประธานหรือผู้แทนหลักขององค์กรในนครเจนีวา และ
- ระบุชื่อบุคคลผู้จะเป็นตัวแทนขององค์กรในที่ประชุมคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน
จำไว้ว่าชื่อบุคคลเหล่านั้นจะต้องตรงกับเอกสารประจำตัวโดยใช้ตัวอักษรใหญ่สำหรับนามสกุล

เพื่อให้ได้คำรับรอง NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC ควรส่งจดหมายทางโทรสารเป็นการล่วงหน้าก่อน
การประชุม โดยส่งไปที่: Fax: +41 (0)22 917 90 11

คำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร

ก่อนประชุมคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนตามกำหนดการ NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC
อาจยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรที่เกี่ยวกับงานของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนต่อคณะมนตรี
ทั้งโดยลำพังหรือร่วมกับ NGOs อื่น คำแถลงดังกล่าวจะต้องเป็นเรื่องที่ NGOs เหล่านี้มีอำนาจเกี่ยวข้องเป็นพิเศษ
หลังจากสำนักเลขาธิการคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนได้รับและดำเนินการแล้ว คำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรของ
NGO จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารทางการของที่ประชุมคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

กรุณาระลึกไว้ว่า:

- NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาทั่วไปของ ECOSOC อาจยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรจำนวนไม่เกิน
2000 คำ และ
- NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาพิเศษของ ECOSOC
หรืออยู่ในทะเบียนอาจยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรจำนวนไม่เกิน 1500 คำ

ขอให้ NGOs ดูหมายเหตุข้อมูลทั่วไปที่แนบมาคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนบนเว็บไซต์ของ OHCHR

ควรยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรต่อสำนักเลขาธิการคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนที่: hrcngo@ohchr.org

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

คำแถลงโดยวาจา

NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC อาจแถลงแทรกโดยวาจาในทุกประเด็น ทั้งระหว่างการอภิปรายถกเถียงทั่วไปหรือการสนทนาโต้ตอบในที่ประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สำหรับแบบวิธีสำหรับการแถลงแทรกโดยวาจาของ NGOs ซึ่งจะมีวิวัฒนาการขึ้นเรื่อย ๆ หากคำนึงถึงการประชุมต่อเนื่องตลอดทั้งปีของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สามารถหาได้ที่ส่วนเครือข่ายภายนอกองค์กรของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในเพจข้อมูลการประสานงานกับ NGOs

ตัวแทน NGOs ที่ประสงค์จะแถลงแทรกโดยวาจาควรลงทะเบียนด้วยตนเองที่โต๊ะ “รายชื่อผู้พูด” ในห้องประชุม (ใหญ่)

สามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์มลงทะเบียนประเภทรายบุคคลและการแถลงร่วมได้จากหน้าหลักของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน และควรนำติดตัวไปที่โต๊ะลงทะเบียนด้วย

กรุณาจำไว้ว่าไม่มีการอนุญาตให้ NGOs แจกเอกสาร แผ่นพับหรือเอกสารอื่นใดในห้องประชุมใหญ่

อย่างไรก็ตาม อาจวางสำเนาคำแถลงโดยวาจาไว้บนโต๊ะที่จัดให้ตรงส่วนท้ายของห้องประชุมใหญ่ ส่วนเอกสารอื่น ๆ ของ NGOs อาจวางไว้บนโต๊ะ NGOs ที่อยู่นอกห้องประชุมใหญ่

กิจกรรมคู่ขนาน

NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC

และได้รับคำรับรองให้เข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแล้ว

อาจจัดกิจกรรมสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน กิจกรรมเหล่านี้เป็นที่เรียกกันว่า “กิจกรรมคู่ขนาน” ซึ่งจะจัดขึ้นในช่วงว่างของการประชุมและปกติมักเป็นช่วงพักรับประทานอาหารกลางวัน

กิจกรรมคู่ขนานที่โดยส่วนมากจะเป็นการนำเสนอต่อหน้าผู้ชมและเปิดให้มีการอภิปรายพร้อมกันไปด้วย จะช่วยให้ NGOs มีพื้นที่แบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขาและร่วมพูดคุยหารือกับ NGOs อื่น ๆ รั้ว

และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหลาย (รวมถึงผู้ทรงอำนาจพิเศษของกระบวนการพิเศษ)

ในประเด็นปัญหาและสถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องและสำคัญต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

จะมีการเตรียมห้องสำหรับกิจกรรมคู่ขนานให้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่การจองห้องเป็นไปตามหลัก “มาก่อน ได้ก่อน” NGOs ที่ต้องการร่วมจัดกิจกรรมคู่ขนานควรกรอก “แบบฟอร์มร่วมสนับสนุน”⁵² ให้ครบถ้วนสมบูรณ์

NGOs

ที่จัดกิจกรรมคู่ขนานอาจเชิญบุคคลที่ไม่มีคำรับรองการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนให้เข้าร่วมกิจกรรมของตนได้ โดยจะต้องยื่นรายชื่อผู้ได้รับเชิญให้กับสำนักเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

รวมทั้งฝ่ายรักษาความปลอดภัยเป็นเวลา 48 ชั่วโมงก่อนเริ่มกิจกรรมเพื่อที่จะได้ทำการรับรองผู้ที่ถูกเชิญ อนึ่ง ผู้ได้รับเชิญจะได้คำรับรองเฉพาะเพื่อร่วมกิจกรรมคู่ขนานเท่านั้น

NGOs ที่จัดกิจกรรมคู่ขนานจะรับผิดชอบเนื้อหาและควบคุมดูแลผู้เข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ พึงจำไว้ว่า:

⁵²ดูได้ที่หน้าหลักของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

- สำนักเลขาธิการจะไม่จัดเตรียมล่ามสำหรับกิจกรรมคู่ขนานของ NGOs ดังนั้น NGOs อาจต้องนำล่ามมาเองถ้าจำเป็นต้องใช้ และควรแจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบล่วงหน้า และ
- ไม่แนะนำให้ใช้กล้องถ่ายภาพ/วิดีโอในกิจกรรมคู่ขนาน ยกเว้นผู้สื่อข่าวและช่างภาพที่ได้รับคำรับรองจากสำนักงานสหประชาชาติในนครเจนีวา (UNOG)

สำหรับการจองห้องเพื่อจัดกิจกรรมคู่ขนาน ควรส่งคำขอไปที่:

Fax: + 41 (0) 22 917 90 11

ดูข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับการออกคำรับรอง คำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร คำแถลงโดยวาจา และกิจกรรมคู่ขนาน ได้ที่เพจข้อมูลการประสานกับ NGOs บนเครือข่ายภายนอก (**Extranet**) ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

การเข้าร่วมและมีส่วนร่วมกับอาณัติและกลไกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

ก. กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน

หากต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการเข้าถึงและมีส่วนร่วมในกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (universal periodic review) ภาควินาที VII (กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

ข. คณะกรรมการที่ปรึกษาของคณะกรรมการที่ปรึกษา

การมีส่วนร่วมและสนับสนุนงานของคณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในอดีตก่อนที่จะกลายมาเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาได้รับประโยชน์ใหญ่หลวงจากการมีส่วนร่วมของ NGOs ซึ่งมีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008

ในขณะที่คณะกรรมการที่ปรึกษากำลังจัดทำกฎเกณฑ์ข้อบังคับการประชุมและวิธีการทำงาน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้เรียกร้องให้คณะกรรมการที่ปรึกษากระทำการตามอาณัติโดยสร้างปฏิสัมพันธ์กับ NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ ยิ่งกว่านั้น

รัฐทั้งหลายยังถูกโน้มน้าวให้ปรึกษาหารือกับภาคประชาสังคมก่อนจะเสนอชื่อผู้สมัครเพื่อรับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา

NGOs

มีสิทธิที่จะเข้าร่วมในงานของคณะกรรมการที่ปรึกษาตามที่กำหนดโดยข้อตกลงและหลักปฏิบัติซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนยึดถือ ซึ่งรวมมติที่ 1996/31 ของ ECOSOC

โดยที่ยังคงให้หลักประกันการมีส่วนร่วมอย่างเกิดประสิทธิผลสูงสุดของ NGOs

NGOs ที่สนใจจะเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการที่ปรึกษาในฐานะผู้สังเกตการณ์ควรติดต่อสำนักเลขาธิการ

สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการสนับสนุนงานของคณะกรรมการที่ปรึกษา กรุณาติดต่อ:

HRCAdvisoryCommittee@ohchr.org.

ด. กระบวนการร้องเรียน

หากต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสนับสนุนด้านข้อมูลให้กับกระบวนการร้องเรียน กรุณาดูบทที่ VIII (การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้ หรือติดต่อ CP@ohchr.org

ง. กระบวนการพิเศษ

หากต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการเข้าถึงและมีส่วนร่วมกับการบวนการพิเศษ กรุณาดูบทที่ VI (กระบวนการพิเศษ) ของคู่มือเล่มนี้

จ. คณะทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

คณะทำงานแบบปลายเปิดในเรื่องสิทธิในการพัฒนา

การเข้าร่วมการประชุมของคณะทำงาน

เนื่องจากเป็นคณะทำงานแบบปลายเปิด NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC อาจเข้าร่วมในช่วงการประชุมที่เปิดกว้างสำหรับสาธารณะ ส่วน NGOs ที่เข้าร่วมการประชุมของหน่วยเฉพาะกิจระดับสูงว่าด้วยการดำเนินการตามสิทธิในการพัฒนาจะมีโอกาสได้กล่าวคำแถลงในช่วงเปิดการประชุม

NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC ซึ่งสนใจจะเข้าร่วมในคณะทำงานหรือหน่วยเฉพาะกิจระดับสูง ควรกรอกแบบฟอร์มลงทะเบียน (หาได้จากเพจที่กล่าวถึงเรื่องนี้บนเว็บไซต์ของ OHCHR) และส่งแนบไปกับคำขอคำรับรองซึ่งลงลายมือชื่อเรียบร้อยแล้ว:

The Accreditation Officer

Fax: +41 (0)22 928 9010

Tel: +41 (0)22 928 9829

การสนับสนุนงานของคณะทำงาน

หน้าที่หลักประการหนึ่งที่คณะทำงานได้รับมอบหมายคือการตรวจสอบรายงานและข้อมูลทั้งหมดในเรื่องความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมของ NGOs กับสิทธิในการพัฒนาที่ NGOs ส่งให้ คณะทำงานยินดีรับการสนับสนุนจาก NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะส่วนหนึ่งมาจากงานของหน่วย

เฉพาะกิจระดับสูงซึ่งเปิดกว้างให้ทั้งภาคประชาสังคมและ NGOs เข้ามีส่วนร่วมในการประชุมสาธารณะด้วย NGOs และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมอื่น ๆ จะถูกเชิญชวนให้ยื่นคำแถลงและเข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจกรรม แผนงาน และการดำเนินการเรื่องข้อเสนอแนะของคณะทำงาน

จ. เวทีสภาสังคม

การเข้าร่วมการประชุมของเวทีสภาสังคม

เวทีสภาสังคมเปิดกว้างสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สนใจ อันได้แก่:⁵³

- องค์การระหว่างรัฐบาล
- หน่วยงานต่าง ๆ ของระบบสหประชาชาติ โดยเฉพาะผู้ทรงอำนาจระดับของกระบวนการตามประเด็นสำคัญและกลไกการขับเคลื่อนสิทธิมนุษยชน
- คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจระดับภูมิภาค
- หน่วยงานและองค์กรเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ธนาคารโลก (World Bank) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) และองค์การการค้าโลก (World Trade Organization)
- ผู้แทนที่ได้รับมอบหมายโดย NHRIs และ NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC และ
- NGOs อื่น ๆ โดยเฉพาะที่กำลังเริ่มมีบทบาทอย่างเช่นกลุ่มเล็ก ๆ และสมาคมในชนบทและเมืองจากประเทศพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนา กลุ่มต่อต้านความยากจน องค์กรชาวยุโรปตะวันออกทั้งสมาคมระดับชาติและระดับนานาชาติของพวกเขา องค์กรอาสาสมัคร สมาคมเยาวชน องค์กรชุมชน สหภาพการค้าและสมาคมคนงาน ตลอดจนตัวแทนจากภาคเอกชน ธนาคารระดับภูมิภาค และสถาบันการเงินกับหน่วยงานพัฒนาระหว่างประเทศอื่น ๆ

การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมในเวทีสภาสังคมเป็นไปตามข้อตกลง อันรวมถึงมติที่ 1996/31 ของ ECOSOC ประกอบกับหลักปฏิบัติซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนยึดถือ โดยที่ยังคงให้หลักประกันการมีส่วนร่วมอย่างเกิดประสิทธิผลสูงสุดขององค์กรที่ตั้งใจอย่างขยันขันแข็ง นอกจากนี้ คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนยังขอให้ OHCHR เสาะหาวิธีที่มีประสิทธิภาพในการทำให้เกิดการปรึกษาหารือกับการมีส่วนร่วมของตัวแทนจากทุกภูมิภาค โดยเฉพาะจากประเทศด้อยพัฒนา ในเวทีสภาสังคมอย่างกว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ตลอดจนรวมถึงการเป็นพันธมิตรกับ NGOs ภาคเอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ⁵⁴

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมที่สนใจจะเข้าร่วมเวทีสภาสังคมควรติดต่อสำนักเลขาธิการของเวทีสภาสังคม

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ:

socialforum@ohchr.org

⁵³ มติที่ 6/13 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

⁵⁴ มติที่ 6/13 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

ข. เวทีหารือประเด็นชนกลุ่มน้อย

การเข้าร่วมเวทีหารือประเด็นชนกลุ่มน้อย

เวทีหารือประเด็นชนกลุ่มน้อยเปิดกว้างสำหรับ NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC และ NGOs อื่น ๆ ที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์สอดคล้องกับจิตวิญญาณ วัตถุประสงค์และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ ยิ่งกว่านั้น ยังเปิดสำหรับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในประเด็นชนกลุ่มน้อยเช่นกัน

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่สนใจอยากมีส่วนร่วมหรือสนับสนุนงานของเวทีหารือประเด็นชนกลุ่มน้อยควรติดต่อสำนักเลขาธิการของเวทีหารือประเด็นชนกลุ่มน้อย หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ: minorityforum@ohchr.org.

การเสนอชื่อผู้สมัครเพื่อรับการแต่งตั้งเป็นประธานของเวที

โดยเป็นไปตามมติที่ 5/1 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC และผู้สังเกตการณ์อื่น ๆ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน พร้อมทั้งรัฐสมาชิกของคณะกรรมการสามารถเสนอชื่อผู้สมัครเพื่อรับการแต่งตั้งเป็นประธานของเวทีสภาชนกลุ่มน้อย

ข. กลไกผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิของชนท้องถิ่นดั้งเดิม

การเข้าร่วมการประชุมของกลไกผู้เชี่ยวชาญ

การประชุมประจำปีของกลไกผู้เชี่ยวชาญเปิดกว้างสำหรับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม ซึ่งรวม NGOs และองค์กรของประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม

กองทุนอาสาเพื่อประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมควรทราบถึงกองทุนอาสาเพื่อประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือด้านเงินอุดหนุนแก่ตัวแทนชุมชนและองค์กรของชนท้องถิ่นดั้งเดิมในการเข้าร่วมประชุมของกลไกผู้เชี่ยวชาญและสภาถาวรว่าด้วยประเด็นชนท้องถิ่นดั้งเดิม

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่สนใจอยากมีส่วนร่วมหรือสนับสนุนงานของกลไกผู้เชี่ยวชาญควรติดต่อสำนักเลขาธิการของกลไกผู้เชี่ยวชาญที่: expertmechanism@ohchr.org

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกองทุนอาสาเพื่อประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม (Voluntary Fund for Indigenous Populations) รวมทั้งหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้รับทุน กรุณาดูบทที่ IX (กองทุนและเงินอุดหนุน) ของคู่มือเล่มนี้

การเสนอชื่อผู้สมัครเพื่อรับการแต่งตั้งให้ร่วมกลไกผู้เชี่ยวชาญ

โดยเป็นไปตามมติที่ 5/1 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน NGOs และองค์กรสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ อาจเสนอชื่อผู้สมัครเพื่อรับการแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญอิสระในกลไกผู้เชี่ยวชาญ อีกทั้งบุคคลใดก็สามารถเสนอตัวเป็นผู้สมัครได้

หลักเกณฑ์สำหรับการได้รับแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญอิสระคือ ทักษะความรู้ ประสบการณ์ในประเด็นของอาณัติ ความเป็นอิสระ ความเป็นกลาง ความซื่อตรงและความเที่ยงธรรม นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงสมดุลแห่งเพศสภาพ สัดส่วนเท่าเทียมของตัวแทนภูมิภาค และการเป็นตัวแทนของระบบกฎหมายที่แตกต่างกัน

หากต้องการทราบเพิ่มเติมถึงวิธีการเสนอชื่อผู้สมัคร และการทำงานของกระบวนการแต่งตั้ง กรุณาติดต่อสำนักเลขาธิการคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน:

E-mail: hrcexpertmechanism@ohchr.org.

Fax: +41 (0)22 917 9011

Tel: +41 (0)22 917 9223

ญ. ปฏิญญาเดออร์บานและแผนปฏิบัติการ

หากต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและสนับสนุนงานของกลไกของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนที่สัมพันธ์กับการประชุมระดับโลกที่เดออร์บาน กรุณาติดต่อ:

Anti-Discrimination Unit

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10, Switzerland E-mail:

adusecretariat@ohchr.org

Tel: +41 (0)22 928 92 08

Fax: +41 (0)22 928 90 50

1. คณะทำงานระหว่างรัฐบาลเรื่องการอนุวัติการปฏิญญาเดออร์บานและแผนปฏิบัติการอย่างเกิดประสิทธิภาพ

เนื่องจากเป็นคณะทำงานแบบปลายเปิด NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC และ NGOs ที่ได้ดำรงรองให้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกอาจเข้าร่วมการประชุมเปิดของคณะทำงานได้ NGOs ที่เข้าร่วมการประชุมมีโอกาสที่จะได้กล่าวแถลงโดยวาจาและอาจยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

2. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิอิสระ

NGOs ที่สนใจจะยื่นรายงานต่อกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิอิสระควรติดต่อฝ่ายต่อต้านการเลือกปฏิบัติของ OHCHR

3. คณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านประชากรเชื้อสายแอฟริกัน

NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC และ NGOs

ที่ได้คำรับรองให้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกอาจเข้าร่วมการประชุมของคณะทำงานได้ NGOs

ที่เข้าร่วมการประชุมจะมีโอกาสยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรและนำเสนอข้อมูลโดยวาจา

ดูข้อมูลล่าสุดเรื่องการมีส่วนร่วมในคณะทำงานบนเว็บไซต์ของ OHCHR

NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ ได้รับความเชิญให้ป้อนข้อมูลและส่งรายงานให้กับคณะทำงานเช่นกัน เพื่อที่คณะทำงานจะสามารถดำเนินการตามอาณัติของตน นอกจากนี้ NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ ยังอาจให้ความร่วมมือกับคณะทำงานระหว่างที่คณะทำงานเดินทางลงพื้นที่ โดยให้ข้อมูลสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ตลอดจนจัดแจงให้ประชาชนได้พูดคุยกับคณะทำงาน

4. คณะกรรมการเฉพาะกิจด้านรายละเอียดของมาตรฐานเสริมระหว่างประเทศ

NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC และ NGOs

ที่ได้คำรับรองให้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกอาจเข้าร่วมการประชุมเปิดของคณะทำงาน

และมีโอกาสกล่าวแถลงโดยวาจา

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมถูกเชิญให้สนับสนุนด้านข้อมูลและงานศึกษาของคณะกรรมการเฉพาะกิจ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่สนใจควรติดต่อฝ่ายต่อต้านการเลือกปฏิบัติของ OHCHR

5. คณะกรรมการเตรียมการประชุมทบทวนปฏิญญาเดอ์บาน

และคณะทำงานระหว่างรัฐบาลแบบปลายเปิดระหว่างสมัยประชุมเพื่อติดตามงานของคณะกรรมการเตรียมการประชุมทบทวนปฏิญญาเดอ์บาน

คณะกรรมการเตรียมการและคณะทำงานระหว่างรัฐบาลแบบปลายเปิดถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อเตรียมการประชุมทบทวนหลักเกณฑ์และข้อตกลงด้านล่างนำมาใช้กับการมีส่วนร่วมของ NGOs ในการประชุมของคณะกรรมการเตรียมการ NGOs

ที่ได้คำรับรองให้เข้าร่วมการประชุมเหล่านี้อาจมีส่วนร่วมในการประชุมของคณะทำงานระหว่างรัฐบาลแบบปลายเปิดได้เช่นกัน

- NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC จะได้รับเชิญให้เข้าร่วมอย่างเต็มที่ในการประชุมทุกครั้งของคณะกรรมการเตรียมการ อันเป็นไปตามมติที่ 1996/31 ของ ECOSOC
- NGOs ที่ไม่มีสถานะดังกล่าวแต่เคยได้คำรับรองให้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกรวมทั้งกลไกติดตามตรวจสอบต่าง ๆ ของการประชุมโลกนั้น จะได้รับเชิญให้เข้าร่วมอย่างเต็มที่ในการประชุมของคณะกรรมการ ยกเว้นว่ามีคำถามจากรัฐบาลใดในเรื่องคำรับรองเช่นที่ว่า หากเกิดคำถามเรื่องคำรับรองของ NGO ใดก็จะมีโอกาสให้ NGO นั้นตอบ และคณะกรรมการเตรียมการจะทำการตัดสินใจขั้นสุดท้ายตามกระบวนการมาตรฐานที่กำหนดไว้ในมติที่ 1996/31

- NGOs
ที่ไม่มีสถานะที่ปรึกษาและไม่เคยได้คำรับรองให้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกรวมทั้งกลไกติดตามตรวจสอบต่าง ๆ ของการประชุมโลกนั้น
อาจส่งใบสมัครขอเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการเตรียมการไปที่สำนักเลขาธิการของคณะกรรมการ จากนั้นสำนักเลขาธิการจะตรวจสอบใบสมัครทั้งหมดเพื่อดูว่ามีคุณสมบัติตรงตามที่มติ 1996/31 กำหนดหรือไม่ และ
- ตัวแทนประชากรท้องถิ่นดั้งเดิมที่ได้คำรับรองตามมติที่ 1995/32 ของ ECOSOC
และแสดงความตั้งใจที่จะเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการเตรียมการจะได้รับคำรับรองให้เข้าร่วมประชุมได้ ส่วนตัวแทนประชากรท้องถิ่นดั้งเดิมคนอื่น ๆ
ที่สนใจก็สามารถได้คำรับรองตามขั้นตอนกระบวนการที่กำหนดในมติ 1996/31

NGOs

ที่เข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการเตรียมการและคณะทำงานระหว่างรัฐบาลแบบปลายเปิดจะได้รับโอกาสให้กล่าวแถลงโดยวาจา อีกทั้งอาจให้ยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย

ยิ่งกว่านั้น NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC และ NGOs

ที่ได้คำรับรองให้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกรวมทั้งกลไกติดตามตรวจสอบต่าง ๆ ของการประชุมโลกนั้น ซึ่งรวมคณะกรรมการเตรียมการด้วย อาจเข้าร่วมการประชุมทบทวนได้เช่นกัน⁵⁵

ที่ผ่านมา เคยมีการเชื้อเชิญ NGOs

ที่ไม่มีสถานะที่ปรึกษาและไม่เคยได้คำรับรองให้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกรวมทั้งกลไกติดตามตรวจสอบต่าง ๆ ของการประชุมโลกนั้น ให้ยื่นใบสมัครขอเข้าร่วมการประชุมทบทวนเหมือนกัน

⁵⁵ ดู “รายงานของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนว่าด้วยการเตรียมการประชุมทบทวนปฏิญญาเดอฮาร์บ: รายงานการประชุมครั้งแรกโดยคณะเตรียมการ (Report of the Human Rights Council on the preparations for the Durban Review Conference: Report of the Preparatory Committee on its first session)” (A/62/375, rule 66).

แหล่งข้อมูลของ OHCHR

เว็บเพจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมควรเข้าชมหน้าหลักของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนอยู่เสมอเพื่อดูข่าวสารล่าสุดและข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ
ปกติข้อมูลการประชุมจะถูกโพสต์บนเว็บไซต์สองสัปดาห์ก่อนการประชุมสามัญแต่ละสมัย

เครือข่ายภายนอกองค์กร

เครือข่ายภายนอกองค์กรเชื่อมโยงกับหน้าหลักของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน และประกอบด้วย:

- ร่างมติและคำตัดสินของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
- ข้อมูลที่เขียนอย่างไม่เป็นทางการโดยรัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ และ
- คำแถลงโดยวาทาของรัฐบาลสมาชิก รัฐสังเกตการณ์ และ NGOs
พร้อมทั้งผู้เข้าร่วมคนอื่นในที่ประชุมสามัญสามัญและสมัยพิเศษของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
ตลอดจนในการประชุมขององค์กร

นอกจากนั้น เครือข่ายภายนอกองค์กรยังมีเพจข้อมูลการประสานกับ NGOs

ซึ่งแสดงข้อมูลการประชุมเป็นการจำเพาะและล่าสุดอยู่เสมอ

การเข้าชมเพจเครือข่ายภายนอกองค์กรต้องใช้รหัสผ่าน
ขอให้กรอกแบบฟอร์มออนไลน์บนเพจคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของเว็บไซต์ OHCHR
หลังจากนั้นท่านจะได้รับชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านทางอีเมล

เว็บแพร่ภาพออกอากาศ

สามารถชมการประชุมเปิดสาธารณะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและกลไกบางชนิดได้ทางเว็บแพร่ภาพออกอากาศสด ซึ่งนอกจากนั้นยังมีแฟ้มวิดีโอของการประชุมครั้งก่อน ๆ อีกด้วย
ท่านจะต้องดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมหากต้องการชมเว็บแพร่ภาพออกอากาศ

บริการเว็บแพร่ภาพออกอากาศปรากฏอยู่ในเพจคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนบนเว็บไซต์ของ OHCHR

ภาคผนวก: การเข้าถึงและทำงานร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนรวมทั้งอานัติและกลไก

การประชุม/กลไก	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมประเภทใดสามารถเข้าร่วมการประชุมของกลไก?	ผู้ที่มีบทบาทภาคประชาสังคมเหล่านี้จะมีส่วนร่วมได้อย่างไรบ้างในการประชุมที่พวกเขาเข้าร่วม?	ผู้ที่มีบทบาทภาคประชาสังคมประเภทใดสามารถสนับสนุนงานของกลไกต่าง ๆ (นอกเหนือจากการเข้าร่วมประชุม)?	การสนับสนุนสามารถกระทำในรูปแบบใดบ้าง?
การประชุมสมัชชาสามัญและสมัชชาพิเศษของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC และได้คำรับรองแล้ว	<ul style="list-style-type: none"> • การยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร • คำแถลงโดยวาจา • การจัดกิจกรรมคู่ขนาน 	เฉพาะ NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC สามารถยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรต่อที่ประชุมสมัชชาสามัญและสมัชชาพิเศษ	NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC ควบคุมแนวทางเรื่องคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร
กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน	NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC และได้คำรับรองแล้ว	<ul style="list-style-type: none"> • การจัดประชุมด้านข้อมูล • สามารถทำบทสรุปย่อควมเห็นทั่วไปก่อนการรับรองเอกสารแสดงผลในที่ประชุมสมัชชาสามัญของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน 	ผู้ที่มีบทบาทภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> • ทำงานร่วมกับรัฐบาลในกาเตรียมรายงานระดับชาติ • สนับสนุนข้อมูลที่นำเสนอโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อที่จะถูกรวมไว้ในบทสรุปย่อของ OHCHR • ทำงานเพื่อติดตามผลของ UPR (ข้อสรุป ข้อเสนอแนะ คำมั่น/พันธสัญญาโดยสมัครใจ)
คณะกรรมการที่ปรึกษาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC และได้คำรับรองแล้ว	<ul style="list-style-type: none"> • การยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร • คำแถลงโดยวาจา 	ผู้ที่มีบทบาทภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> • การเสนอชื่อผู้สมัครเพื่อรับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา
กระบวนการร้องเรียน	ผู้ที่มีบทบาทภาคประชาสังคมไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมของกระบวนการร้องเรียนหรือคณะกรรมการทำงานเนื่องจากเป็นการประชุมปิดลับ		ผู้ที่มีบทบาทภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> • การยื่นคำร้องภายใต้กระบวนการร้องเรียน

การประชุม/กลไก	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมประเภทใดสามารถเข้าร่วมการประชุมของกลไก?	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมเหล่านี้จะมีส่วนร่วมได้อย่างไรบ้างในการประชุมที่พวกเขาเข้าร่วม?	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมประเภทใดสามารถสนับสนุนงานของกลไกต่าง ๆ (นอกเหนือจากการเข้าร่วมประชุม)?	การสนับสนุนสามารถกระทำในรูปแบบใดบ้าง?
กระบวนการพิเศษ	NGOs และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมอื่น ๆ อาจจัดประชุมกับผู้ทรงอภินิหารในช่วงระหว่างการประชุมสามัญประจำปีของกระบวนการพิเศษ	<ul style="list-style-type: none"> ● การพูดคุยแลกเปลี่ยนกับผู้ทรงอภินิหารในช่วงระหว่างการประชุมสามัญประจำปีของกระบวนการพิเศษ ● NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC สามารถเข้าร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนกับผู้ทรงอภินิหารในช่วงการประชุมสามัญของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน 	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> ● การยื่นอุทธรณ์ฉุกเฉิน/กรณีรายบุคคล ● การให้ความสนับสนุนการตรวจเยี่ยมประเทศ ● การทำงานรณรงค์ เผยแพร่ติดตามและดำเนินงานของกระบวนการพิเศษ ● การประชุมกับผู้ทรงอภินิหาร ● การเสนอชื่อผู้สมัครเป็นผู้ทรงอภินิหาร
คณะทำงานแบบปลายเปิดในเรื่อสิทธิในการพัฒนา	NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC และได้ดำรงรองแล้วสามารถเข้าร่วมช่วงเปิดสาธารณะของการประชุมคณะทำงาน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมจำนวนมากสามารถเข้าร่วมการประชุมเปิดสาธารณะของหน่วยเฉพาะกิจระดับสูง	NGOs ที่เข้าร่วมการประชุมของหน่วยเฉพาะกิจระดับสูงมีโอกาสที่จะได้กล่าวแถลงเปิด อย่างไรก็ตาม การประชุมคณะทำงานไม่เปิดโอกาสเช่นนี้ให้	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> ● การยื่นคำแถลงต่อคณะทำงาน ● การร่วมทำงานกับหน่วยเฉพาะกิจ ● การดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของคณะทำงาน
เวทีสภาสังคม	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมจำนวนมากสามารถเข้าร่วมการประชุม	<ul style="list-style-type: none"> ● สะท้อนความคิดเห็นเรื่องงานด้านสิทธิมนุษยชนของกลไกระหว่างประเทศในที่ประชุม ● แลกเปลี่ยนต้นแบบวิธีปฏิบัติในที่ประชุม ● นำเสนอข้อมูลในที่ประชุมโดยระดับรากหญ้า 	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> ● การให้ข้อมูลแก่เวทีสภาสังคม

การประชุม/กลไก	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมประเภทใดสามารถเข้าร่วมการประชุมของกลไก?	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมเหล่านี้จะมีส่วนร่วมได้อย่างไรบ้างในการประชุมที่พวกเขาเข้าร่วม?	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมประเภทใดสามารถสนับสนุนงานของกลไกต่าง ๆ (นอกเหนือจากการเข้าร่วมประชุม)?	การสนับสนุนสามารถกระทำในรูปแบบใดบ้าง?
เวทีหารือประเด็นชนกลุ่มน้อย	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจำนวนมาก รวมถึง NGOs นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญประเด็นชนกลุ่มน้อย	<ul style="list-style-type: none"> • การเสนอข้อมูล/การแถลงโดยวาจา • คำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร 	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> • การยื่นข้อมูลให้กับเวที • NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC สามารถเสนอชื่อผู้สมัครเพื่อรับแต่งตั้งเป็นประธานเวที
กลไกผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิของประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจำนวนมาก รวมถึง NGOs และประชากรกับองค์กรท้องถิ่นดั้งเดิม	<ul style="list-style-type: none"> • การเสนอข้อมูล/การแถลงโดยวาจา • คำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร 	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> • การยื่นข้อมูลให้กับกลไกผู้เชี่ยวชาญ • การเสนอชื่อผู้สมัครเพื่อรับแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญอิสระ
คณะทำงานระหว่างรัฐบาลเรื่องการดำเนินการตามปฏิญญาดอร์ฮานและแผนปฏิบัติการอย่างเกิดประสิทธิผล	NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC NGOs ที่ได้ดำรงรองให้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกที่เดอฮาน	<ul style="list-style-type: none"> • การเสนอข้อมูลโดยวาจา • คำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร 	เฉพาะผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่เข้าช่วยประเภทที่ระบุอยู่ด้านซ้ายอาจสนับสนุนด้านข้อมูลแก่คณะทำงานระหว่างรัฐบาล	<ul style="list-style-type: none"> • การยื่นข้อมูลให้กับคณะทำงาน
กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิอิสระ	โดยหลักการเป็นการประชุมปิดทว่าทางกลุ่มอาจเชิญผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	<ul style="list-style-type: none"> • แลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามคำเชิญของกลุ่ม 	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> • การยื่นข้อมูลให้กับกลุ่ม

การประชุม/กลไก	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมประเภทใดสามารถเข้าร่วมการประชุมของกลไก?	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมเหล่านี้จะมีส่วนร่วมได้อย่างไรบ้างในการประชุมที่พวกเขาเข้าร่วม?	ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมประเภทใดสามารถสนับสนุนงานของกลไกต่าง ๆ (นอกเหนือจากการเข้าร่วมประชุม)?	การสนับสนุนสามารถกระทำในรูปแบบใดบ้าง?
<p>คณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านประชากรเชื้อสายแอฟริกัน</p>	<p>NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC</p> <p>NGOs ที่ได้ดำรงรองให้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกที่เดอรัม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การนำเสนอข้อมูลโดยวาจา • การยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร 	<p>ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การยื่นข้อมูลให้กับคณะทำงาน • การให้ข้อมูลเรื่องสถานการณ์ระหว่างการตรวจเยี่ยมประเทศของคณะทำงาน • การประชุมกับสมาชิกคณะทำงานระหว่างการตรวจเยี่ยมประเทศ
<p>คณะกรรมการเตรียมการประชุมทบทวนปฏิญญาเดอรัม</p> <p>คณะทำงานระหว่างรัฐบาลแบบปลายเปิดระหว่างสมัยประชุมเพื่อติดตามงานของคณะกรรมการเตรียมการประชุมทบทวนปฏิญญาเดอรัม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC • NGOs ที่ได้ดำรงรองให้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกที่เดอรัม • NGOs (ที่ไม่มีสถานะที่ปรึกษาและไม่ได้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกดังกล่าว) สามารถยื่นใบสมัครเพื่อขอเข้าร่วม • ตัวแทนประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม 	<ul style="list-style-type: none"> • การแถลงโดยวาจา • การยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร 	<p>เฉพาะผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่เข้าข่ายประเภทที่ระบุอยู่ด้านบน อาจสนับสนุนด้านข้อมูลแก่คณะกรรมการเตรียมการและคณะทำงานแบบปลายเปิดระหว่างสมัยประชุม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะกรรมการเตรียมการและคณะทำงานแบบปลายเปิดระหว่างสมัยประชุม
<p>คณะกรรมการเฉพาะกิจด้านรายละเอียดของมาตรฐานเสริม</p>	<p>NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC</p> <p>NGOs ที่ได้ดำรงรองให้เข้าร่วมการประชุมระดับโลกที่เดอรัม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การนำเสนอข้อมูลโดยวาจา • การยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร 	<p>ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การยื่นข้อมูลและงานศึกษาให้กับคณะกรรมการเฉพาะกิจ

VI. กระบวนการพิเศษ

เข้าใจกระบวนการพิเศษอย่างรวดเร็ว

กระบวนการพิเศษคืออะไร?

“กระบวนการพิเศษ”

คือชื่อที่โดยทั่วไปใช้เรียกกลไกที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

และนำมาใช้ต่อยอดโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเพื่อตรวจตราติดตาม

ให้คำแนะนำและรายงานเปิดเผยเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนภายในประเทศหรืออาณาเขตใดเป็นการเฉพาะ (อาณัติรายประเทศ)

หรือปรากฏการณ์สำคัญของการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั่วโลก

(อาณัติรายประเด็น)

ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 มีกระบวนการพิเศษ 38 ประเภท (30 อาณัติรายประเด็น และ 8 อาณัติรายประเทศ)

ปฏิบัติหน้าที่อยู่

บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งสำหรับกระบวนการพิเศษคือผู้เชี่ยวชาญอิสระ (ผู้ทรงอำนาจ)

และอาจเป็นที่รู้จักกันในชื่อผู้รายงานพิเศษ ผู้แทน

ผู้แทนพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญอิสระ หรือสมาชิกคณะทำงาน

สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

(OHCHR) จัดหาบุคลากร อุปกรณ์เครื่องมือและความช่วยเหลือด้านวิจัยเพื่อสนับสนุนพวกเขาในการดำเนินงานตามอาณัติ

กระบวนการพิเศษทำงานอย่างไร?

กระบวนการพิเศษ:

- ปฏิสัมพันธ์ในแต่ละวันกับผู้เสียหายและผู้ที่เกี่ยวข้องผู้เสียหายของการละเมิดสิทธิมนุษยชน และรณรงค์เรื่องการคุ้มครองสิทธิของพวกเขา
- ดำเนินการกับข้อกังวลเรื่องสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าจะรายบุคคลหรือในประเด็นทั่วไป โดยผ่านการสื่อสารกับรัฐบาล

- จัดคณะค้นหาข้อเท็จจริงเพื่อเดินทางไปยังประเทศต่างๆ และจัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะ
- เตรียมงานศึกษาตามประเด็นที่จะใช้เป็นแนวทางสร้างบรรทัดฐานและมาตรฐาน และ
- สร้างความตระหนักของสาธารณะผ่านสื่อเกี่ยวกับประเด็นในขอบเขตอาณัติของตน
- ต่างจากคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาขององค์การสหประชาชาติ กระบวนการพิเศษถูกนำมาใช้งานได้แม้ว่ารัฐยังไม่ได้ให้สัตยาบันตราสารหรือสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้อง และไม่จำเป็นต้องมีการเหยียวยุติที่ล้มเหลวจึงจะเข้าถึงกระบวนการพิเศษได้

คู่มือเล่มนี้หาได้ในรูปแบบดิจิทัลบนเว็บไซต์ของ OHCHR ที่: <http://www.ohchr.org/civilsocietyhandbook/> ในนั้นท่านจะพบบทต่างๆ ในคู่มือที่พร้อมสำหรับการดาวน์โหลด เช่นเดียวกับลิงก์อ้างอิงที่ปรากฏอยู่ในคู่มือ

การเข้าถึงและทำงานร่วมกับกระบวนการพิเศษ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม อาจเข้าถึงและทำงานร่วมกับกระบวนการพิเศษ พวกเขาสามารถทำได้โดย:

- ยื่นกรณีรายบุคคลให้กับกระบวนการพิเศษ
- ให้ข้อมูลและงานวิเคราะห์ปัญหาสิทธิมนุษยชนเฉพาะเรื่อง

- ให้การสนับสนุนการตรวจเยี่ยมประเทศของกระบวนการพิเศษ
- ทำงานทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติเพื่อรณรงค์ ติดตาม และดำเนินงานของกระบวนการพิเศษ
- เชิญผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษเข้าร่วมในกิจกรรมของพวกเขา และ
- พบปะผู้ทรงอำนาจเป็นรายบุคคลตลอดทั้งปี

อีกทั้งเข้าร่วมการประชุมประจำปีของผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษ

นอกจากนี้ ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมยังสามารถเสนอชื่อผู้สมัครเป็นผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษได้เช่นกัน

การติดต่อผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษ

E-mail: SPDInfo@ohchr.org (สำหรับคำถามและข้อมูลทั่วไป)

urgent-action@ohchr.org (สำหรับกรณี/ข้อร้องเรียนส่วนบุคคลเท่านั้น)

Fax: +41 (0)22 917 90 06 Post:

Quick Response Desk

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมควรระบุตรงช่องหัวข้อของอีเมลหรือโทรสาร หรือบนซองจดหมายว่าต้องการติดต่อกระบวนการพิเศษประเภทใด

เนื่องจากกระบวนการพิเศษทุกประเภทใช้ที่อยู่ติดต่อเดียวกัน การระบุชัดเจนถึงหัวข้อหลักหรือจุดประสงค์ของการติดต่อจะทำให้ได้คำตอบภายในเวลาสมควรมากขึ้น

เป็นสิ่งสำคัญเช่นกันที่จะต้องระบุว่า การติดต่อนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อยื่นข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น ยื่นข้อร้องเรียนส่วนบุคคล หรือเป็นคำขออื่น ๆ (เช่น จดหมายเชิญเข้าร่วมการประชุม คำร้องขอประชุมกับผู้ทรงอำนาจ และ/หรือผู้ช่วยของพวกเขา)

กระบวนการพิเศษคืออะไร?

แนะนำกระบวนการพิเศษ

“**กระบวนการพิเศษ**” คือชื่อที่โดยทั่วไปใช้เรียกกลไกที่จัดตั้งขึ้นโดย**คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน** และนำมาใช้ต่อยอดโดย**คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน**

เพื่อแก้ไขสถานการณ์สิทธิมนุษยชนภายในประเทศใดหรือปัญหาประเด็นใดเป็นการเฉพาะในทุกส่วนของโลก
แกนหลักหนึ่งของกระบวนการพิเศษคือความสามารถในการตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนซึ่งเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและทุกหนแห่งในโลก

โดยทั่วไป อาณัติของกระบวนการพิเศษจำเป็นต้องมีผู้ทรงอำนาจเพื่อตรวจสอบตรา

ให้คำแนะนำและรายงานเปิดเผยเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนภายในประเทศหรืออาณาเขตใดเป็นการเฉพาะ

(**อาณัติรายประเทศ**) หรือเรื่องปรากฏการณ์สำคัญของการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั่วโลก (**อาณัติรายประเด็น**)

มีการอธิบายถึงอาณัติของกระบวนการพิเศษแต่ละประเภทไว้ในมติที่จัดตั้งกระบวนการพิเศษนั้นขึ้นมา

อาณัติรายประเด็นจะถูกต่ออายุทุกสามปีในขณะที่อาณัติรายประเทศจะได้รับการต่อทุกปี

เว้นแต่ว่าคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนจะตัดสินใจเป็นอย่างอื่น⁵⁶ ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 มีกระบวนการพิเศษ 38 ประเภทปฏิบัติหน้าที่อยู่-30 อาณัติรายประเด็น และ 8 อาณัติรายประเทศ (ดูภาคผนวกของบทนี้)

ผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษอาจเป็นบุคคล (ผู้รายงานพิเศษ ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการ ผู้แทนเลขาธิการ
หรือผู้เชี่ยวชาญอิสระ) หรือกลุ่มบุคคล (คณะทำงาน)⁵⁷

ผู้ทรงอำนาจทำงานโดยส่วนตัวในวาระไม่เกินหกปีโดยปราศจากเงินเดือนหรือเงินค่าตอบแทนอื่นใด
สถานภาพอิสระของผู้ทรงอำนาจเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นทางการของพวกเขา

สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) จัดหาบุคลากร

อุปกรณ์เครื่องใช้และความช่วยเหลือด้านวิจัยเพื่อสนับสนุนผู้ทรงอำนาจในการดำเนินงานตามอาณัติของพวกเขา

ผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษ:

- รับและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนจากแหล่งต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ
- สร้างเครือข่ายและแบ่งปันข้อมูลกับพันธมิตรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนภายในและภายนอกองค์การสหประชาชาติ
- แสวงหา-บอกร้องที่ต่อแรงกดดัน-คำอธิบายจากรัฐบาลกรณีละเมิดสิทธิ และหากจำเป็นก็ต้องร้องขอให้รัฐบาลดำเนินมาตรการคุ้มครองเพื่อรับประกันหรือทำให้บังเกิดสิทธิมนุษยชนขึ้น

⁵⁶ มติที่ 5/1 ภาคผนวก วรรค 60 และ “วาระดำรงตำแหน่งของผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษ (Terms of office of special procedure mandate-holders)” (A/HRC/PRST/8/2)

⁵⁷ โดยทั่วไปคณะทำงานจะประกอบด้วยสมาชิกห้าคน ซึ่งมาจากแต่ละกลุ่มภูมิภาคทั้งห้าขององค์การสหประชาชาติ: แอฟริกา เอเชีย ยุโรปตะวันออก ละตินอเมริกาและคาริบเบียน และยุโรปตะวันตกกับแถบอื่น ๆ

- สร้างการตระหนักรู้เรื่องสถานการณ์และปรากฏการณ์จำเพาะด้านสิทธิมนุษยชน รวมทั้งภัยคุกคามและการละเมิดสิทธิมนุษยชน
- สื่อสารข้อกังวลของพวกเขาผ่านทางสื่อและแถลงการณ์สาธารณะอื่น ๆ ถ้าสภาพการณ์เอื้ออำนวย
- ตรวจสอบประเทศเพื่อประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับอาณัติของพวกเขา และจัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเพื่อจุดประสงค์ในการปรับปรุงสถานการณ์เหล่านั้น
- รายงานพร้อมข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน และที่ประชุมสมัชชาใหญ่หากเกี่ยวข้องกับอาณัติของพวกเขา (ในบางกรณีอาจรวมคณะมนตรีความมั่นคงด้วย) ในเรื่องกิจกรรมปกติภายใต้อาณัติ การตรวจเยี่ยมพื้นที่ แนวโน้มภายนอกและปรากฏการณ์ของประเด็นใดเฉพาะ
- สนับสนุนงานศึกษาตามประเด็นต่อการพัฒนาบรรทัดฐานและมาตรฐานที่มีอำนาจบังคับในหัวข้อภายใต้อาณัติ และอาจให้ทักษะความรู้เกี่ยวกับประเด็นจำเพาะ

การทบทวน การอธิบายความสมเหตุสมผล และการปรับปรุงระบบกระบวนการพิเศษ

โดยมติที่ 60/251 ที่ประชุมสมัชชาใหญ่กำหนดให้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนดำเนินการทบทวน อีกทั้งถ้าจำเป็นให้ทำการปรับปรุงและอธิบายความสมเหตุสมผลของระบบกระบวนการพิเศษ ส่วนในมติที่ 5/1 ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องการเสริมสร้างสถาบันของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

คณะมนตรีได้แจกแจงรายละเอียดของกระบวนการคัดเลือกและแต่งตั้งผู้ทรงอาณัติของกระบวนการพิเศษ รวมถึงจัดตั้งกระบวนการเพื่อทบทวน อธิบายความสมเหตุสมผล และปรับปรุงอาณัติของกระบวนการพิเศษ นอกจากนี้ คณะมนตรียังรับรองมติที่ 5/2

ซึ่งกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณสำหรับผู้ทรงอาณัติของกระบวนการพิเศษภายใต้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

อาณัติสำหรับสองประเทศ (เบลารุสและคิวบา) สิ้นสุดลงภายหลังการรับรองมติที่ 5/1 ทั้งนี้

ก่อนจบการประชุมสามัญที่เก้า คณะมนตรีได้จัดตั้งอาณัติรายประเด็นขึ้นสองอาณัติ

(ผู้รายงานพิเศษเรื่องรูปแบบการค้าทาสดูดใหม่ พร้อมทั้งสาเหตุและผลกระทบที่ตามมา และ

ผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านประเด็นพันธกรณีสิทธิมนุษยชนที่สัมพันธ์กับการเข้าถึงน้ำดื่มสะอาดและสุขาภิบาล)

ตลอดจนยกเลิกอาณัติอีกสองประเทศ (สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกและไลบีเรีย)

สำหรับข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน กรุณาดูบทที่ V (คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

การคัดเลือกและแต่งตั้งผู้ทรงอำนาจ

หลักเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการแต่งตั้ง

ตามมติที่ 5/1 ให้ใช้หลักเกณฑ์ทั่วไปดังต่อไปนี้ในการเสนอชื่อ คัดเลือก และแต่งตั้งผู้ทรงอำนาจ:

- ทักษะความเชี่ยวชาญ
- ประสบการณ์ในประเด็นของอำนาจ
- ความเป็นอิสระ
- ความเป็นกลาง
- ความซื่อตรง และ
- ความเที่ยงธรรม

นอกจากนี้ การแต่งตั้งผู้ทรงอำนาจยังต้องคำนึงถึงสมดุลแห่งเพศสภาพ สัดส่วนเท่าเทียมของตัวแทนภูมิภาค และการเป็นตัวแทนของระบบกฎหมายที่แตกต่างกัน

ใครมีคุณสมบัติที่สมควรได้รับการแต่งตั้ง?

บุคคลผู้มีคุณสมบัติสูงด้วยความสามารถ ความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ประสบการณ์ทำงานต่อเนื่องในด้านสิทธิมนุษยชน และความยืดหยุ่น/ความพร้อมด้านเวลา จัดว่าเป็นผู้สมัครที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ทรงอำนาจ⁵⁸

บุคคลที่ดำรงตำแหน่งระดับตัดสินใจในรัฐบาล หรือในองค์กรหรือหน่วยงานอื่นใด (ซึ่งรวมถึง NGOs สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และองค์กรสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ)

ที่อาจนำไปสู่ผลประโยชน์ทับซ้อนกับความรับผิดชอบที่เกิดจากอำนาจจะถูกตัดออกไป

หลักการไม่รวบยอดหน้าที่ด้านสิทธิมนุษยชน (principle of non-accumulation of human rights functions)

จะต้องได้รับการยึดถือเมื่อมีการแต่งตั้งผู้ทรงอำนาจ

ซึ่งหมายความว่าไม่ควรให้บุคคลใดได้รับอำนาจหลายประเภทขององค์การสหประชาชาติในคราวเดียวกัน

ใครสามารถเสนอชื่อผู้สมัครได้?

ผู้ที่อาจเสนอชื่อผู้สมัครเป็นผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษประกอบด้วย:

- รัฐบาล
- กลุ่มภูมิภาคที่ดำเนินการภายในระบบสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ
- องค์กรระหว่างประเทศ หรือสำนักงานต่าง ของพวกเขา (เช่น OHCHR)
- NGOs;
- องค์กรสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ และ
- บุคคล

⁵⁸ มติที่ 6/102 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนเช่นกัน

รายชื่อผู้สมัครและรายชื่อตำแหน่งว่าง

ภายหลังจากได้รับรายชื่อที่เสนอ OHCHR จะเตรียม เก็บรักษา และปรับรายชื่อผู้สมัครที่มีคุณสมบัติครบถ้วนอยู่เสมอ ซึ่งรวมข้อมูลส่วนตัว สาขาที่เชี่ยวชาญและประสบการณ์ทำงาน นอกจากนี้ OHCHR ยังลงประกาศตำแหน่งงานที่กำลังจะว่างด้วย

ดูรายชื่อผู้สมัครได้ที่ส่วนกระบวนการพิเศษบน **เครือข่ายภายนอกองค์กร (Extranet)** ของคณะกรรมการ

กลุ่มที่ปรึกษา

กลุ่มที่ปรึกษา ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกหนึ่งคนจากแต่ละกลุ่มภูมิภาคทั้งห้าและทำงานโดยส่วนตัว จะตรวจสอบรายชื่อที่ OHCHR เปิดเผยและจากนั้นจะเสนอรายชื่อผู้สมัครที่กลุ่มจัดทำขึ้นเพื่อให้ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนพิจารณา จะต้องมีการเปิดเผยรายชื่อที่กลุ่มเสนอและมีการยืนยันตัวตนแท้จริง

เมื่อพิจารณาความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ ทักษะและคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องของผู้สมัครแต่ละคนแล้ว กลุ่มที่ปรึกษาจะนำความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรวมทั้งผู้ทรงอำนาจปัจจุบันหรือที่กำลังจะพ้นตำแหน่งมาพิจารณาประกอบตามความเหมาะสม กลุ่มที่ปรึกษาได้รับความช่วยเหลือจาก OHCHR

การแต่งตั้งผู้ทรงอำนาจ

จากข้อเสนอแนะโดยกลุ่มที่ปรึกษาและหลังจากการหารือในวงกว้างแล้ว ประธานคณะกรรมการจะจัดทำรายชื่อของเขา/เธอขึ้นมาซึ่งระบุชื่อผู้สมัครที่เหมาะสมกับแต่ละตำแหน่ง จากนั้นรายชื่อจะถูกเสนอไปยังสมาชิกคณะกรรมการและรัฐสังเกตการณ์อย่างน้อยสองสัปดาห์ก่อนการประชุม ในกรณีที่จำเป็น ประธานจะจัดให้มีการปรึกษาหารือเพิ่มเติมเพื่อให้แน่ใจว่าผู้สมัครที่เขา/เธอเสนอได้รับการรับรอง กระบวนการแต่งตั้งจะเสร็จสิ้นสมบูรณ์เมื่อคณะกรรมการอนุมัติรายชื่อที่ประธานเสนอ

ดูรายชื่อผู้สมัครทั้งหมดที่จัดทำโดยกลุ่มที่ปรึกษาและโดยประธานได้ที่ส่วนกระบวนการพิเศษบน **เครือข่ายภายนอกองค์กร (Extranet)** ของคณะกรรมการ

การประชุมประจำปีและคณะกรรมการประสานงานของกระบวนการพิเศษ

ตั้งแต่ ค.ศ. 1994

การประชุมประจำปีของผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษที่นครเจนีวาจัดขึ้นเพื่อเป็นการติดตามผลการประชุมสิทธิมนุษยชนระดับโลกที่กรุงเวียนนา ปฏิญญาเวียนนาและแผนปฏิบัติการซึ่งที่ประชุมโลกได้รับรอง เพื่อเน้นความสำคัญของการอ้างและสร้างความแข็งแกร่งให้กับกระบวนการพิเศษ อีกทั้งเพื่อกำหนดว่าควรดำเนินการให้กระบวนการพิเศษสามารถประสานและอธิบายความสมเหตุสมผลของงานของพวกเขาผ่านการประชุมเป็นระยะ ๆ

การประชุมประจำปียังเป็นโอกาสที่ผู้ทรงอำนาจจะได้พบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับรัฐสมาชิก สำนักคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ

ตลอดจนผู้แทนจากสำนักเลขาธิการและหน่วยงานกับโครงการขององค์การสหประชาชาติ ในประเด็นอย่างเช่นการติดตามผลการตรวจเยี่ยมประเทศและข้อเสนอแนะของพวกเขา

ดูข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับการประชุมประจำปีของกระบวนการพิเศษได้บนเว็บไซต์ของ OHCHR

คณะกรรมการประสานงานของกระบวนการพิเศษ (Coordination Committee of special procedures)

จัดตั้งขึ้นโดยที่ประชุมประจำปีของผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษสมัยที่สิบสองในปี ค.ศ. 2005

คณะกรรมการประสานงานจะคอยเอื้อหนุนให้เกิดการประสานงานระหว่างผู้ทรงอำนาจทั้งหลาย และทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมระหว่างกระบวนการพิเศษกับ OHCHR

ระบบสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติในขอบเขตกว้างขึ้น และกับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมเช่นกัน

คณะกรรมการประสานงานประกอบด้วยผู้ทรงอำนาจทุกคนที่ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งโดยมีวาระหนึ่งปี และมีสมาชิกหนึ่งคนเป็นประธาน⁵⁹

การเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการจัดขึ้นในการประชุมประจำปีโดยคำนึงถึงความจำเป็นของสมดุลทางภูมิภาคและเพศสภาพ

ตลอดจนความจำเป็นของการมีตัวแทนที่สมดุลจากผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษทั้งประเภทรายประเด็นและรายประเทศ งานของคณะกรรมการประสานงานได้รับความสนับสนุนจากแผนกระบวนการพิเศษของ OHCHR

ดูข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับคณะกรรมการประสานงานของกระบวนการพิเศษได้บนเว็บไซต์ของ OHCHR

⁵⁹ ประธานคนก่อนยังคงอยู่ในคณะกรรมการโดยตำแหน่งอีกหนึ่งปี
สำนักงานข่าวหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

กระบวนการพิเศษทำงานอย่างไร?

ผู้ทรงอำนาจคดีของกระบวนการพิเศษมีเครื่องมือจำนวนหนึ่งสำหรับใช้เพื่อบรรลุหน้าที่ตามอาณัติ:

- การรับข้อร้องเรียน
- การตรวจเยี่ยมประเทศ
- การจัดพิมพ์รายงาน
- การเตรียมงานศึกษาด้านประเด็นเฉพาะ และ
- การออกข่าวแจกสื่อ

ผู้ทรงอำนาจคดียังมีคู่มือกระบวนการพิเศษและมาตรฐานจรรยาบรรณสำหรับผู้ทรงอำนาจคดีของกระบวนการพิเศษเป็นแนวทางในการทำงานอีกด้วย

ก. มาตรฐานจรรยาบรรณและคู่มือสำหรับกระบวนการพิเศษ

มาตรฐานจรรยาบรรณสำหรับผู้ทรงอำนาจคดีของกระบวนการพิเศษ

มาตรฐานจรรยาบรรณสำหรับผู้ทรงอำนาจคดีของกระบวนการพิเศษผ่านการรับรองโดยคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนใน ค.ศ. 2007

วัตถุประสงค์ของมาตรฐานดังกล่าวคือการทำให้ระบบกระบวนการพิเศษมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยให้คำจำกัดความของมาตรฐานความประพฤติอย่างมีจริยธรรมและด้านวิชาชีพซึ่งผู้ทรงอำนาจคดีของกระบวนการพิเศษจะต้องปฏิบัติตามในระหว่างทำหน้าที่ตามอาณัติ

คู่มือสำหรับกระบวนการพิเศษ

คู่มือสำหรับกระบวนการพิเศษซึ่งจัดทำโดยผู้ทรงอำนาจคดีมีจุดมุ่งหมายที่จะให้แนวทางการปฏิบัติหน้าที่แก่ผู้ทรงอำนาจคดีทั้งหลาย นอกจากนั้น

คู่มือยังมุ่งที่จะเอื้อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับงานของผู้ทรงอำนาจคดี

คู่มือพยายามสะท้อนให้เห็นวิธีปฏิบัติที่ดีและสนับสนุนความพยายามของผู้ทรงอำนาจคดีในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ในแรกเริ่ม คู่มือได้รับการรับรองโดยที่ประชุมประจำปีของผู้ทรงอำนาจคดีของกระบวนการพิเศษสมัยที่หกในปี ค.ศ. 1999 ตั้งแต่บัดนั้นมา

คู่มือถูกแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างที่กำลังเปลี่ยนแปลงของกลไกสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ พัฒนาการใหม่ ๆ ของอาณัติ และวิวัฒนาการของวิธีการทำงานของผู้ทรงอำนาจคดี ในการแก้ไขครั้งล่าสุด

มีการขอความร่วมมือด้านข้อมูลจากรัฐบาล NGOs และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

คู่มือจะต้องได้รับการทบทวนเป็นระยะและทำให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในมาตรฐานจรรยาบรรณ

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคู่มือสำหรับกระบวนการพิเศษ กรุณาเข้าชมใน **กระบวนการภายนอกบนเครือข่ายภายนอกองค์กร (Extranet)**

ข. การสื่อสารข้อร้องเรียน

กิจกรรมหลักประการหนึ่งของผู้ทรงอภินิติของกระบวนการพิเศษคือการดำเนินการกับกรณีส่วนบุคคล โดยอาศัยข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งที่เกี่ยวข้องและเชื่อถือได้ (ส่วนมากจากผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม) โดยทั่วไป การยื่นมือเข้าไปยุ่งเกี่ยวจะทำด้วยการส่งจดหมายไปถึงรัฐบาล (จดหมายสื่อสารข้อร้องเรียน) เพื่อขอข้อมูลและคำชี้แจงต่อข้อร้องเรียน รวมทั้งขอให้รัฐบาลดำเนินการเชิงป้องกันหรือสืบสวน (คำอุทธรณ์ฉุกเฉิน) หากจำเป็น การก้าวก้าวเช่นนี้เป็นที่เรียกกันว่า “การสื่อสารข้อร้องเรียน”

การสื่อสารข้อร้องเรียนใน ค.ศ. 2007

มีการสื่อสารข้อร้องเรียนจำนวน **1003** ครั้งใน ค.ศ. 2007 โดย **49 เปอร์เซนต์** เป็นการสื่อสารร่วม ครอบครัว **2294** กรณีส่วนบุคคล; ซึ่ง **13 เปอร์เซนต์** เกี่ยวข้องกับผู้หญิง รัฐบาลตอบ **52 เปอร์เซนต์** ของข้อร้องเรียนเหล่านี้ รวมทั้งสิ้นมี **128** ประเทศได้รับการสื่อสารข้อร้องเรียน

คำอุทธรณ์ฉุกเฉินจะถูกส่งออกไปเมื่อกรณีละเมิดที่ร้องเรียนนั้นมีเงื่อนไขเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเป็นเรื่องของการสูญเสียชีวิต สถานการณ์คุกคามชีวิต

หรือความเสียหายรุนแรงที่จวนเจียนจะเกิดหรือกำลังเกิดกับเหยื่ออย่างต่อเนื่อง

ส่วน**จดหมายสื่อสารข้อร้องเรียน**จะถูกส่งออกไปเมื่อไม่สามารถนำกระบวนการอุทธรณ์ฉุกเฉินมาใช้ ทั้งนี้เพื่อสื่อสารข้อร้องเรียนและขอให้มีการชี้แจงเรื่องละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ถูกกล่าวหา

ผู้ทรงอภินิติอาจสื่อสารข้อร้องเรียนร่วมหากกรณีใดเข้าข่ายมากกว่าหนึ่งอาณัติ

การตัดสินใจว่าจะก้าวก้าวรัฐบาลใดหรือไม่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ทรงอภินิติของกระบวนการพิเศษ

ตลอดจนขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่พวกเขากำหนดและหลักเกณฑ์ในมาตรฐานจรรยาบรรณ นอกจากนี้

ผู้ทรงอภินิติจะต้องดำเนินอย่างรอบคอบในเวลาพอสมควรถึงข้อมูลเรื่องสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอาณัติของพวกเขาตามที่รัฐนั้นส่งให้

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้ทรงอภินิติจะต้อง:

- ใช้หลักการของดุลยพินิจ ความโปร่งใส ความเป็นกลาง และความเที่ยงธรรมเป็นแนวทาง
- รักษาความลับของผู้ให้ข้อมูลถ้าการเปิดเผยพวกเขาจะทำให้เกิดอันตรายกับคนที่เกี่ยวข้อง
- ยึดถือข้อเท็จจริงที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ตามมาตรฐานด้านหลักฐานซึ่งเหมาะสมกับลักษณะของรายงานและข้อสรุปที่ไม่ใช่คำพิพากษาที่พวกเขาจะต้องเขียน และ

- เปิดโอกาสให้ผู้แทนของรัฐที่ถูกร้องเรียนแสดงความคิดเห็นต่อการประเมินของพวกเขา พร้อมทั้งตอบโต้คำถามหาได้ ยิ่งกว่านั้น คำตอบโดยย่อเป็นลายลักษณ์อักษรของรัฐดังกล่าวจะได้รับการผนวกไว้กับรายงานของผู้ทรงอำนาจด้วย

ค. การตรวจเยี่ยมประเทศ

การตรวจเยี่ยมประเทศหรือพื้นที่ (หรือปฏิบัติการค้นหาข้อเท็จจริง)

เป็นเครื่องมือสำคัญที่จัดเตรียมไว้ให้ผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษ โดยปกติแล้ว

ผู้ทรงอำนาจจะส่งจดหมายไปยังรัฐบาลเพื่อขอไปตรวจเยี่ยมประเทศ

หากรัฐบาลนั้นยินยอมก็จะออกจดหมายเชิญให้ บางประเทศส่ง “**คำเชิญถาวร**” ให้ซึ่งหมายความว่า

โดยหลักการพวกเขาพร้อมที่จะรับการเยือนของผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษทั้งหลายได้ทุกเมื่อ

แนวทางในการตรวจเยี่ยมประเทศเป็นไปตามข้อกำหนดในมาตรฐานจรรยาบรรณและ**ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของ คณะค้นหาข้อเท็จจริงโดยกระบวนการพิเศษ**⁶⁰

ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 มีรัฐมากกว่า 60 รัฐที่ออกคำเชิญถาวร

ดูรายชื่อรัฐที่ออกคำเชิญถาวรให้กับกระบวนการพิเศษได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

การตรวจเยี่ยมประเทศทำให้ผู้ทรงอำนาจสามารถประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนโดยทั่วไป และ/หรือสถานการณ์เฉพาะในต้นสภานับ กฎหมาย

ตุลาการและการปกครองของรัฐดังกล่าวภายใต้ขอบเขตอำนาจของพวกเขา ระหว่างการตรวจเยี่ยม

พวกเขาจะพบกับเจ้าหน้าที่รัฐ ตัวแทนภาคประชาสังคม ผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ทีมขององค์การสหประชาชาติประจำประเทศ นักวิชาการ ประชาคมนักการทูตและสื่อ

จากข้อเท็จจริงที่ค้นพบ พวกเขาจะจัดทำข้อเสนอแนะไว้ในรายงานต่อสาธารณะ

ซึ่งจะผูกพันต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

ผู้ทรงอำนาจบางคนจะจัดแถลงต่อสื่อและออกรายงานเบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งที่ค้นพบเมื่อเสร็จสิ้นการตรวจเยี่ยมประเทศแล้ว

การตรวจเยี่ยมจะประสบความสำเร็จได้ก็โดยการสนับสนุนอย่างเต็มที่ผ่านความมุ่งมั่นของรัฐบาลและการมีส่วนร่วมของผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่จะสนับสนุนงานของผู้ทรงอำนาจ ทั้งก่อน ระหว่าง และภายหลังการตรวจเยี่ยม

ง. การรายงานและมีส่วนสนับสนุนคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

ผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษจะต้องส่งรายงานประจำปีให้กับคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

ซึ่งในรายงานจะบรรยายถึงกิจกรรมที่ดำเนินการในช่วงปีที่ผ่านมา ในบางสถานการณ์

คณะมนตรีอาจร้องขอให้ผู้ทรงอำนาจรายงานในเรื่องเฉพาะประเด็นหรือหัวข้อที่สนใจ

รายงานจะเป็นที่เปิดเผยและถูกนำไปใช้เป็นเรื่องมีอำนาจเชื่อถือสำหรับการติดตามหรือรณรงค์ในขอบเขตของอำนาจ

⁶⁰ ขอบเขตงานด้านตรวจเยี่ยมประเทศผ่านการรับรองโดยที่ประชุมประจำปีครั้งที่สี่ (1997) ของกระบวนการพิเศษ (E/CN.4/1998/45) และมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับรัฐบาลในการตรวจเยี่ยมประเทศ.

รายงานประจำปีประกอบด้วยข้อมูลเรื่องวิธีการทำงาน บทวิเคราะห์เชิงทฤษฎี แนวโน้มทั่วไปและพัฒนาการของอาณัติ อีกทั้งยังอาจรวมข้อเสนอแนะโดยทั่วไปไว้ด้วย นอกจากนี้ รายงานอาจมีบทสรุปย่อของข้อร้องเรียนที่สื่อสารไปยังรัฐบาลและคำตอบที่ได้รับ รายงานเกี่ยวกับการตรวจเยี่ยมประเทศมักถูกนำเสนอเป็นส่วนเพิ่มเติมของรายงานประจำปี กลไกบางประเภทจะได้รับการร้องขอให้ส่งรายงานไปยังที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ ซึ่งจัดขึ้นที่นครนิวยอร์กระหว่างเดือนกันยายนและธันวาคมของทุกปี

นอกเหนือจากนั้น ผู้ทรงอาณัติของกระบวนการพิเศษจะให้การสนับสนุนด้านทักษะความเชี่ยวชาญกับงานด้านอื่น ๆ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเช่นกัน

ดูรายงานของกระบวนการพิเศษที่ยื่นต่อคณะกรรมการได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

การประชุมสมัชชาพิเศษว่าด้วยวิกฤตอาหารโลก

ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2008 ผู้รายงานพิเศษเรื่องสิทธิในอาหาร ไดอานีโอลิเวียร์ เดอ สัตต์เตอร์ (Mr. Olivier De Schutter) ร้องขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน จัดประชุมสมัชชาพิเศษว่าด้วยวิกฤตอาหารโลก เพื่อเป็นการตอบสนองคำร้องขอ คณะมนตรีจัดประชุมสมัชชาพิเศษใน

หัวข้อ “ผลกระทบเชิงลบต่อการใช้สิทธิในอาหารท่ามกลางความเลวร้ายลงของวิกฤตอาหารโลกที่เกิดจากราคาอาหารที่พุ่งพรวดนอกเหนือจากสาเหตุอื่น ๆ (The negative impact on the realization of the right to food of the worsening of the world food crisis,

caused inter alia by the soaring food prices)” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม ค.ศ. 2008 ผู้รายงานพิเศษเรื่องสิทธิในอาหารเข้าร่วมอย่างแข็งขันในการประชุมดังกล่าวซึ่งเป็นครั้งแรกที่มีการจัดประชุมเกี่ยวกับประเด็นเฉพาะ

จ. งานศึกษาเชิงประเด็น

ผู้ทรงอาณัติของกระบวนการพิเศษสามารถเตรียมงานศึกษาเชิงประเด็นซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการชี้แนะรัฐบาลตลอดจนภาคประชาสังคมเกี่ยวกับเนื้อหาและการดำเนินการเชิงนโยบายตามบรรทัดฐานและมาตรฐานสิทธิมนุษยชน

นอกจากนั้นผู้ทรงอาณัติยังเป็นผู้จัดและเข้าร่วมการประชุมผู้เชี่ยวชาญว่าด้วยประเด็นเฉพาะของสิทธิมนุษยชน

การประสานความร่วมมือกับโครงการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

คู่มือสำหรับภาคประชาสังคม

**การประชุมเชิงปฏิบัติการของผู้เชี่ยวชาญ –
สร้างความแข็งแกร่งให้กับการคุ้มครองสตรีจากการทรมาน**

ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2007

OHCHR

จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการว่าด้วย

“การสร้างความแข็งแกร่งให้กับภา

รคุ้มครองสตรีจากการทรมาน”

ในนามของผู้รายงานพิเศษเรื่อง

การทรมานและการปฏิบัติหรือล

งโทษอย่างโหดร้าย

จ. ข่าวแจกสื่อ

กระบวนการพิเศษสามารถ-ทั้งโดยส่วนบุคคลหรือรวมกลุ่ม-

ออกข่าวแจกสื่อโดยเน้นสถานการณ์จำเพาะหรือบรรทัดฐานระหว่างประเทศที่รัฐต่าง ๆ จะต้องเคารพปฏิบัติ

ไร้นุญชธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี

ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้

เกิดการบังคับใช้โครงสร้างระหว่าง

ประเทศจัดการกับปัญหาข้อกังวล

องสตรีมากขึ้นในเรื่องการทรมาน

อย่างเป็นระบบ

รวมทั้งเพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้

กับการคุ้มครองพวกเธอ

มีผู้เชี่ยวชาญยี่สิบห้าคนจากภูมิภาค

คต่าง ๆ

และองค์กรเอกชนรวมทั้งองค์กรระ

หว่างรัฐบาลมากมาย

(พร้อมทั้งกลไกต่อต้านการทรมาน

ระดับภูมิภาคและขององค์การสห

ประชาชาติ)

เข้าร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนในครั้งนั

น

สามารถหาสำเนาข่าวแจกสื่อ แลกเปลี่ยน และข้อความข่าวอื่น ๆ ที่ออกโดยกระบวนการพิเศษได้ที่แผนกกระบวนการพิเศษบนเว็บไซต์ของ OHCHR

การเข้าถึงและทำงานร่วมกับกระบวนการพิเศษ

“ภาคประชาสังคมทั่วไป โดยเฉพาะ NGOs ระดับสากล

ระดับภูมิภาคและระดับชาติให้การสนับสนุนอย่างมีคุณค่ายิ่งต่อระบบกระบวนการพิเศษ

พวกเขาให้ข้อมูลและบทวิเคราะห์ ช่วยเผยแพร่ผลการตรวจสอบของกระบวนการพิเศษ

และช่วยเหลือกิจกรรมเฝ้าติดตาม

ซึ่งถือเป็นการช่วยจัดทำและดำเนินนโยบายและโครงการระดับชาติในด้านสิทธิมนุษยชนศึกษาเพื่อปรับปรุงสภาพ

การณ์ของประเทศต่าง ๆ ภายใต้กระบวนการพิเศษ

การประชุมกับตัวแทนของพวกเขาเป็นสิ่งเหมาะสมสำหรับงานของกระบวนการพิเศษในทุกด้าน

ซึ่งรวมถึงกิจกรรมของพวกเขาในนครเจนีวาและนิวยอร์ก ในพื้นที่และโดยทั่วแห่งหน ดังนั้น

จึงเป็นการสมควรที่ผู้ทรงอำนาจจะต้องพิจารณาคำเชิญจาก NGOs

และสถาบันวิชาการด้วยความรอบคอบและทันเวลาเพื่อที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของพวกเขาอย่างเช่นการประชุม

การโต้วาที การสัมมนาและการปรึกษาหารือในภูมิภาค และ OHCHR

ควรได้รับการแจ้งกล่าวเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งหลายของผู้ทรงอำนาจที่เชื่อมโยงกับภาคประชาสังคมด้วยเช่นกัน”

คู่มือการปฏิบัติงานของกระบวนการพิเศษภายใต้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (Manual of Operations of the Special Procedures of the Human Rights Council) (๖55๓ 133)

กระบวนการพิเศษ

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

กระบวนการพิเศษได้สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอันหลากหลาย กระบวนการพิเศษได้ช่วยเหลือพวกเขาในการให้ความคุ้มครองผู้เสียหายหรือผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหาย ตลอดจนมีส่วนสนับสนุนการเสริมสร้างพลังของพวกเขา
อนาคตแต่ละประเภทได้พัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมและความร่วมมือที่แตกต่างกัน

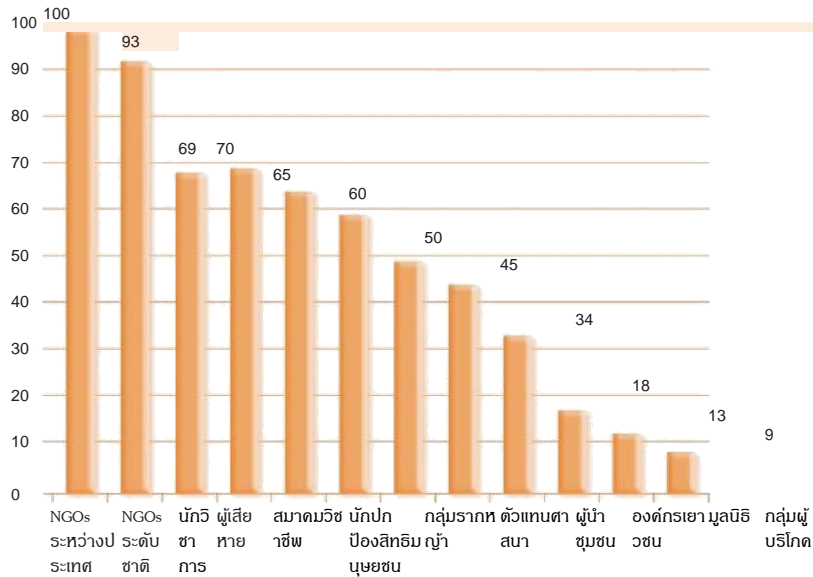
ในทางกลับกัน

ประสิทธิภาพของระบบกระบวนการพิเศษในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและป้องกันการละเมิดสิทธิก็ขึ้นอยู่กับการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของผู้มีบทบาทด้านสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ ซึ่งรวมภาคประชาสังคมด้วย ทั้งนี้ NGOs ระดับสากล ระดับภูมิภาคและระดับชาติกับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ
เป็นผู้มีส่วนร่วมอันสำคัญยิ่งของระบบกระบวนการพิเศษ นอกจากนี้
ภาคประชาสังคมได้ยืนอยู่แถวหน้าของการวางมาตรฐานสิทธิมนุษยชนและการรณรงค์เพื่อจัดตั้งอนาคตใหม่ ๆ
มาเป็นเวลายาวนาน

ประเภทของผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่มีส่วนร่วมกับกระบวนการพิเศษได้แก่:

- องค์กรสิทธิมนุษยชน (NGOs สมาคม กลุ่มผู้เสียหาย)
- นักปกป้องสิทธิมนุษยชน
- องค์กรที่ทำงานในประเด็นเกี่ยวเนื่อง
- แนวร่วมและเครือข่าย (สิทธิสตรี สิทธิเด็ก สิทธิชนกลุ่มน้อย สิทธิด้านสิ่งแวดล้อม)
- ผู้พิการและองค์กรตัวแทนของพวกเขา
- กลุ่มชุมชน (ประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม ชนกลุ่มน้อย)
- กลุ่มตามความเชื่อ (โบสถ์ กลุ่มศาสนา)
- สหภาพ (สหภาพการค้าและสมาคมวิชาชีพ เช่นสมาคมผู้สื่อข่าว สมาคมทนายความ สมาคมผู้พิพากษา สหภาพนักเรียนนักศึกษา)
- กลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคม (การเคลื่อนไหวเพื่อสันติภาพ การเคลื่อนไหวของนักเรียนนักศึกษา การเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตย);
- ผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนสนับสนุนโดยตรงต่อการใช้หลักสิทธิมนุษยชน (คนทำงานด้านมนุษยธรรม ทนายความ แพทย์ และคนทำงานด้านการแพทย์);
- ญาติของผู้เสียหาย; และ
- สถาบันสาธารณะที่ดำเนินกิจกรรมโดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชน (โรงเรียน มหาวิทยาลัย องค์กรด้านวิจัย)

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการพิเศษกับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมใน ค.ศ. 2007 (เปอร์เซ็นต์)

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม ทั้งส่วนบุคคลและเป็นกลุ่ม อาจเข้าถึงและทำงานร่วมกับกระบวนการพิเศษต่างกับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาขององค์การสหประชาชาติ กระบวนการพิเศษถูกนำมาใช้งานได้แม้ว่ารัฐยังไม่ได้ให้สัตยาบันตราสารหรือสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องและไม่จำเป็นต้องมีการเหยียดหยามที่ล้มเหลวจึงจะเข้าถึงกระบวนการพิเศษได้ ดังนั้นจึงสามารถใช้กระบวนการพิเศษได้กับทุกประเทศหรือสิทธิมนุษยชนทุกประเด็น ครอบคลุมเท่าที่อยู่ภายในขอบเขตของอาณาเขตที่มีอยู่

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมสามารถสนับสนุนงานของกระบวนการพิเศษโดย:

- ยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนรายบุคคลให้กับผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษที่เกี่ยวข้อง
- สนับสนุนการตรวจเยี่ยมประเทศ และให้ข้อมูลพร้อมบทวิเคราะห์กรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนแก่ผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษต่าง ๆ
- ทำหน้าที่ป้องกันโดยให้ข้อมูลกับกระบวนการพิเศษเกี่ยวกับกฎหมายใหม่ที่นำมาใช้ซึ่งอาจนำไปสู่การละเมิดสิทธิมนุษยชน
- ติดตามข้อเสนอแนะของกระบวนการพิเศษทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ อีกทั้งในวงกว้างกว่านั้นผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมก็สามารถช่วยเผยแพร่รายงานและผลการตรวจสอบของผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษภายในพื้นที่ของตนเช่นกัน

อาณาเขตของผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อย่างสำคัญระหว่างกระบวนการพิเศษและภาคประชาสังคม

ผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน คือใคร?

อาณัติของผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (Special Rapporteur on the situation of human rights defenders) (ก่อนหน้านี้เป็นผู้แทนพิเศษของเลขาธิการในเรื่องสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน) ได้รับการจัดตั้งขึ้นใน ค.ศ. 2000 โดยมติที่ **2000/61**

ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเพื่อให้เป็นกลไก

กระบวนการพิเศษประเภทหนึ่ง การจัดตั้งกลไกนี้เป็นการยอมรับบทบาทสำคัญของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั่วโลก

ซึ่งบ่อยครั้งต้องเสี่ยงกับอันตราย

การ “คุ้มครอง” นักปกป้องสิทธิมนุษยชน เป็นข้อกังวลสูงสุดของผู้แทนพิเศษ และเป็นที่เข้าใจกันว่าต้องรวมถึงการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั่วโลก

บทบาทหลักของผู้รายงานพิเศษคือ:

- เสาะหา รับมา ตรวจสอบ และตอบสนองข้อมูลเรื่องสถานการณ์และสิทธิของคนทั้งปวง ไม่ว่าจะกระทำเป็นการส่วนบุคคลหรือเกี่ยวข้องกับผู้อื่น ด้วยเป้าประสงค์เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

- สร้างความร่วมมือ

และจัดให้มีการพูดคุยหารือกับรัฐบาลและผู้มีบทบาทอื่น ๆ ที่สนใจในเรื่องการส่งเสริมและการอนุวัติการปฏิญญาว่าด้วยสิทธิและความรับผิดชอบของบุคคล

กลุ่มและองค์กรในสังคมที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน อันเป็นที่ยอมรับทางสากล

(Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognized Human Rights and Fundamental Freedoms)

(มักรู้จักกันในชื่อ

“ปฏิญญาว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชน - Declaration on Human Rights Defenders”)

อย่างไรก็ตาม ประสิทธิภาพ และ

- เสนอยุทธศาสตร์ที่คุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และติดตามการดำเนินการตามข้อเสนอแนะเหล่านี้

ใครคือนักปกป้องสิทธิมนุษยชน?

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนคือใครก็ได้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องทั้งโดยส่วนบุคคลและรวมกลุ่มในการ

ส่งเสริม

คุ้มครองและทำให้สิทธิพลเมืองและการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมบังเกิดขึ้นจริง นักปกป้องสิทธิมนุษยชนจะต้องยอมรับความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชน ดังที่บัญญัติในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

ไม่มีบุคคลใดสามารถอ้างตัวเองเป็นนักปกป้องสิทธิมนุษยชนโดยที่ปฏิเสธสิทธิมนุษยชนบางสิทธิ

เพราะเขาหรือเธอจะต้องรับผิดชอบต่อผู้เพื่อทุกคน

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมคือนักปกป้องสิทธิมนุษยชนหรือไม่?

เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครระดับชาติและระหว่างประเทศที่ทำงานกับภาคประชาสังคมและ NGOs สถาบันหรือสมาคมซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหาสิทธิมนุษยชนทั่วโลกอาจถูกจัดเป็นนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ปฏิญญาว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชนคืออะไร?

ด้วยการรับรองโดยที่ประชุมสมัชชาใหญ่ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1998 ปฏิญญาว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชนนิยามคำว่า “ปกป้อง” สิทธิมนุษยชนว่าเป็นสิทธิหนึ่งในตัวมันเอง

อีกทั้งยังรับรองบุคคลใดที่ทำงานด้านสิทธิมนุษยชนว่าเป็น “นักปกป้องสิทธิ

มนุษยชน”
ปฏิญญาสนับสนุนและคุ้มครองนัก
ปกป้องสิทธิมนุษยชนภายใต้บริบท
ทงานของพวกเขา
ปฏิญญาไม่ได้สร้างสิทธิใหม่
แต่ขยายความสิทธิที่ดำรงอยู่ด้วย
วิธีที่ช่วยให้นำไปใช้กับบทบาทใน
ความเป็นจริงและสถานการณ์ของนัก
ปกป้องสิทธิมนุษยชนได้ง่ายดาย
ขึ้น
บทบาทสำคัญประการหนึ่งของผู้
รายงานพิเศษคือการรายงานสภาวะ
การณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยช
นในทุกหนแห่งของโลก
และรายงานเรื่องแนวทางอันเป็น
ไปได้ของการเสริมสร้างความคุ้มครอง
ให้กับพวกเขาตามบท
บัญญัติในปฏิญญา

หรือยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิด
นักปกป้องสิทธิมนุษยชน
ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมสามารถ
ติดต่อผู้รายงานพิเศษตามที่อยู่
ดังต่อไปนี้
(พึงจำไว้ว่าจดหมายติดต่อทั้งหลาย
ควรอ้างอิงอย่างชัดเจนถึงอาณัติ
นักปกป้องสิทธิมนุษยชน):

**Special Rapporteur on the
situation of human rights
defenders**

Office of the United Nations High
Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10
E-mail:

สำหรับยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิด:
ด:

urgent-action@ohchr.org

สำหรับติดต่อผู้ทรงอำนาจด้วยวิธี
ดฤประสงคอื่น:

defenders@ohchr.org

Fax: +41 (0)22 917 90 06

Phone: +41 (0)22 917 12 34

–
นี่คือหมายเลขระบบสลับสายขององ
ค์การสหประชาชาติในนครเจนีวา
ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
ผู้โทรเข้าควรขอพูดกับเจ้าหน้าที่
OHCHR
ที่ทำงานกับกระบวนการพิเศษ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วย
งานด้านอาณัติของผู้
รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์ของ
นักปกป้องสิทธิมนุษยชน

วิธีติดต่อผู้รายงานพิเศษ

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนหญิง

ใน ค.ศ. 2002
ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการในเรื่องส
ถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษย
ชนใน ขณะนั้นคือนางสาวฮินา
จิลานี (Ms. Hina Jilani)
เป็นแนวหน้าในการรณรงค์ระหว่าง
ประเทศเป็นเวลาถึงสามปี
โดยสิ้นสุดในการประชุมระดับโลกว่า
ด้วยนักปก
ป้องสิทธิมนุษยชนหญิงซึ่งจัดขึ้นที่ป
ระเทศศรีลังกา
มีผู้เชี่ยวชาญด้านเพศสภาพและนักป
กป้องสิทธิมนุษยชนหญิงระดับผู้นำ
จากกว่า

70 ประเทศเข้าร่วมการประชุม
ในระหว่างที่เธอดำรงตำแหน่ง ผู้
แทนพิเศษกล่าวซ้ำหลายครั้งว่านักป
กป้องสิทธิมนุษยชนหญิงตกอยู่ในกา
วะสุ่มเสี่ยงต่อความรุนแรงและข้อจำกัด
บางรูปแบบ
ซึ่งทำให้พวกเธอต้องเผชิญกับอคติ
การกีดกันและการปฏิเสธโดยกองกำลัง
ของรัฐและผู้มีบทบาททางสังคม
โดยเฉพาะเมื่อเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิสตรี⁶¹ ผู้แทนพิเศษได้ดำเนิน

การเรื่องละเมิดนักปกป้องสิทธิมนุษย
ชนหญิงถึง 449
กรณีซึ่งเกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิ
มนุษยชนหญิงจำนวน 1,314
คนในช่วงที่เธอดำรงตำแหน่งอยู่
โดยมีการสื่อสารข้อร้องเรียนทกลับห้
ากรณีร่วมกับผู้รายงานพิเศษเรื่อง
**ความรุนแรงต่อสตรี
สาเหตุและผลกระทบที่ตามมา**
(Special Rapporteur on violence
against women, its causes and
consequences)

⁶¹ ดู E/CN.4/2002/106 ๖55๓ 80-94

ก. การยื่นข้อร้องเรียนส่วนบุคคลต่อผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษ

ทุกคนสามารถส่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนไปยังผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษซึ่งได้รับอำนาจที่จะรับข้อมูลการละเมิดสิทธิมนุษยชน

การยื่นข้อร้องเรียนส่วนบุคคลต่อกระบวนการพิเศษเป็นหนทางที่มีประสิทธิภาพที่สุดทางหนึ่งในการแสวงหาความช่วยเหลือโดยตรงสำหรับกรณีส่วนบุคคล

บ่อยครั้งที่ผู้มิบบทบาทภาคประชาสังคมอาจทำตัวเป็นช่องทางผ่านให้บุคคลแสวงหาความคุ้มครองจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน

การส่งและรับข้อร้องเรียนมักกระทำอย่างลับและจะยังคงเป็นเช่นนั้นจนกระทั่งรายงานของผู้ทรงอำนาจที่ส่งไปยังคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนถูกเปิดเผย

เว้นเสียแต่ว่าผู้ทรงอำนาจตัดสินใจออกแถลงการณ์สาธารณะในช่วงต้นของกระบวนการ

รายงานดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูลร้องเรียนที่ถูกส่งไปยังรัฐบาลและคำตอบที่ได้รับเกี่ยวกับกรณีเฉพาะทั้งหลาย

กรุณาระลึกไว้ว่าชื่อของผู้เสียหายตามที่กล่าวอ้างจะถูกระบุในรายงาน

ยกเว้นถ้าเป็นเด็กหรือผู้เสียหายประเภทจำเพาะอื่น ๆ เช่นผู้เสียหายจากความรุนแรงทางเพศ

เนื่องจากรายงานของกลไกกระบวนการพิเศษมีลักษณะเปิดเผย

จึงเป็นสิ่งสำคัญที่องค์กรซึ่งกระทำการแทนผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนจะต้องแจ้งให้ผู้เสียหายรับรู้ว่าเป็นเรื่องของเขา/เธอกำลังถูกส่งไปยังกลไกกระบวนการพิเศษ ชื่อของเขา/เธอจะปรากฏในการสื่อสารกับทางการ

และชื่อของเขา/เธอ (หรือชื่อย่อ) จะปรากฏในรายงานสาธารณะของกระบวนการพิเศษ อย่างไรก็ตาม

ควรจำไว้ว่าผู้เสียหายไม่จำเป็นต้องมอบอำนาจในการยื่นเรื่องของเขา/เธอเสมอไป (เช่น

ในกรณีที่ไม่สามารถติดต่อผู้เสียหายได้เพราะเขา/เธอถูกคุมขังอยู่ หรือด้วยเหตุแห่งสถานการณ์อื่น ๆ)

อภินิหารมากมายได้จัดทำแบบสอบถามพิเศษขึ้นสำหรับการใช้กับการยื่นข้อมูลเรื่องละเมิดสิทธิมนุษยชน

กระบวนการพิเศษแต่ละประเภทมีข้อกำหนดในการยื่นข้อร้องเรียนแตกต่างกัน ทว่า

อย่างน้อยที่สุดจะต้องรวมข้อมูลต่อไปนี้ไว้เพื่อการประเมินข้อร้องเรียน:

- ข้อมูลประจำตัวผู้กล่าวอ้างว่าเป็นผู้เสียหาย
- ข้อมูลประจำตัวของผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำละเมิด
- ข้อมูลประจำตัวของบุคคลหรือองค์กรที่ยื่นข้อร้องเรียน (ข้อมูลนี้จะถูกเก็บเป็นความลับ)
- วันและสถานที่เกิดเหตุ และ

● การบรรยายโดยละเอียดเกี่ยวกับพฤติการณ์ของการละเมิดตามที่ร้องเรียน

สามารถหาแบบสอบถามมาตรฐานของอภินิหารจำเพาะได้ภายใต้ส่วนอภินิหารต่าง ๆ เพื่อการรายงานกรณีร้องเรียนเรื่องละเมิดได้บนเว็บไซต์ของ OHCHR

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจยื่นข้อมูลใหม่เพิ่มเติมให้กับผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษว่าประเด็น/สถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่กล่าวถึงในข้อร้องเรียนก่อนหน้าได้พัฒนาดีขึ้นหรือไม่ ข้อมูลใหม่นี้จะเป็นประโยชน์ใหญ่หลวงต่อผู้ทรงอำนาจเพราะผู้ทรงอำนาจบางคนจะใช้แนวโน้มข้างหน้าของสถานการณ์ที่ระบุในกระบวนการสื่อสารเป็นหลักในการร้องขอเพื่อไปตรวจเยี่ยมประเทศ

ข้อมูลที่ส่งให้กับกระบวนการพิเศษไม่ควรเกิดจากแรงจูงใจทางการเมือง ใช้คำก้าวร้าวหยาบคาย หรืออิงรายงานจากสื่อเท่านั้น

สามารถส่งคดี/ข้อร้องเรียนส่วนบุคคลทางอีเมลโดยส่งไปที่:

E-mail: urgent-action@ohchr.org

Fax: +41 (0)22 917 90 06; หรือ

ทางไปรษณีย์ที่: OHCHR-UNOG, 8-14 avenue de la Paix, CH-1211 Geneva 10, Switzerland.

เมื่อส่งข้อร้องเรียน

กรุณาระบุชื่อกลไกกระบวนการพิเศษที่ท่านต้องการส่งข้อมูลถึงในช่องหัวข้อบนอีเมลหรือโทรสาร หรือบนซองจดหมาย

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการส่งข้อมูลการละเมิดสิทธิมนุษยชนให้กับกระบวนการพิเศษ กรุณาดูบทที่ VIII (การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้ และติดต่อ

SPDInfo@ohchr.org

ข. การสนับสนุนการตรวจเยี่ยมประเทศ

การตรวจเยี่ยมประเทศโดยผู้ทรงอำนาจของกระบวนการพิเศษเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการรวบรวมข้อมูลโดยตรง เนื่องจากทำให้สามารถสังเกตการณ์สถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศใดด้วยตัวเอง ทั้ง NGOs

ระหว่างประเทศและระดับชาติ

สมาชิกภาคประชาสังคมและการตื่นตัวในระดับรากหญ้าล้วนสามารถเป็นส่วนสนับสนุนที่สำคัญต่อทุกขั้นตอนของกระบวนการตรวจเยี่ยม

1. การเสนอให้ตรวจเยี่ยมประเทศ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจกระตุ้นให้รัฐบาลเชิญผู้ทรงอำนาจมาตรวจเยี่ยมประเทศ

หรือส่งคำเชิญเปิดกว้างไปยังกระบวนการพิเศษ

การแจ้งเตือนผู้ทรงอำนาจเกี่ยวกับประเด็นปัญหาในรัฐใดอาจทำให้ผู้ทรงอำนาจตัดสินใจว่าจะร้องขอไปตรวจเยี่ยมประเทศเป็นการเฉพาะหรือไม่ เพราะการที่ผู้ทรงอำนาจบางคนจะขอตรวจเยี่ยมประเทศขึ้นอยู่กับระดับข้อมูลที่ได้รับ (ข้อร้องเรียน/กรณีส่วนบุคคล) ที่ผ่านมาผู้ทรงอำนาจบางคนได้ดำเนินการ**ตรวจเยี่ยมประเทศร่วมกัน**

กระบวนการพิเศษ

2. หลังจากได้รับคำยืนยันให้ตรวจเยี่ยมประเทศ

เมื่อได้รับคำยืนยันให้ตรวจเยี่ยมประเทศแล้ว

(คือเมื่อรัฐอนุมัติคำขอตรวจเยี่ยมของผู้ทรงอำนาจและมีการเห็นพ้องกันเรื่องวัน)

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจบอกกล่าวให้ประชาชนทั่วไปทราบถึงการตรวจเยี่ยม

นอกจากนี้

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมสามารถยื่นข้อมูลที่เกี่ยวข้องและหยิบยกข้อกังวลมาสู่ผู้ทรงอำนาจก่อนการตรวจเยี่ยมประเทศจะเริ่มต้นขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้ทรงอำนาจเสนอประเด็นจำเพาะแก่รัฐบาลล่วงหน้า

และหากจำเป็นก็จะดำเนินการให้รวมประเด็นเหล่านั้นไว้ในกำหนดการตรวจเยี่ยมอย่างเป็นทางการ (อย่างเช่น

โดยการขอเข้าเยี่ยมสถานที่คุมขังใดจำเพาะหรือค่ายผู้ลี้ภัย

หรือโดยการเตรียมพบปะกับหน่วยงานใดเฉพาะทั้งระดับชาติหรือระดับท้องถิ่น หรือบุคคลใด)

การประสานงานระดับชาติของ NGOs ในประเทศบราซิล

กลุ่ม NGOs ของประเทศบราซิล

(Plataforma Dhesc)

ได้จัดตั้งระบบตรวจสอบสิทธิมนุษยชนที่จำลองแบบกระบวนการพิเศษ

แต่ละแคว้นของแคว้นหลักทั้งหกทำงานในประเด็นเศรษฐกิจ

สังคมและวัฒนธรรม-

สังคมและวัฒนธรรม-

สังคมและวัฒนธรรม-

สิทธิในที่อยู่อาศัย การศึกษา

สิ่งแวดล้อม ล้ม อาหาร สุขภาพ

หรือการทำงานอย่างเพียงพอ-

และจัดทำรายงานประเทศในประเด็นซึ่งจะถูกส่งไปยังผู้ทรงอำนาจ

องค์กรกระบวนการพิเศษที่เกี่ยวข้อง

กัน

การจัดสรรประเด็นเฉพาะให้แก่

หลักแต่ละแคว้นทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรและความเชี่ยวชาญเต็มรูปแบบอีกทั้งลดการซ้ำซ้อน

อันนำไปสู่การสนับสนุนงานของกระบวนการพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อันนำไปสู่การสนับสนุนงานของกระบวนการพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อันนำไปสู่การสนับสนุนงานของกระบวนการพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อันนำไปสู่การสนับสนุนงานของกระบวนการพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อันนำไปสู่การสนับสนุนงานของกระบวนการพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อันนำไปสู่การสนับสนุนงานของกระบวนการพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ระหว่างการตรวจเยี่ยมประเทศ

ในระหว่างการตรวจเยี่ยมประเทศ ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจขอพบผู้ทรงอำนาจได้โดยติดต่อผู้ทรงอำนาจ

หรือเจ้าหน้าที่ OHCHR ในนครเจนีวาหรือในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง โดยติดต่อทางโทรสาร ไปรษณีย์หรืออีเมล

กรุณาดูเว็บไซต์ของ OHCHR

ในเรื่องการติดต่อสำนักงานประจำพื้นที่หรือเจ้าหน้าที่รับเรื่องที่เกี่ยวข้อง

4. ภายหลังจากการตรวจเยี่ยมประเทศ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจมีบทบาทสำคัญในการติดตามผลสรุปและข้อเสนอแนะจากการตรวจเยี่ยมประเทศโดย:

- การเผยแพร่ข้อเสนอแนะให้คนในพื้นที่ของตนทราบ

- การประชาสัมพันธ์งานของกระบวนการพิเศษและสร้างการตระหนักรู้โดยทั่วไป
- การจัดทำแผนปฏิบัติการและกิจกรรมเพื่อต่อ ยอดงานที่ริเริ่มจากการตรวจเยี่ยมประเทศ
- การทำงานร่วมกับรัฐบาลในเรื่องการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของกระบวนการพิเศษ
- การป้อนข้อมูลให้กับรายงานเฉพาะในเรื่องการติดตามผลที่จัดทำโดยผู้ทรงอำนาจนิติบุคคล และ
- การติดตามตรวจสอบขั้นตอนที่รัฐบาลดำเนินการเพื่อบรรลุข้อเสนอแนะ และบอกกล่าวให้ผู้ทรงอำนาจนิติกราบถึงความคืบหน้าของรัฐในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ

การพัฒนาเครือข่ายเพื่อทำงานร่วมกันในการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของกระบวนการพิเศษ

ภายหลังการตรวจเยี่ยมประเทศ
ญี่ปุ่นของ **ผู้รายงานพิเศษเรื่อง
รูปแบบร่วมสมัยของการเหยียด
เชื้อชาติ**

**การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ
ความเกลียดชังคนต่างชาติ
และการไม่ยอมรับความแตกต่าง**

ทางในอดีตคือ นาย Doudou Diene
เมื่อปี ค.ศ. 2005

แนวร่วมระหว่างประเทศว่าด้วยกา
รต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติในทุก
รูปแบบ (**International**

**Movement Against All Forms of
Racism - IMADR**)

พร้อมทั้งกลุ่มชนกลุ่มน้อยและกลุ่ม

สิทธิมนุษยชนได้ร่วมกันจัดตั้งเครือ
ข่าย NGO

ด้วยจุดประสงค์ที่จะจัดการเลือก
ปฏิบัติทางเชื้อชาติโดยอิงรายงาน
การตรวจเยี่ยมของเขา
เครือข่ายนี้เป็นศูนย์กลางของ
NGOs

ท้องถิ่นในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่
ยวกับการเหยียดเชื้อชาติและการเ
เลือกปฏิบัติในประเทศญี่ปุ่น
รวมถึงการมีส่วนร่วมในกลไกระห
ว่างประเทศ

ผู้รายงานพิเศษยินดีกับการจัดตั้ง
เครือข่ายดังกล่าวตลอดจนการพูด
คุยอย่างสร้างสรรค์ระหว่างทางกา
ร NGOs และสมาชิกชุมชนส่วน

ใหญ่ที่ได้รับผลกระทบจากการเหยี
ยุดเชื้อชาติและความเกลียดชังคน
ต่างชาติ ซึ่งได้แก่ชนเอนู (Ainu)

(ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการ
โดยประเทศญี่ปุ่นใน ค.ศ.
2008 ว่าเป็นชนท้องถิ่นดั้งเดิม)

ชนกลุ่มน้อยในชาติ
(ชาวบุรากูและชาวโอกินาวา)

ประชากรที่สืบเชื้อสายจากเมืองขึ้น
ของญี่ปุ่นในอดีต (เกาหลีและจีน)
และคนย้ายถิ่นฐานมาจากประเทศ
อื่นในเอเชีย จากแอฟริกา

อเมริกาใต้และตะวันออกกลาง)

ค. การให้ข้อมูลกับผู้ทรงอำนาจนิติของกระบวนการพิเศษ

NGOs สามารถนำข้อมูลสถานการณ์สิทธิมนุษยชนเฉพาะประเด็นในประเทศใดประเทศหนึ่ง
หรือกฎหมายและวิธีปฏิบัติที่พัวพันเรื่องสิทธิมนุษยชนไปสู่ความสนใจของกระบวนการพิเศษ
บางครั้งผู้ทรงอำนาจนิติอาจขอข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับหัวข้อที่อยู่ภายใต้อำนาจนิติของพวกเขา
หรือจัดให้มีการปรึกษาหารือเป็นการพิเศษกับ NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ
ซึ่งรวมสถาบันวิจัยและวิชาการด้วย

ภาคประชาสังคมร่วมมือกับผู้รายงานพิเศษเรื่องสิทธิในการศึกษาในการจัดทำรายงานว่าด้วยสิทธิในการศึกษาของผู้พิการ

ใน ค.ศ. 2007

ผู้รายงานพิเศษเรื่องสิทธิในการศึกษา (Mr. Vernor

Muñoz Villalobos)

อุทิศเนื้อที่ในรายงานประจำปีฉบับที่สามของเขา (A/HRC/4/29)

ให้กับเรื่องสิทธิในการศึกษาของผู้พิการ

ด้วยเหตุว่าพวกเขาเป็นหนึ่งในกลุ่มคนที่ถูกกีดกันออกจากการศึกษามากที่สุด

รายงานดังกล่าวประกอบด้วยบทวิเคราะห์เชิงลึกของโครงสร้างสถาบันและกฎหมายของสิทธิในการ

ศึกษาของผู้พิการ

อีกทั้งยังพิจารณาความหมายโดยนัยของ

“การศึกษาแบบรวม”

ในเชิงเป็นองค์

ประกอบตามธรรมชาติ

และพื้นฐานของสิทธิในการศึกษา

ตลอดจนกล่าวถึงอุปสรรคและปัญหาหลัก ๆ

ที่คุกคามการบังเกิดสิทธิในการศึกษาของผู้พิการ

ในการจัดทำรายงาน ผู้

รายงานพิเศษปรึกษา

หารือกับองค์กรระดับชาติและระดับภูมิภาค

ซึ่งรวมองค์กรของผู้พิการ

และได้ รับข้อมูลทางตรง

(ทั้งงานศึกษา

สถิติและมุมมอง)

มาจากองค์กรระดับท้องถิ่นแ

ละภูมิภาคที่มีฐานมั่นคง

ข้อมูลเหล่านั้นช่วยให้เขาสามารถระบุปัญหาท้าทายและอุป

สรรคที่ปิดกั้นการบังเกิดสิทธิในการ

ศึกษาของผู้พิการอย่างแท้จริง รวมทั้งสามารถ

จัดทำข้อเสนอแนะอีกด้วย

นอกจากนั้น OHCHR

ยังร่วมมือกับผู้รายงานพิเศษ

เพื่อจัดการสัมมนาผู้

เชี่ยวชาญในเรื่องสิทธิในการ

ศึกษาของผู้พิการเป็นเวลา

สองวัน

ซึ่งมีผู้พิการและคนที่ทำงานด้

านประเด็นความพิการเข้าร่วม

อย่างแข็งขัน

ความสนับสนุนจากตัวแทนก

ภาคประชาสังคมในการสัมมนา

ปรากฏอยู่ในรายงานของผู้

รายงานพิเศษซึ่งได้รับการเผยแพร่

แพร่อย่างกว้างขวางไปยังผู้

พิการและองค์กรตัวแทนของ

พวกเขา มหาวิทยาลัย

หน่วยงานรัฐบาล

ตลอดรวมถึงกลุ่มภาคประชา

สังคมอื่น ๆ

การสนับสนุนของสถาบันวิชาการแก่อาณัติของผู้แทนพิเศษของเลขาธิการในประเด็นสิทธิมนุษยชนและบริษัทข้ามชาติรวมทั้งกิจการธุรกิจอื่น ๆ

สถาบันวิชาการจำนวนมากมายทั่วโลกได้มีส่วนร่วมในงานของผู้แทนพิเศษของเลขาธิการในประเด็นสิทธิมนุษยชนและบริษัทข้ามชาติรวมทั้งกิจการธุรกิจอื่น ๆ

ความสนับสนุนเป็นไปในรูปแบบงานวิจัยในประเด็นจำเพาะตามที่ร้อง

ขอหรือเห็นพ้องโดยผู้แทนพิเศษ การมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือและการประชุมกับผู้เชี่ยวชาญที่จัดขึ้นโดยผู้แทน และการแสดงความคิดเห็นรวมทั้งข้อเสนอแนะต่อผู้แทนพิเศษเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ภายใต้อาณัติของเขา

การสนับสนุนทั้งหลายที่ผู้แทนพิเศษได้รับนี้ปรากฏอยู่บนเว็บไซต์ที่ดำเนินการโดยศูนย์ข้อมูลธุรกิจและสิทธิมนุษยชน (Business & Human Rights Resource Centre)⁶²

ง. การทำงานในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับภูมิภาคเพื่อรณรงค์ เผยแพร่ ติดตามและดำเนินการตามงานของกระบวนการพิเศษ

งานของผู้ทรงอาณัติของกระบวนการพิเศษที่ดำเนินอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งรายงานและข้อเสนอแนะเป็นข้อมูลที่มีคุณค่ายิ่งซึ่งผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมสามารถนำไปบรรจุไว้ในงานรณรงค์ของพวกเขา อันอาจได้แก่:

1. การปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของกระบวนการพิเศษในระดับชาติ

การรณรงค์ติดตามผลกับรัฐบาลเพื่อให้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของกระบวนการพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังการตรวจเยี่ยมประเทศ เป็นบทบาทสำคัญที่ภาคประชาสังคมอาจกระทำได้เพื่อสร้างความคืบหน้าให้กับสิทธิมนุษยชน ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของรัฐบาลในการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ หรืออาจพยายามปฏิบัติตามข้อเสนอแนะด้วยตัวเองหากมีส่วนใดที่เกี่ยวข้องกับภาคประชาสังคม

2. การวางมาตรฐานระดับชาติหรือท้องถิ่น

มาตรฐานระหว่างประเทศ กฎหมายต้นแบบ หรือวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศซึ่งถูกบันทึกไว้โดยผู้ทรงอาณัติของกระบวนการพิเศษสามารถถูกนำไปใช้เพื่อสร้างการรับรู้เรื่องประเด็นเฉพาะใด ๆ เพื่อรณรงค์ให้เกิดมาตรฐานระดับชาติหรือท้องถิ่นที่สูงขึ้น หรือเพื่อเป็นเกณฑ์มาตรฐานในการตีความกฎหมายของประเทศ

⁶² OHCHR ไม่รับผิดชอบเนื้อหาบนเว็บไซต์ภายนอก และการระบุลิงก์ในหน้านี้มีได้มีนัยยะว่า OHCHR มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาดังกล่าว.

นอกจากนี้

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจจัดกิจกรรมและโครงการฝึกอบรมเพื่อเป้าประสงค์ในการพัฒนาการวางมาตรฐาน และการทำงานเพื่อสร้างศักยภาพของผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ

ในการใช้ประโยชน์และมีส่วนร่วมกับกระบวนการพิเศษ

ผู้ทรงอภินิติภารกิจจะสนับสนุนกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพเหล่านี้

3. เครื่องมือสำหรับการพัฒนาแนวทางปฏิบัติงาน

งานของผู้ทรงอภินิติของกระบวนการพิเศษสามารถให้ข้อมูลโดยละเอียดในเรื่องสิทธิและพันธกรณีที่ภาคประชาสังคมอาจนำไปใช้จัดทำแนวทางปฏิบัติงานภายในได้ ยกตัวอย่างเช่น:

- งานของผู้รายงานพิเศษเรื่องสิทธิในการศึกษาให้แนวทางที่เป็นประโยชน์กับสถาบันศึกษา
- งานของผู้รายงานพิเศษเรื่องทรมานและการปฏิบัติหรือลงโทษอย่างโหดร้าย
ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรีสามารถนำไปใช้โดยศูนย์คุ้มครองและเรือนจำในการจัดทำมาตรฐานการฝึกอบรมและการปฏิบัติงานภายในองค์กร และ
- งานของผู้รายงานพิเศษเรื่องความรุนแรงต่อสตรี สาเหตุและผลที่ตามมา
สามารถเป็นประโยชน์ต่อการอธิบายความหมายของความรุนแรงต่อสตรี
สาเหตุและวิธีที่ดีที่สุดในการชจัดปัญหา ทั้งนี้ อาจนำทั้งแนวทาง นิยามและกระบวนการไปใช้ในโรงเรียน
เรือนจำ ศูนย์พักพิงสำหรับผู้หญิง
หรือองค์กรอื่นที่กำลังพยายามสร้างสภาพแวดล้อมอันปลอดภัยให้กับสตรี

จ. การประชุมกับผู้ทรงอภินิติของกระบวนการพิเศษ

ผู้ทรงอภินิติของกระบวนการพิเศษพร้อมที่จะประชุมพบปะผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมโดยเป็นส่วนหนึ่งของการปรึกษาหารือในนครเจนีวาและนิวยอร์ก (สำหรับผู้เข้าร่วมที่ประชุมสมัชชาใหญ่)

และระหว่างการตรวจเยี่ยมประเทศของพวกเขา

การประชุมเหล่านี้สำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นการช่วยสร้างความเป็นพันธมิตรต่อเนื่องระหว่างผู้ทรงอภินิติและภาคประชาสังคม สามารถติดต่อเจ้าหน้าที่ที่ทำงานให้ผู้ทรงอภินิติใน OHCHR

ได้ตลอดทั้งปีเพื่อจัดเตรียมการประชุมดังกล่าว

แหล่งข้อมูลของ OHCHR

เว็บเพจของกระบวนการพิเศษ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมควรเข้าชมส่วนกระบวนการพิเศษบนเว็บไซต์ของ OHCHR อยู่เสมอเพื่อดูข่าวสารล่าสุดและข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพิเศษ เว็บเพจมีทั้งภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซียและสเปน ส่วนภาษาอาหรับและจีนกำลังอยู่ระหว่างดำเนินการ

เว็บเพจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมควรเข้าชมส่วนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนบนเว็บไซต์ของ OHCHR อยู่เสมอเพื่อดูข่าวสารล่าสุดและข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ ตลอดจนข้อมูลการนำเสนอรายงานของกระบวนการพิเศษ

เครือข่ายภายนอกองค์กร

ข้อมูลหลาย ๆ ด้านของระบบกระบวนการพิเศษมีรวมอยู่บน:

- ส่วนกระบวนการพิเศษของเครือข่ายภายนอกองค์กรของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน และ
- เครือข่ายภายนอกองค์กรของกระบวนการพิเศษ

กระดานข่าวของกระบวนการพิเศษ

OHCHR ผลิตกระดานข่าวทุกสามเดือนเกี่ยวกับกิจกรรมของกระบวนการพิเศษ หากดูกระดานข่าวได้บนเว็บเพจกระบวนการพิเศษของ OHCHR

หากต้องการเข้าชมเพจเครือข่ายภายนอกองค์กรของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนที่ต้องใช้รหัสผ่าน กรุณากรอกแบบฟอร์มออนไลน์ที่ปรากฏอยู่ จากนั้นท่านจะได้รับชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านทางอีเมล

หากต้องการเข้าชมเพจเครือข่ายภายนอกองค์กรของกระบวนการพิเศษที่ต้องใช้รหัสผ่าน กรุณากรอกแบบฟอร์มออนไลน์

ข้อเท็จจริงและสถิติของกระบวนการพิเศษ

OHCHR ผลิตข้อมูลประจำปีเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและสถิติงานของกระบวนการพิเศษ ซึ่งรวมข้อมูลและสถิติของการสื่อสารข้อร้องเรียน การตรวจเยี่ยมประเทศ รายงาน ข่าวแจกสื่อ กิจกรรมประสานงานและกิจกรรมเชิงประเด็น สามารถดูข้อมูลข้อเท็จจริงและสถิติเหล่านี้ได้ในส่วนกระบวนการพิเศษบนเว็บไซต์ของ OHCHR

การรวบรวมข้อเสนอแนะประจำปีของกระบวนการพิเศษ

OHCHR ผลิตเอกสารรวบรวมข้อเสนอแนะประจำปีของกระบวนการพิเศษ โดยเรียงตามประเทศ สามารถหาได้ในส่วนกระบวนการพิเศษบนเว็บไซต์ของ OHCHR

ดัชนีชีวิตสิทธิมนุษยชนทั่วโลก

ดัชนีชีวิตสิทธิมนุษยชนทั่วโลก (ดัชนีชีวิต)

เป็นเครื่องมือข้อมูลออนไลน์ที่ถูกออกแบบมาเพื่อจุดประสงค์หลักในการอำนวยความสะดวกให้การเข้าถึงเอกสารสิทธิมนุษยชนที่จัดทำโดยคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติและกระบวนการพิเศษภายใต้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน เว็บไซต์ใหม่นี้ (ซึ่งสามารถเข้าชมผ่านทางเว็บไซต์ของ OHCHR) รวบรวมบทสรุปข้อสังเกตทั้งหมดของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000

และข้อสรุปพร้อมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเทศใดเฉพาะโดยกระบวนการพิเศษของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนที่นำมาใช้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2006 ในอีกไม่นานข้างหน้า

ดัชนีชีวิตนี้จะรวมข้อเสนอแนะที่จัดทำขึ้นภายในกรอบของกลไกทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนไว้เช่นกัน

ภาคผนวก

ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 มีกลไกกระบวนการพิเศษอยู่ 38 ประเภทซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ (อาณัติรายประเด็น 30 อาณัติ และอาณัติรายประเทศ 8 อาณัติ)

ดูรายชื่อกลไกกระบวนการพิเศษได้ที่ส่วนกระบวนการพิเศษบนเว็บไซต์ของ OHCHR

ก. ตารางอาณัติรายประเด็น

ชื่อ / อาณัติ	อาณัติถูกจัดตั้งขึ้น		อาณัติถูกขยายเวลา	
	ในปี	โดย	ในปี	โดย
ผู้รายงานพิเศษเรื่องการมีที่อยู่อาศัยเพียงพอนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสิทธิในมาตรฐานการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ	2000	มติที่ 2000/9 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2007	มติที่ 6/27 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
คณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านประชากรเชื้อสายแอฟริกัน	2002	มติที่ 2002/68 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 9/14 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
คณะทำงานเรื่องการคุมขังโดยพลการ	1991	มติที่ 1991/42 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2007	มติที่ 6/4 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก	1990	มติที่ 1990/68 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/13 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องสิทธิในการศึกษา	1998	มติที่ 1998/33 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 8/4 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
คณะทำงานเรื่องบุคคลสูญหายโดยถูกบังคับหรือไม่สมัครใจ	1980	มติที่ 20 (XXXVI) ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2007	มติที่ 7/12 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องการสังหารนอกกระบวนการยุติธรรมอย่างรวบรัดหรือโดยพลการ	1982	มติที่ 1982/35 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 8/3 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)

ชื่อ / อาณัติ	อาณัติถูกจัดตั้งขึ้น		อาณัติถูกขยายเวลา	
	ในปี	โดย	ในปี	โดย
ผู้เชี่ยวชาญอิสระว่าด้วยคำถามเรื่องสิทธิมนุษยชนกับความยากจนสุดขีด	1998	มติที่ 1998/25 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 8/11 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องสิทธิในอาหาร	2000	มติที่ 2000/10 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2007	มติที่ 6/2 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออก	1993	มติที่ 1993/45 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/36 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องเสรีภาพทางศาสนาหรือความเชื่อ	1986	มติที่ 1986/20 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2007	มติที่ 6/37 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องสิทธิของบุคคลทุกคนที่จะได้รับมาตรฐานสูงสุดของสุขภาพทางกายและจิตใจ	2002	มติที่ 2002/31 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2007	มติที่ 6/29 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (เดิมคือผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ)	2000	มติที่ 2000/61 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/8 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องความเป็นอิสระของผู้พิพากษาและทนายความ	1994	มติที่ 1994/41 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 8/6 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม	2001	มติที่ 2001/57 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2007	มติที่ 6/12 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้แทนของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของบุคคลพลัดถิ่นในประเทศ	2004	มติที่ 2004/55 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2007	มติที่ 6/32 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
คณะทำงานเรื่องการใช้ทหารรับจ้างเป็นเครื่องมือละเมิดสิทธิมนุษยชนและขัดขวางประชาชนในการใช้สิทธิกำหนดเจตน์จำนงของตนเอง	2005	มติที่ 2005/2 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/21 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)

ชื่อ / อาณัติ	อาณัติถูกจัดตั้งขึ้น		อาณัติถูกขยายเวลา	
	ในปี	โดย	ในปี	โดย
ผู้รายงานพิเศษเรื่องสิทธิของผู้ย้ายถิ่นฐาน	1999	มติที่ 1999/44 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 8/10 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านประเด็นชนกลุ่มน้อย	2005	มติที่ 2005/79 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/6 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องรูปแบบร่วมสมัยของการเหยียดเชื้อชาติ การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ความเกลียดชังคนต่างชาติ และการไม่ยอมรับความแตกต่าง	1993	มติที่ 1993/20 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/34 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องรูปแบบของการค้าทาสยุคใหม่ พร้อมทั้งสาเหตุและผลกระทบที่ตามมา	2007	มติที่ 6/14 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)		
ผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านสิทธิมนุษยชนและความเป็นปึกแผ่นของนานาชาติ	2005	มติที่ 2005/55 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/5 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านผลกระทบของหนี้สินต่างชาติและพันธกรณีด้านการเงินระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องของรัฐต่อการบังเกิดสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมอย่างสมบูรณ์	2000	มติที่ 2000/82 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/4 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านประเด็นพันธกรณีสิทธิมนุษยชนที่สัมพันธ์กับการเข้าถึงน้ำดื่มสะอาดและสุขาภิบาล	2008	มติที่ 7/22 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)		
ผู้รายงานพิเศษเรื่องการค้ามนุษย์และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนระหว่างต่อต้านการค้ามนุษย์	2005	มติที่ 2005/80 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2007	มติที่ 6/28 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องการทรมานและการปฏิบัติหรือลงโทษอื่น ๆ อย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี	1985	มติที่ 1985/33 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 8/8 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)

ชื่อ / อาณัติ	อาณัติถูกจัดตั้งขึ้น		อาณัติถูกขยายเวลา	
	ในปี	โดย	ในปี	โดย
ผู้รายงานพิเศษเรื่องผลกระทบด้านลบของการเคลื่อนย้ายและการทิ้งผลิตภัณฑ์และของเสียที่เป็นพิษและอันตรายอย่างผิดกฎหมายที่เกิดกับการใช้สิทธิมนุษยชน	1995	มติที่ 1995/81 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 9/1 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องมิดีสิทธิมนุษยชนของการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก	2004	มติที่ 2004/110 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 8/12 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและบริษัทข้ามชาติรวมทั้งกิจการธุรกิจอื่น ๆ	2005	มติที่ 2005/69 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 8/7 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องความรุนแรงต่อสตรี สาเหตุและผลที่ตามมา	1994	มติที่ 1994/45 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/24 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 3 ปี)

ข. ตารางอาณัติรายประเทศ

ชื่อ / อาณัติ	อาณัติถูกจัดตั้งขึ้น		อาณัติถูกขยายเวลา	
	ในปี	โดย	ในปี	โดย
ผู้เชี่ยวชาญอิสระเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศบรูไน	2004	มติที่ 2004/82 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (ไม่ระบุระยะเวลาของอาณัติ)	2008	มติที่ 9/19 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (ไม่ระบุระยะเวลาของอาณัติ)
ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในประเทศกัมพูชา	1993	มติที่ 1993/6 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 9/15 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 1 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในสาธารณรัฐประชาชนประชาธิปไตยเกาหลี	2004	มติที่ 2004/13 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/15 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 1 ปี)
ผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศเฮติที่แต่งตั้งโดยเลขาธิการสหประชาชาติ	1995	มติที่ 1995/70 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	แถลงการณ์ฉบับที่ A/HCR/PRST/9/1 ของประธานคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 2 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศพม่า	1992	มติที่ 1992/58 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/32 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 1 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในดินแดนปาเลสไตน์ที่ถูกยึดครองตั้งแต่ ค.ศ. 1967	1993	มติที่ 1993/2A ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (“จนถึงสิ้นสุดการครอบครองโดยอิสราเอล”)		
ผู้เชี่ยวชาญอิสระที่แต่งตั้งสำหรับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศโซมาเลีย	1993	มติที่ 1993/86 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 7/35 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 1 ปี)
ผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศซูดาน	2005	มติที่ 2005/82 ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	2008	มติที่ 9/17 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน (เป็นเวลา 9 เดือน)

VII. กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน

เข้าใจกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนอย่างรวดเร็ว

กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนคืออะไร?
ด้วยการจัดตั้งโดยมติที่ 60/251 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่ กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (UPR) คือกลไกใหม่ด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนใช้ทบทวนการบรรลุพันธกรณีและคำมั่นสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนของรัฐสมาชิกองค์การสหประชาชาติจำนวน 192 รัฐโดยทบทวนเป็นระยะ UPR เป็นกลไกความร่วมมืออันมีเป้าประสงค์เพื่อสนับสนุนงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนโดยไม่ทำงานซ้ำซ้อนกัน

กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทำงานอย่างไร?

มติที่ 5/1

ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนริเริ่มการวาง

ระยะเวลาและกระบวนการ โดยให้ UPR ดำเนินการเป็นวงจรสี่ปี และประกอบด้วยหลายขั้นตอน ตัวอย่างเช่น:

- การเตรียมข้อมูลที่จะต้องใช้ในการทบทวน ซึ่งได้แก่ข้อมูลที่จัดเตรียมโดยรัฐที่ถูกทบทวน (รายงานประเทศ) ข้อมูลรวบรวมของสหประชาชาติเกี่ยวกับรัฐที่ถูกทบทวนซึ่งสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) จะเป็นผู้จัดเตรียม รวมทั้งข้อมูลสรุปที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ (รวมผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม) ยื่นไว้ซึ่ง OHCHR จะจัดเตรียมเช่นกัน
- ในส่วนการทบทวนนั้นจะกระทำที่นครเจนีวาในที่ประชุมคณะกรรมการ UPR

อันประกอบด้วยรัฐสมาชิกของคณะมนตรีจำนวน 47 รัฐ โดยดำเนินการในรูปแบบพหุศุขหรือระหว่างรัฐที่ถูกทบทวนกับรัฐสมาชิกและรัฐสังเกตการณ์ของคณะมนตรี คณะทำงานจะประชุมกันสามสมัยต่อปีเป็นระยะเวลาครั้งละสองสัปดาห์ ในการประชุมแต่ละสมัยจะทบทวนรัฐ 16 รัฐ ดังนั้นแต่ละปีจะมีรัฐรวมทั้งสิ้น 48 รัฐได้รับการทบทวน

- กลุ่มสามประเทศที่มีหน้าที่รายงาน (“troika”) จะถูกเลือกจากรัฐสมาชิกของคณะมนตรีเพื่อรับผิดชอบเตรียมการทบทวนแต่ละรัฐ
- คณะทำงานจะรับรองเอกสารแสดงผลเมื่อสิ้นสุดการทบทวน

คู่มือเล่มนี้หาได้ในรูปแบบดิจิทัลบนเว็บไซต์ของ OHCHR ที่: <http://www.ohchr.org/civilsocietyhandbook/> ในนั้นท่านจะพบบทความอื่น ๆ ในคู่มือที่พร้อมสำหรับการดาวน์โหลด เช่นเดียวกับลิงก์อ้างอิงที่ปรากฏอยู่ในคู่มือ

- ปกติการพิจารณาและรับรองเอกสารแสดงผลของ UPR โดยคณะมนตรีจะกระทำในสมัยประชุมสามัญครั้งต่อไป และ
- การติดตามตรวจสอบโดยรัฐที่ถูกทบทวนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ รวมถึงภาคประชาสังคมในเรื่องการดำเนินการตามข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่อยู่ในเอกสารแสดงผล

วิธีการมีส่วนร่วมกับกระบวนการทบทวน

มติที่ 5/1

กำหนดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งปวงในกระบวนการตั้งนั้น

จึงเป็นที่คาดการณ์ว่าองค์กรระหว่างรัฐบาลในระดับภูมิภาค สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมทั้งตัวแทนภาคประชาสังคมซึ่งรวม NGOs

นักปกป้องสิทธิมนุษยชน

สถาบันวิชาการและสถาบันวิจัยจะเข้าไปมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

สถานะที่ปรึกษาของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (ECOSOC)

เป็นข้อกำหนดในการเข้าร่วมการประชุมของคณะทำงาน UPR และการประชุมของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน กระนั้นก็ตาม ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจสนับสนุนงานของ UPR นอกเหนือจากด้านอื่น ๆ โดย:

- เข้าร่วมการปรึกษาหารือที่จัดโดยรัฐบาลเพื่อเตรียมรายงานประเทศในเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศตนเอง
- เตรียมการนำเสนอข้อมูลสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในรัฐที่ถูกทบทวนเพื่อที่อาจจะได้รับการบรรจุรวมไว้ในบทสรุปย่อข้อมูลที่นำเสนอของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งจัดเตรียมโดย OHCHR คณะทำงานจะนำบทสรุปย่อของ OHCHR ไปพิจารณาในขณะทบทวนรัฐ

- มีส่วนสนับสนุนการดำเนินการตามผลของการทบทวน

การประชุมของคณะทำงานจะถูกถ่ายทอดสดบน **เว็บแพร์ภาพออกอากาศ**ของ OHCHR และจะหาดูเอกสารและข้อมูลมาเกี่ยวกับ UPR ได้ที่ **ส่วน UPR บนเว็บไซต์ของ OHCHR** รวมทั้งเพจ UPR บน **เครือข่ายภายนอก**ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

กระบวนการทบทวนสถานการณ์ สิทธิมนุษยชน

สถานที่หลักในการติดต่อกับกระบวนการทบทวนสถานการณ์
สิทธิมนุษยชน

OHCHR Human Rights Council Branch

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 – Switzerland
Phone: +41 (0)22 917 92 69
Fax: +41 (0)22 917 90 11

OHCHR Civil Society Unit

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 – Switzerland
Phone: +41 (0)22 917 90 00
E-mail: civilsocietyunit@ohchr.org

กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนคืออะไร?

การจัดตั้งกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน

กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (UPR) จัดตั้งขึ้นโดยมติที่ 60/251 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่เมื่อวันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 2006 และถูกขยายความให้ละเอียดขึ้นโดยมติที่ 5/1 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนในวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 2007 UPR เป็นกลไกใหม่ด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนใช้ดำเนินการตามอาณัติที่ได้รับมอบหมายให้ทบทวนเรื่องการบรรลุพันธกรณีและดำเนินสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนของรัฐสมาชิกองค์การสหประชาชาติจำนวน 192 รัฐเป็นระยะ UPR เป็นกลไกความร่วมมือบนพื้นฐานการพูดคุยหารือระหว่างรัฐที่ถูกทบทวนกับรัฐสมาชิกและรัฐสังเกตการณ์ของคณะมนตรี ด้วยเป้าประสงค์เพื่อสนับสนุนงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนโดยจะไม่ทำงานซ้ำซ้อนกัน

ด้วยการดำเนินงานในวงจรสี่ปี UPR ประกอบด้วยหลายขั้นตอน ได้แก่ การเตรียมเอกสารเพื่อใช้ในการทบทวน การทบทวน และการติดตามข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่เกิดจากการทบทวน เป็นที่คาดการณ์ว่าองค์กรระหว่างรัฐบาลในระดับภูมิภาค สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมทั้งตัวแทนภาคประชาสังคมซึ่งรวม NGOs นักปกป้องสิทธิมนุษยชน สถาบันวิชาการและสถาบันวิจัยจะเข้าไปมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการทบทวนที่เกี่ยวข้อง

ในตอนสิ้นสุดวงจรแรกของ UPR

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนอาจตรวจสอบแบบวิธีและความสม่ำเสมอของการทบทวนทั้งหมด โดยยึดวิธีปฏิบัติอันเป็นเลิศและบทเรียนที่ถอดเป็นพื้นฐาน

หลักการและจุดมุ่งหมายที่เป็นแนวทางให้กับกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน
มีหลักการจำนวนหนึ่งที่เป็นแนวทางให้กับขั้นตอนต่าง ๆ ของ UPR นั่นคือ UPR จะต้อง:

- ส่งเสริมความเป็นสากล ความอิสระ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันของสิทธิมนุษยชน
- เป็นกลไกแห่งความร่วมมือบนพื้นฐานของข้อมูลที่เป็นจริงและน่าเชื่อถือ และการพูดคุยหารือกัน
- ให้หลักประกันการครอบคลุมทั่วถึงและการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมโดยรัฐทั้งปวง
- เป็นกระบวนการระหว่างรัฐบาล ขับเคลื่อนโดยสมาชิกสหประชาชาติ และเน้นการกระทำ
- ดึงประเทศที่ถูกทบทวนเข้ามาเกี่ยวข้องเพิ่มเติมรูปแบบ
- เสริมแต่ไม่ซ้ำซ้อนกับกลไกสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ จึงเป็นการเพิ่มคุณค่าขึ้น
- ดำเนินการอย่างเที่ยงตรง โปร่งใส ไม่เลือกข้าง สร้างสรรค์ ไม่เผชิญหน้าและไม่ทำให้เป็นเรื่องการเมือง
- ไม่สร้างภาระเกินควรให้กับรัฐที่เป็นปัญหา หรือกับวาระของคณะมนตรี
- ไม่ใช่เวลานานเกินไป
- ควรตั้งอยู่บนความจริงและไม่เสียเวลารวมทั้งทรัพยากรด้านบุคคลและการเงินโดยไม่จำเป็น
- ไม่ลดศักยภาพของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนที่จะรับมือกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนฉุกเฉิน
- บรรจุมมองด้านเพศสภาพไว้ครบถ้วน
- ดำเนินถึงระดับการพัฒนาและบริบทเฉพาะของประเทศ และ
- ให้หลักประกันการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด รวมถึง NGOs ด้วย โดยเป็นไปตามมติที่ 60/251 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่ประกอบด้วยมติที่ 1996/31 ของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (ECOSOC) เช่นเดียวกับคำตัดสินของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนที่อาจเคยให้ไว้ในเรื่องนั้น

จุดมุ่งหมายของ UPR คือ:

- การปรับปรุงสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในพื้นที่
- การบรรลุพันธกรณีและคำมั่นสัญญาเรื่องสิทธิมนุษยชนของรัฐ และการประเมินพัฒนาการทางบวกและปัญหาท้าทายที่รัฐเผชิญ
- การเสริมสร้างศักยภาพของรัฐและการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ ผ่านการปรึกษาหารือและด้วยความยินยอมของรัฐที่เป็นปัญหา
- การแบ่งปันวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในหมู่รัฐทั้งหลายและกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ
- การสนับสนุนความร่วมมือในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และ
- การจูงใจให้เกิดความร่วมมือและการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่กับคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน องค์การสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ และ OHCHR

มีการจัดตั้งกลไกการเงินสองประเภทขึ้นคือ**กองทุน UPR** (UPR Voluntary Trust Fund)

และ**กองทุนช่วยเหลือด้านการเงินและวิชาการ** (Voluntary Fund for Financial and Technical Assistance)⁶³ เพื่อเอื้อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนา (โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศด้อยพัฒนา) ในกลไก UPR และสนับสนุนการติดตามผลในระดับชาติตามลำดับ

⁶³ มติที่ 6/17 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน

กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทำงานอย่างไร?

ก. ความสม่ำเสมอ การจัดลำดับ และหลักที่ใช้ในการทบทวน

ความสม่ำเสมอ

UPR ดำเนินการเป็นวงจรสี่ปี ในสมัยประชุมครั้งที่หกเมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 2007 คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนได้รับรองปฏิทินการทบทวนทุกรัฐสมาชิกขององค์การสหประชาชาติระหว่างวงจรแรก

ดูลำดับของรัฐที่ได้รับการทบทวนในวงจรแรก (ค.ศ. 2008–2011) ได้บนเว็บไซต์ของ OHCHR

การจัดลำดับการทบทวน

การจัดลำดับรัฐที่จะถูกทบทวนเป็นไปตามหลักความเป็นสากลและการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม มติที่ 5/1 ยังวางข้อกำหนดต่อไปนี้ไว้เช่นกันเพื่อการจัดลำดับ:

- รัฐสมาชิกทั้งหมดของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนจะต้องได้รับการทบทวนระหว่างวาระสมาชิกภาพ
- รัฐสมาชิกเริ่มแรกของคณะมนตรี โดยเฉพาะรัฐที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นวาระหนึ่งหรือสองปีควรถูกทบทวนก่อนเป็นลำดับต้น
- รัฐสมาชิกและรัฐสังเกตการณ์ควรถูกทบทวนปะปนกันไป และ
- ควรคำนึงถึงสัดส่วนเท่าเทียมตามภูมิภาคในการเลือกรัฐที่จะทบทวน

หลักที่ใช้ในการทบทวน

แต่ละรัฐจะถูกตรวจสอบโดยยึดหลักของ:

- **กฎบัตรสหประชาชาติ** (Charter of the United Nations)
- **ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน** (Universal Declaration of Human Rights)
- ตราสารสิทธิมนุษยชนที่รัฐนั้นเป็นภาคี
- คำมั่นและพันธสัญญาโดยสมัครใจ รวมถึง (หากเกี่ยวเนื่องกัน) ที่ให้ไว้ในขณะเสนอตัวเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นคณะมนตรี และ
- กฎหมายระหว่างประเทศที่นำมาบังคับใช้ได้

ข. กระบวนการทบทวน

1. การเตรียมเอกสารประกอบ

การจัดเตรียมข้อมูลสำหรับการทบทวนเป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการ ทบทวนรัฐจะอาศัยข้อมูลในเอกสารสามฉบับ:

- ข้อมูลที่เตรียมโดยรัฐที่ถูกทบทวน
- ข้อมูลขององค์การสหประชาชาติที่รวบรวมและจัดเตรียมโดย OHCHR และ
- บทสรุปย่อของข้อมูลที่น่าเสนอโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (เตรียมโดย OHCHR)

เอกสารทั้งสามฉบับนี้ให้มุมมองที่แตกต่างแต่เสริมซึ่งกันและกันในเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในแต่ละรัฐที่กำลังถูกทบทวน ควรเตรียมเอกสารดังกล่าวให้พร้อมอย่างน้อยหกสัปดาห์ก่อนการทบทวนแต่ละครั้ง พร้อมทั้งโพสต์ไว้ในส่วน UPR บนเว็บไซต์ของ OHCHR ด้วย

(ก) ข้อมูลที่เตรียมโดยรัฐที่ถูกทบทวน (รายงานประเทศ)

รัฐ ๆ หนึ่งจะนำเสนอข้อมูลที่เตรียมมาสำหรับการทบทวน ซึ่งอาจเป็นในรูปรายงานประเทศ โดยนำเสนอด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร

การนำเสนอเป็นลายลักษณ์อักษรจะจำกัดจำนวนไม่เกิน 20 หน้า รัฐต่าง ๆ

จะถูกกระตุ้นให้เตรียมข้อมูลผ่านกระบวนการปรึกษาหารืออย่างกว้างขวางภายในประเทศกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง อันรวมถึงภาคประชาสังคมด้วย

(ข) ข้อมูลขององค์การสหประชาชาติที่รวบรวมและจัดเตรียมโดย OHCHR

OHCHR

จะจัดเตรียมข้อมูลที่รวบรวมจากรายงานของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

กระบวนการพิเศษ และเอกสารทางการอื่น ๆ ขององค์การสหประชาชาติที่เกี่ยวข้อง โดยจำกัดไม่เกิน 10 หน้า

(ค) บทสรุปย่อของข้อมูลที่น่าเสนอโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งเตรียมโดย OHCHR

OHCHR จะจัดเตรียมบทสรุปย่อของข้อมูลที่น่าเสนอโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ของ UPR (ได้แก่ NHRI's และ NGO's ตลอดจนผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ) โดยจำกัดไม่เกิน 10 หน้า

จะมีการพิจารณาบทสรุปย่อของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระหว่างการทบทวนเช่นกัน

แนวทางทั่วไปสำหรับการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อการทบทวน

ในคำตัดสินใจที่ 6/102 คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนได้วางแนวทางทั่วไปสำหรับการเตรียมข้อมูลภายใต้ UPR

แนวทางเหล่านี้จะถูกใช้กับรัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ รวมทั้ง OHCHR

เพื่อการตระเตรียมเอกสารที่ตนรับผิดชอบ

และแนวทางดังกล่าวยังกำหนดว่าข้อมูลที่น่ายื่นเพื่อการทบทวนควรประกอบด้วย:

- บทบรรยายถึงวิธีการและกระบวนการปรึกษาหารือในวงกว้างที่นำมาปฏิบัติใช้เพื่อจัดเตรียมข้อมูลที่ได้รับมา
- เบื้องหลังและโครงสร้าง (โดยเฉพาะในเชิงบรรทัดฐานและสถาบัน) สำหรับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในรัฐ อันได้แก่: รัฐธรรมนูญ กฎหมาย มาตรการเชิงนโยบาย หลักกฎหมายในชาติ โครงสร้างสิทธิมนุษยชน (เช่น NHRI's) และขอบเขตพันธกรณีระหว่างประเทศที่ระบุไว้ใน “หลักที่ใช้ในการทบทวน” (ดูข้างต้น)

กระบวนการทบทวนสถานการณ์

สิทธิมนุษยชน

- การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในระดับพื้นที่ ซึ่งรวมการปฏิบัติตามพันธกรณีสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่ระบุไว้ใน “หลักที่ใช้ในการทบทวน” กฎหมายของประเทศและพันธสัญญาโดยสมัครใจ กิจกรรมของ NHRIs การตระหนักรัฐของสาธารณชนในเรื่องสิทธิมนุษยชน และความร่วมมือกับกลไกสิทธิมนุษยชน และ
- การระบุถึงความสำเร็จ วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด ปัญหาท้าทายและอุปสรรค

นอกจากนั้น แต่ละรัฐควรระบุ/ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ:

- เรื่องสำคัญเร่งด่วนของชาติ
ความคิดริเริ่มและพันธสัญญาที่รัฐตั้งใจจะดำเนินการเพื่อเอาชนะปัญหาท้าทายและอุปสรรคต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อปรับปรุงสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในระดับพื้นที่
- ความคาดหวังด้านการสร้างศักยภาพและคำร้องขอความช่วยเหลือด้านวิชาการหากต้องการ
- ข้อมูลอื่น ๆ ที่เห็นว่าเกี่ยวข้อง และ
- การติดตามผลจากการทบทวนครั้งก่อน

2. คณะทำงานด้านกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน

แท้จริงแล้ว การทบทวนรัฐเกิดขึ้นในการประชุมคณะทำงาน UPR ซึ่งมีประธานคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนเป็นประธาน และประกอบด้วยรัฐสมาชิกของคณะมนตรีทั้ง 47 รัฐ คณะทำงานประชุมกันสามสมัยต่อปีเป็นเวลาสองสัปดาห์ในแต่ละสมัยเพื่อทบทวนรัฐ 16 รัฐ—จำนวนรวมทั้งสิ้น 48 รัฐต่อปี- คณะทำงานเริ่มประชุมสมัยแรกเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 2008

การพูดคุยหารือระหว่างรัฐที่ถูกทบทวนกับรัฐสมาชิกและรัฐสังเกตการณ์ของคณะมนตรีจะใช้เวลาสามชั่วโมง โดยในช่วงนั้นรัฐสมาชิกและรัฐสังเกตการณ์มีเวลาสองชั่วโมงเพื่อสอบถามและให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐที่ถูกทบทวน ในทางกลับกัน รัฐนั้นก็จะใช้เวลาหนึ่งชั่วโมงเพื่อนำเสนอข้อมูลที่เตรียมไว้ต่อคณะทำงาน ตอบคำถามและข้อเสนอแนะที่รัฐต่าง ๆ เสนอไว้ล่วงหน้าและระหว่างการพูดคุยหารือ ตลอดจนเพื่อทำความเข้าใจสรุปในตอนท้ายของการทบทวน⁶⁴

NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC อาจเข้าร่วมการประชุมของคณะทำงาน UPR

แต่จะไม่มีส่วนร่วมในการพูดคุยหารือ

ดูข้อมูลที่ปรับให้ล่าสุดอยู่เป็นประจำเกี่ยวกับการประชุมของคณะทำงาน รวมทั้งบันทึกข้อมูลสำหรับ NGOs ได้ที่ส่วน UPR บนเว็บไซต์ของ OHCHR

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC ได้ที่เว็บไซต์ของแผนกกิจการเศรษฐกิจและสังคมขององค์การสหประชาชาติ

⁶⁴ ดู “รูปแบบและวิธีปฏิบัติสำหรับกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (Modalities and practices for the universal periodic review process)” (A/HCR/PRST/8/1).

ทรอยก้า

กลุ่มผู้รายงานสามคน (“ทรอยก้า - troika”) จะคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ละรัฐ

โดยทรอยก้าจะแตกต่างกันไปในการทบทวนแต่ละรัฐและประกอบด้วยสมาชิก

(จากกลุ่มภูมิภาคขององค์การสหประชาชาติ)

ที่ได้รับคัดเลือกด้วยวิธีจับสลากในหมู่รัฐสมาชิกของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน⁶⁵ OHCHR

จะคอยให้ความช่วยเหลือสมาชิกทรอยก้าในการปฏิบัติหน้าที่

รัฐทั้งหลายมีโอกาที่จะตั้งคำถาม/ประเด็นเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าเกี่ยวกับรัฐที่ถูกทบทวน⁶⁶

ทรอยก้ารับผิดชอบเรื่องการรับคำถาม/ประเด็นเหล่านี้ อีกทั้งจัดไว้เป็นกลุ่มหากตัดสินใจว่าควรทำเช่นนั้น⁶⁷

จากนั้นทรอยก้าจะส่งคำถาม/ประเด็นไปยังสำนักเลขาธิการของ UPR ซึ่งจะส่งต่อไปยังรัฐที่ถูกทบทวนภายใน 10 วันทำการก่อนการทบทวนเริ่มขึ้น นอกจากนี้

คำถาม/ประเด็นเหล่านี้จะถูกส่งเวียนในหมู่รัฐสมาชิกและรัฐสังเกตการณ์ด้วย

3. คณะทำงานเรื่องเอกสารแสดงผลของรัฐที่ถูกทบทวน

ภายหลังการพูดคุยหารือเรื่องรัฐแต่ละรัฐ

ทรอยก้าที่ได้รับมอบหมายจะอำนวยความสะดวกในการเตรียมเอกสารแสดงผลการทบทวน (รายงาน)

ด้วยความช่วยเหลือจากสำนักเลขาธิการของ UPR ประกอบกับการมีส่วนร่วมเต็มที่ของรัฐที่ถูกทบทวน

คณะทำงานจะจัดสรรเวลาไม่เกิน 30 นาทีเพื่อพิจารณาและรับรองเอกสารแสดงผลหลังการทบทวนไม่น้อยกว่า

48 ชั่วโมง รายงานประเทศของคณะทำงานจะถูกรับรองเพื่อขอความเห็นชอบโดยให้รัฐต่าง ๆ

มีเวลาสองสัปดาห์ในการเปลี่ยนแปลงเรียบเรียงคำแถลงของตนเอง

เอกสารแสดงผลประกอบด้วยบทย่อของขั้นตอนการทบทวน ข้อสรุป และ/หรือข้อเสนอแนะ

รวมทั้งคำมั่นและพันธสัญญาโดยสมัครใจของรัฐที่ถูกทบทวน

รัฐที่ถูกทบทวนแต่ละรัฐจะได้รับโอกาสให้บ่งบอกว่าสนับสนุนข้อสรุป/ข้อเสนอแนะดังที่ปรากฏในเอกสารแสดงผลหรือไม่ โดยจะสามารถทำเช่นนี้ได้:

- ระหว่างการประชุมของคณะทำงาน
- ช่วงระหว่างสมัยประชุมของคณะทำงานกับสมัยประชุมครั้งต่อไปของคณะมนตรี หรือ
- ระหว่างการประชุมของคณะมนตรีเพื่อรับรองเอกสารแสดงผลของคณะทำงาน

⁶⁵ รัฐที่ถูกทบทวนอาจร้องขอให้หนึ่งในสามคนควรมาจากกลุ่มภูมิภาคของตน และอาจขอให้มีคนสำรองหนึ่งคนได้เพียงครั้งเดียว สมาชิกคนใดคนหนึ่งของทรอยก้าอาจร้องขอที่จะไม่เข้าร่วมการทบทวนใดเป็นการเฉพาะก็ได้

⁶⁶ คำถาม/ประเด็นเหล่านี้ถูกส่งไปให้ทรอยก้า และควรอิงเอกสาร UPR สามฉบับเป็นหลัก

⁶⁷ ในการกระทำดังกล่าว ทรอยก้าจะต้องไม่เปลี่ยนแปลงความหมายของคำถาม/ประเด็นแต่อย่างใด และจะต้องละเว้นจากการประเมินคำถาม/ประเด็นหรือสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในรัฐที่ถูกทบทวน

กระบวนการทบทวนสถานการณ์ สิทธิมนุษยชน

ข้อเสนอแนะที่รัฐนั้นเห็นชอบจะถูกระบุไว้ในเอกสารแสดงผล

ข้อเสนอแนะที่รัฐนั้นไม่เห็นชอบจะถูกหมายเหตุไว้ในเอกสารแสดงผลพร้อมทั้งความคิดเห็นต่าง ๆ ที่รัฐอาจแสดงไว้

4. การรับรองเอกสารแสดงผลโดยคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

เมื่อคณะทำงาน UPR รับรองรายงานแล้ว

รายงานของแต่ละประเทศที่ถูกทบทวนจะถูกส่งต่อไปยังคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

โดยปกติคณะมนตรีจะพิจารณาและรับรองเอกสารแสดงผลเหล่านี้ในการประชุมสามัญสมัยต่อไป

ซึ่งจะใช้เวลาไม่เกินหนึ่งชั่วโมงต่อรายงานหนึ่งฉบับ

ทั้งนี้ ตามมติที่ 5/1 ก่อนที่จะมีการรับรองเอกสารแสดงผลแต่ละฉบับ:

- รัฐที่ถูกทบทวนจะได้รับโอกาสเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อสรุป/ข้อเสนอแนะ คำมั่นและพันธสัญญาโดยสมัครใจ และนำเสนอคำตอบต่อคำถามหรือประเด็นที่ไม่ได้ถูกพูดถึงอย่างเพียงพอระหว่างการพูดคุยกะหรือของคณะทำงาน
- รัฐที่ถูกทบทวนพร้อมทั้งรัฐสมาชิกและรัฐสังเกตการณ์ของคณะมนตรีจะได้รับโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการทบทวน และ
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ (ได้แก่ NHRIs และ NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC) จะได้รับโอกาสแสดงความคิดเห็นทั่วไป

ในขณะที่ทำการรับรองเอกสารแสดงผล

คณะมนตรีจะตัดสินใจว่าจำเป็นจะต้องมีการติดตามผลการทบทวนเป็นการจำเพาะหรือไม่ และเมื่อไหร่

5. การติดตามผลการทบทวน

ข้อสรุป/ข้อเสนอแนะในเอกสารแสดงผลซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐที่ถูกทบทวนจะถูกใช้เป็นพื้นฐานในการติดตามผล UPR

ในเบื้องต้น รัฐที่ถูกทบทวนมีความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติตามผลของ UPR (ได้แก่ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

และคำมั่นกับพันธสัญญาโดยสมัครใจ) ทว่า **มติที่ 5/1 กำหนดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ**

ซึ่งรวมผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมร่วมมีบทบาทในการดำเนินการตามนั้นด้วย

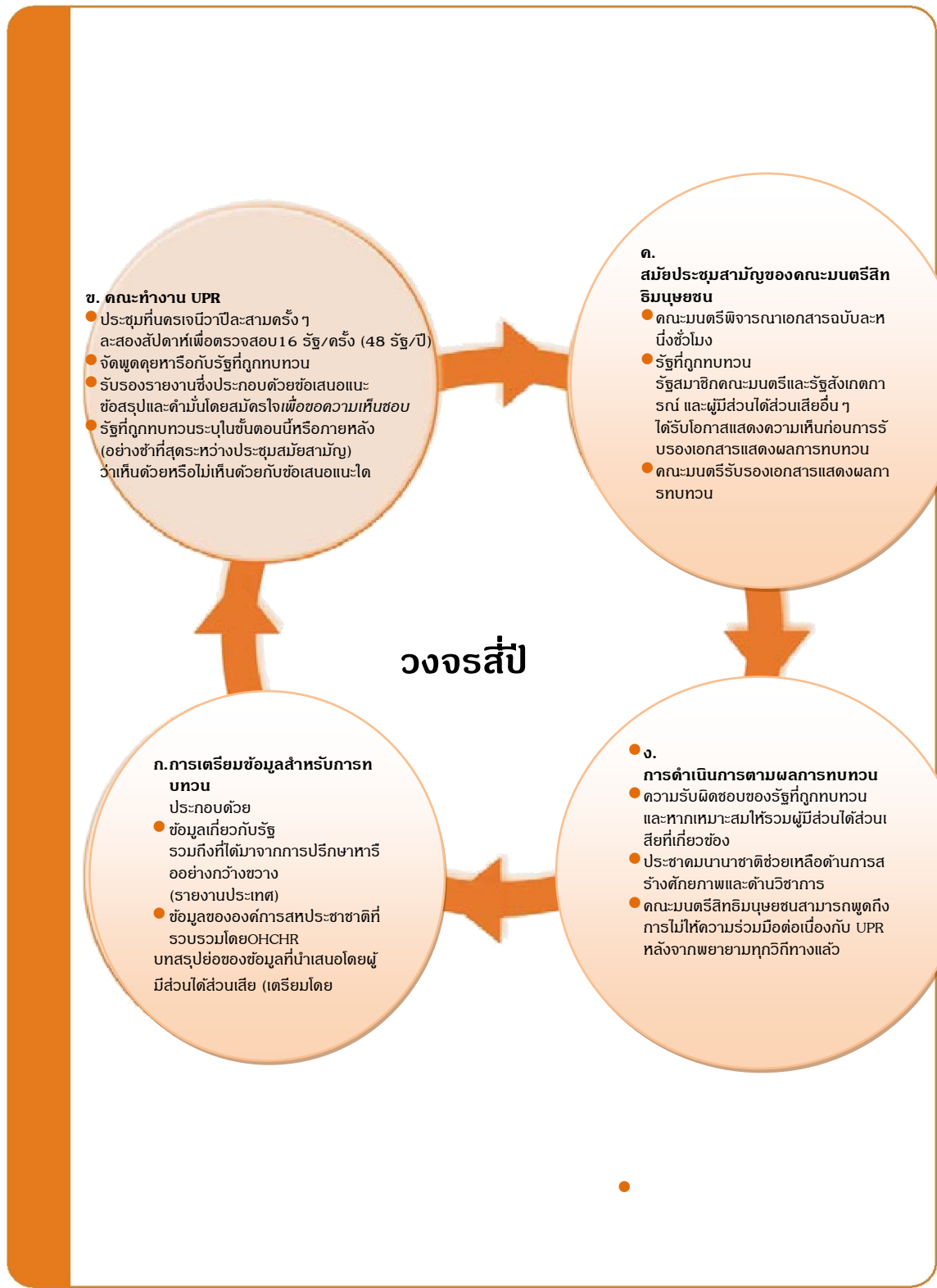
ประชาคมนานาชาติจะช่วยเหลือรัฐทั้งหลายในการปฏิบัติตามผลการทบทวน

ทั้งด้านการสร้างศักยภาพและความช่วยเหลือด้านวิชาการผ่านการปรึกษาหารือและด้วยความยินยอมของพวกเขา

วงจรทบทวนครั้งถัดมาจะเน้นที่การดำเนินการตามข้อเสนอแนะโดยแต่ละรัฐนอกเหนือจากเรื่องอื่น

และในท้ายสุดหากเหมาะสม คณะมนตรีอาจพูดถึงกรณีทั่วโลก UPR ไม่ได้ได้รับความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง

แม้ได้พยายามทุกวิถีทางที่จะกระตุ้นให้รัฐร่วมมือ

กระบวนการทบทวนสถานการณ์

สิทธิมนุษยชน

วิธีการมีส่วนร่วมกับกลไกกระบวนการทบทวน

ภาคประชาสังคมมีบทบาทสำคัญในขั้นตอนของ UPR ที่เกี่ยวข้องกัน—
คือในการเตรียมนำเสนอข้อมูลเพื่อการทบทวน การเข้าร่วมการทบทวน
และโดยมีส่วนร่วมในการติดตามผลการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและข้อสรุปของ UPR

ก. การทำงานร่วมกับรัฐในการเตรียมรายงานประเทศ

มติที่ 5/1

กระตุ้นให้รัฐเตรียมข้อมูลที่จะยื่นเพื่อการทบทวนสถานการณ์ในประเทศของพวกเขาโดยใช้วิธีปรึกษาหารืออย่างกว้างขวางภายในชาติกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด ซึ่งอาจรวม NHRIs และตัวแทนภาคประชาสังคมอย่างเช่น NGOs นักปกป้องสิทธิมนุษยชน สถาบันวิชาการและสถาบันวิจัย

ประสบการณ์ของ UPR จวบจนทุกวันนี้แสดงให้เห็นตัวอย่างหลากหลายของ “วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ”
สำหรับความร่วมมือระหว่างภาคประชาสังคมกับรัฐบาลในการเตรียมจัดทำรายงานประเทศ

การมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมข้อมูลของรัฐ (รายงานประเทศ)

ก่อนที่จะมีการทบทวนสถานการณ์ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ในการประชุมสมัยที่สองของคณะทำงาน UPR เมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2008 แนวร่วม NGOs ที่ตั้งอยู่ในประเทศ 32 องค์กรได้ประชุมกันเพื่อประสานงานการเตรียมจัดทำข้อมูลที่จะนำเสนอโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การประชุมดังกล่าวเกิดขึ้นจากการประสานงานโดยสามองค์กร

(องค์กรนิรโทษกรรมสากล – Amnesty International/Swiss section, Humanrights.ch และ CODAP) “แนวร่วม NGOs” ได้เตรียมและส่งร่างฉบับแรกให้กับรัฐบาลสวิส รัฐบาลกลางสวิสแบ่งปันร่างรายงานประเทศกับ UPR และแนวร่วม NGOs อีกทั้งเชิญสมาชิกแนวร่วมให้เข้าร่วมการประชุมกับรัฐบาลในที่ประชุมดังกล่าว

แนวร่วมได้แสดงความเห็นที่มีประโยชน์ต่อร่างรายงานของรัฐบาล พร้อมทั้งนำเสนอชุดข้อเสนอแนะ ความเห็นจำนวนหนึ่งของแนวร่วมถูกบรรจุรวมอยู่ในร่างฉบับสุดท้ายของรายงานประเทศที่ยื่นต่อ UPR โดยรัฐบาลแบ่งส่วนหนึ่งในรายงานสำหรับระบุและเน้นข้อกังวลหลัก ๆ ที่แนวร่วมหยิบยกขึ้นมา

ข. การนำเสนอข้อมูลโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตามมติที่ 5/1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียถูกเชิญให้จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับรัฐที่ถูกทบทวน เพื่อที่อาจจะรวมไว้ในบทสรุปของการนำเสนอข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ OHCHR จะจัดเตรียมบทสรุปของข้อมูลที่นำเสนอโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นหนึ่งในเอกสารที่จะถูกยึดเป็นหลักในการทบทวนข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ประกอบด้วยข้อมูลตามความเป็นจริงและมีความน่าเชื่อถือเกี่ยวกับประเทศที่ถูกทบทวน

OHCHR จะอ้างอิงข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหลายที่บรรจุอยู่ในเอกสารสรุปย่อ สามารถหาข้อมูลที่น่าเสนอโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในรูปแบบต้นฉบับเต็มได้ในส่วน **UPR section** บนเว็บไซต์ของ OHCHR

การจัดเตรียมและยื่นเสนอข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อ OHCHR

คณะทำงานด้านสิทธิมนุษยชน (HRWG)

ในประเทศอินโดนีเซีย

ซึ่งเป็นแนวร่วมขององค์กรด้านสิทธิมนุษยชนในอินโดนีเซีย ได้ร่วมกันจัดทำข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำหรับการทบทวนสถานการณ์ในประเทศอินโดนีเซียในการประชุมสมัยแรกของคณะทำงาน UPR เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ.2008

ในการจัดทำข้อมูลดังกล่าว HRWG ใช้กระบวนการ “จากล่างสู่บน” โดยเชิญ NGOs ในประเทศที่ทำงานตามประเด็นเข้าร่วมประชุมเพื่อพูดคุยเรื่องกลไก UPR และจัดทำกรอบและโครงสร้างของข้อมูลที่จะนำเสนอ ภายหลังจากการประชุม NGO แต่ละองค์กรได้รับมอบหมายมารับผิดชอบในการเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ตนเชี่ยวชาญ ในขณะที่

HRWG

รับผิดชอบด้านเรียบเรียงก่อนส่งให้สำนักเลขาธิการ UPR ของ OHCHR

นอกจากนั้น HRWG-อินโดนีเซียยังร่วมมือกับสถาบัน Komnas HAM ซึ่งเป็นสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของอินโดนีเซีย และเข้าร่วมการหารือกับกระทรวงการต่างประเทศอินโดนีเซียเกี่ยวกับเรื่องการจัดทำข้อมูลเพื่อนำเสนอโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รูปแบบของการนำเสนอข้อมูล

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับการเชิญให้นำเสนอข้อมูลต่อ OHCHR ซึ่ง:

- เป็นไปตามโครงสร้างในแนวทางทั่วไปของการเตรียมข้อมูลภายใต้ UPR ดังที่กำหนดโดยมติที่ 6/102 ของคณะมนตรี (ดูส่วนก่อนหน้า)
- มีความยาวไม่เกิน 5 หน้า หรือ 10 หน้าในกรณีที่แนวร่วมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีขนาดใหญ่
- ครอบคลุมระยะเวลาสูงสุดไม่เกินสี่ปี
- เขียนในภาษาทางการขององค์การสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศสหรือสเปน
- ให้ข้อมูลสั้น ๆ หนึ่งวรรคเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และงานขององค์กรที่ยื่นเสนอข้อมูล
- อยู่ในรูปข้อความที่ใช้คอมพิวเตอร์ โดยใส่เลขวรรคและหน้า
- รวมวรรณำนำซึ่งสรุปย่อประเด็นสำคัญ

กระบวนการทบทวนสถานการณ์

สิทธิมนุษยชน

- ระบุคำหลักเกี่ยวกับข้อมูลที่พวกเขานำเสนอ (เช่น ความรุนแรงในครอบครัว)
- งดเว้นการกล่าวซ้ำถึงบทสรุปข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาหรือกระบวนการพิเศษของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน แม้ว่าพวกเขาอาจอ้างถึงขอบเขตการดำเนินการ⁶⁸ และ
- งดเว้นการอ้างอิงหรือแนบรายงานจากองค์กรอื่น

กรุณาจำไว้ว่า:

- การเสนอข้อมูลเกิน 5 หรือ 10 หน้าตามที่กำหนดจะไม่ได้รับการพิจารณา
- ข้อมูลที่เสนอในภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาทางการขององค์การสหประชาชาติจะไม่ได้รับการพิจารณา
- ข้อมูลที่ยื่นเสนอภายหลังเวลาที่กำหนดจะไม่ได้รับการพิจารณา
- การเสนอข้อมูลด้วยภาษาที่กำกวมหรือหายากจนอ่านไม่ได้ชัด (เช่น ยุ่งให้เกิดความรุนแรง ภาษาที่เป็นการเหยียดเชื้อชาติ) จะไม่ได้รับการพิจารณา

ขอให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมดูส่วน UPR บนเว็บไซต์ของ OHCHR

เพื่อจะได้ทราบกำหนดเวลาอื่นเสนอข้อมูลสำหรับการประชุมแต่ละสมัยของคณะทำงาน **โดยทั่วไป ควรยื่นข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อ OHCHR เป็นเวลาล่วงหน้าเจ็ดเดือนก่อนสมัยประชุมของคณะทำงาน**

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่ประสงค์จะยื่นข้อมูลให้ OHCHR

พิจารณาและอาจถูกรวมไว้ในข้อมูลที่รวบรวมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ควรส่งข้อมูลดังกล่าวไปที่

UPRsubmissions@ohchr.org

แม้ว่าผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมไม่ควรส่งข้อมูลฉบับพิมพ์ทางโทรสารหรือไปรษณีย์ไปยังสำนักเลขาธิการของ OHCHR แต่พวกเขาอาจส่งไปที่หมายเลขโทรสาร **+41 (0)22 917 90 11**

ในกรณีที่ประสบปัญหายุ่งยากทางอีเมล

นอกจากนี้ ขอให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมศึกษาแนวทางวิธีการยื่นเสนอข้อมูลโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(technical guidelines for the submission of stakeholders' information)

ค. การเข้าร่วมการประชุมคณะทำงานด้านกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน

สำหรับ NGOs ที่มีความสัมพันธ์เชิงที่ปรึกษาของ ECOSOC

เมื่อได้คำรับรองแล้วก็อาจเข้าร่วมการประชุมของคณะทำงาน UPR ได้ แต่จะไม่สามารถแถลงโดยวาจาในที่ประชุม

ดูข้อมูลเรื่องวิธีการได้คำรับรองเพื่อเข้าร่วมการประชุมของคณะทำงาน UPR ได้บนเว็บไซต์ของ OHCHR

⁶⁸ ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนกับการบวนการพิเศษถูกรวบรวมไว้ในบทรวบรวมข้อมูลขององค์การสหประชาชาติที่จัดเตรียมโดย OHCHR

ช่วงเวลาอภิปรายเรื่องข้อมูล

NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC หากได้คำรับรองเพื่อเข้าร่วมการประชุมของคณะทำงานแล้ว อาจจัดให้มีช่วงอภิปรายเรื่องข้อมูลระหว่างการประชุมคณะทำงาน NGOs ที่สนใจจะจัดช่วงดังกล่าวควรติดต่อสำนักเลขาธิการ UPR

ง. การเข้าร่วมการประชุมของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC หากได้คำรับรองแล้ว อาจเข้าร่วมการประชุมสมัยสามัญของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน ซึ่งจะพิจารณาและรับรองเอกสารแสดงผล UPR

NGOs ที่มีสถานะที่ปรึกษาของ ECOSOC

จะได้รับโอกาสแสดงความเห็นทั่วไปโดยย่อก่อนที่จะมีการรับรองเอกสารแสดงผลการทบทวนโดยคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

หากต้องการข้อมูลเรื่องวิธีการได้คำรับรองเพื่อเข้าร่วมการประชุมของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน กรุณาดูบทที่ V (คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

จ. การทำงานด้านติดตามตรวจสอบผลสัมฤทธิ์

มติที่ 5/1 กำหนดให้ความรับผิดชอบหลักตกกับรัฐในการปฏิบัติตามผลของการทบทวน (อันได้แก่ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งคำมั่นและพันธสัญญาโดยสมัครใจ) มติที่ 5/1

ยังกล่าวต่อไปว่าให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม ร่วมมีบทบาทในการดำเนินการตามนั้นเช่นกัน

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม ซึ่งรวม NGOs ภาควิชาการ สื่อ สหภาพการค้าและกลุ่มวิชาชีพสามารถทำงานด้านติดตามผลสัมฤทธิ์ของ UPR ได้หลายทาง ยกตัวอย่างเช่น:

- ทำงานร่วมกับหน่วยงานในชาติ (ได้แก่รัฐบาล รัฐสภา ตุลาการ และ NHRI) เพื่อช่วยรัฐในการบรรลุพันธกรณี
ภาคประชาสังคมมักเป็นตัวเร่งการส่งเสริมการปฏิรูปกฎหมายในประเทศและการจัดทำนโยบายแห่งชาติ นอกจากนี้ ภาคประชาสังคมยังอาจใช้ผลของ UPR เป็นพื้นฐานการพูดคุยหารือกับหน่วยงานของรัฐตลอดจนการกำหนดแผนการปฏิบัติงานของตนเอง
- ตรวจสอบสถานการณ์สิทธิมนุษยชนและขั้นตอนที่ใช้ในประเทศเพื่อดำเนินการตามผลของ UPR
- สร้างการตระหนักรู้เกี่ยวกับ UPR ผลการทบทวนที่รัฐจะต้องปฏิบัติตาม และวิธีการนำผลเหล่านั้นมาใช้เพื่อปรับปรุงการบรรลุสิทธิมนุษยชนในชาติ
โดยอาจกระทำด้วยการจัดอภิปรายเชิงประเด็น พูดคุยโต้เถียง สัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการ ด้วยการแปลและจัดพิมพ์ผลของ UPR ด้วยการทำงานร่วมกับ NHRI และสื่อระดับชาติ ตลอดจนรวมถึงการสร้างตระหนักรู้เรื่องผลของ UPR ในหมู่สาธารณชนและภาคประชาสังคม

กระบวนการทบทวนสถานการณ์ สิทธิมนุษยชน

- เข้าร่วมกับหน่วยงานระดับชาติในการจัดเตรียมข้อมูลสำหรับการทบทวนในวาระถัดไป และ
- ร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภาคประชาสังคมในการเตรียมและเสนอข้อมูลต่อ OHCHR เกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติตามผลของ UPR

การทำงานเพื่อติดตามผลของ UPR

การติดตามรายงานที่รับรองโดย คณะทำงาน UPR

ภายหลังการทบทวนและรับรองรายงานเรื่องประเทศบราซิลโดยคณะทำงานในเดือนเมษายน ค.ศ. 2008

Conectas

ซึ่งเป็นองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนของบราซิลได้ดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้:

- แปลข้อเสนอแนะและพันธสัญญาโดยสมัครใจที่อยู่ในรายงานของคณะทำงานเป็นภาษาโปรตุเกส
- วิเคราะห์เนื้อหาในรายงานของคณะทำงาน ซึ่งข้อสรุปถูกนำไปสู่ความสนใจของรัฐบาลบราซิล และถูกระบุโดย Conectas ในการกล่าวแถลงที่การประชุมสมัยที่แปดของคณะมนตรี และ
- ด้วยความร่วมมือกับแนวร่วม NGOs ของประเทศบราซิล (Comité

Brasileiro de Direitos Humanos e Política

Externa) Conectas

ได้จัดให้มีการอภิปรายสาธารณะกับคณะ

กรรมาธิการสิทธิมนุษยชนของรัฐสภาบราซิลในเรื่องกระบวนการ UPR

โดยเว็บเพจภาพออกอากาศบางส่วนของการทบทวนสถานการณ์ในประเทศบราซิลได้รับการทบทวนในที่ประชุมด้วย

การติดตามรายงาน UPR ที่รับรองโดยคณะมนตรีสิทธิ มนุษยชน

นับตั้งแต่คณะมนตรีรับรองรายงานฉบับสมบูรณ์เกี่ยวกับประเทศบราซิล Conectas ได้:

- ทำงานด้านติดตามข้อเสนอแนะของ UPR และพันธสัญญาโดยสมัครใจด้วยการสร้างพันธมิตร

กับ NGOs

ที่ทำงานในประเทศบราซิลโดยเฉพาะเพื่อประเมินความคืบหน้าของบราซิลในการปฏิบัติตามผลของ UPR และ

- ทำงานร่วมกับรัฐบาลในกระบวนการต่อเนื่องเพื่อระบุขั้นตอนและนโยบายที่เป็นจริงได้สำหรับการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของ UPR และบรรลุพันธสัญญาโดยสมัครใจ

นอกจากนั้น Conectas

ยังได้แบ่งปันประสบการณ์กับองค์กรพันธมิตรในประเทศอาร์เจนตินา เปรู ฟิลิปปินส์ และแอฟริกาใต้เพื่อสนับสนุนการทบทวนสถานการณ์ในประเทศเหล่านั้น

แหล่งข้อมูลของ OHCHR

เว็บเพจของกระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมควรเข้าชมนส่วน UPR บนเว็บไซต์ของ OHCHR อยู่เสมอเพื่อดูข่าวสารล่าสุดและข้อมูลเกี่ยวกับการประชุมของคณะทำงาน

เว็บเพจของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมควรเข้าชมนคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนบนเว็บไซต์ของ OHCHR อยู่เสมอเพื่อดูข่าวสารล่าสุดและข้อมูลเกี่ยวกับสมัยประชุมของคณะมนตรี โดยปกติจะมีการโพสต์ข้อมูลการประชุมเฉพาะไว้บนเว็บเพจสองสัปดาห์ก่อนการประชุมสมัยสามัญแต่ละครั้ง

เครือข่ายภายนอกองค์กร

เครือข่ายภายนอกองค์กรเชื่อมกับหน้าหลักของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน โดยมีหน้า UPR ที่ให้ข้อมูลเฉพาะของการประชุมคณะทำงานแต่ละครั้ง อันประกอบด้วย:

- รัฐที่จะได้รับการทบทวนในการประชุม
- เอกสารที่การทบทวนใช้อ้างอิง
- คำถามจากรัฐสมาชิกของคณะมนตรีที่ยื่นล่วงหน้าให้กับรัฐซึ่งถูกทบทวน
- คำแถลงโดยวาจาของรัฐสมาชิกและรัฐสังเกตการณ์ระหว่างการทบทวน และ
- เอกสารผลการทบทวนที่คณะทำงานรับรอง

หากต้องการเข้าชมเพจเครือข่ายภายนอกที่ต้องใช้รหัสผ่าน กรุณากรอกแบบฟอร์มออนไลน์ที่ให้ไว้ จากนั้นท่านจะได้รับชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านทางอีเมล

เว็บแพร่ภาพออกอากาศ

สามารถดูการถ่ายทอดสดการประชุมของคณะทำงานได้บนเว็บแพร่ภาพออกอากาศของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน เว็บแพร่ภาพออกอากาศนี้ยังมีแฟ้มวิดีโอของการประชุมที่ผ่านมา หากต้องการเข้าชมเว็บแพร่ภาพออกอากาศท่านจะต้องดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ที่เหมาะสม

หาเว็บแพร่ภาพออกอากาศได้จากเพจคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนบนเว็บไซต์ของ OHCHR

VIII. การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน

เข้าใจกระบวนการร้องเรียนอย่างรวดเร็ว

กระบวนการร้องเรียนคืออะไร?

กระบวนการร้องเรียนเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นกลไกสำหรับนำกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนไปสู่ความสนใจขององค์การสหประชาชาติ มีกลไกดังกล่าวอยู่สามประเภท:

- ข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ (คำร้อง)
- การสื่อสารข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้**กระบวนการพิเศษของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน** และ
- **กระบวนการร้องเรียนของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน**

กระบวนการร้องเรียนทำงานอย่างไร?

แต่ละกระบวนการมีข้อกำหนดประโยชน์และข้อจำกัดของตัวเอง

เอง จึงต้องพิจารณากระบวนการต่าง ๆ

อย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจเลือกใช้กระบวนการใด:

- สามารถยื่นข้อร้องเรียนส่วนบุคคลเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนภายใต้**สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศหลักห้าฉบับ**
- การสื่อสารข้อร้องเรียนส่วนบุคคลดำเนินการภายใต้**อำนาจนิติเชิงประเพณีและเชิงภูมิศาสตร์**ของกระบวนการพิเศษของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน และ
- กระบวนการร้องเรียนของคณะมนตรีเน้นที่รูปแบบคงที่ของการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหลายอย่างร้ายแรงและยั่งยืนได้ ซึ่งเกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของโลกและทุกสภาพแวดล้อม

วิธีการเข้าถึงและทำงานร่วมกับกระบวนการร้องเรียน

เมื่อดูข้อกำหนดเฉพาะของแต่ละกระบวนการแล้ว

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมทุกคนสามารถเข้าถึงกระบวนการเหล่านี้ได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงสถานภาพกับองค์การสหประชาชาติ

ผู้ที่เผชิญกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือบุคคลที่สามที่กระทำแทนผู้นั้นอย่างเช่น NGOs

สามารถยื่นข้อร้องเรียนภายใต้กระบวนการเหล่านี้

บ่อยครั้งที่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจทำตัวเป็นทางผ่านสำหรับบุคคลที่แสวงหาความช่วยเหลือจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนด้วยการตระเตรียม เสนอ

หรือยื่นข้อร้องเรียนในนามพวกเขา อย่างไรก็ตาม บุคคลใดที่ยื่นข้อ

คู่มือเล่มนี้ทำดูได้ในรูปแบบดิจิทัลบนเว็บไซต์ของ OHCHR ที่: <http://www.ohchr.org/civilsocietyhandbook/> ในพื้นที่บางแห่งจะพบแตกต่างกันในคู่มือที่พร้อมสำหรับการดาวน์โหลด เช่นเดียวกับลิงก์อ้างอิงที่ปรากฏอยู่ในคู่มือ

ร้องเรียนแทนผู้อื่นควรแน่ใจว่าได้รับความยินยอมจากผู้นั้น อีกทั้งบุคคลนั้นทราบถึงผลที่ตามมาของการยื่นข้อร้องเรียน

นด้วย อนึ่ง ควรปฏิบัติตามข้อกำหนดของแต่ละกระบวนการอย่างรอบคอบ

เพื่อที่จะมั่นใจได้ว่าข้อร้องเรียนจะถูกรับไว้พิจารณา

สถานที่หลักสำหรับการติดต่อกลไกร้องเรียนเรื่องสิทธิมนุษยชน

ข้อร้องเรียนภายใต้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

(ถึง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน

คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

คณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ หรือ คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ)

Petitions Team

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Fax: +41

(0)22 917 90 22

E-mail: tb-petitions@ohchr.org

การสื่อสารข้อร้องเรียนภายใต้กระบวนการพิเศษ

Special Procedures Division

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Fax: +41

(0)22 917 90 06

E-mail: urgent-action@ohchr.org

กระบวนการร้องเรียนของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

Human Rights Council Branch (complaint procedure)

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Fax: +41

(0)22 917 90 11

E-mail: CP@ohchr.org

กระบวนการร้องเรียนคืออะไร?

โดยส่วนใหญ่ ระบบขององค์การสหประชาชาติมุ่งเน้นไปที่พันธกรณีของรัฐและดำเนินการในระดับรัฐบาล ทว่า ระบบสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติยังกำหนดกระบวนการหลากหลายประเภทซึ่งเปิดให้บุคคลและกลุ่มบุคคลร้องขอให้องค์การสหประชาชาติจัดการกับปัญหาสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของพวกเขา ซึ่งเรียกกันว่ากระบวนการร้องเรียนเรื่องสิทธิมนุษยชน

ด้วยกระบวนการเหล่านี้ บุคคลต่าง ๆ

อาจนำปัญหาเรื่องสิทธิมนุษยชนของตนไปสู่ความสนใจขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งทุกปีจะมีประชาชนนับพันคนทั่วโลกกระทำเช่นนั้น

อาจยื่นข้อร้องเรียนเรื่องสิทธิมนุษยชนได้ภายใต้กลไกสามประเภทดังนี้:

- สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ (คำร้อง)
- กลไกกระบวนการพิเศษของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน และ
- กระบวนการร้องเรียนของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

ในบางสถานการณ์ กระบวนการที่แตกต่างกันเหล่านี้อาจเสริมกัน จึงอาจใช้กระบวนการได้มากกว่าหนึ่งประเภท

กระบวนการร้องเรียนทำงานอย่างไร?

เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่ากระบวนการร้องเรียนประเภทใดเหมาะสมที่สุดกับกรณีใด แต่กระบวนการมีจุดแข็ง ข้อกำหนดและข้อจำกัดของตัวเอง ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหายและบุคคลหรือองค์กรที่ยื่นข้อร้องเรียน

ก. ข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศเจ็ดฉบับอนุญาตให้ยื่นข้อร้องเรียนส่วนบุคคลต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนได้:

- กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ภายใต้พิธีสารเลือกรับฉบับแรกของกติกา
- อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือลงโทษอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี ภายใต้มาตรา 22
- อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ภายใต้พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญา (สนธิสัญญานี้เปิดรับข้อร้องเรียนจากกลุ่มบุคคลเช่นกัน)
- อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ ภายใต้มาตรา 14 (สนธิสัญญานี้เปิดรับข้อร้องเรียนจากกลุ่มบุคคลเช่นกัน)

- อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว ภายใต้มาตรา 77 ทว่า บทบัญญัตินี้จะมีผลบังคับต่อเมื่อมีรัฐภาคี 10 รัฐประกาศบังคับใช้⁶⁹
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ ภายใต้พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญา (สนธิสัญญานี้เปิดรับข้อร้องเรียนจากกลุ่มบุคคลเช่นกัน) และ
- อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลจากการบังคับให้สูญหาย ภายใต้มาตรา 31 ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 อนุสัญญายังไม่มีผลบังคับ

หลังจากมีผลบังคับแล้ว พิธีสารเลือกรับของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม⁷⁰ จะรับข้อร้องเรียนส่วนบุคคลเช่นกัน

จุดแข็ง

- ประโยชน์อย่างหนึ่งของการยื่นข้อร้องเรียนต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาคือ เมื่อรัฐภาคีได้ทำคำประกาศที่เกี่ยวข้องกับภายใต้สนธิสัญญานั้นแล้ว ก็ควรจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้สนธิสัญญา อันรวมถึงพันธกรณีที่จะเยียวยาอย่างมีประสิทธิภาพต่อการละเมิดสนธิสัญญา คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่สัมพันธ์กันจะใช้อำนาจผ่านข้อร้องเรียนส่วนบุคคลโดยตัดสินว่ามีการละเมิดหรือไม่ และรัฐที่เป็นปัญหามีพันธกรณีที่จะต้องให้อำนาจคล้ายกันแก่ผลการตรวจสอบของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา
- คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนสามารถออกมาตรการชั่วคราวในกรณีฉุกเฉินเพื่อตงสถานการณ์ไว้จนกว่าจะมีคำตัดสินในเรื่องดังกล่าว มาตรการชั่วคราวนี้จะคงอยู่จนกว่าจะมีคำตัดสิน
- คำตัดสินของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนสามารถไปไกลกว่าสถานการณ์รายบุคคล และให้แนวทางเชิงรุกเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดแบบเดียวกันในอนาคต
- คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนสามารถพิจารณาข้อร้องเรียนที่กำลังได้รับการพิจารณา หรือผ่านการพิจารณาโดยกระบวนการพิเศษประเภทใดก็ได้

ข้อกำหนดและข้อจำกัดเฉพาะ

- กรณีของผู้ร้องจะต้องเข้าข่ายสนธิสัญญาใดที่เปิดรับข้อร้องเรียนส่วนบุคคล
- รัฐที่เป็นปัญหาจะต้องเป็นภาคีของสนธิสัญญาและจะต้องให้สัตยาบันพิธีสารเลือกรับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว หรือยอมรับอำนาจในการรับข้อร้องเรียนของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนใดเป็นการเฉพาะ
- ในการยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนใด จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดบางประการ ซึ่งรวมถึงการยินยอมหรือการมอบอำนาจโดยผู้เสียหาย หากไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือไม่ปรากฏข้อกำหนดเหล่านี้ ข้อร้องเรียนจะไม่ได้รับการพิจารณา

⁶⁹ ก่อนเดือนกันยายน ค.ศ. 2008 มีเพียงรัฐเดียวที่ทำคำประกาศดังกล่าว

⁷⁰ คณะมนตรีรับรองพิธีสารเลือกรับเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 2008 และเป็นที่สุดหวังว่าต่อมาที่ประชุมสมัชชาใหญ่จะรับรองในปี ค.ศ. 2008

การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน

- ภายใต้อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ จะต้องยื่นข้อร้องเรียนภายในหกเดือนนับจากมีคำตัดสินถึงที่สุดในกรณีดังกล่าวโดยหน่วยงานในชาติ
- ผู้ยื่นข้อร้องเรียนจะต้องไม่สามารถได้รับการเยียวยาอย่างมีประสิทธิภาพภายในประเทศของตนก่อนที่จะส่งข้อร้องเรียนไปยังคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา- การเยียวยาที่ถือว่ามีประสิทธิภาพคือการให้ความคาดหวังตามสมควรแก่ผู้ร้องเรียนว่าจะมีการแก้ไขปัญหาที่เผชิญ
- โดยเฉลี่ยจะใช้เวลาประมาณสองถึงสามปีจึงจะมีคำตัดสินถึงที่สุดสำหรับข้อร้องเรียน
- โดยทั่วไป ข้อร้องเรียนที่ส่งไปยังคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนคณะหนึ่งไม่เกี่ยวเนื่องกับรูปแบบการละเมิดสิทธิมนุษยชนในวงกว้าง
- คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนอาจจะไม่พิจารณากรณีที่กำลังได้รับการพิจารณาโดยกระบวนการวินิจฉัยข้อร้องเรียนระหว่างประเทศหรือระดับภูมิภาค⁷¹

สำหรับข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับ**คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน** กรุณาดู**บทที่ IV (คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน)** ของคู่มือเล่มนี้

ข. การรับข้อร้องเรียนภายใต้กระบวนการพิเศษ

กลไกกระบวนการพิเศษจำนวนหนึ่งอนุญาตให้ยื่นคำกล่าวหาเกี่ยวกับบุคคลเป็นรายกรณีหรือรูปแบบทั่วไปของการละเมิดสิทธิมนุษยชน

บุคคลทุกคนหรือบุคคลอื่นที่กระทำการแทนสามารถยื่นกรณีส่วนบุคคลต่อผู้ทรงอำนาจนิติของกระบวนการพิเศษ หากอาณัติอนุญาตให้ทำได้

บ่อยครั้งที่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมสามารถช่วยบุคคลทั้งหลายในการแสวงหาความคุ้มครองจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้

จุดแข็ง

- การรับข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้กระบวนการพิเศษเป็นกระบวนการที่อาจนำมาใช้ในกรณีรายบุคคล เช่นเดียวกับรูปแบบการละเมิดทั่วไป
- กลไกเหล่านี้อาจเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในกรณีฉุกเฉิน เนื่องจากอนุญาตให้ดำเนินการเร่งด่วนหรือเชิงป้องกัน (ดังที่รู้จักกันว่าคำอุทธรณ์ฉุกเฉิน)
- อาจยื่นกรณีเหล่านี้ได้โดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นรัฐใดที่เกิดการละเมิดขึ้น และรัฐนั้นได้ให้สัตยาบันสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนฉบับใดหรือไม่
- ไม่จำเป็นที่จะต้องคำนึงว่าการเยียวยาทุกชนิดจากภายในประเทศล้มเหลวก่อนจะใช้กระบวนการนี้
- การสื่อสารข้อร้องเรียนไม่จำเป็นต้องดำเนินการโดยผู้เสียหายเอง แม้ว่าแหล่งที่มาของข้อมูลจะต้องมีความน่าเชื่อถือ และ
- อาจยื่นข้อร้องเรียนไปยังคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนคณะหนึ่งและกระบวนการพิเศษประเภทหนึ่งในคราวเดียวกัน (หากมีอาณัติหนึ่งเกี่ยวพันกัน)

⁷¹ อาจเป็นองค์กรตามสนธิสัญญาอื่น เช่นศาลสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปยุโรป หรือศาลสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในทวีปอเมริกา แต่ไม่รวมกระบวนการพิเศษของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

ข้อจำกัด

- จะต้องมีการพิจารณาพิเศษที่ครอบคลุมถึงประเด็นสิทธิมนุษยชนเฉพาะนั้นหรือรัฐนั้นอยู่ (ไม่ใช่ว่าผู้ทรงอำนาจนิติของกระบวนการพิเศษทุกประเภทจะสามารถยุ่งเกี่ยวกับกรณีรายบุคคลได้)
- กระบวนการพิเศษไม่ใช่กลไกที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย แต่เป็นเรื่องดุลยพินิจของแต่ละรัฐว่าจะปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงอำนาจนิติของกระบวนการพิเศษหรือไม่ และ
- กระบวนการพิเศษแตกต่างกันไปตามแต่ละอาณัติ

สำหรับข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการพิเศษ กรุณาดูบทที่ VI (กระบวนการพิเศษ) ของคู่มือเล่มนี้

ค. กระบวนการร้องเรียนของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

บุคคลหรือกลุ่มใดที่กล่าวอ้างว่าเป็นผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนอาจยื่นข้อร้องเรียนภายใต้กระบวนการนี้ เช่นเดียวกับบุคคลหรือกลุ่มอื่นใดที่รู้เห็นโดยตรงอย่างเชื่อถือได้เกี่ยวกับการละเมิดดังกล่าว กระบวนการร้องเรียนของคณะมนตรีเป็นกระบวนการร้องเรียนสากลประเภทเดียวที่ครอบคลุมสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งปวงในทุกรัฐ

การรับข้อร้องเรียนภายใต้กระบวนการนี้ไม่ผูกมัดกับการยอมรับพันธกรณีตามสนธิสัญญาโดยประเทศที่เป็นปัญหา หรือการมีอยู่ของอาณัติกระบวนการพิเศษ กระบวนการร้องเรียนเกี่ยวข้องกับรูปแบบคงที่ของการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างแพร่หลายในรัฐหนึ่ง อีกทั้งไม่ขัดแย้งให้กับผู้เสียหายหรือเสาะหาการเยียวยาให้กับกรณีรายบุคคล

จุดแข็ง

- กระบวนการสามารถจัดการกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทุกชนิด รัฐไม่จำเป็นต้องเป็นภาคีของสนธิสัญญาใดจึงจะสามารถยื่นข้อร้องเรียนเกี่ยวโยงกับสนธิสัญญานั้นภายใต้กระบวนการได้
- อาจยื่นข้อร้องเรียนเกี่ยวกับรัฐใดก็ได้
- ข้อร้องเรียนอาจถูกยื่นโดยผู้เสียหายเองหรือใครก็ได้ที่กระทำการแทนผู้เสียหาย และไม่จำเป็นต้องมีการมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรโดยผู้เสียหาย
- ผู้ร้องเรียน (คนเขียนข้อร้องเรียน) จะได้รับการบอกกล่าวถึงการตัดสินใจที่เกิดขึ้นในขั้นตอนหลัก ๆ ของกระบวนการ และ
- โดยส่วนใหญ่ หลักเกณฑ์การรับข้อร้องเรียนจะเข้มงวดน้อยกว่ากลไกร้องเรียนอื่น ๆ

การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน

ข้อจำกัดที่เป็นไปได้

- กระบวนการอาจใช้เวลานาน เนื่องจากข้อร้องเรียนต้องผ่านขั้นตอนการพิจารณาหลายชั้น ดังนั้นจึงอาจไม่เหมาะสมกับกรณีฉุกเฉิน
- ผู้ร้องเรียนจะต้องไม่สามารถได้รับการเยียวยาอย่างมีประสิทธิภาพภายในประเทศก่อนที่จะส่งข้อมูลภายใต้กระบวนการนี้
- ไม่มีการดำเนินมาตรการฉุกเฉินชั่วคราวเพื่อคุ้มครอง
- โดยทั่วไปข้อร้องเรียนจะต้องสัมพันธ์กับรูปแบบคดีของการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือกล่าวอีกอย่างคือส่งผลกระทบต่อบุคคลจำนวนมากแทนที่จะเป็นรายบุคคล
- เนื่องจากเป็นเรื่องความลับ กระบวนการนี้อาจไม่ได้รับความสนใจจากสาธารณะในเรื่องสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในรัฐที่เป็นปัญหา และ
- กรณีที่ดูเหมือนเป็นรูปแบบคดีของการละเมิดสิทธิมนุษยชนในวงกว้างซึ่งกำลังถูกพิจารณาโดยกระบวนการพิเศษประเภทหนึ่ง องค์การตามสนธิสัญญาหรือหน่วยงานอื่นของสหประชาชาติ หรือกระบวนการร้องเรียนเรื่องสิทธิมนุษยชนที่คล้ายคลึงกันในระดับภูมิภาค จะไม่ถูกรับไว้เพื่อพิจารณาภายใต้กระบวนการนี้

สำหรับข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการร้องเรียน กรุณาดูบทที่ V (คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

วิธีการเข้าถึงและทำงานร่วมกับกระบวนการร้องเรียน

เมื่อคำนึงถึงข้อกำหนดจำเพาะของแต่ละกระบวนการแล้ว

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมทุกคนสามารถเข้าถึงกระบวนการร้องเรียนต่าง ๆ ได้

ผู้ที่เผชิญกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือบุคคลที่สามที่กระทำแทนผู้นั้นอย่างเช่น NGOs

สามารถยื่นข้อร้องเรียนภายใต้แต่ละกระบวนการเหล่านี้

ปกติผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมจะทำตัวเป็นทางผ่านสำหรับบุคคลที่แสวงหาความช่วยเหลือจากการถูกละเมิดสิทธิ

มนุษยชนด้วยการเตรียม เสนอ หรือยื่นข้อร้องเรียนแทนพวกเขา อย่างไรก็ตาม

บุคคลใดที่ยื่นข้อร้องเรียนแทนผู้อื่นควรแน่ใจว่าได้รับความยินยอมจากผู้นั้น

อีกทั้งบุคคลนั้นทราบถึงผลที่ตามมาของการยื่นข้อร้องเรียนด้วย ยกตัวอย่างเช่น

หลังจากข้อมูลถูกส่งให้กับกระบวนการพิเศษนี้แล้ว

ผู้ทรงอำนาจจะสื่อสารกับรัฐที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับกรณีร้องเรียนดังกล่าว

ซึ่งในท้ายสุดจะถูกรวมไว้ในรายงานสาธารณะ

เมื่อข้อร้องเรียนถูกส่งไปยังคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนคนละใด

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้องจะได้รับการเปิดเผยต่อรัฐบาล ด้วยเหตุนี้

จึงเป็นสิ่งสำคัญเบื้องต้นที่ผู้กล่าวอ้างว่าเป็นผู้เสียหายจะต้องรับทราบว่ากระบวนการร้องเรียนแต่ละประเภททำงานอย่างไร

อนึ่ง ควรปฏิบัติตามข้อกำหนดของแต่ละกระบวนการอย่างรอบคอบ

เพื่อที่จะมั่นใจได้ว่าข้อร้องเรียนจะถูกรับไว้พิจารณา

ก. ขอร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

ขอร้องเรียนอาจถูกยื่นโดยบุคคลหรือบุคคลที่สามซึ่งได้รับมอบอำนาจอย่างถูกต้อง อย่างเช่นทนายความ NGOs หรือกลุ่มวิชาชีพ ให้กระทำแทนบุคคลที่อ้างว่าเป็นผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน ส่วนต่อไปนี้จะพิจารณาข้อกำหนดและองค์ประกอบหลักของขอร้องเรียนส่วนบุคคล

ข้อกำหนด

1. การให้สัตยาบันโดยรัฐภาคี

อาจมีการยื่นขอร้องเรียนเกี่ยวกับรัฐใดในกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนภายใต้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนฉบับหนึ่งได้หาก:

- รัฐนั้นเป็นภาคีของสนธิสัญญาดังกล่าว โดยได้ให้สัตยาบันหรือยอมรับด้วยวิธีอื่น และ
- รัฐภาคีนั้นได้ยอมรับอำนาจของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่จัดตั้งขึ้นภายใต้สนธิสัญญาฉบับดังกล่าวให้พิจารณาขอร้องเรียนที่ยื่น ซึ่งจะเป็นการกำหนดให้รัฐต้องเป็นภาคีของพิธีสารเลือกรับที่เกี่ยวข้อง หรือทำคำประกาศที่จำเป็นภายใต้สนธิสัญญานั้น ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสนธิสัญญาดังกล่าว

ควรจำไว้ว่ามีรัฐภาคีจำนวนหนึ่งได้จัดทำข้อสงวนหรือคำประกาศในสาระสำคัญซึ่งอาจจำกัดขอบเขตของพันธกรณีสิทธิมนุษยชนที่ผูกพันพวกเขาภายใต้สนธิสัญญาเหล่านั้น

จึงควรมีการทบทวนเมื่อต้องวินิจฉัยว่าขอร้องเรียนใดสามารถทำได้ตามบทบัญญัติบางประการของสนธิสัญญาหรือไม่⁷²

2. การละเมิดรายบุคคล

ขอร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาอาจนำมาใช้ได้เฉพาะในกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลเฉพาะจำนวนหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น

และโดยส่วนมากจะไม่เหมาะสมกับรูปแบบการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั่วไปซึ่งไม่มีการระบุตัวบุคคล

3. การเยียวยาภายในประเทศ

ขอร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอาจยื่นได้เฉพาะเมื่อ**ไม่มีการเยียวยาอย่างมีประสิทธิภาพภายในประเทศ** เช่น คดี/ขอร้องเรียนได้ผ่านขั้นตอนต่างๆ ของระบบศาลในประเทศแล้ว หรือผ่านขั้นตอนทางการปกครองที่สามารถให้การเยียวยาอย่างมีประสิทธิภาพภายในเวลาอันสมควรแล้ว กฎเกณฑ์นี้ไม่สามารถนำมาใช้หากการเยียวยาภายในประเทศ**ไร้ประสิทธิภาพหรือถูกยืดเวลาออกไปอย่างไม่สมควร** การกำหนดว่าอะไรคือ “การยืดเวลาเกินควร”

ไม่สามารถทำได้โดยรวมและจะต้องได้รับการประเมินเป็นราย ๆ ไป

⁷² หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้สัตยาบันและคำประกาศ/ข้อสงวนของรัฐภาคีต่อสนธิสัญญาแต่ละฉบับรวมทั้งพิธีสารเลือกรับที่เกี่ยวข้องให้**คลิกตรงนี้**

4. การยื่นข้อร้องเรียนในนามผู้เสียหาย

บุคคลหรือองค์กรสามารถยื่นข้อร้องเรียนแทนบุคคลอื่น โดยมีข้อแม้ว่าผู้เสียหายคนนั้นได้ให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปแบบของ “ใบมอบอำนาจ” หรือ “อำนาจกระทำการ”⁷³

5. กระบวนการร้องเรียนประเภทอื่น

หากกรณีใดกำลังได้รับการพิจารณาโดยกระบวนการวินิจฉัยข้อร้องเรียนของหน่วยงานอื่นขององค์การสหประชาชาติ องค์กรระหว่างประเทศหรือระดับภูมิภาค

โดยทั่วไปกรณีดังกล่าวจะไม่สามารถถูกพิจารณาโดยคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาขององค์การสหประชาชาติ

อนึ่ง หากกรณีนั้นเคยได้รับการพิจารณาและยกคำร้องโดยศาลสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในทวีปอเมริกาหรือศาลสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปยุโรป

บางครั้งข้อร้องเรียนเดียวกันนั้นอาจเข้าข่ายการพิจารณาโดยคณะกรรมการประจำสนธิสัญญา นอกจากนี้ กรณีที่ยื่นภายใต้อำนาจของกระบวนการพิเศษประเภทหนึ่งก็ยังสามารถยื่นต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาได้

6. รูปแบบของข้อร้องเรียน

แม้ว่าผู้ร้องเรียนถูกขอให้ใช้แบบฟอร์มตัวอย่างข้อร้องเรียน (ดูภาคผนวก I และ II ของบทนี้)

แต่การติดต่อในรูปแบบใดพร้อมข้อมูลประกอบที่เกี่ยวข้องก็ถือว่าเพียงพอแล้วโดยหลักการ

ควรยื่นข้อร้องเรียนในภาษาทางการของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกัน⁷⁴

⁷³ ความยินยอมดังกล่าวไม่จำเป็นหากมีเหตุผลหนักแน่นอันเชื่อได้ว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะได้รับความยินยอมเช่นนั้นภายใต้สถานการณ์ที่เป็นอยู่

⁷⁴ ภาษาเหล่านี้ประกอบด้วยภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซียและสเปน แต่ขอแนะนำให้ผู้ร้องตรวจสอบจากเว็บไซต์ของ OHCHR เพื่อยืนยันภาษาทางการของคณะกรรมการแต่ละคณะ

ข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาควรประกอบด้วยข้อมูลอะไรบ้าง?

- ข้อมูลส่วนตัวเบื้องต้นของผู้ที่กล่าวอ้างว่าถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน (ชื่อ สัญชาติ วันเดือนปีเกิด)
- ชื่อรัฐภาคีที่ข้อร้องเรียนอ้างถึง
- หากเป็นข้อร้องเรียนแทนผู้อื่น ต้องแนบหลักฐานความยินยอมหรือการมอบอำนาจโดยบุคคลนั้น (“ใบมอบอำนาจ” เป็นฉบับ)
หรืออีกทางหนึ่งคือให้เหตุผลว่าทำไมจึงไม่มีความยินยอมหรือการมอบอำนาจหรือทำไมจึงไม่สามารถส่งมอบให้ได้
- การบรรยายข้อเท็จจริงโดยละเอียดซึ่งนำไปสู่ข้อร้องเรียน นำเสนอลำดับเหตุการณ์อย่างชัดเจน
- รายละเอียดขั้นตอนที่ดำเนินการเพื่อหาการเยียวยาทางตุลาการในศาลท้องถิ่น เช่นเดียวกับการเยียวยาทางปกครองที่มีประสิทธิภาพทั้งหลายซึ่งอาจมีอยู่ในรัฐที่เป็นปัญหา
- รายละเอียดการยื่นกรณีหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางอื่นของการสอบสวนหรือการตกลงระหว่างประเทศ ถ้ามี
- การบรรยายข้อโต้แย้งว่าเหตุใดข้อเท็จจริงในคดีจึงเทียบเท่ากับการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ระบุในสนธิสัญญาซึ่งบทบัญญัติถูกยกขึ้นมาใช้
จะเป็นประโยชน์หากมีการระบุมาตราที่เกี่ยวข้องของสนธิสัญญาด้วย
- เอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดกับคำกล่าวอ้างและข้อโต้แย้ง (คำพิพากษาของศาล เป็นต้น)
สำเนากฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องถ้ามี

ตามปกติ ข้อร้องเรียนที่ใช้ภาษาหยาบคายก้าวร้าวจะไม่ได้รับการพิจารณา

7. ข้อจำกัดเวลา

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบเป็นสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนฉบับเดียวที่กำหนดเวลาการยื่นข้อร้องเรียนไว้อย่างเป็นทางการ ernerนั้นก็ดี

ตามหลักการแล้วข้อร้องเรียนควรถูกยื่นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้หลังจากเกิดการละเมิดตามที่กล่าวอ้างและการเยียวยาภายในประเทศล้มเหลว

การยื่นโดยล่าช้าอาจทำให้เป็นการยากสำหรับรัฐภาคีที่จะตอบสนองอย่างเหมาะสม

และสำหรับคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาที่จะประเมินความเป็นมาของข้อเท็จจริงได้อย่างที่ถ่วง

ข้อร้องเรียนเรื่องการละเมิดซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่กลไกร้องเรียนจะมีผลบังคับกับรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องนั้นจะไม่ได้รับการตรวจสอบ (เว้นแต่ถ้าส่งผลกระทบต่อเนื่องในการละเมิดสนธิสัญญา)

ข้อร้องเรียนภายใต้อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบจะต้องยื่นภายในหกเดือนนับแต่มีคำตัดสินถึงที่สุดในกรณีดังกล่าวโดยหน่วยงานภายในประเทศ

8. การดำเนินการเร่งด่วน

คณะกรรมการแต่ละคณะอาจดำเนินการเร่งด่วนด้วยการใช้มาตรการชั่วคราวในกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขภัยนั้นได้ก่อนการตรวจสอบกรณีร้องเรียนตามวิธีปกติ โดยทั่วไป

มาตรการดังกล่าวถูกนำมาใช้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำที่ไม่สามารถแก้ไขได้ภายหลัง ยกตัวอย่างเช่น การลงโทษประหารชีวิตหรือการเนรเทศบุคคลที่กำลังตกอยู่ในความเสี่ยงที่จะถูกทรมาน **บุคคลหรือองค์กรที่ร้องขอให้คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนพิจารณาใช้มาตรการชั่วคราวจะต้องอธิบายเรื่องนี้อย่างชัดเจนในข้อร้องเรียนของพวกเขา**

9. ประเด็นอ่อนไหว

ในกรณีที่มี**ประเด็นอ่อนไหว**เชิงลักษณะส่วนตัวหรือส่วนบุคคลซึ่งเกิดขึ้นในข้อร้องเรียน มีความเป็นไปได้ที่จะร้องขอให้คณะกรรมการตัดชื่อผู้เสียหายออกจากคำตัดสินท้ายสุด เพื่อที่ว่าเขา/เธอจะไม่ได้รับการเปิดเผยต่อสาธารณะ

องค์ประกอบของกระบวนการ

หากข้อร้องเรียนมีองค์ประกอบสำคัญดังที่กล่าวมาข้างต้น กรณีนี้ก็มักจะถูกจัดไว้ในรายการอย่างเป็นทางการเพื่อการพิจารณา (นั่นคือ การ**ถูกลงทะเบียน**) โดยคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้อง

จากนั้น กรณีนี้จะถูกส่งต่อไปยังรัฐภาคีที่เป็นปัญหาเพื่อเปิดโอกาสให้แสดงความความคิดเห็น เมื่อรัฐภาคีนั้นให้คำตอบแล้ว ผู้ร้องจะได้รับโอกาสให้แสดงความเห็นเกี่ยวกับคำตอบจากรัฐเช่นกัน ณ จุดนั้น คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนก็จะพร้อมทำคำตัดสินได้ แต่ถักรัฐดังกล่าวไม่ให้คำตอบแม้ว่าจะได้รับการเตือนเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนจะตัดสินกรณีนั้นโดยให้น้ำหนักกับคำกล่าวอ้างของผู้ร้องเรียน ขั้นตอนหลักของกระบวนการตรวจสอบโดยคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนมีอยู่สองขั้นตอน ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่าคือขั้นตอน “รับข้อร้องเรียน” และ “พิจารณาข้อเท็จจริง” ในขั้นแรก คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาจะพิจารณาว่าข้อร้องเรียนเป็นไปตามข้อกำหนดของกระบวนการหรือไม่ หากเห็นว่าควรรับข้อร้องเรียนไว้ก็จะดำเนินการพิจารณาข้อเท็จจริงในข้อร้องเรียน แม้ว่าทั้งสองขั้นตอนมักได้รับการพิจารณาไปพร้อมกัน แต่ก็อาจแยกพิจารณาได้ตามคำร้องขอโดยรัฐภาคีที่เป็นปัญหา ในกรณีที่ไม่ผ่านขั้นตอนการรับข้อร้องเรียน ก็อาจไม่มีการพิจารณาข้อเท็จจริงต่อไป

คณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนจะพิจารณาแต่ละคดีโดยการประชุมปิด เมื่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนตัดสินแล้ว คำตัดสินจะถูกส่งไปยังผู้ร้องเรียนและรัฐพร้อมกัน หากคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนตัดสินว่าผู้ร้องเรียนเป็นผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐภาคีภายใต้สนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องจริง ปกติคณะกรรมการจะกำหนดเรื่องการเยียวยาที่ควรจัดให้อีกทั้งเชื่อเชิญให้รัฐภาคีส่งข้อมูลการติดตามผลภายในเวลาที่กำหนด (โดยทั่วไปคือหกเดือน) ในเรื่องขั้นตอนที่รัฐได้ดำเนินการเพื่อให้บังเกิดผลตามการตรวจสอบของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

เนื้อหาของคำตัดสินถึงที่สุดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของคดี หรือคำตัดสินที่จะไม่รับคดีได้รับการโพสต์ไว้บนเว็บไซต์ของ OHCHR โดยเป็นส่วนหนึ่งของหลักกฎหมายของคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

สามารถส่งข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน ไปที่ไหน

ควรส่งข้อร้องเรียนไปที่:

Petitions Team

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland

Fax: +41 (0)22 917 90 22 (เฉพาะกรณีเร่งด่วน ควรรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในรูปแบบฉบับ)

E-mail: tb-petitions@ohchr.org

กรุณาระบุทุกครั้งว่าท่านเขียนถึงคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนคณะใด

ข. การร้องเรียนภายใต้กระบวนการพิเศษ

กลไกนี้อนุญาตให้มีการร้องเรียนเกี่ยวกับบุคคลเป็นรายกรณีหรือรูปแบบการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยทั่วไป บุคคลหรือกลุ่มหรือองค์กรที่กระทำการแทนบุคคลใดสามารถยื่นคดีต่อผู้ทรงอำนาจนิติของกระบวนการพิเศษ

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมมักทำตัวเป็นทางผ่านสำหรับบุคคลที่แสวงหาความคุ้มครองจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน

บุคคลหรือองค์กรที่ประสงค์จะยื่นข้อร้องเรียนภายใต้อำนาจนิติของกระบวนการพิเศษประเภทใดควรก่อนอื่นตรวจสอบดูว่ามีอำนาจนิติรายประเทศหรือรายประเด็นเกี่ยวข้องกับกรณีของพวกเขาหรือไม่ นอกจากนี้

พวกเขาควรอ่านหลักเกณฑ์เฉพาะอย่างละเอียดถี่ถ้วนซึ่งจะต้องปฏิบัติตามก่อนที่ข้อร้องเรียนจะถูกรับไว้

ทั้งคณะทำงานเรื่องการคุมขังโดยพลการ (Working Group on Arbitrary Detention)

และคณะทำงานเรื่องการสูญหายโดยถูกบังคับหรือไม่สมัครใจ (Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances) ต่างมีหลักเกณฑ์จำเพาะของตนซึ่งแตกต่างจากของอำนาจนิติอื่น ๆ

เมื่อรับกรณีส่วนบุคคลไว้แล้ว

การตัดสินใจว่าจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือไม่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ทรงอำนาจนิติของกระบวนการพิเศษ

โดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ผู้ทรงอำนาจนิติกำหนดไว้และควรสอดคล้องกับมาตรฐานจรรยาบรรณสำหรับผู้ทรงอำนาจนิติของกระบวนการพิเศษ ตามปกติหลักเกณฑ์จะสัมพันธ์กับ:

- ความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มา ซึ่งไม่ควรอิงแต่รายงานของสื่อเพียงอย่างเดียว
- ความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งไม่ควรเกิดจากแรงจูงใจทางการเมือง

การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชน

- รายละเอียดที่ให้ และ
- ขอบเขตของอาณัติ

เพื่อเป็นการสะดวกต่อการตรวจสอบกรณีละเมิดที่ได้รับรายงาน มีแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับอาณัติหลายประเภททางออนไลน์สำหรับผู้ประสงค์จะแจ้งข้อมูลกรณีละเมิดดังที่มียากรกล่าวอ้าง (ดูด้านล่าง) อย่างไรก็ตาม ด้วรจ้จำไว้ว่าข้อร้องเรียนจากบุคคลหรือผู้เขียนข้อร้องเรียนคนอื่น ๆ นั้นจะก็อเสมือนไม่มีความแตกต่างถ้าหากยื่นในรูปแบบสอบถาม ผู้ที่เขียนข้อร้องเรียนควรส่งข้อมูลเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอจากที่ไต้ยื่นไว้แล้ว

ข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้กระบวนการพิเศษควรประกอบด้วยข้อมูลอะไรบ้าง?

- ข้อมูลประจำตัวผู้กล่าวอ้างว่าเป็นผู้เสียหาย
- ข้อมูลประจำตัวผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานละเมิด
- ข้อมูลของบุคคลหรือองค์กรที่ยื่นข้อร้องเรียน (ข้อมูลนี้จะถูกปกปิดเป็นความลับ)
- วันและสถานที่เกิดเหตุ และ
- การบรรยายโดยละเอียดถึงพฤติการณ์การละเมิดที่กล่าวอ้าง

หมายเหตุ:

- โดยทั่วไป ข้อร้องเรียนที่ใช้ภาษาหยาบคายก้าวร้าวจะ**ไม่**ได้รับการพิจารณา
- ข้อร้องเรียนควรชัดเจนและตรงประเด็น
- ควรระบุทุกครั้งว่าต้องการยื่นข้อร้องเรียนให้กับกลไกกระบวนการพิเศษประเภทใด
- ควรดูข้อกำหนดของแต่ละอาณัติสำหรับการยื่นข้อร้องเรียนส่วนบุคคล และ
- สามารถทำข้อร้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือสเปนก็ได้

สามารถส่งข้อร้องเรียนส่วนบุคคลภายใต้กระบวนการพิเศษไปที่ไหน

Special Procedures Division
Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Fax: +41
(0)22 917 90 06
E-mail: urgent-action@ohchr.org

กรุณาระบุประเภทกลไกกระบวนการพิเศษที่ต้องการส่งข้อร้องเรียนในช่องหัวข้อเรื่องบนอีเมลหรือโทรสารหรือซองจดหมาย พึงจำไว้ว่าอาณัติของกระบวนการพิเศษบางประเภทมีข้อกำหนดจำเพาะสำหรับข้อร้องเรียน สามารถดูรายละเอียดข้อกำหนดเหล่านี้ได้ภายใต้แต่ละอาณัติบนเว็บไซต์ของ OHCHR

โดยอาศัยข้อมูลความเป็นจริงและน่าเชื่อถือที่ได้รับจากผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามที่กล่าวอ้าง ผู้ทรงอำนาจพิเศษสามารถสื่อสารข้อร้องเรียนไปยังรัฐบาล โดยส่งผ่าน OHCHR และอาจทำในรูปแบบคำอุทธรณ์ฉุกเฉินถ้าปรากฏว่าการละเมิดอย่างร้ายแรงดังกล่าวยังคงเป็นไปอย่างต่อเนื่องหรือกำลังจวนเจียนจะเกิดขึ้น หรือรูปแบบจดหมายกล่าวหาว่าการละเมิดที่กล่าวอ้างนั้นเกิดขึ้นแล้ว ด้วยรูปแบบการสื่อสารเหล่านี้

ผู้ทรงอำนาจพิเศษจะร้องขอให้รัฐบาลที่เป็นปัญหาทำการชี้แจงเกี่ยวกับกรณีใดเป็นการเฉพาะ และ/หรือดำเนินมาตรการเยียวยาอย่างเพียงพอ

อีกทั้งผู้ทรงอำนาจพิเศษสามารถขอให้รัฐบาลแจ้งผลการสอบสวนและการดำเนินการต่าง ๆ ของพวกเขาให้ทราบ พวกเขาอาจเลือกที่จะไต่สวนเพิ่มเติมหรือจัดทำข้อเสนอแนะเฉพาะ โดยทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคำตอบที่ได้รับจากรัฐบาล ในบางสถานการณ์ พวกเขาอาจเลือกที่จะออกแถลงการณ์สาธารณะในกรณีดังกล่าว

ภายใต้กฎที่วางไว้โดยคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

กระบวนการพิเศษทุกประเภทจักต้องรายงานกิจกรรมของพวกเขาในที่ประชุมประจำปี การสื่อสารที่ส่งออกไปและได้รับมามีเป็นความลับและจะยังคงเป็นเช่นนั้นจนกว่าจะมีการเปิดเผยรายงานประจำปีของกระบวนการพิเศษที่เกี่ยวข้องต่อสาธารณะ เว้นแต่ว่าผู้ทรงอำนาจพิเศษตั้งใจที่จะออกแถลงการณ์แจกสื่อ⁷⁵

กรรณาระลึกไว้ว่าชื่อของผู้ที่กล่าวอ้างว่าเป็นผู้เสียหายจะปรากฏอยู่ในรายงานของผู้ทรงอำนาจพิเศษ ยกเว้นในกรณีที่เด็กหรือด้วยสถานการณ์จำเพาะ

เนื่องจากรายงานของกลไกกระบวนการพิเศษจะเปิดเผยต่อสาธารณะ

จึงเป็นสิ่งสำคัญที่บุคคลหรือองค์กรที่กระทำการแทนผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนจะต้องแน่ใจว่าผู้เสียหายเหล่านั้นรับทราบถึงการส่งคดีของพวกเขาไปยังกลไกกระบวนการพิเศษ

การที่ชื่อของพวกเขาอาจอยู่ในการสื่อสารไปยังหน่วยงานของประเทศที่เกี่ยวข้อง และการที่ชื่อ (หรือชื่อย่อ) ของพวกเขาอาจปรากฏในรายงานสาธารณะของกระบวนการพิเศษที่เกี่ยวข้อง

⁷⁵ นอกเหนือจากรายงานประจำปี ผู้ทรงอำนาจพิเศษบางรายจะจัดทำเอกสารอื่น ๆ ที่ช่วยอธิบายการทำงานของพวกเขารวมทั้งขอบเขตของอำนาจพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะทำงานว่าด้วยการคุ้มครองซึ่งโดยผลการจะออก “คำแถลงแรงจูงใจละเอียด” ของเรื่องทั่ว ๆ ไป และ “ความคิดเห็น” เกี่ยวกับเรื่องข้อร้องเรียนส่วนบุคคล ส่วนคณะทำงานว่าด้วยการสูญหายโดยถูกบังคับหรือไม่สมัครใจ จะออก “ความเห็นทั่วไป” เกี่ยวกับปัญหาว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลจากการบังคับให้สูญหาย

การยื่นข้อร้องเรียนกรณีละเมิดสิทธิ มนุษยชน

มีแบบสอบถามมาตรฐานสำหรับการรายงานเรื่องละเมิดสิทธิมนุษยชนภายใต้อาณัติดังต่อไปนี้:

- คณะทำงานเรื่องการคุมขังโดยพลการ
- คณะทำงานเรื่องการสูญหายโดยถูกบังคับหรือไม่สมัครใจ
- คณะทำงานเรื่องการใช้ทหารรับจ้างเป็นเครื่องมือขัดขวางประชาชนในการใช้สิทธิกำหนดเจตน์จำนงของตนเอง
- ผู้รายงานพิเศษเรื่องการสังหารนอกกระบวนการยุติธรรม อย่างรวบรัดหรือโดยพลการ
- ผู้รายงานพิเศษเรื่องการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออก
- ผู้รายงานพิเศษเรื่องสิทธิมนุษยชนของผู้ย้ายถิ่นฐาน
- ผู้รายงานพิเศษเรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก
- ผู้รายงานพิเศษเรื่องการทรมานและการปฏิบัติหรือลงโทษอื่น ๆ อย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี
- ผู้รายงานพิเศษเรื่องการด่ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
- ผู้รายงานพิเศษเรื่องความรุนแรงต่อสตรี ต้นเหตุ และผลที่ตามมา และ
- ผู้รายงานพิเศษเรื่องสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

อย่างไรก็ตาม ข้อร้องเรียนจากบุคคลและแหล่งอื่น ๆ จะได้รับการพิจารณาเช่นกัน
แม้ว่าจะไม่ได้ยื่นในรูปแบบสอบถาม

ค. กระบวนการร้องเรียนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

ภายใต้กระบวนการร้องเรียนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
อาจยื่นข้อร้องเรียนโดยบุคคลหรือกลุ่มใดก็ได้ที่อ้างว่าเป็นผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน
หรือรู้เห็นโดยตรงที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับการละเมิดดังกล่าว
องค์ประกอบสำคัญของกระบวนการปรากฏอยู่ด้านล่าง

ข้อร้องเรียนภายใต้กระบวนการร้องเรียนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนควรประกอบด้วยข้อมูลอะไรบ้าง?

- ข้อมูลประจำตัวของบุคคลหรือองค์กรที่ยื่นข้อร้องเรียน
(ข้อมูลนี้จะถูกเก็บเป็นความลับหากมีการร้องขอ) จะไม่มีการรับข้อร้องเรียนที่ไม่ระบุชื่อ
- การบรรยายข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องโดยละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้ และระบุชื่อผู้เสียหายที่กล่าวอ้าง
วัน สถานที่ และหลักฐานอื่น ๆ
- วัตถุประสงค์ของการร้องเรียน และสิทธิที่กล่าวอ้างว่าถูกละเมิด
- คำอธิบายว่าการผิดดังกล่าวอาจแสดงถึงรูปแบบการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงและยืนยันได้
ว่าเกิดขึ้นจริง แทนที่จะเป็นการละเมิดเฉพาะบุคคล และ
- รายละเอียดที่ว่าไม่สามารถได้รับการเยียวยาจากภายในประเทศ
หรือคำอธิบายว่าการเยียวยาดังกล่าวจะไร้ประสิทธิภาพหรือกินเวลานานควรอย่างไร

หมายเหตุ:

- ข้อร้องเรียนทั้งหลายจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร
กรุณาจำไว้ว่าเป็นการไม่เพียงพอที่จะอิงแต่รายงานของสื่อ
หากท่านประสงค์จะยื่นรายงานสิทธิมนุษยชนเป็นหลักฐาน
ท่านควรแนบจดหมายปะหน้าเพื่อบ่งบอกถึงตัวตน อธิบายว่าท่านต้องการทำคดีอะไร
และท่านต้องการให้พิจารณาข้อร้องเรียนของท่านด้วยกระบวนการร้องเรียนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
- ขอแนะนำให้จำกัดอยู่เพียง 10-15 หน้า อาจยื่นข้อมูลเพิ่มเติมในภายหลังได้
- สามารถทำข้อร้องเรียนในภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซียหรือสเปน
เอกสารซึ่งใช้ภาษาอื่นควรได้รับการแปลหรือสรุปย่อเป็นภาษาใดภาษาหนึ่งดังที่กล่าวมา และ
- ข้อร้องเรียนที่ใช้ภาษาเสมือนหยาบคายหรือดูหมิ่นจะไม่ได้รับการพิจารณา

รายละเอียดของรูปแบบและกระบวนการของกลไกร้องเรียนประเภทนี้ได้รับการแจกแจงในมติที่ 5/1
ของคณะกรรมการ ข้อมูลในส่วนนี้ นำมาจากบทบัญญัติในมติดังกล่าว
เป็นที่คาดหวังกันว่าบทบัญญัติและวิธีการทำงานเบื้องต้นเหล่านี้
โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ร้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ
ของกระบวนการจะได้รับการพัฒนาต่อไปอีก

ขั้นตอนของกระบวนการร้องเรียน:

ขั้นตอนที่ 1: การคัดสรรเบื้องต้น

สำนักเลขาธิการของ OHCHR ร่วมกับประธานคณะทำงานด้านข้อร้องเรียนจะตรวจสอบข้อร้องเรียนทั้งหมด (คำร้อง) ที่ได้รับโดยยึดหลักเกณฑ์การรับ และจะคัดสรรที่ไม่มีมูลหรือไม่ระบุชื่อออกไป หากข้อร้องเรียนถูกรับไว้สำหรับขั้นตอนต่อไป ผู้เขียนคำร้องจะได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร และข้อร้องเรียนจะได้รับการสื่อสารไปยังรัฐบาลที่เกี่ยวข้องเพื่อตอบกลับ

ขั้นตอนที่ 2: คณะทำงานด้านข้อร้องเรียน

คณะทำงานด้านข้อร้องเรียน ประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งห้าคนจากคณะกรรมการที่ปรึกษาของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน และได้รับอาณัติให้ประชุมกันอย่างน้อยสองสมัยต่อปีเป็นเวลาห้าวันในแต่ละสมัย คณะทำงานจะตรวจสอบคำร้องที่ผ่านการคัดสรรเบื้องต้นประกอบด้วยคำตอบที่ได้รับจากรัฐบาลเพื่อที่จะส่งเรื่องสถานการณ์จำเพาะที่ดูเหมือนแสดงให้เห็นรูปแบบดงที่ของการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอย่างร้ายแรงและยืนยันความน่าเชื่อถือคือได้ว่าเกิดขึ้นจริงไปให้คณะทำงานด้านสถานการณ์พิจารณาต่อไป

ขั้นตอนที่ 3: คณะทำงานด้านสถานการณ์

คณะทำงานด้านสถานการณ์ ประกอบด้วยสมาชิกห้าคนของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน ซึ่งทำหน้าที่เป็นการส่วนตัวและได้รับอาณัติให้ประชุมกันอย่างน้อยสองสมัยต่อปีเป็นเวลาห้าวันในแต่ละสมัยเพื่อพิจารณาสถานการณ์ที่คณะทำงานด้านข้อร้องเรียนส่งต่อมาให้ คณะทำงานชุดนี้จะประเมินกรณีต่าง ๆ ที่ได้รับมาและจัดทำรายงานส่งให้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนพร้อมข้อเสนอแนะจำเพาะเกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องดำเนินการในเรื่องสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นรูปแบบดงที่ของการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ในทางกลับกัน คณะทำงานอาจตัดสินใจที่จะเก็บสถานการณ์นั้นไว้เพื่อการทบทวนตรวจสอบหรือยกคำร้องนั้น

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ**คณะกรรมการที่ปรึกษาของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน** กรุณาดูบทที่ V (คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

ขั้นตอนที่ 4: คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนจะพิจารณาในที่ประชุมเต็มคณะเกี่ยวกับสถานการณ์ที่คณะทำงานด้านสถานการณ์ส่งมาอย่างบ่อยครั้งเท่าที่จำเป็น แต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

คณะมนตรีจะตรวจสอบรายงานที่คณะทำงานด้านสถานการณ์ส่งให้ด้วยวิธีปิดลับ เว้นแต่จะตัดสินใจเป็นอย่างอื่นจากกรณีพิจารณาสถานการณ์ คณะมนตรีอาจลงมือดำเนินการซึ่งมักเป็นไปในรูปแบบมติหรือคำตัดสิน โดยอาจตัดสินใจใช้มาตรการต่อไป:

- ยุติการพิจารณาสถานการณ์นั้นหากไม่มีเหตุอันสมควรพิจารณาหรือดำเนินการต่อไป

- ดงสถานการณ์ไว้ภายใต้การทบทวน และร้องขอรัฐที่เป็นปัญหาให้มอบข้อมูลเพิ่มเติมภายในเวลาอันสมควร
- ดงสถานการณ์ไว้ภายใต้การทบทวน และแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญอิสระที่ทรงคุณวุฒิสูงให้ติดตามตรวจสอบสถานการณ์และรายงานกลับให้ทราบ
- ยุติการทบทวนเรื่องดังกล่าวภายใต้กระบวนการร้องเรียนแบบปิดลับ เพื่อดำเนินการพิจารณาแบบเปิดเผย
- เสนอแนะว่า OHCHR ควรให้ความร่วมมือด้านวิชาการ ความช่วยเหลือด้านการสร้างศักยภาพ หรือบริการให้คำปรึกษาแก่รัฐที่เป็นปัญหา

เอกสารทั้งหมดที่บุคคลและรัฐบาลส่งให้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำลังได้รับการพิจารณา รวมถึงคำตัดสินในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการ จะคงเป็นความลับ ในทำนองเดียวกับสถานการณ์ที่การพิจารณายุติลง

สามารถส่งข้อร้องเรียนภายใต้กระบวนการร้องเรียนของคณะมนตรี สิทธิมนุษยชนไปที่ไหน

Human Rights Council Branch (complaint procedure)

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix CH-1211 Geneva

10 - Switzerland

Fax: +41 (0)22 917 90 11

E-mail: CP@ohchr.org

การยื่นข้อร้องเรียนกรณี ละเมิดสิทธิมนุษยชน

ภาคผนวก I – ตัวอย่างแบบฟอร์มสำหรับการร้องเรียนภายใต้:

- พิธีสารเลือกรับของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง
- อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือลงโทษอื่น ๆ อย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี หรือ
- อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ

กรุณาระบุชื่อกระบวนการใดจากด้านบนที่ท่านกำลังส่งคำร้องถึง

วันที่: _____

I. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้อง:

- นามสกุล
- ชื่อต้น
- สัญชาติ
- วันเดือนปีและสถานที่เกิด
- ที่อยู่สำหรับติดต่อเรื่องคำร้อง
- ระบุว่าท่านกำลังยื่นคำร้อง:
 - ในนามตนเอง
 - แทนผู้อื่น

[หากกำลังยื่นคำร้องแทนผู้อื่น]

- กรุณาให้รายละเอียดข้อมูลส่วนตัวของบุคคลนั้น:
- นามสกุล
- ชื่อต้น
- สัญชาติ
- วันเดือนปีและสถานที่เกิด
- ที่อยู่ปัจจุบัน

หากท่านกระทำการด้วยการรับรู้และความยินยอมของบุคคลนั้น

กรุณาแสดงการมอบอำนาจให้ท่านยื่นคำร้องนี้แทน

หรือ

หากท่านไม่ได้รับมอบอำนาจ กรุณาอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับบุคคลนั้น

และให้รายละเอียดว่าเหตุใดท่านจึงเห็นสมควรที่จะยื่นคำร้องแทน

II. รัฐที่เกี่ยวข้อง / มาตรการที่ถูกละเมิด

- ชื่อรัฐที่เป็นภาคีของพิธีสารเลือกรับ (กรณีร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน) หรือได้ทำคำประกาศที่เกี่ยวข้องกันไว้ (กรณีร้องเรียนต่อคณะกรรมการต่อต้านการทรมาน หรือคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ)
- มาตรการของกติกาหรืออนุสัญญาที่กล่าวอ้างว่าถูกละเมิด

III. ความพยายามหาการเยียวยาภายในประเทศ/การบังคับใช้กลไกระหว่างประเทศอื่น ๆ

- ขั้นตอนที่ท่านดำเนินการโดยหรือในนามผู้ที่กล่าวอ้างว่าเป็นผู้เสียหายเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือภายในรัฐที่เป็นปัญหาเรื่องการละเมิด-รายละเอียดของขั้นตอนที่ท่านดำเนินการอันรวมถึงการฟ้องพาดศาลและหน่วยงานรัฐอื่น ๆ ท่านร้องเรียนเรื่องใด เวลาใดและผลลัพธ์เป็นอย่างไร
- หากท่านมิได้แสวงหาการเยียวยาเหล่านี้เนื่องจากจะใช้เวลานานเกินควร ไร้ประสิทธิภาพ ไม่มีพร้อมอยู่สำหรับท่าน หรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ กรุณาอธิบายเหตุผลของท่านโดยละเอียด
- ท่านได้เคยยื่นเรื่องเดียวกันเพื่อรับการตรวจสอบภายใต้กระบวนการอื่นของการสอบสวนหรือการตกลงระหว่างประเทศ (เช่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในทวีปอเมริกา ศาลสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปยุโรป หรือคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสิทธิของประชาชนแห่งทวีปแอฟริกา?)
- หากเคย ให้รายละเอียดขั้นตอนที่เคยหรือกำลังดำเนินการ ท่านร้องเรียนเรื่องใด เวลาใดและผลลัพธ์เป็นอย่างไร

IV. ข้อเท็จจริงในคำร้อง

- รายละเอียดตามลำดับเหตุการณ์ ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของการละเมิดที่กล่าวอ้างให้รวมทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหรือพิจารณากรณีของท่าน กรุณาอธิบายว่าทำไมท่านจึงเห็นว่าข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังที่บรรยายเป็นการละเมิดสิทธิของท่าน
- ลงลายมือชื่อผู้เขียน

V. รายการเอกสารประกอบ (สำเนาที่ต้องแนบมากับคำร้องโดยไม่ใช่ต้นฉบับ):

- การมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้กระทำการ (หากท่านกำลังยื่นคำร้องในนามบุคคลอื่นและไม่ได้ให้เหตุผลของการขาดใบมอบอำนาจเพื่อการเฉพาะ)
- คำตัดสินของศาลและหน่วยงานภายในประเทศในกรณีของท่าน (สำเนากฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศจะเป็นประโยชน์เช่นกัน)
- คำร้องที่ส่งไปและคำตัดสินโดยกระบวนการอื่นของการสอบสวนหรือการตกลงระหว่างประเทศ
- เอกสารหรือหลักฐานประกอบอื่น ๆ ที่ท่านมีซึ่งสนับสนุนคำบรรยายของท่านในข้อ IV (ต้นฉบับ) เกี่ยวกับข้อเท็จจริงของการร้องเรียนและ/หรือข้อโต้แย้งของท่านว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นการละเมิดสิทธิของท่าน

ในกรณีที่ท่านมิได้แนบข้อมูลนี้และจำเป็นจะต้องขอจากท่านเป็นการเฉพาะ
หรือท่านมิได้แนบเอกสารในภาษาทางการของสำนักเลขาธิการ
อาจทำให้การพิจารณาคำร้องเกิดความล่าช้าขึ้น

การยื่นข้อร้องเรียนกรณี ละเมิดสิทธิมนุษยชน

ภาคผนวก II – แนวทางจัดทำคำร้องเพื่อการสื่อสารข้อมูลภายใต้:

- วิธีการเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เขียนข้อร้องเรียน

- นามสกุล
- ชื่อต้น
- วันเดือนปีและสถานที่เกิด
- สัญชาติ/สถานะพลเมือง
- เลขหนังสือเดินทาง/บัตรประชาชน (ถ้ามี)
- เพศ
- สถานภาพสมรส/บุตร
- อาชีพ
- ภูมิหลังเชื้อชาติ ศาสนาที่นับถือ กลุ่มสังคม (ถ้าเกี่ยวข้อง)
- ที่อยู่ปัจจุบัน
- ที่อยู่ไปรษณีย์สำหรับการติดต่อปิดลับ (หากมีนอกเหนือจากที่อยู่ปัจจุบัน)
- โทรสาร/โทรศัพท์/อีเมล
- ระบุว่าท่านกำลังยื่นข้อร้องเรียนในฐานะ:
 - ผู้เสียหายตามที่กล่าวอ้าง หากมีผู้เสียหายเป็นกลุ่ม ให้ข้อมูลเบื้องต้นของแต่ละคนด้วย
 - แทนผู้เสียหายตามที่กล่าวอ้าง แสดงหลักฐานการให้ความยินยอมโดยผู้เสียหาย หรือเหตุผลของการยื่นข้อร้องเรียนโดยปราศจากความยินยอมดังกล่าว

2. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียหายตามที่กล่าวอ้าง (หากไม่ใช่ผู้เขียน)

- นามสกุล
- ชื่อต้น
- วันเดือนปีและสถานที่เกิด
- สัญชาติ/สถานะพลเมือง
- เลขหนังสือเดินทาง/บัตรประชาชน (ถ้ามี)
- เพศ
- สถานภาพสมรส/บุตร
- อาชีพ
- ภูมิหลังเชื้อชาติ ศาสนาที่นับถือ กลุ่มสังคม (ถ้าเกี่ยวข้อง)
- ที่อยู่ปัจจุบัน
- ที่อยู่ไปรษณีย์สำหรับการติดต่อปิดลับ (หากมีนอกเหนือจากที่อยู่ปัจจุบัน)
- โทรสาร/โทรศัพท์/อีเมล

3. ข้อมูลเกี่ยวกับรัฐที่เป็นปัญหา

- ชื่อของรัฐภาคนั้น (ประเทศ)

4. ลักษณะของการละเมิดตามที่กล่าวอ้าง

ให้ข้อมูลละเอียดเพื่อสนับสนุนการร้องเรียนของท่านโดยประกอบด้วย:

- การบรรยายถึงการละเมิดที่กล่าวอ้าง และผู้กระทำละเมิด
- วัน
- สถานที่
- บทบัญญัติของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบที่กล่าวอ้างว่าถูกละเมิด หากข้อร้องเรียนอ้างถึงมากกว่าหนึ่งบทบัญญัติ ให้อธิบายแต่ละประเด็นแยกกัน

5. ขั้นตอนที่ท่านดำเนินการเพื่อขอรับการเยียวยาภายในประเทศ

บรรยายการดำเนินการขอรับการเยียวยาภายในประเทศ ยกตัวอย่างเช่น การพยายามให้ได้รับการเยียวยาโดยทางกฎหมาย การปกครอง การออกกฎหมาย นโยบายหรือโครงการต่าง ๆ ตลอดจน:

- ประเภทของการเยียวยาที่เสาะหา
- วัน
- สถานที่
- ใครริเริ่มดำเนินการ
- ดำเนินการกับหน่วยงานหรือองค์กรใด
- ชื่อศาลที่ไต่สวนคดี (ถ้ามี)
- หากการเยียวยาภายในประเทศล้มเหลว ให้อธิบายเหตุผล

หมายเหตุ: ให้แนบสำเนาเอกสารทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

6. กระบวนการระหว่างประเทศอื่น ๆ

เคยมีการตรวจสอบเรื่องเดียวกัน

หรือกำลังได้รับการตรวจสอบภายใต้กระบวนการอื่นของการสอบสวนหรือการตกลงระหว่างประเทศหรือไม่? หากใช่ ให้อธิบาย:

- ประเภทของกระบวนการ
- วัน
- สถานที่
- ผลลัพธ์ (ถ้ามี)

หมายเหตุ: ให้แนบสำเนาเอกสารทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

7. วันที่และลายมือชื่อ

วันที่/สถานที่: _____

ลายมือชื่อของผู้เขียน และ/หรือ ผู้เสียหาย: _____

8. รายการเอกสารแนบ (อย่าส่งต้นฉบับ ให้ส่งเฉพาะสำเนา)

IX. กองทุนและเงินอุดหนุน

มีกองทุนและเงินอุดหนุนจำนวนหนึ่ง ซึ่งบางส่วนสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) บริหารจัดการโดยตรง สามารถก่อประโยชน์แก่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมได้อันรวมถึงองค์กรเอกชน (NGOs) องค์กรระดับรากหญ้า สมาคมวิชาชีพและบุคคลในวิชาชีพต่าง ๆ กองทุนและเงินอุดหนุนเหล่านี้สามารถสนับสนุนการเงินแก่กิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชนบางประเภทของภาคประชาสังคม

กองทุนเป็นเงินสนับสนุนกิจกรรมภายในอาณาเขตของพวกเขา OHCHR และสำนักงานอื่น ๆ ขององค์การสหประชาชาติบริหารจัดการกองทุนและเงินอุดหนุนหลายประเภทเพื่อสนับสนุนผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมในบางสถานการณ์ กองทุนจะได้รับเงินสมทบโดยสมัครใจจากรัฐบาล NGOs องค์กรอื่น ๆ ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ รวมทั้งคนทั่วไปเพื่อจัดสรรตามอาณาเขตของพวกเขา

โดยทั่วไป องค์กรภาคประชาสังคม เช่น NGOs องค์กรระดับรากหญ้า กลุ่มชุมชนและสมาคมวิชาชีพสามารถสมัครขอรับเงินจากกองทุนและเงินอุดหนุนได้ ในบางกรณีบุคคลก็อาจสมัครได้เช่นกัน ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่ต้องการสมัครควรดูคำแนะนำอย่างถี่ถ้วนและปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านบริหารจัดการและด้านอื่น ๆ

สถานะที่ปรึกษาของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (ECOSOC) ไม่เป็นข้อกำหนดสำหรับ NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ ในการเข้าร่วมหรือเข้าถึงกองทุนหรือเงินอุดหนุนใด ๆ เหล่านี้

ก. กองทุนและเงินอุดหนุนคืออะไร?

กองทุนและเงินอุดหนุนที่บริหารจัดการโดย OHCHR ได้แก่:

- **กองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากการทรมาน** (United Nations Voluntary Fund for Victims of Torture) ให้เงินอุดหนุนผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมที่ให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์ จิตวิทยา สังคม เศรษฐกิจ กฎหมาย มนุษยธรรมหรืออื่น ๆ แก่ผู้เสียหายจากการทรมานและสมาชิกในครอบครัว ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมซึ่งเข้าช่วยรวมถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง NGOs ศูนย์เชี่ยวชาญด้านฟื้นฟู สมาคมผู้เสียหาย มูลนิธิและโรงพยาบาล ตลอดจนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนแต่ไม่บ่อยครั้งนัก เช่น ทนายความที่ดำเนินการแทนผู้เสียหาย

คู่มือเล่มนี้หาได้ในรูปแบบดิจิทัลบนเว็บไซต์ของ OHCHR ที่: <http://www.ohchr.org/civilsocietyhandbook/> ในนั้นท่านจะพบบทความต่าง ๆ ในคู่มือที่พร้อมสำหรับการดาวน์โหลด เช่นเดียวกับลิงก์อ้างอิงที่ปรากฏอยู่ในคู่มือ

- **กองทุนเพื่อประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม** (Voluntary Fund for Indigenous Populations)
ให้เงินอุดหนุนค่าเดินทางแก่ตัวแทนชุมชนหรือองค์กรของชนท้องถิ่นดั้งเดิมเพื่อเข้าร่วมการประชุมขององค์การสหประชาชาติที่เกี่ยวกับประเด็นชนท้องถิ่นดั้งเดิม
- **กองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือเหยื่อของการค้าทาสยุคใหม่** (United Nations Voluntary Trust Fund on Contemporary Forms of Slavery)
ให้เงินอุดหนุนโครงการขนาดเล็กเป็นการเฉพาะแก่องค์กรภาคประชาสังคม เช่น NGOs, กลุ่มชุมชนและเยาวชน สหภาพการค้า หรือสมาคมวิชาชีพที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่อของการค้าทาสยุคใหม่ และ
- **โครงการ “ร่วมด้วยช่วยเหลือชุมชน ” (Assisting Communities Together - ACT)**
ให้เงินอุดหนุนขนาดเล็กแก่กิจกรรมอบรมและให้ความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนในท้องถิ่น

ในบทนี้จะกล่าวถึงกองทุนอีกสองประเภทที่สนับสนุนกิจกรรมของภาคประชาสังคมในเรื่องประเด็นสำคัญ คือ:

- **กองทุนเพื่อประชาธิปไตยแห่งสหประชาชาติ** (United Nations Democracy Fund)
ให้ทุนสนับสนุนโครงการจัดตั้งและสร้างความแข็งแกร่งให้กับสถาบันประชาธิปไตย ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และสร้างหลักประกันการมีส่วนร่วมของทุกกลุ่มในกระบวนการประชาธิปไตย และ
- **กองทุนสหประชาชาติเพื่อผู้พิการ** (United Nations Voluntary Fund on Disability)
ให้ทุนขนาดเล็กเพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างศักยภาพให้องค์กรภาคประชาสังคมสามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ

แม้ว่ากองทุนเหล่านี้จะถูกระบุบริหารจัดการโดยสำนักงานอื่น ๆ ขององค์การสหประชาชาติ แต่ OHCHR ก็ได้รับมอบหมายบทบาทในกองทุนดังกล่าวเช่นกัน

รายละเอียดการติดต่อ

กองทุนที่บริหารจัดการโดย OHCHR

United Nations Voluntary Fund for Victims of Torture

United Nations Voluntary Fund for Victims of Torture
Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Phone:
+41 (0)22 917 93 15
Fax: +41 (0)22 917 90 17 E-mail:

unvft@ohchr.org

Voluntary Fund for Indigenous Populations

Voluntary Fund for Indigenous Populations
Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland
Phone: +41 (0)22 928 91 64 or +41 (0)22 928 91 42
Fax: +41 (0)22 928 90 66

E-mail: IndigenousFunds@ohchr.org

United Nations Voluntary Fund on Contemporary Forms of Slavery

United Nations Voluntary Fund on Contemporary Forms of Slavery Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland
Phone: +41 (0)22 928 93 81 or +41 (0)22 928 91 64
Fax: +41 (0)22 928 90 66

E-mail: SlaveryFund@ohchr.org

'Assisting Communities Together' (ACT) Project

ACT Project
Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
8-14, avenue de la Paix
CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Fax: +41
(0)22 928 90 61

E-mail: ACTProject@ohchr.org

กองทุนที่บริหารจัดการโดยสำนักงานอื่น ๆ ขององค์การสหประชาชาติ โดยที่ OHCHR ได้รับมอบหมายบทบาทในกองทุนดังกล่าวด้วย

United Nations Democracy Fund

United Nations Democracy Fund (UNDEF)
United Nations
One UN Plaza, Room DC1-1330
New York, NY 10017
United States of America
Phone: +1 917 367 42 10 or +1 917 367 80 62
Fax: +1 212 963 14 86
E-mail: democracyfund@un.org

United Nations Voluntary Fund on Disability

Secretariat for the Convention on the Rights of Persons with Disabilities Department for Economic and Social Affairs
United Nations
Two UN Plaza, DC2-1372
New York, NY 10017
United States of America
Fax: +1 212 963 01 11
E-mail: enable@un.org

ข. กองทุนและเงินอุดหนุนทำงานอย่างไร?

1. กองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากการทรมาน

อาณัติของกองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากการทรมานคือการให้เงินอุดหนุนโครงการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม (การแพทย์ จิตวิทยา กฎหมาย สังคม และการเงิน)

แก่ผู้เสียหายจากการทรมานและสมาชิกในครอบครัว

โดยผ่านช่องทางความช่วยเหลือที่จัดตั้งอยู่แล้วซึ่งส่วนมากคือผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม เช่น NGOs

ศูนย์เชี่ยวชาญด้านฟื้นฟู สมาคมผู้เสียหาย มูลนิธิและโรงพยาบาล

ตลอดจนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนแต่ไม่บ่อยครั้งนัก จะไม่มีการรับใบสมัครจากองค์กรรัฐบาล

รัฐสภาหรือทางการปกครอง พรรคการเมือง หรือกลุ่มเคลื่อนไหวเสรีนิยม

กองทุนเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากการทรมานเป็นกองทุนขนาดใหญ่ที่สุดที่จัดการโดย OHCHR

ซึ่งให้การสนับสนุนโครงการของผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมในมากกว่า 60 ประเทศ

เลขาธิการองค์การสหประชาชาติเป็นผู้บริหารกองทุนนี้ด้วยคำแนะนำจากคณะกรรมการดูแลกองทุนซึ่งจะประชุมกันปีละสองครั้ง

โดยการประชุมในเดือนกุมภาพันธ์จะเกี่ยวกับประเด็นนโยบายและในเดือนตุลาคมเกี่ยวกับการอนุมัติเงินอุดหนุน คณะกรรมการจะตรวจสอบรายงานการใช้จ่ายเงินอุดหนุนที่ผ่านมา รวมทั้งรับรองข้อเสนอแนะเรื่อง

กองทุนและเงินอุดหนุน

เงินอุดหนุนรอบใหม่

อีกทั้งจะประชุมร่วมกับผู้ที่ให้การสนับสนุนกองทุนอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับแหล่งทุนเชิงสถาบันอื่น ๆ นอกจากนี้ คณะกรรมการจะอภิปรายกันในประเด็นเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการทรมาน

สำนักเลขาธิการและคณะกรรมการของกองทุนตั้งอยู่ที่ OHCHR ในนครเจนีวา

สำนักเลขาธิการจะตัดสินใจเรื่องการรับใบสมัครขอเงินอุดหนุนโครงการ

ในขณะที่คณะกรรมการจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะให้ทุนแก่รายใดโดยดูจากข้อดีของโครงการ

คณะกรรมการจะพิจารณาองค์ประกอบบางประการดังนี้:

- จำนวนผู้เสียหายจากการทรมานและสมาชิกในครอบครัวที่จะได้รับความช่วยเหลือจากโครงการ
- ประเภทของการทรมานที่ต้องอดกลั้นเผชิญและอาการที่ตามมา
- ประเภทความช่วยเหลือที่จำเป็น
- ประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่โครงการในด้านช่วยเหลือผู้เสียหายจากการทรมาน
- กรณีศึกษาจากผู้เสียหายที่จะได้รับความช่วยเหลือ และ
- ความจำเป็นในการช่วยโครงการขนาดเล็กที่ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ผู้เสียหายจากการทรมานในภูมิภาคสำคัญเร่งด่วนคือแอฟริกา เอเชีย เอเชียกลางและยุโรปตะวันออก ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับทุนสนับสนุนน้อยมาก

เงินอุดหนุนจากกองทุนจะครอบคลุมระยะเวลา 12 เดือน และสามารถยื่นใบสมัครใหม่เพื่อดำเนินโครงการต่อได้ ซึ่งการจะได้เงินอุดหนุนก่อนใหม่ขึ้นอยู่กับว่าคณะกรรมการได้รับรายงานอันเป็นที่น่าพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเงินและการตรวจสอบบัญชีการใช้เงินอุดหนุนที่ผ่านมา

วงจรของเงินอุดหนุนในแต่ละปีเป็นดังต่อไปนี้:

- กำหนดเวลารับใบสมัครและรายงานการใช้จ่ายเงินอุดหนุนก่อนหน้า: **1 เมษายน;**
- พิเคราะห์ใบสมัครโดยสำนักเลขาธิการ พร้อมทั้งเยี่ยมผู้ที่ใบสมัครถูกรับไว้แล้วก่อนทำการตัดสินใจ: **เมษายนถึงกันยายน;**
- ประชุมคณะกรรมการ: **ตุลาคม;**
- ส่งข้อมูลไปยังผู้สมัครตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ: **พฤศจิกายน;**
- จ่ายเงินอุดหนุน: **มกราคมของปีถัดจากการสมัคร**

วิธีการเข้าถึงกองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากการทรมาน⁷⁶

ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุน?

- เฉพาะองค์กรเอกชนเท่านั้นที่สามารถสมัครได้ ซึ่งรวมถึง NGOs ศูนย์เชี่ยวชาญด้านฟื้นฟู สมาคมผู้เสียหาย มูลนิธิและโรงพยาบาล ตลอดจนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนแต่ไม่บ่อยครั้งนัก เช่น ทนายความที่ดำเนินการแทนผู้เสียหาย
- ใบสมัครจากองค์กรรัฐบาล กลุ่มเคลื่อนไหวเสรีนิยมหรือพรรคการเมืองจะไม่ได้รับการพิจารณา

⁷⁶ รัฐบาล NGOs และองค์กรภาคเอกชนหรือภาครัฐสามารถให้การสนับสนุนกองทุนได้ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการสมทบเงินกองทุน กรุณาติดต่อสำนักเลขาธิการ

- ผู้ได้รับประโยชน์โดยตรงจากโครงการจะต้องเป็นผู้เสียหายจากการทรมาน ดังเป็นที่เข้าใจตามมาตรา 1 ของปฏิญญาว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการทรมานและการปฏิบัติหรือลงโทษอื่น ๆ อย่างโหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี หรือสมาชิกในครอบครัว
- เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับโครงการควรมีประสบการณ์ในการให้ความช่วยเหลือโดยตรงแก่ผู้เสียหายจากการทรมาน และควรดำเนินโครงการอยู่แล้วในขณะยื่นขอเงินอุดหนุน
- การสมัครจะต้องใช้แบบฟอร์มใบสมัครออนไลน์ของกองทุน ซึ่งพบได้ในเว็บไซต์ของ OHCHR
- จะต้องยื่นใบสมัครไปที่สำนักเลขาธิการของกองทุนก่อนวันที่ 1 เมษายนของทุกปี

ผู้ที่สมัครขอเงินอุดหนุนจากกองทุนเป็นครั้งแรกควร:

- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรของตน
- แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ขององค์กรมีประสบการณ์ด้านการให้ความช่วยเหลือโดยตรงแก่ผู้เสียหายจากการทรมาน (ควรแนบประวัติมาด้วย)
- อธิบายจุดมุ่งหมายและความสมเหตุสมผลของโครงการ และ
- ให้ข้อมูลระดับขององค์กรมาด้วย

โครงการประเภทใดที่จะถูกรับไว้พิจารณา?

- ใบสมัครขอรับเงินอุดหนุนควรมุ่งประสงค์ที่จะให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์ จิตวิทยา สังคม เศรษฐกิจ กฎหมาย มนุษยธรรมหรืออื่น ๆ แก่ผู้เสียหายจากการทรมานและสมาชิกในครอบครัว
- ใบสมัครสำหรับโครงการที่เกี่ยวข้องกับการนำผู้เสียหายจากการทรมานกลับคืนสู่สังคมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม อันรวมถึงการฝึกอบรมอาชีพให้กับผู้เสียหาย จะถูกรับไว้พิจารณา
- อาจให้เงินอุดหนุนจำนวนจำกัดสำหรับการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานหรือการจัดประชุมและสัมมนาที่เน้นการดูแลรักษาผู้เสียหายจากการทรมานเป็นการพิเศษ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของทุน
- ใบสมัครสำหรับโครงการที่มุ่งรณรงค์เพื่อต่อต้านการทรมาน ป้องกันการทรมาน หรือช่วยเหลือทางการเงินแก่โครงการอื่นจะไม่ถูกรับไว้พิจารณา
- ใบสมัครสำหรับโครงการที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน ศึกษา วิจัย จัดพิมพ์จดหมายข่าว หรือกิจกรรมคล้ายคลึงกันจะไม่ถูกรับไว้พิจารณา
- โดยทั่วไป ใบสมัครสำหรับโครงการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนเงินทุนจัดตั้ง NGO หรือองค์กรภาคประชาสังคมขึ้นใหม่จะไม่ถูกรับไว้พิจารณา
- NGOs และผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอื่น ๆ ที่ยื่นใบสมัครสำหรับโครงการซึ่งให้ความช่วยเหลือโดยตรงด้านกฎหมายแก่ผู้เสียหายจากการทรมานควรให้ข้อมูลว่าฝ่ายตุลาการสามารถจัดหาความช่วยเหลือทางกฎหมายให้กับผู้เสียหายโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามกฎหมายภายในประเทศหรือไม่ นอกจากนี้ ควรให้รายชื่อผู้เสียหายที่จะได้รับความช่วยเหลือด้านกฎหมายมาพร้อมกับใบสมัคร
- กองทุนจะไม่ให้ค่าชดเชยแก่ผู้เสียหาย

เงินทุนฉุกเฉิน

อาจมีข้อยกเว้นให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมสามารถยื่นคำร้องขอความช่วยเหลือฉุกเฉินในช่วงระหว่างการประชุมสองสมัยของคณะกรรมการสำหรับโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนและกำลังเผชิญปัญหาด้านการเงิน ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมควรส่งคำร้องขอเงินทุนฉุกเฉินโดยใช้ใบสมัครออนไลน์ของสำนักเลขาธิการ พร้อมกับจดหมายอธิบายโดยละเอียดถึงเหตุผลที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือด้านการเงินเร่งด่วน ใบสมัครจะถูกจัดว่าเข้าข่ายเฉพาะในกรณีเกิดสถานการณ์ที่คาดไม่ถึงซึ่งส่งผลให้จำนวนผู้เสียหายที่ได้รับความช่วยเหลือเพิ่มขึ้น (เช่น เป็นผลมาจากการทะเลาะกันของผู้เสียหายจากการทรมานด้วยเหตุของวิกฤติด้านมนุษยธรรม)

วิธีการสมัครกับกองทุน

โดยทั่วไป ควรกรอกใบสมัครผ่านระบบจัดการเงินอุดหนุนทางออนไลน์ ในกรณียกเว้น อาจส่งใบสมัครเป็นโดยไปรษณีย์ทางอากาศหรืออีเมล สามารถขอแบบฟอร์มใบสมัครได้จากสำนักเลขาธิการ

ส่งใบสมัครได้ที่ไหน

United Nations Voluntary Fund for Victims of Torture

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Phone: +41 (0)22 917

93 15

Fax: +41 (0)22 917 90 17

E-mail: unvft@ohchr.org

เมื่อยื่นใบสมัคร กรุณาจำไว้ว่า:

- สำนักเลขาธิการของกองทุนจะไม่รับใบสมัครที่ไม่ใช่แบบฟอร์มของกองทุน ไม่ให้ข้อมูลทั้งหมดตามที่ขอ ไม่ได้ลงลายมือชื่อและวันที่โดยหัวหน้าโครงการ หรือใบสมัครใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามคำแนะนำของกองทุน
- ใบสมัครอาจเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือสเปน

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากการทรมาน

กรุณาดูเว็บไซต์ของ OHCHR

2. กองทุนเพื่อประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม

มุ่งที่จะเอื้อหนุนการมีส่วนร่วมของตัวแทนชุมชนหรือองค์กรของชนท้องถิ่นดั้งเดิมในการประชุมของหน่วยงานสหประชาชาติสองหน่วยงานที่ทำงานประเด็นสิทธิของชนท้องถิ่นดั้งเดิม คือ:

- กลไกผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิของชนท้องถิ่นดั้งเดิม (Expert Mechanism on the Rights of Indigenous Peoples) และ
- สภาถาวรว่าด้วยสิทธิของชนท้องถิ่นดั้งเดิม (Permanent Forum on Indigenous Rights)

กลไกผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิของชนท้องถิ่นดั้งเดิมเป็นกลไกใหม่ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน⁷⁷

ซึ่งเข้ามาแทนที่คณะทำงานเรื่องประชากรท้องถิ่นดั้งเดิมของคณะอนุกรรมการว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในอดีต

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลไกผู้เชี่ยวชาญ กรุณาดูบทที่ V (คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน) ของคู่มือเล่มนี้

สภาถาวรว่าด้วยสิทธิของชนท้องถิ่นดั้งเดิมเป็นหน่วยงานที่ปรึกษาของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ และเป็นหน่วยงานระดับสูงซึ่งตั้งอยู่ในนครนิวยอร์กที่สนับสนุนด้านความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในประเด็นชนท้องถิ่นดั้งเดิม กองทุนเพื่อประชากรท้องถิ่นดั้งเดิมซึ่งบริหารโดย OHCHR

ให้เงินอุดหนุนค่าเดินทางแก่ตัวแทนของชนท้องถิ่นดั้งเดิมและองค์กรที่ทำงานกับพวกเขาเพื่อเข้าร่วมการประชุมของหน่วยงานเหล่านี้ ด้วยความช่วยเหลือดังกล่าว

ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมของชนท้องถิ่นดั้งเดิมจะสามารถแบ่งปันทักษะความเชี่ยวชาญของพวกเขาและนำความรู้ที่ได้รับกลับไปด้วย

กองทุนนี้บริหารจัดการโดยเลขาธิการองค์การสหประชาชาติตามระเบียบและกฎเกณฑ์ด้านการเงินขององค์การสหประชาชาติ

ด้วยคำแนะนำจากคณะกรรมการดูแลกองทุนซึ่งสมาชิกทุกคนล้วนมีประสบการณ์ในเรื่องชนท้องถิ่นดั้งเดิม

วิธีการเข้าถึงกองทุนเพื่อประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม⁷⁸

การมีส่วนร่วมสนับสนุนอย่างกระตือรือร้นของผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติได้มีส่วนช่วยอย่างใหญ่หลวงต่อการเติบโตของประชาสังคมในเวทีโลก หน่วยงานขององค์การสหประชาชาติในเรื่องประชากรท้องถิ่นดั้งเดิมเป็นเครื่องมือปฏิบัติการที่สำคัญสำหรับผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมซึ่งทำงานกับชนท้องถิ่นดั้งเดิม

และสำหรับกลุ่มภาคประชาสังคมของชนท้องถิ่นดั้งเดิมเองเช่นกัน

เงินอุดหนุนค่าเดินทางมีเป้าประสงค์ที่จะเพิ่มจำนวนและความหลากหลายของปวงชนท้องถิ่นดั้งเดิมในการเข้าร่วมการประชุมของหน่วยงานเหล่านี้

⁷⁷ จัดตั้งขึ้นโดยมติที่ 6/36 ในวันที่ 14 ธันวาคม ค.ศ. 2007

⁷⁸ รัฐบาล NGOs และองค์กรภาคเอกชนหรือภาครัฐสามารถให้การสนับสนุนกองทุนได้ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการสมทบเงินกองทุน กรุณาติดต่อสำนักเลขาธิการ

ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุน?

ตัวแทนที่เป็นชนท้องถิ่นดั้งเดิมขององค์กรและชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม

- ผู้ที่ไม่มีโอกาสเข้าร่วมการประชุมของกลไกผู้เชี่ยวชาญหรือสภาถาวร และ
- ผู้สามารถมีส่วนร่วมในการให้ความรู้เชิงลึกแก่กลไกผู้เชี่ยวชาญหรือสภาถาวรเกี่ยวกับปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อประชากรท้องถิ่นดั้งเดิม และผู้ที่จะเป็นตัวแทนทางภูมิศาสตร์ได้ในขอบเขตกว้างขึ้น

ข้อกำหนดในการสมัคร

- เงินอุดหนุนค่าเดินทางจะให้ป็นรายบุคคล-องค์กรหรือผู้ได้รับประโยชน์รายใดไม่สามารถขอเปลี่ยนตัวบุคคลได้
- ใบสมัครจากบุคคลจะต้องแนบจดหมายรับรองที่ลงลายมือชื่อโดยฝ่ายบริหารหนึ่งคนขององค์กรชนท้องถิ่นดั้งเดิมของพวกเขา คณะกรรมการจะไม่พิจารณาจดหมายที่ลงลายมือชื่อโดยผู้สมัคร
- อาจมีผู้สมัครได้ไม่เกินสองคนจากหนึ่งองค์กร
- ผู้สมัครจะถูกขอให้ยื่นแบบฟอร์มใบสมัครและจดหมายรับรองในภาษาทางการของสำนักเลขาธิการของคณะกรรมการ (อังกฤษ ฝรั่งเศส หรือสเปน)
- ผู้สมัครจะถูกขอให้ระบุหน้าที่รับผิดชอบของตนภายในองค์กรหรือชุมชน การอนุมัติโดยคณะกรรมการให้ผู้สมัครคนใดเข้าร่วมการประชุมของสภาถาวรไม่จำกัดบุคคลนั้นจากการได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมการประชุมของกลไกผู้เชี่ยวชาญ หรือในทางกลับกัน

จะยื่นใบสมัครได้ที่ไหน

สามารถหาแบบฟอร์มใบสมัครขอเงินอุดหนุนได้จากเว็บไซต์ของ OHCHR และควรยื่นใบสมัครก่อนวันที่ **1 ตุลาคม** ของทุกปี โดยส่งไปที่:

Voluntary Fund for Indigenous Populations

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland

Phone: +41 (0)22 928 91 64 or +41 (0)22 928 91 42

Fax: +41 (0)22 928 90 66

E-mail: IndigenousFunds@ohchr.org

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานด้านชนท้องถิ่นดั้งเดิมของ OHCHR ได้ที่เว็บไซต์ของ OHCHR

3. กองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือเหยื่อของการค้าทาสยุคใหม่

กองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือเหยื่อของการค้าทาสยุคใหม่ให้เงินอุดหนุนโครงการขนาดเล็กเป็นการเฉพาะแก่องค์กรภาคประชาสังคม เช่น NGOs, กลุ่มชุมชนและเยาวชน สหภาพการค้า หรือสมาคมวิชาชีพที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่อของการค้าทาสยุคใหม่ (เช่น แรงงานเด็ก การค้ามนุษย์ การบังคับใช้แรงงาน)

วัตถุประสงค์ของเงินอุดหนุนโครงการคือการขยายความช่วยเหลือทางกฎหมายและการเงินผ่านช่องทางที่จัดตั้งอยู่แล้วไปยังบุคคลที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงอันเป็นผลมาจากรูปแบบการค้าทาสยุคใหม่ เงินอุดหนุนนี้ช่วยให้ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมซึ่งมักทำงานกับระดับรากหญ้าสามารถให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจำนวนมากมายังได้โดยตรงด้วยเงินเพียงเล็กน้อย

วิธีการเข้าถึงกองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือเหยื่อของการค้าทาสยุคใหม่

ปัจจุบัน ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมมากมายกำลังต่อสู้และคุ้มครองเหยื่อของการค้าทาสยุคใหม่ในส่วนต่าง ๆ ของโลก

ส่วนใหญ่การปฏิบัติเยี่ยงทาสมักถูกซ่อนเร้นและผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมอาจมีบทบาทสำคัญในการเปิดโปงการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เชื่อมโยงกับรูปแบบการค้าทาสยุคใหม่ได้ คำว่า “ความเป็นทาส”

ในทุกวันนี้หมายถึงการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างหลากหลาย

นอกเหนือจากระบบทาสแบบดั้งเดิมและการค้าทาสแล้ว การละเมิดเหล่านี้ยังรวมการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก

สื่อลามกเกี่ยวกับเด็ก การแสวงหาประโยชน์จากแรงงานเด็ก การขลิบอวัยวะเพศเด็กหญิง

การใช้เด็กในความขัดแย้งที่ใช้อาวุธทำหั่นกัน แรงงานขุดหิน การค้ามนุษย์และการขายอวัยวะมนุษย์

การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี ตลอดจนวิธีปฏิบัติภายใต้การแบ่งผิวและระบอบจักรวรรดินิยม

เงินอุดหนุนโครงการเป็นการเฉพาะแก่องค์กรภาคประชาสังคม เช่น NGOs, กลุ่มชุมชนและเยาวชน สหภาพการค้า หรือสมาคมวิชาชีพมุ่งที่จะยกระดับการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการจัดความเป็นทาสทั่วโลก

ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนโครงการ?

- องค์กรที่ให้ความช่วยเหลือทางตรงแก่บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนอันเป็นผลมาจากรูปแบบการค้าทาสยุคใหม่ โดยส่วนมากเงินอุดหนุนจะได้รับการอนุมัติเพื่อความช่วยเหลือทางตรง เงินจะถูกส่งไปยังผู้รับผ่านองค์กรภาคประชาสังคมที่ได้รับการอนุมัติและจัดตั้งอยู่ก่อนแล้วหรือเครือข่ายระดับล่างซึ่งให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม กฎหมายและการเงินแก่ผู้เสียหาย
- องค์กรที่ให้ความช่วยเหลือทางอ้อมแก่ผู้เสียหายผ่านมาตรการเชิงป้องกันและการฝึกอบรม หลายโครงการที่ได้รับการอนุมัติจะเป็นโครงการด้านฟื้นฟูและให้การศึกษา เพื่อที่จะช่วยเหลือผู้เสียหายให้สามารถพึ่งพาตนเองและมีความเสี่ยงน้อยลงจากการถูกเอาเปรียบ

กองทุนและเงินอุดหนุน

ข้อกำหนดในการสมัคร

- จะต้องส่งแบบฟอร์มใบสมัครต้นฉบับซึ่งหาได้ทางออนไลน์โดยไปรษณีย์ทางอากาศ พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและวันที่กำกับ ใบสมัครอาจเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือสเปน
- องค์กรหนึ่งสามารถขอเงินอุดหนุนจากกองทุนได้ไม่เกินทุนละ US\$ 15,000
- จะคัดเลือกโครงการจากทุกภูมิภาคเพื่อที่จะได้เห็นภาพรูปแบบการดำเนินงานที่ดีที่สุดในโลกในวงกว้างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
- โครงการควรคำนึงถึงความสมดุลทางเพศสภาพ
- เงินอุดหนุนโครงการควรได้รับการจัดสรรสำหรับให้ความช่วยเหลือโดยตรงกับเหยื่อและองค์กรภาคประชาสังคมในท้องถิ่น เงินอุดหนุนอาจถูกส่งผ่าน NGO ระหว่างประเทศ ด้วยข้อแม้ว่าจะไม่มีการเก็บเงินส่วนใดไว้เพื่อกิจกรรมของตนเอง
- คณะกรรมการจะไม่พิจารณาใบสมัครที่สำนักเลขาธิการมีได้รับข้อมูลอันน่าพอใจเพิ่มเติมตามที่ขอ หลังจากมีการแจ้งเดือนครั้งที่สองแล้ว

โครงการที่ได้ประโยชน์จากกองทุนช่วยเหลือเหยื่อของการค้ามนุษย์ใหม่

Mahila Seva Samithi,

ประเทศอินเดีย: ในปี ค.ศ. 2005

เงินช่วยเหลือจำนวน US\$ 2,000

ได้ช่วยเหลือที่เป็นแรงงานเด็กให้ได้

เข้าเรียนในโรงเรียนระดับอนุบาลและ

ระดับประถม

พร้อมทั้งอุปกรณ์การเรียน

โครงการได้ติดตามประเมินผลทุกสี่

เดือนเพื่อดูความก้าวหน้าของเด็ก

เหล่านี้

Jadakris, ประเทศไนจีเรีย: ในปี

ค.ศ. 2006

เหยื่อการค้ามนุษย์จำนวน 30

รายได้รับความสนับสนุนเป็นจำนวน

เงิน US\$ 6,400

สำหรับการฟื้นฟูและการฝึกอบรม

อีกครั้ง

เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถหาเลี้ยง

ชีพได้

จะยื่นใบสมัครได้ที่ไหน

ควรยื่นแบบฟอร์มใบสมัครขอรับเงินอุดหนุนก่อนวันที่ **15 กันยายน ของทุกปี** โดยส่งไปที่:

United Nations Voluntary Trust Fund on Contemporary Forms of Slavery Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland

Phone: +41 (0)22 928 93 81 or +41 (0)22 928 91 64

Fax: +41 (0)22 928 90 66

E-mail: SlaveryFund@ohchr.org

ผู้สมัครควรยื่นแบบฟอร์มใบสมัครที่กรอกครบถ้วน โดยหาแบบฟอร์มได้จากเว็บไซต์ของ **OHCHR**

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาดูแผ่นพับเรื่องกองทุนสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือเหยื่อของการค้าทาสยุคใหม่

4. โครงการ “ร่วมด้วยช่วยเหลือชุมชน”

ในปี ค.ศ. 1998 OHCHR และโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme - UNDP) จัดตั้งโครงการ “ร่วมด้วยช่วยเหลือชุมชน (ACT)”

ซึ่งให้เงินอุดหนุนขนาดเล็กแก่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคม อย่างเช่น NGOs สมาคมในท้องถิ่น

สถาบันการศึกษาและกลุ่มวิชาชีพที่ดำเนินงานด้านการศึกษาเรื่องสิทธิมนุษยชนและกิจกรรมฝึกรอบรมในชุมชนท้องถิ่น ตลอดเวลาหลายปีที่ผ่านมา

เงินอุดหนุนมุ่งเน้นที่จะสนับสนุนกิจกรรมภายใต้ริบทของทศวรรษสหประชาชาติเพื่อการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชน (United Nations Decade for Human Rights Education) (1995-2004)

รวมทั้งของโครงการระดับโลกเพื่อการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชน (World Programme for Human Rights Education) (2005-ปัจจุบัน) ตั้งแต่ ค.ศ. 1998 OHCHR และ UNDP ได้สนับสนุนโครงการมากกว่า 800 โครงการใน 73 ประเทศ

การบริหารจัดการโดยรวมของโครงการ ACT อยู่ภายใต้การประสานงานของสำนักงานใหญ่ OHCHR

ในแต่ละประเทศที่เข้าร่วมจะมี “หน่วยเฉพาะกิจ ACT” อันประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานระดับประเทศของ UNDP และตัวแทน OHCHR ในพื้นที่ (ถ้ามี) ตลอดจนจากหน่วยงานสหประชาชาติอื่น ๆ

ทำหน้าที่รับผิดชอบการเผยแพร่แบบฟอร์มใบสมัคร คัดเลือกกิจกรรมที่จะได้รับเงินอุดหนุน และติดตามตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมโดยติดต่อทางตรงกับผู้ได้รับเงินอุดหนุน

โครงการ ACT ใช้แนวทางจากล่างสู่บน

โดยผลักดันให้มีการดำเนินการในระดับชุมชนด้วยวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเคารพสิทธิมนุษยชนในทางปฏิบัติได้

จริงซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานะจำเพาะของประชาชน ตามหลักการแล้ว โครงการ ACT

มุ่งหมายที่จะสร้างศักยภาพอันเข้มแข็งของท้องถิ่นเพื่อการศึกษาด้านสิทธิมนุษยชน

การฝึกรอบรมและข้อมูลสาธารณะ ยกตัวอย่างเช่น โครงการใต้ให้ทุนแก่:

กองทุนและเงินอุดหนุน

- การประชุมเชิงปฏิบัติการและการฝึกอบรมเรื่องสิทธิมนุษยชนให้กับกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ครู ผู้หญิง นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่รัฐ และปวงชนท้องถิ่นดั้งเดิม
- การรณรงค์ด้วยกิจกรรมด้านวัฒนธรรมเพื่อให้ตระหนักเรื่องสิทธิมนุษยชน อย่างเช่น การแสดงละคร นิทรรศการศิลปะ และคอนเสิร์ตดนตรีร็อค
- การผลิต/แปลเอกสารด้านสิทธิมนุษยชนและการเผยแพร่ผ่านสื่อ
- การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
- โครงการการศึกษาสำหรับกลุ่มความเสี่ยงโดยเฉพาะ เช่นนักโทษ ผู้ขายบริการทางเพศ ผู้ติดเชื้อเอชไอวี เด็กกำพร้า คนพลัดถิ่นภายในประเทศ และ
- กิจกรรมการศึกษาเรื่องสิทธิมนุษยชนสำหรับเด็กและเยาวชน เช่นการจัดแข่งขันในโรงเรียน และการจัดตั้งชมรมเยาวชนเพื่อสิทธิมนุษยชน

วิธีการเข้าถึงโครงการ ACT

โครงการ ACT ให้ความสนับสนุนด้านการเงินแก่ผู้มีบทบาทภาคประชาสังคมในระดับล่าง โดยเฉพาะ NGOs ในท้องถิ่น สถาบันการศึกษา กลุ่มวิชาชีพ สื่อท้องถิ่นและองค์กรของสตรีที่ล้วนดำเนินกิจกรรมให้การศึกษาเรื่องสิทธิมนุษยชน

ข้อกำหนดในการสมัคร

- ผู้สมัครจะต้องเป็นองค์กรหรือสมาคมของภาคประชาสังคมที่มีศักยภาพในการดำเนินโครงการที่กำลังยื่นเสนอ
- โครงการที่เสนอต้องมีนวัตกรรม นำไปเป็นต้นแบบได้ และถูกออกแบบมาเพื่อทำให้เกิดประโยชน์ที่ยั่งยืนสูงสุดแก่ท้องถิ่น
- ระยะเวลาของโครงการไม่ควรเกินหกเดือน งบประมาณประมาณไม่เกิน US\$ 5,000
- ศูนย์ประสานงาน ACT ขององค์การสหประชาชาติประจำประเทศที่เข้าร่วมจะเผยแพร่และเก็บรวบรวมในสมัครภายในเวลาที่กำหนด ผู้ได้รับเงินอุดหนุนจะต้องทำข้อตกลงกับสำนักงาน UNDP ประจำประเทศหรือกับ OHCHR
- สามารถยื่นใบสมัครและรายงานของโครงการเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือสเปน

ตัวอย่างโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนจากโครงการ ACT

ในประเทศ **Madagascar** โครงการ ACT สนับสนุนโครงการที่เน้นเรื่องสิทธิของเด็กพิการ ซึ่งรวมกิจกรรมหุ่นเชิดและการจัดเตรียมกับแจกจ่ายคู่มือที่เกี่ยวข้อง โครงการเข้าถึงนักเรียนจำนวนกว่า 6,000 คนใน 14 โรงเรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนได้เสนอแนะว่าควรจัดกิจกรรมดังกล่าวทุกต้นปีการศึกษา

สภาสื่อของสตรีภาคใต้ (South Women's Media Forum)

ในเมืองราฟาห์ทางตอนใต้ของฉนวนกาซ่าซึ่งเป็นดินแดนปาเลสไตน์ ที่ถูกครอบครอง ได้รับการจัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2005 สำหรับหญิงสาวโดยเฉพาะผู้ที่ทำงานด้านสื่อ ผู้ก่อตั้งมีความเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมีพื้นที่ให้กับผู้หญิงที่ทำงานด้านสื่อ เนื่องจากเป็นการยากสำหรับพวกเธอมากกว่าผู้ชายที่จะมาพบปะพูดคุย สร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนควา

มเห็นเกี่ยวกับงานของพวกเธอ อีกทั้งผู้ก่อตั้งยังตระหนักว่าไม่มีการกล่าวถึงสิทธิสตรีในสื่ออย่างเพียงพอ เงินอุดหนุนจาก ACT สนับสนุนการอบรมเรื่องสิทธิมนุษยชนโดยเน้นที่สิทธิของสตรีให้กับนักข่าวหญิงจำนวน 15 คนจากตอนใต้ของฉนวนกาซ่า สนับสนุนการผลิตแมกกาซีนฉบับพิเศษฉบับแรกสำหรับผู้หญิงในวงการสื่อโดยเน้นเรื่องสิทธิมนุษยชน และสนับสนุนการประชุมเชิงปฏิบัติการทำจริงสำหรับผู้หญิงจากพื้นที่ต่าง ๆ ในตอนใต้ของฉนวนกาซ่า

วิธีการติดต่อโครงการ ACT

ACT Project

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

Palais des Nations

8-14, avenue de la Paix

CH-1211 Geneva 10 - Switzerland Fax:

+41 (0)22 928 90 61

E-mail: ACTProject@ohchr.org

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการ ACT กรุณาดูแผ่นพับ *ACT Project Assisting Communities Together* brochure ว่าด้วยขั้นที่ I และ II ของโครงการ บนเว็บไซต์ของ OHCHR

5. กองทุนเพื่อประชาธิปไตยแห่งสหประชาชาติ

กองทุนเพื่อประชาธิปไตยแห่งสหประชาชาติจัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2005

สืบเนื่องมาจากการประชุมระดับโลกปี 2005⁷⁹

โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสนับสนุนกระบวนการสร้างประชาธิปไตยทั่วโลกด้วยการให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรรัฐ องค์กรเอกชน องค์กรระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติอันรวมถึงแผนก สำนักงาน กองทุน

โครงการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ กองทุน UNDEF

นี้ให้เงินสนับสนุนโครงการเสริมสร้างและสร้างความเข้มแข็งของสถาบันประชาธิปไตย ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และให้หลักประกันการมีส่วนร่วมของทุกกลุ่มในกระบวนการประชาธิปไตย กิจกรรมที่เข้าข่ายได้แก่:

- การพูดคุยอย่างเป็นทางการและประชาธิปไตยและการสนับสนุนกระบวนการตามรัฐธรรมนูญ
- การสร้างพลังของภาคประชาสังคม
- การศึกษาภาคพลเมือง
- การลงทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งและการสร้างความแข็งแกร่งให้กับพรรคการเมือง
- การเข้าถึงข้อมูลโดยพลเมือง
- สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพ และ
- ความรับผิดชอบ ความโปร่งใสและความเที่ยงตรง

กองทุน UNDEF บริหารจัดการโดยสำนักงานเพื่อความเป็นพันธมิตรแห่งสหประชาชาติ (**United Nations Office for Partnerships**) ณ สำนักงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติในนครนิวยอร์ก

คณะกรรมการที่ปรึกษาซึ่งมีสมาชิก 19

คนถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อให้แนวทางด้านนโยบายและเสนอแนะโครงการขอรับทุนเพื่อการอนุมัติโดยเลขาธิการ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประกอบด้วยรัฐสมาชิก ตัวแทน NGOs ระหว่างประเทศและผู้แทนส่วนตัวของเลขาธิการ

ในรอบแรกของการคัดเลือกโครงการและจ่ายเงินในปี ค.ศ. 2006 เลขาธิการในขณะนั้นได้อนุมัติ

ได้อนุมัติโครงการจำนวน 125 โครงการมูลค่ารวมทั้งสิ้น US\$ 36 ล้านโดยครอบคลุมทุกภูมิภาค

วิธีการเข้าถึงกองทุนเพื่อประชาธิปไตยแห่งสหประชาชาติ

กองทุน UNDEF

อาจรับใบสมัครจากผู้ทำงานด้านประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลจำนวนมากมายังรวมสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (NHRIs) แต่จะเน้นองค์กรภาคประชาสังคมเป็นพิเศษ อย่างเช่น NGOs ระดับชาติและระหว่างประเทศ สถาบันวิจัยและนโยบาย และสมาคมวิชาชีพ

โครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุน UNDEF จะต้องเข้าข่ายข้อกำหนดดังนี้:

- โดยทั่วไป โครงการจะต้องดำเนินการด้วยระยะเวลาสองปี
- ตามหลักการ เงินอุดหนุนจะไม่เกิน US\$ 500,000 ต่อโครงการ และไม่ต่ำกว่า US\$ 50,000
- จะพิจารณาใบสมัครจากทุกประเทศ รวมทั้งโครงการระดับภูมิภาคและระดับโลก และ
- ผู้สมัครจากประเทศและภูมิภาคที่ปัญหาเรื่องประชาธิปไตยเป็นที่น่าวิตกอย่างแพร่หลาย เช่นประเทศที่ฟื้นตัวจากความขัดแย้ง ประเทศที่ประชาธิปไตยเพิ่งเกิดและที่เพิ่งกลับคืนสู่ประชาธิปไตย ประเทศด้อยพัฒนา ตลอดจนประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง

⁷⁹ ดูมติ 60/1 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่ว่าด้วยเรื่องผลการประชุมระดับโลกปี ค.ศ. 2005

กองทุน UNDEF มีจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนโครงการส่งเสริมประชาธิปไตย ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จะสร้างความเข้มแข็งให้กับอย่างเช่นความสัมพันธ์ระหว่างภาคประชาสังคมและองค์กรของรัฐ การครอบคลุมทั่วถึง และการมีส่วนร่วมของกลุ่มชายขอบภายในสังคมรวมทั้งกลุ่มเปราะบาง หรือการผลักดันให้เกิดความร่วมมือในหมู่ประเทศด้อยพัฒนา

วิธีการสมัครขอเงินอุดหนุนจากกองทุน UNDEF

องค์กรที่ประสงค์จะสมัครขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุน UNDEF ควรดูเว็บไซต์ขององค์กร ซึ่งพวกเขาจะสามารถกรอกใบเสนอโครงการออนไลน์ได้ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจใช้ภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศส กองทุนจะไม่รับใบเสนอโครงการที่ยื่นทางอีเมล ไปรษณีย์ธรรมดา โทรสาร ด้วยการนำส่งถึงมือหรือคนส่งเอกสาร หรือช่องทางอื่นใด

วิธีการติดต่อ UNDEF

United Nations Democracy Fund (UNDEF)

United Nations

1 UN Plaza, Room DC1-1330 New

York, NY 10017

United States of America

Phone: +1 917 367 42 10 or +1 917 367 80 62

Fax: +1 212 963 14 86

E-mail: democracyfund@un.org

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาดูเว็บไซต์ของ UNDEF

6. กองทุนสหประชาชาติเพื่อผู้พิการ

กองทุนสหประชาชาติเพื่อผู้พิการได้รับการจัดตั้งขึ้นตามมติที่ 32/133 ของที่ประชุมสมัชชาใหญ่

ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเตรียมการสำหรับปีผู้พิการสากล ค.ศ.1981 ตั้งแต่บัดนั้นมา

ที่ประชุมสมัชชาใหญ่ได้ตัดสินใจว่ากองทุนควรคงอยู่ต่อไป

ปัจจุบันกองทุนให้เงินอุดหนุนขนาดเล็กเพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่มุ่งสร้างศักยภาพขององค์กรภาคประชาสังคมในการมีส่วนร่วมอนุวัติการ**อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ**

กองทุนให้เงินอุดหนุนขนาดเล็กเพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่มีบทบาทกระตุ้นและเป็นเรื่องใหม่ ๆ เพื่อ:

- ส่งเสริมการรับรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอนุสัญญาและประเด็นความพิการ รวมทั้งสนับสนุนการอนุวัติการอนุสัญญา
- เปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ พร้อมทั้งการเผยแพร่นโยบายและวิธีปฏิบัติแบบครอบคลุมและเข้าถึงได้
- ส่งเสริมการบรรลุเรื่องความพิการไว้ในวาระงานพัฒนา และ
- สร้างศักยภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาความเป็นอยู่และชีวิตที่ดีของผู้พิการในประเทศกำลังพัฒนา และในการอนุวัติการอนุสัญญา (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจรวมองค์กรของผู้พิการ องค์กรภาคประชาสังคมอื่น ๆ รัฐบาล องค์กรภาคเอกชน และแหล่งทุนระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา)

กองทุนนี้บริหารจัดการโดย**แผนกกิจการเศรษฐกิจและสังคม**ที่สำนักงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติในนครนิวยอร์ก

วิธีการเข้าถึงกองทุนสหประชาชาติเพื่อผู้พิการ

ตั้งแต่ก่อตั้งในปี ค.ศ. 1981

กองทุนได้สนับสนุนกิจกรรมที่มีเป้าประสงค์ในการสร้างศักยภาพของชาติและสถาบันต่าง ๆ

เพื่อพัฒนาความเป็นอยู่และชีวิตที่ดีของผู้พิการในประเทศกำลังพัฒนา นอกจากนี้

กองทุนยังได้สนับสนุนการยกระดับการรับรู้เรื่องอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ เช่นการฝึกอบรม

กิจกรรมส่งเสริมการสื่อสารและข้อมูลสาธารณะ กองทุนนี้ให้การสนับสนุนทั้งองค์กรภาคประชาสังคมและรัฐบาล แต่จะไม่ให้เป็นรายบุคคล

จะเปิดรับใบเสนอโครงการตลอดทั้งปี

องค์กรภาคประชาสังคมที่ประสงค์จะยื่นใบเสนอโครงการจะต้องได้รับจดหมายสนับสนุนหรือไม่คัดค้านจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องก่อนยื่นคำขอความช่วยเหลือจากกองทุน องค์กรภาคประชาสังคมอาจจะต้องปรึกษาสำนักงาน UNDP ในพื้นที่เกี่ยวกับขั้นตอนการได้รับจดหมายดังกล่าว

วิธีการสมัครขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุนสหประชาชาติเพื่อผู้พิการ

มีแม่แบบใบเสนอโครงการที่ให้ไว้เพื่อใช้ในการสมัครขอรับความช่วยเหลือ
ใบเสนอโครงการในรูปแบบอื่นจะถูกรับไว้เช่นกันหากว่ามีข้อมูลจำเป็นทั้งหมดรวมอยู่
อาจยื่นใบเสนอโครงการในภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส หรือสเปน สามารถหาแม่แบบใบเสนอโครงการได้จากเว็บไซต์
United Nations Enable

ควรส่งใบเสนอโครงการทางอีเมล โทรสาร หรือไปรษณีย์ (แต่การยื่นทางอีเมลจะดีกว่า) ไปที่:

**Secretariat for the Convention on the Rights of Persons with Disabilities Department for
Economic and Social Affairs**

United Nations

Two UN Plaza, DC 2-1372 New

York, NY 10017

United States of America

Fax: +1 212 963 01 11

E-mail: enable@un.org

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกองทุน อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ
และการทำงานขององค์การสหประชาชาติในประเด็นความพิการ กรุณาดูเว็บไซต์ **United Nations Enable**

